

မြန်မာ့စာပေ

မြန်မာ့
ကလောင်ခွဲ

မြန်မာ့

ဆိုင်စတိုင်ရှင်နဲ့ညွှန်အားက ချစ်သူ့နက်ခမ်းပေါ်မှာ

Cover : Idea Kyeu & Mg Kyaw Oo

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

မေပုံနှိပ်ဥက္ကဋ္ဌ - ၅၀၁၂၅၁၀၀၈

ပျက်နာပုံနှိပ်မှု - ၅၀၁၅၆၉၁၀၀၈

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်သန်း (ပြ-၀၇၃၂)

(ရေဆောင်စာအုပ်တိုက်)

အမှတ် (၂)၊ ချွန်းလမ်း (၁)၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်

အတွင်းပျက်နာပုံနှိပ်

ဦးစော်မင်းအေး (ပြ-၀၇၁၂၅)

(ခေတ်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ်(၃၈၆)၊ ဝင်းကြင်းမြိုင်လမ်း

(၂၃)ရပ်ကွက်၊ သယ်နန်းကျွန်း

ကွန်ပျူတာတစ်

132

ပျက်နာပုံနှိပ်

Udeir Kyau & Kyau Da

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ

တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်၊ အုပ်စု - ၅၀၀

မြန်မာ့စာ

စိုးမိုးစာပေ

ဖုန်း - ၀၁ - ၂၉၀၉၉၅

အခန်း (၁)

“ သမီး မာမိဝင်လာမယ်နော် ”

“ ဟုတ် မာမိ ”

အလှပြင်မှန်တင်ခုံရှေ့မှာထိုင်ပြီး လက်သည်းလေးတွေပေါ် ဆိုဆေးခြယ်ကောင်းနေတဲ့ ရင်ငွေ့ မာမိကို လှည့်မကြည့်ဖြစ်ဘဲ ပြန်ပြော ထိုက်သည်။

ဒေါ်ခင်မြင့်မြတ် ခပ်ဟဟလေးပွင့်နေသော အခန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပြီး ရင်ငွေ့နီဖဲဘားနားလေးမှာ လာရပ်၏။

ရင်ငွေ့လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေကို ဖြန့်ထားရင်း နှုတ်ခမ်းလေးစုကာ ခြောက်သွေ့အောင် လေကာလေးမှုတ်သည်။ ပြီးမှ မာမိကို ပြုံးပြုံးလေး မော့ကြည့်ရင်း

“ မာမိ ဘာပြောမလို့လဲဟင် ”

“ ဝေဟံ မနက်ဖြန် ဧည့်ခံပွဲကို သမီးလေးပဲသွားလိုက်ဖို့ ပြောမလို့ ”

“ဟာ မာမိကလည်း ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ရင်ငွေ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ စုမိုမိုဖြစ်သွားရကာ မာမိကို ကြည့်ရင်း မေးလိုက်မိသည်။ မာမိက ရင်ငွေပခုံးလေးကို အသာ ဆုတ်ကိုင်ရင်း အပြုံးပေးလေးနှင့် ကြည့်သည်။

“မာမိသွေးတွေတို့နေလို့ သမီးရယ်”

“ဟင် မာမိဘာတွေ အစားမှားပြန်ပြီလဲ ဒေါက်တာဦးဇော်ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်လေ သိပ်မူးနေသလားဟင် မာမိ”

ရင်ငွေ တကယ်ပဲ စိုးရိမ်ပူပန် စိတ်ကလေးနှင့် ဆိုမိသည်။ မာမိ မကြာခဏ သွေးပေါင်တက်တတ်တာ ရင်ငွေ သိသည်။ ဒေါက်တာ ဦးဇော်က အစားအသောက်ကအစ ဂရုစိုက်ဖို့ မှာထားတတ်ပေမယ့် မာမိက တစ်ခါတလေ ပေါ့လျော့တတ်လွန်း၏။

ရင်ငွေ စိုးရိမ်ပူပန်သွားတာမြင်တော့ မာမိနဲ့ဘေးက ကျွန်း ထိုင်ခုံရှည်ကလေးကို လှမ်းယူထိုင်ရင်း နွေးနွေးကလေးပြုံးသည်။

“မစိုးရိမ်ပါနဲ့ သမီးရဲ့ ညနေကျရင် ဒေါက်တာတစ်ခေါက် လာကြည့်ပေးမယ်တဲ့ ခုလောလောဆယ်တော့ မာမိ ဆေးသောက် ထားတယ်”

“ညနေဒေါက်တာဦးဇော် လာကြည့်ပေးဦးမယ်ဆိုရင် မာမိ သက်သာသွားမှာပါ ဧည့်ခံပွဲက မနက်ဖြန်မှပဲ မာမိရာ သမီးနဲ့မာမိ အတူသွားကြမယ်နော်”

“သမီးပဲသွားလိုက်ပါကွယ် မာမိ မနက်ဖြန်တစ်ရက်လောက်

အတိုင်းရဲသွဲအားက ချစ်သူနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ

အဘ နားပါရစေကွယ်”

“အာ မာမိကလည်း ဘယ်ကောင်းမှာလဲ အန်တီဘောဘီနဲ့ အတိတ် ဒီလောက်ခင်မင်ရင်းနီးနေတာ မာမိပါမလာရင် ဘယ်ကောင်း သလဲ”

“မဘောဘီကို မာမိ ဖုန်းဆက်ထားပါပြီ သမီးရဲ့ မာမိသိပ် မကောင်းလို့ သမီးကိုပဲ လွှတ်လိုက်ဖို့ မာမိပြောလိုက်တယ်”

ရင်ငွေ မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲသွားရသည်။ မာမိက အန်တီဘောဘီ ထောင် ဖုန်းဆက်ထားခဲ့ပြီဆိုတော့ ကိစ္စကပြတ်ပြီပေါ့။

မာမိမပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း သွားရမည့်အခါ တွေးကာ တွေးစိတ်ကလေး လေးပင်သွားရတာ အမှန်။ တကယ်ဆို အန်တီ ဘောဘီက မာမိမိတ်ဆွေ။ မာမိရဲ့ဆိုင်မှာ ဝယ်နေကျ ဖောက်သည် တစ်ယောက်။

အခု သူ့သားမင်္ဂလာပွဲအတွက် မာမိကိုဖိတ်တာ ရင်ငွေက မာမိနှင့်အဖော်လိုက်ပေးရမည့် အစီအစဉ်က လွဲကွန်တော့အခက်။

“မာမိကတော့ လုပ်ပြီ သမီးတစ်ယောက်တည်း သွားရမှာ ပြီးတာကြည့်ပါဦး”

“ဪ သမီးရယ် မာမိနေမကောင်းလို့ပဲဥစ္စာ မဘောဘီနဲ့ မာမိကလည်း သူစိမ်းတွေမှမဟုတ်တာဘဲ မင်္ဂလာညွှန်ခံပွဲသွားတာ အန္တရာယ်ရှိမှာမို့လဲ သမီးကလေးမှာပါတယ် သွားလိုက်ပါကွယ် နော်”

“တစ်ယောက်တည်း သွားရမှာ ကြောင်တောင်တောင်ကြီး

မာမိကော သမိသိတာတာ အနိတ်ဘောတီတစ်ယောက်တည်း သတို့သား
ကိုထားင် ခြင်္သေ့ဘောတော်ဘုရား တွန်တဲသူတွေလည်း တစ်ယောက်မှ
သိထားတော်ဘူး။”

ရင်ငွေဆိုင်လေးဆီ မျက်နှာလေးတန့်မဲ့ ဖြစ်နေတာကြည့်ရင်း
မာမိစိတ်ပျက်သလို ဖင့်သက်ခွိုက်သည်။ ပြီးမှ

“အင်း သမီးကတော့ ဘယ်သွားသွား အဖော်ပါမှ ဖြစ်တယ်
အဲဒါကြောင့် မာမိပြောတာ အဖော်ရှာသင့်ပြီလို့။”

မာမိစကားကြောင့် ရင်ငွေမျက်မှောင်ကလေးတွေနဲ့ကာ မကျေ
မနပ်ကြည့်၏။

“မာမိပြောလိုက်ရင် ဒါပဲ ယောက်ျားယူဖို့ချည်း ပြောနေတာ
ကိုယ့်သမီးလေး သူ့ဘာသာ အေးအေးဆေးဆေးနေတာ မကြည့်ချင်ဘူး။”

“ဟဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာ သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ရ
တယ် မာမိတို့ဘဝကူး မဖြောင့်အောင် လုပ်နေတာလား။”

ထုံးစံအတိုင်း မာမိသီကာ အပ်ကြောင်းထပ်တော်ပြားဟောင်းကြီး
ကို ကြားရတော့မှာကို ရင်ငွေသိနေ၏။

“ကဲ တော်ပါတော့ မာမိရယ် တောင်းပန်ပါတယ် မာမိနဲ့စကား
ပြောရင် ဒီအကြောင်းတွေပဲ နားထောင်ရလွန်းလို့ သမီးမွန်းကြပ်လှပါပြီ။”

“မာမိကို သမီး ဒီလိုစကားတွေနဲ့ချည်းပဲ ငြင်းလာတာကိုလည်း
မာမိသည်းမခံနိုင်တော့ဘူးနော် သမီးအသက်အရွယ်လည်း မငယ်
တော့ဘူး ကျောင်းလည်းပြီးခဲ့ပြီ ဘွဲ့လည်းရခဲ့ပြီ မာမိတို့ဘက်က မိဘ

တာဝန်ဝတ္တရားကို ကျေချင်သေးတယ်။”

“အာ မာမိကလည်း သမီးကို ယောက်ျားပေးစားမှ
မိဘတာဝန်ဝတ္တရားကျေမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဒယ်ဒီတို့မာမိတို့က သမီးကို
ဆိုလေသေးမရှိ ဂရုစိုက်ချစ်ကြတယ် ပညာတတ်ကြီးဖြစ်အောင်လည်း
ပညာသင်ပေးခဲ့တယ် ဒါတွေနဲ့တင် မာမိတို့ရဲ့မိဘကျေးဇူးတွေကို သမီး
ဆပ်မကုန်တော့ပါဘူး မာမိရယ်။”

မာမိပန်းလေးကို ရင်ငွေဆုပ်ကိုင်ဖက်တွယ်ရင်း ချွဲချွဲနဲ့နဲ့လေး
ပြောသည်။

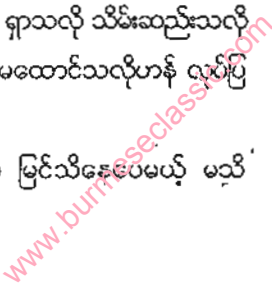
ဒေါ်ခင်မြင့်မြတ်ကလည်း သမီးဖြစ်သူ ဆံပင်ညှိလေးတွေကို
ခွတ်သပ်ချောမြူရင်း လေသံပြေပြေလေးနှင့် နှစ်သိမ့်ဖို့ ကြိုးစားပြန်၏။

“မာမိတို့ကျေးဇူးမေတ္တာတွေကို သမီးပေးဆပ်ချင်တယ်ဆိုရင်
မာမိတို့စကားကို နားထောင်ရတယ် သမီးရဲ့ ဒါမှ သမီးအတွက် မာမိတို့
စိတ်ချမ်းသာနိုင်မှာပေါ့။”

ရင်ငွေဘယ်လို ကွေ့ပတ်ရှောင်ရှောင် နောက်ဆုံးတော့ ဒီဘူတာ
တို့ပဲ ပြန်ဆိုက်နေသည်။ မာမိရင်ခွင်ထဲမှ ရှုထွက်ရင်း ရင်ငွေထိုင်ခံ
လေးမှာ မတ်မတ်လေးပြန်ထိုင်ပစ်လိုက်၏။

စားပွဲပေါ်က အလှပြင်ပစ္စည်းတွေကို ရှာသလို သိမ်းဆည်းသလို
ဆုပ် မာမိစကားတွေကို တမင်ဥပက္ခာပြု နားမထောင်သလိုဟန် လှုပ်ပြု
နေမိခြင်းဖြစ်သည်။

မာမိကတော့ ရင်ငွေအမူအရာကို မြင်သိနေပေမယ့် မသိ

အောက်ပြတိုက်က ဖွင့်လက်စခါတ်ပြားဟောင်းကြီးကို ဖွင့်ဟနေဆဲ။

စိတ်ညစ်လိုက်တာ တကယ်ပါပဲ။

အရင်ကတော့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်ရတဲ့ဘဝကို ရင်ငွေ ကံကောင်းလောက်တော့ ထင်ခဲ့မိ၏။ ဒယ်ဒီမာမိတို့ရဲ့ မေတ္တာစေတနာတွေကို ပြိုင်ဘက်မရှိ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ ဘဝလေး။

အခုတော့ ရင်ငွေ စိတ်ညစ်နေရပါပြီ။

လောကကြီးထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့မယ့် သမီး အတွက် မာမိတို့က စိတ်မချနိုင်ပါဘူး။ အိမ်ထောင်ပြုပေးဖို့ကိစ္စကြီးကပဲ ဒယ်ဒီမာမိတို့အတွက် အရေးပေါ် စီမံကိန်းကြီးပမာ ဖြစ်နေကြသည်။ ခက်တာက ရင်ငွေဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်။ ကျောင်းမှာတုန်းက အရိပ်လိုလိုကနေသော ယောကျ်ားတွေကိုလည်း ရင်ငွေစိတ်က မယိမ်းယိုင်ခဲ့ပါ။

နည်းသားက အချစ်ဆိုတာကို မခံစားတတ်ခဲ့တာကြောင့်လား ရင်ငွေအသေအချာ မသိနိုင်ပါ။ ဒယ်ဒီ မာမိနှင့် ပျော်စရာကောင်းသော ဘဝလေးကိုပဲ ခင်တွယ်ခဲ့သည်။ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ပျော်ကြ၊ ရယ်ကြ ငြိမ်းချမ်းလှသော ဘဝလေးမှာပဲ ကျေနပ်နိုင်ခဲ့သည်။

ကျောင်းပြီးတော့ မာမိနှင့်ရတနာဆိုင်မှာ ကူထိုင်ပေး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တစ်ပတ်တစ်ရက်လောက် ဖုန်းဆက်ချိန်းကြ၊ ရှော့ပင်ထွက် လည်ပတ်ပျော်ရွှင်ရသော ဘဝလေးသည်ပင် ရင်ငွေအတွက် ပြည့်စုံနေပြီ။ ဘာမှမလိုအပ်သည့် ဘဝလေးမှာ ယောကျ်ားတစ်ယောက်က

ဘကြောင့်များ မရှိမဖြစ် အရေးပါနေတာလဲမသိ။

“ သမီး မာမိမေးတာကိုဖြေဦးလေ ”

အနောက်က ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး မေးလာတဲ့မာမိအသံကို ကြားမှပဲ ရင်ငွေအသိစိတ်အာရုံက မာမိဆီ ပြန်ကပ်ငြိတွယ်ရသည်။ “ မင်္ဂလာညဉ့်ခံပွဲလား မာမိ အင်း သမီးတစ်ယောက်တည်း လိုက်ပါမယ် ”

ရင်ငွေစကားကြောင့် မာမိမျက်နှာပေါ်က အပြုံးရိပ်တွေ ရိပ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားကာ ရင်ငွေကို စူးစူးကလေး စိုက်ကြည့်၏။

“ သမီးကို မာမိပြောတာ ဒီထက်လေးနက်တဲ့စကားနော် ”

“ ငါ့အိမ်ထောင်ရွတ်လုပ်တာ မာမိမကြိုက်ဘူး သမီးကိုမာမိအမြတ်ပြောမယ် ” ထောင်ရေးကိစ္စကို သမီးလက်ခံဖို့ စဉ်းစားထားပါ ”

“ ဟင် သမီးက ဘာကိုစဉ်းစားရမှာလဲ မာမိ သမီးမှာချစ်သူ ”

“ စဉ်းစားမှမရှိတာ ”

“ မရှိရင် မာမိတို့အစီအစဉ်ကို သမီး လက်ခံရမှာပေါ့ ”

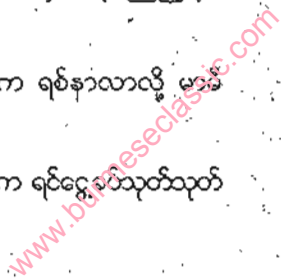
ရင်ငွေမျက်နှာလေး ရှုံ့တွသွားကာ နှုတ်က ကျွတ်ခနဲ အသံထွက်အောင် စုပ်သပ်မိတော့ မာမိရင်ငွေကို မျက်မှောင်ကုပ်ကြည့်ရင်း

“ ဒါက ဘာဖြစ်တာလဲ သမီး ”

“ ဟို... ဟို... ဇိုက်... ဇိုက်ထဲက ရစ်နာလာလို့ မာမိ ”

“ ကန်တော့ မာမိ မရတော့ဘူး ”

ဇိုက်ကိုလက်နှင့်အသာမိနိုင်ပြီး မာမိရှေ့က ရင်ငွေပုသုတ်သုတ်

...ကြည့်ရင်ပဲမိသလား။

အခန်းထဲမှာ မာမိ မကျေမနပ်ဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ သိပေမယ့် ရင်ငွေ မထုတ်နိုင်ပါ။ နားပူစိတ်ညစ်ရတာထက်စာလျှင် ရေအိမ်ထဲမှာ ခဏခဏလောက်ဝင်ထိုင်နေလိုက်တာက ပိုကောင်းသည်။

ယောက်ျားမယုချင်တာ အပြစ်တဲ့လား မာမိရယ်။

အခန်း (၂)

ညဉ့်ခံပွဲကျင်းပရာ ခန်းမထဲမှာ လူတွေအပြည့်။

အန်တီဒေါ်ဘောဘီခင်ပွန်းသည်က အောင်မြင်သော စီးပွားရေး အဖွဲ့ဝင်ကြီးကို တည်ထောင်ထားသူ သားကြီးသမီးကြီးတွေကလည်း နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသား။ ရုံးအရာရှိ ပညာတတ်ကြီးတွေမို့ အငယ်ဆုံးသား ခင်သူရဲ့ မင်္ဂလာပွဲက ခန့်ထည်သည်။

ပြည့်စုံသော အသိုင်းအဝိုင်းနှစ်ခု၏ မင်္ဂလာညဉ့်ခံပွဲဆိုတော့ ပြည့်စုံစည်ကားလှသော ညဉ့်ပရိသတ်တွေထဲမှာ ရင်ငွေတစ်ယောက် ပြည့်စုံ လာခဲ့ရတာ အူတူတူရယ်။

မင်္ဂလာလက်ခံတင် ပါဆယ်ထုပ်လေးကို လက်ခံရာ အောင်တာမှာ အပ်နှံပြီး ရင်ငွေအူလည်လည်လေး ရပ်နေတုန်းမှာ အန်တီ ဒေါ်ဘီ မြင်တွေ့သွားတာမို့ တော်သေး၏။

“ဟယ်... သမီးလေး လာ... လာ မြတ် မလာနိုင်ဘူးလို့ အန်တီကို ဖုန်းဆက်ထားတယ် သမီးလေးတစ်ယောက်တည်းပေါ့။”

“ ဟုတ်ကဲ့ အန်တီဘောဘီ မာမိက သွေးတွေတိုးပြီး နေမကောင်းလို့ပါ ”

“ အန်တီသိတယ် မြတ်ကတော့ ဖြစ်ရမယ် လာ သမီး အန်တီသားနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် ”

မင်္ဂလာပွဲရက်မတိုင်ခင် နှစ်ပတ်လောက်က မာမိဆီက ဝယ်ထားသော စိန်လက်ဝတ်ရတနာတွေနှင့် အန်တီဘောဘီ ပြုံးပြက်လက်ဖြာနေသည်။ မင်္ဂလာမောင်မယ်နှင့် ရင်ငွေ့ကို နှုတ်ဆက်ပေးပြီး လွတ်နေဆဲ စားပွဲဝိုင်းလေးတစ်ဝိုင်းမှာ အန်တီဘောဘီကိုယ်တိုင် ပို့ဆောင်ပေးသည်။

“ သမီး အေးအေးဆေးဆေးထိုင်နော် စားသောက်ဦး အန်တီ ဧည့်သည်တွေကို လိုက်နှုတ်ဆက်ဧည့်ခံလိုက်ဦးမယ် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ် အန်တီဘောဘီ သွားပါ ”

စင်ပေါ်က မင်္ဂလာသီချင်းသံက လွင့်လွင့်မျောမျော။ များပြားလှသော ဧည့်ပရိသတ်များကို ရင်ငွေ့ငေးငေးလေးကြည့်ရင်း မာမိ မိတ်ဆွေတွေနှင့် မျက်နှာချင်းဆုံမိတော့ ရယ်ပြုံးနှုတ်ဆက်ပြရပြန်သည်။ မှတ်တမ်းတင်မီဒီယို ရိုက်ကူးရေးအဖွဲ့၏ မီးဆလိုက်တွေကလည်း ထိန်ထိန်ဖြာနေခဲ့၏။

ဧည့်ခံရေးအဖွဲ့တွေက ရင်ငွေ့တစ်ဦးတည်း ထိုင်နေသောဝိုင်းမှာ စားသောက်ဖွယ်ရာတွေကို လာချပေးလာသည်။

ရင်ငွေ့မျက်ဝန်းလေးတွေက ဧည့်ခံပွဲထဲက ဧည့်ပရိသတ်တွေဆီမှာ မိန်းမသားပီပီ ငေးမောအကဲခတ်ကြည့်နေမိ၏။

• တကယ်ဆို ရင်ငွေ့မိန်းမသားပီပီ အလှအပ အပြင်အဆင်လေးတော့ ရှိသည်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်မက်မက်မောမောကြီးတော့ မဟုတ်ပါ။ မာမိက လက်ဝတ်ရတနာ စိန်ရွှေငွေတွေ ရောင်းဝယ်နေသူဆိုပေမယ့် ရင်ငွေ့တန်ဖိုးကြီးကြီးတွေကို မဝတ်ချင်မတွယ်မက်လှပါ။

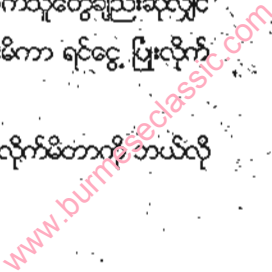
အများအားဖြင့် ဖန်စီနားကပ်နားဆွဲလေးတွေကိုသာ ပန်ဆင်သည်။ လည်ဖာလည်း ပလက်တီနမ်ဆွဲကြိုးမျှင်မျှင်လေးတစ်ကုံးသာ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ စိန်ပွင့်သုံးပွင့်တန်း ရွှေလက်စွပ်လေးတစ်ကွင်းကိုပဲ ခာဆီ ရင်ငွေ့အတွက် စီစဉ်ဝယ်ပေးတာမို့ ဆင်ယင်ဖြစ်တာကလွဲလျှင် ဘာမှမဝတ်မဆင်။

သည်လိုဧည့်ခံပွဲတွေမှာတောင် ဝတ်ဆင်လိုစိတ် မရှိတာမို့ ဆတ်ဖြစ်ပါ။ ကိုယ်က မနှစ်သက်တာ ရွှေတွဲလွဲငွေတွဲလွဲ လက်ဝတ်ရတနာ ဆွဲ ဝင်းအိတောက်ပနေအောင် ဆင်ယင်ထားသော သူတွေကိုကြည့်ကာ ရင်ငွေ့စိတ်ကလေး ရှုတ်ထွေးနေရ၏။

စားသောက်နေကြချိန်မှာတောင် လက်ကဆင်ထားသည့် ရွှေဆက်ကောက်သံတွေ တချင်ချင် မြည်နေသည့်အဖြစ်က တကယ်ကို မိတ်ညစ်စရာကောင်းလိုက်တာ။

ရင်ငွေ့လိုသာ လက်ဝတ်ရတနာ မနှစ်သက်သူတွေချည်းဆိုလျှင် အဆိုင်တော့ ဝယ်သူတောင်ရှိမှာ မဟုတ်ဟု တွေးမိကာ ရင်ငွေ့ ပြုံးလိုက်မိ၏။

ကိုယ့်ဘာသာ တစ်ကိုယ်တည်းတွေး ပြုံးလိုက်မိတာကို ဘယ်လို

ထင်မြင်ယူဆသွားသည်မသိ။ ရင်ငွေစားပွဲပိုင်းကို လှမ်းကြည့်နေသော ထိုလူကလည်း နှုတ်ခမ်းတွေ မပွင့်တပွင့် ပြုံးပြကာ လျှောက်လာ၏။

အရပ်အမောင်းက မြင့်မားပေမယ့် လိုက်ဖက်သော ခန္ဓာကိုယ်ဟန်အနေအထားကြောင့် ပြေပြစ်သည်။ အဖြူနှင့်အနက်စင်းရှုပ်လက်ရှည်ကို လည်ပင်းအတိုကြယ်သီး အပြည့်တပ် ဝတ်ဆင်ထား၏။ ဘောင်းဘီက အနက်ရောင် အင်္ကျီပေါ်က ထပ်ဝတ်ထားသော ကုတ်ကလည်း အနက်ရောင်၊ စတိုင်ကမိသလို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လှမ်းလာပုံက နွဲ့တာလည်း မဟုတ်ပါဘဲ ကြည့်ကောင်းသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာ တဒဂ်လေးမှာပဲ ရင်ငွေ မှတ်ချက်ပြုမိ၏။

အနက်ရောင်မျက်မှန်နှင့် မတိုမရှည် ဆံပင်တွေကို နဖူးပေါ်လှန်ဖီးသင်ထားပုံက ဝင်းမွတ်သောမျက်နှာကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေသည်။

ရင်ငွေစိတ်အာရုံလေး တဒဂ် သူ့ထံမှာ လွင့်မျောပါသွားခဲ့တုန်းမှာပဲ သူ့အနီးကို ရောက်လာသည်။

မာမိမိတ်ဆွေထဲကလား။ ရင်ငွေ မမြင်ဘူးတာတော့ သေချာသည်။

“ ဒီခုံမှာ လူမရှိဘူးဆိုရင် ကိုယ်ထိုင်ပါရစေနော် ”
သူ့အသံလှိုင်းတွေကလည်း ကြည်လင်ပြီး မမြင်နိုင်သော စွဲဆောင်မှုတွေ စိမ့်ဝင်နေသည်ထင်၏။ ရင်ငွေကပျာကသီ မျက်လွှာလေးချ ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်မိ၏။

သူက ရင်ငွေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံလေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း

“ တော်သေးတာပေါ့ဗျာ နေ့စဉ်ကျနေလို့ ထိုင်စရာနေရာတောင် ခေါ်တော့ဘူး ဖြစ်နေတာ ကျေးဇူးပဲနော် ”

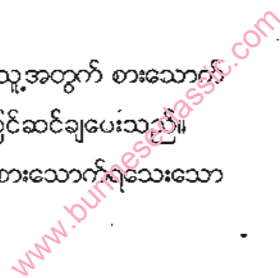
ရင်ငွေကိုရည်ညွှန်းပြီး ပြောနေတာမှန်း သိလိုက်တာမို့ ရင်ငွေဆီငါးကလေး ညှိတ်ပြမိပြန်သည်။ သူက မျက်နှာပေါ်မှ မျက်မှန်နက်ကို အသာရွတ်သည်။ ပန်းနုသွေးလွှမ်းသော လက်သည်းလေးတွေကို တိတိဆီ လှီးဖြတ်ထားသော လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးတွေကို ရင်ငွေ သတိထားမိ၏။

အကာအကွယ် ကင်းမဲ့သွားသော မျက်ဝန်းကြည်လဲ့လဲ့ တစ်စုံကို ရင်ငွေမြင်လိုက်ရတော့ ရင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲခနဲသွားရသည်။

ထူထဲနက်မှောင်နေတာမျိုးမဟုတ်ပါဘဲ ထင်းခနဲ သွယ်တန်းနေသော မျက်ခုံးစိမ်းညိုညိုတွေ နှာတံက စင်းသွယ်ပြီး အဖျားမှာ ဘယ်လဲစိပြီးပုံကျသည်။ ပိရီသေသပ်သော နှုတ်ခမ်းခုံအထက်က စိမ်းဖန့်ဖန့်နှင့် အရိပ်ထင်စေသော နှုတ်ခမ်းမွှေးညှင်းတို့၏ အရိပ်က ဝင်းမွတ်သော အသားအရည်ပေါ်မှာ ထင်းရှင်းနေ၏။

တခဏလေး ကြည့်မိရုံနှင့် စွဲထင်မတ်မိစေနိုင်သော သူ့အသွင်ကို ရင်ငွေမျက်ဝန်းတွေ ရှောင်လွှဲပစ်သည့်တိုင် အာရုံအသွင်မှာ မိတ္တူကူးပြီးသလို စွဲသွားခဲ့၏။

ညှိခံရေးအဖွဲ့မှ ဝန်ထမ်းချာတိတ်က သူ့အတွက် စားသောက်ကုန်ပစ္စည်းတွေကို ယူလာကာ စားပွဲပိုင်းပေါ်မှာ ပြင်ဆင်ချပေးသည်။ သည်တော့မှ ရင်ငွေလည်း မထိတို့ မစားသောက်ရသေးသော

စားသောက်ဖွယ်တွေကို သတိပြုစောင့်ရှောက်တော့သည်။

“ ထိုင်လိုက်ပြီးမှ သတိရတယ် ဒီနေရာမှာ မင်းမိတ်ဆွေ အဖော်ရှိမနေပါဘူးနော် ”

“ ရှင်...ဟို...အဲ...မ...မရှိပါဘူး ထိုင်ပါ... ရပါတယ် ”

“ ကျေးဇူးပဲကွာ ”

မျက်ဝန်းကြည်လဲ့လဲ့တစ်စုံ တောက်ပသွားစေလောက်သည် အထိ ရောင်စဉ်ဖြာသော သူ့အပြုံးတစ်ချက်နဲ့ထွင် ရင်ငွေ့ရင်တွေ ကတုန်ကရင် ဖြစ်နေစေသည်။

သည်စားပွဲဝိုင်းလေးမှာ သူ ဝင်ထိုင်လာမှ ရှုရှိုက်ခံစားရသော မွှေးအိအိရေမွှေး ရနံ့သင်းသင်းလေးက သူ့ထံမှပဲ ဖြစ်လိမ့်မည် ထင်သည်။

တစ်ယောက်တည်းလာ တစ်ကိုယ်တည်းထိုင်နေမိပေမယ့် ရင်ငွေ့ စိတ်အာရုံအားလုံးက သူ့ဆီမှာ ရောက်ရှိသွားခဲ့တာ ဘာကြောင့် မှန်းမသိ။

သူကပဲ စွဲဆောင်နိုင်လွန်းတာပဲလား။

ရင်ငွေ့စိတ်တွေကပဲ တိမ်းညွတ်လွယ်ကူလွန်းသွားခဲ့တာလား။

အံ့ဩစရာတော့ ကောင်းနေခဲ့တာအမှန်။

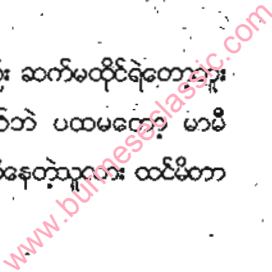
အခန်း (၃)

“ အဲဒါနဲ့ ရှင် အရင်ဆုံး ထပြေးလာခဲ့ရတယ်ပေါ့ ဟုတ်မှ ယဉ်ကျေး တအံ့တဩလေး မေးသည်။ နံဘေးက ”
တာလည်း စိတ်ဝင်တစားနှင့် မျက်မှောင်ကလေး စုန်ကွဲကာ ရင်ငွေ့အခြောက် နားစွင့်နေ၏။

စားပွဲပေါ်ရှိ စတော်ဘယ်ရီအအေးအေးဘူးလေးက ကော်ပိုက်တံ လေးကို ရင်ငွေ့မျှင်းမျှင်းကလေး စုပ်ယူရင်း ခေါင်းကလေးညှိတ်ပြလိုက် နေသည်။

စတော်ဘယ်ရီ အရသာက ရင်ထဲမှာ ချိုမြဲသွား၏။ သူ့နှင့်ဆုံခဲ့ တုန်းက ရင်ခုန်လှုပ်ခတ်မှုမျိုး ရင်ငွေ့ရင်ထဲမှာ လှိုင်းခတ်တုန်ရင်လာတာ ဆော့ အမှန်။

“ အေးပေါ့ဟာ ငါ တစ်ယောက်တည်း ဆက်မထိုင်ရဲတော့ဘူး ဆင်တို့စဉ်းစားကြည့် ငါနဲ့လည်း သိတာမဟုတ်ဘဲ ပထမတော့ မာမိ နှစ်နှစ်ဆွေလား ငါတို့ရင်ကို လာဝယ်တူးလို့ ငါ့ကိုယ်နေတဲ့သူလား ထင်မိတာ ”

သျှိုး

တုတ်တုတ်ထဲ

“ နေဦး ရင်ငွေ့ နင့်ရင်ထဲက ခံစားလိုက်ရတာကို ငါတို့က သိချင်လိုက်တာ ”

“ ဟုတ်တယ် ” ရင်ငွေ့ ပြောစမ်း နင့်ရင်ထဲမှာ ရှိန်းတိမ်း ဖိန်းတိမ်း ဖြစ်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ သေချာသလား ”

ယဉ်ကျေးနှင့် ပိုးပိုးတို့ကတော့ စီရင်ချက်တစ်ခု ချမှတ်ဖို့ အဖြေကနေသည့် တရားသူကြီးတစ်ယောက်၏ ဟန်ပန်တွေအပြည့်နှင့် မေးခွန်းအထူးတုတ်နေကြသည်။

“ အဲဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူးဟာ ငါကအမှတ်တမဲ့တာ ကြောင်သွားတာပေါ့ ပြီးတော့ အနားမှာ ရုတ်တရက်ကြီး ဖော်ထိုင်လိုက်တော့ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတာ ”

“ သေချာပြီ ယဉ်ကျေး ဒါဝန်ခံချက်ပဲ ကျောင်းမှာတုန်းက ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ မတုန်လှုပ်ခဲ့တဲ့ တို့သူငယ်ချင်းတော့ ဒီတစ်ခါ ဟတ်တိသွားပြီထင်တယ် ”

“ ဖြစ်နိုင်တယ် နင်ဝန်ခံတယ် မဟုတ်လား ရင်ငွေ့ ”

“ အဲဒီလောက်အထိ မဟုတ်ပါဘူးဟာ ”

“ အဲဒီလောက်အထိ မဟုတ်ရင် ဘယ်လောက်အထိ ဟုတ်သလဲ ရင်ငွေ့ နင့်စကားက မတင်မကျကြီးဆိုတာ ထင်ရှားနေတယ် ”

ပိုးပိုးကတော့ ရင်ငွေ့စကားကို အကျကောက်ကာ မေးခွန်းထုတ်၏။ ယဉ်ကျေးကလည်း ရင်ငွေ့မျက်နှာကို အကဲခတ်နေတာ အသေ

အချာ။

“ နင်တို့တရားခံစစ်သလို စစ်မနေကြနဲ့ ခုကိစ္စက အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်သွားတဲ့ကိစ္စ သူ့ဘယ်သူလဲ ငါမသိဘူး ငါ့ကိုလည်းသူမသိဘူး ”

“ အမှတ်တမဲ့ ကိစ္စတွေက အမှတ်တရ ဖြစ်သွားတတ်တယ် ရင်ငွေ့ရဲ့ အချစ်ဆိုတာ အရမ်းဆန်းကြယ်တယ်ဟာ ”

ယဉ်ကျေးစကားကိုတော့ ရင်ငွေ့မျက်မှောင်လေးကုပ်ကာ ဒီတစ်ဝင်စားသွားရမိ၏။ အချစ်ဆိုတာ ဆန်းကြယ်သတဲ့လား။ တကယ်လေး။

ရင်ငွေ့တို့ ဆုံခဲ့ကြတာ တကယ့်ကို မိနစ်ပိုင်းလေးပါပဲ။

သူ့ဆီက သင်းပျံ့နေတဲ့ ရေမွှေးရနံ့လေးတွေကို ရင်ငွေ့ ရှုရှိုက်နေရင်း ရင်တွေတုန်ခါနေခဲ့သည်။

ရင်ငွေ့မှာသာ တစ်ယောက်တည်း ခံစားလှုပ်ရှားနေရတာပါ။

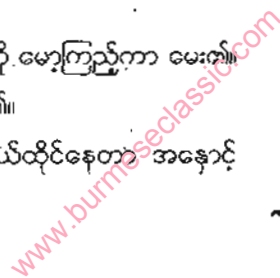
သူကတော့ တကယ့်တည်ငြိမ်အေးဆေးတဲ့အသွင်နဲ့ ညှဉ်းခဲပွဲက ကျွေးမွှေးတဲ့ အစားအသောက်တွေကို စားသောက်နေခဲ့၏။ နောက်ဆုံး ဆက်ထိုင်နေစဉ်မှာမူ ရင်ငွေ့ကိုယ်တိုင်ပဲ စားပွဲပိုင်းက အရင်ဆုံးထရပ်ခဲ့တာဖြစ်၏။

“ ဟင် ပြန်တော့မလို့လားဟင် ”

ရင်ငွေ့ထရပ်တာမြင်မှ သူ ရင်ငွေ့ကို မော့ကြည့်ကာ မေး၏။

“ ငွေ့တုန်တုန်ရီရီလေးနဲ့ပဲ ခေါင်းညှိတ်ပြမိ၏။ ”

“ မင်း ဘာမှမစားရသေးဘူး ကိုယ်ထိုင်နေတာ အနှောင့်

အယုက် ဖြစ်သွားသလား မသိဘူး

တကယ်ကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားတာပေါ့လို့ ရင်ငွေ ပြန်ပြောပစ်ချင်လိုက်တာ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းကျ ခေါင်းကလေး ခါရမ်းပြီး ဆင်ခြေစကားလေးတစ်ခွန်းနဲ့ပဲ ရင်ငွေဟန်ဆောင်ခဲ့ရသည်။
“ဟင့်အင်း မဟုတ်ပါဘူး ရင်... ရင်ထဲက ပြည့်နေလို့ပါရင် ခွင့်... ပြုပါဦးနော်”

သူ့ဆီက တုံ့ပြန်စကားကိုတောင် မစောင့်နိုင်ဘဲ ရင်ငွေ ပြန်ခဲ့ရသည်။ သူ လှမ်းကြည့်နေမှာလား မသိ၊ မကြည့်ရဲလောက်အောင် ရင်တွေတုန်နေခဲ့၏။

“ဟဲ့... ရင်ငွေ... ”

နား အနားကပ်ပြီး ဟစ်အော်လိုက်တဲ့ ယဉ်ကျေးအသံကြောင့် ရင်ငွေ ဆတ်ခနဲတုန်ပြီး လှည့်ကြည့်မိလိုက်၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်လို့ အရမ်းအော်ရတာလဲ”

“အော်မှာပေါ့ ငါတို့နှစ်ယောက် မေးနေတာတောင် နင်က မကြားရအောင် ငုတ်တုတ်ကြီး သတိလစ်နေသလားလို့”

“အေးလေ ရင်ငွေ နင်မဟုတ်သေးဘူး ပြောစမ်း အဲဒီညှိခံပွဲမှာတွေ့ခဲ့တဲ့ ယောက်ျားကို နင်ကြိုက်နေပြီလားဟင်”

ပိုးပိုးစကားကြောင့် ရင်ငွေ မျက်နှာလေး နီမြန်းသွားရင်း

“ပေါက်ကရတွေဟယ် ငါတို့ချင်းဆုံခဲ့ကြတာ တကယ့်ပိုနစ်နစ်ကလေးပဲ တစ်ယောက်နာမည်တောင်တစ်ယောက် မသိလိုက်ကြရဘဲ

ပြီးဆုံးသွားတာ အိပ်မက်ဆန်လွန်းပါတယ်ဟာ”

ရင်ငွေ မျက်နှာ တွေတွေငေးငေးလေးနှင့် အားငယ်သံလေး နှက်ပြောလိုက်တာမို့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုး နားလည်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ကျောင်းမှာကတည်းက တတွဲတွဲ ပေါင်းသင်းလာကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲလေ။ ရင်ငွေရင်ထဲကို ယဉ်ကျေး ထိုးဖောက်မြင်နိုင်ပါသည်။

အချစ်ဆိုတာ အမှတ်တမဲ့ ဆုံတွေ့နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား။

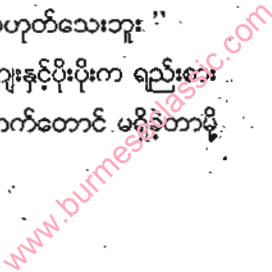
တက္ကသိုလ်မှာတုန်းက ရင်ငွေ့ရဲ့ အလှမှာ တွယ်ငြိခဲ့သော ဆာကရီးတွေ အများကြီးပါ။ ရင်ငွေ့နှလုံးသားက ပကတိကုန်ငြိမ်စွာ ဘယ်သူ့အပေါ်မှကိုလည်း မတွယ်ငြိခဲ့တာ သူမကော့ပိုးပိုးပိုး အံ့သြခဲ့ရ၏။

“ငွေ့ရယ် ကျောင်းမပြီးခင် ချစ်သူရည်းစားတစ်ယောက် ဆောက်တော့ ထားဖူးအောင် ထားစမ်းပါဟာ”

“ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကိုနှင့်တို့ ရည်းစားထားစေချင်နေကြတာလဲ ငါ့နှုတ်သို့မမှ မရှိဘဲ ဘာလို့ထားရမှာလဲ”

“နှင့်ကိုပိုင်းနေတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေ အများကြီးပဲလေဟာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းတော်ကြီးကနေ ဘွဲ့တောင်ရတော့မယ် ရည်းစားတစ်ယောက် မထားလိုက်နိုင်ဘူးဆိုတာတော့ မဟုတ်သေးဘူး”

သုံးယောက်သော အုပ်စုထဲမှာ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးက ရည်းစားတစ်ယောက်နဲ့ပေမယ့် ရင်ငွေ့က ရည်းစားတစ်ယောက်တောင် မရှိခဲ့တာမို့ သူမတို့တိုက်တွန်းသည်။

အိပ်ပွဲ ရင်ငွေက ခေါင်းခါရမ်းခဲ့သည်ချည်း။

“ တော်စမ်းပါဟာ ရည်းစားမထားဘူးတော့လည်း ဘာဖြစ်မှာ
မို့လဲ လုံးဝစိတ်မဝင်စားပါဘူး ရင်ထဲက ဆန္ဒတစ်ခုမပါဘဲ ငါ ဘာမှ
မလုပ်တတ်ဘူး နင်တို့စိတ်ကူးတွေ လွှင့်ပစ်လိုက် ပင်ပန်းရုံပဲရှိမယ် ”

သူ့မတို့နှစ်ယောက်စလုံး လက်လျှော့ခဲ့ကြရသည်။ တကယ်တမ်း
လည်း ရင်ငွေကျောင်းပြီးလို့ ဘွဲ့တစ်ခုသာ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ချစ်သူ
ရည်းစားတစ်ယောက် မရှိခဲ့ပါ။

အဲသည်လောက်အထိ နှလုံးသားမာခဲ့သော ရင်ငွေကိုမှ
လှုပ်ခတ်စေနိုင်စွမ်းခဲ့သော ယောက်ျားကိုတော့ ယဉ်ကျေးကောပိုပိုပါ
မမြင်မတွေ့ခဲ့ရတာတော့ ဆိုးပါသည်။

“ ငွေ နှင်ခံစားခဲ့ရတာ အချစ်ဟုတ်မဟုတ် မသေချာပေမယ့်
နှင့်ရင်ကို အဲဒီလောက်အထိ လှုပ်ခတ်သွားစေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်
ကိုတော့ ငါတို့မြင်ဖူးချင်လိုက်တာ ”

ပိုးပိုးတကယ်ကို အားမလိုအားမရ အသံလေးနှင့် ဆိုသလို
ယဉ်ကျေးကလည်း

“ ဟုတ်တယ်ဟာ ရင်ငွေကို ဧည့်ခံပွဲလေးမှာ တခဏလေးနဲ့
ဒီလောက်အထိ စွမ်းနိုင်လွန်းတဲ့ယောက်ျားပုံရိပ်ကိုတော့ ငါတို့ မမြင်ဖူး
လိုက်တာ ဆိုးတာပဲ အဲဒီလိုမှန်းသိရင် အဲဒီမင်္ဂလာဆောင်ကို ငါတို့
လိုက်ခဲ့ပါတယ် ”

ယဉ်ကျေးကော ပိုးပိုးပါ အခွင့်မပေးခဲ့သော ကံကြမ္မာကို မနီ

ဘက်ကို အပြစ်ဖို့နေခဲ့ကြသည်။

ရင်ငွေစိတ်ထဲကကော နောင်တတွေ ရနေမိသည်လား။

တကယ်ဆို သူ့အမည်လေးတော့ သိထားလိုက်ရင် သိပ်ကောင်း

သည်။ ကံကြမ္မာက တခဏလေးပဲ ဆုံဆည်းခွင့်ပေးခဲ့တာလား။

နောက်တစ်ကြိမ် ဆုံခွင့်ဆိုတာ။

ရင်ထဲက ပင့်သက်မောတစ်ချက်က စတော်ဘယ်ရီ ချိုမြမြရဲ့

အခုသာကိုတောင် ပေါ်ရွတ်ရွတ်နိုင်စေ၏။

ရင်ငွေ ဝန်ခံချင်ပါသည်။

ရင်မနှုတ်တတ်သော နှလုံးသားက ပထမဆုံးအကြိမ် ရင်ခန့်ခဲ့

အိတ်တော့ အသေအချာဖြစ်၏။

ဒါ... အချစ်ဟု ဆိုပါလျှင်။

အခန်း (၄)

အမှတ်တမဲ့ကိစ္စလေးတစ်ခုက အမှတ်တရ ဖြစ်စေတတ်ခဲ့ပြီလား။

ရင်ငွေကိုယ်ရင်ငွေတောင် မယုံချင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ ထာဝရလေး ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော သူ့ကိုမှတ်မှတ်ထင်ထင် သတိရနေတာ အံ့ဩစရာတောင် ကောင်းသည်။

အချိန်ကာလတစ်ခုကို လွန်မြောက်ကျော်ဖြတ်ပြီးသွားခဲ့လျှင် သူ့ပုံရိပ်တွေသည်လည်း ရင်ငွေအာရုံထဲက ပျောက်ကွယ်သွားကြလိမ့် မည်ဟု ရင်ငွေယုံကြည်ထားခဲ့မိ၏။

ဒါပေမဲ့ အားလုံးသည် လွဲချော်ခဲ့သည်။ သူကတော့ ရင်ငွေကို မှတ်မိဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်သော ကိစ္စ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ရင်ငွေမှာသာ အာရုံထဲမှာ စွဲနေသော သူနှင့်ပတ်သက်သမျှ ခုမှနိုင်ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။

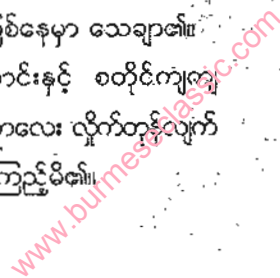
ရင်ငွေဘဝလေး ပုံမှန်လည်ပတ် ရှင်သန်နေခဲ့သည့်တိုင် သူ့ပုံရိပ်က တွေးလိုက်ရုံနှင့် အာရုံထဲမှာ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လာ သတိပေး။

သေသပ်စွာ လှန်ဖိးသင်ထားသော သူ့ဆံပင်မတိုမရှည်တွေ ဝင်းခွတ်ရှင်းသန့်နေသော သူ့အသားအရည်နှင့် စိမ်းညိုညိုမျက်ခုံး၊ ခြည်လှဲသော မျက်ဝန်းနှင့် စိမ်းမြေ့မြေ့ညှင်းစိမ်းတွေ ခြံရံထားသော နှုတ်ခမ်းပါးလျှင်ပီပီတစ်စုံ။

အရာအားလုံးသည် ရင်ငွေအာရုံထဲမှာ စွဲထင်နေသော သူ့ပုံရိပ် တွေဖြစ်၏။ မာမိနှင့်အတူ မာမိရဲ့ရွှေဆိုင်လေးမှာ လိုက်ထိုင်နေရတိုင်း သူ့မျှား မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်လာမည်လား။ ရင်ငွေ့မျှော်မိ၏။ တကယ်ဆို မိုက်မဲသော မျှော်လင့်မှုသာ ဖြစ်မည်ထင်သည်။ သူက မာမိကိုလည်း သိမှာမဟုတ်။ ရင်ငွေ့ကိုလည်း သိတာ မဟုတ်။ ဒါကြောင့် ဧည့်ခံပွဲမှာတုန်းက ရင်ငွေ့ဝိုင်းမှာ ထိုင်ဖို့လေးတောင် နှစ်တောင်းခဲ့တာပေါ့။

ကံကြမ္မာက နောက်တစ်ကြိမ် ထိပ်တိုက်ဆုံတွေ့ခွင့်ပေးဖို့ ဆိုတာတော့ ကောင်းကင်ကိုမော့ကြည့်ပြီး ဖိုးလမင်းဆီက ထမင်းခပ်စိမ်း ခြောက်လင်ပန်းနဲ့ပေးပါလို့ တောင်းဆိုနေသူလိုပဲ ဖြစ်နေမှာ သေချာ၏။

အဝေးမှာ မြင့်မားသောအရပ်အမောင်းနှင့် စတိုင်ကျကျ ဆွဲကွက်လာသူတစ်ဦးကို မြင်ရတိုင်း ရင်ငွေ့ ရင်ကလေး လှိုက်တွန်လှိုက် သူ့မျှားဖြစ်နေမည်လား ရင်တထိတ်ထိတ် ဝေးကြည့်မိ၏။

အနားရောက်မှ ပင့်သက်မောနှင့်အတူ အိပ်မက်စိတ်ကူးဆန်သော မျှော်လင့်ချက်စိတ်ကူးတွေ ကွယ်ပျောက်ခဲ့တာလည်း မကြာခဏ။

ရင်ငွေကို သည်လောက်အထိ ရှားသွပ်စေအောင် စွမ်းနိုင်ခဲ့တာ အချစ်ဆိုသောအရာတဲ့လား။ ရင်ငွေ သိချင်လိုက်တာ။

သူနှင့်ပတ်သက်ခဲ့သမျှ တဒင်္ဂလေးမှာ စွဲငြိခဲ့သမျှ အရာတွေထဲမှာ ရင်ငွေခံစားရှုရှိုက်ခဲ့ရသော သင်းပျံပျံ ရေမွှေးရနံ့ မွှေးအိအိလေးကလည်း ခြောက်လှန့်စေခဲ့သည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်ထံက ရေမွှေးရနံ့လေးတွေ ရှုရှိုက်မိတိုင်း ရင်ငွေ မျက်ဝန်းလေးမှိတ်ကာ ခံစားကြည့်မိတတ်၏။

သေချာသည်က သူ့ထံမှ ရင်ငွေရှုရှိုက်ခဲ့ဖူးသော ရေမွှေးရနံ့ သင်းသင်းလေးနှင့် မတူညီတာတဲ့ဖြစ်သည်။

“ သမီး နေမကောင်းဘူးလား ”

ရင်ငွေ အမူအယာလေးတွေ ပျက်ယွင်းထူးခြားနေတော့ မာမီ သတိထားမိသွားသည်ထင်သည်။

“ ခြေ . . . မာမီ ကောင်းပါ့တယ် ”

ရင်ငွေ လှဲအိပ်နေသော ခုတင်ပေါ်က ထထိုင်ကာ မာမီကို ပြုံးပြုံးလေးကြည့်ကာ ပြောလိုက်၏။ မာမီက ရင်ငွေနံ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း အကဲခတ်သလို ကြည့်ရင်း

“ သမီးကိုကြည့်ရတာ ခါတိုင်းနဲ့မတူဘူး ဆိုင်မှာလည်း ဟိုထေ

သည်ငွေနှင့် အခုလည်း တိမိလေးတောင် မကြည့်နိုင်ဘဲ အခန်းထဲ ဆန်းဝင်သွားလို့ မာမီလိုက်လာတာ သမီး ”

မာမီက ရင်ငွေကို အမြဲတမ်း အရိပ်လိုကြည့်နေတတ်တာမို့ သတိထားမိတာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရင်ငွေသည်လောက်အထိတောင် အမူအရာတွေ ပျက်ယွင်းနေခဲ့သည်လား။

“ မကြည့်ချင်လို့ပါ မာမီရယ် အခန်းထဲမှာပဲ သမီးနေချင်လို့ပါ ”

“ သမီးက ဒီလိုငြိမ်ငြိမ်နေတတ်တဲ့သူမှ မဟုတ်တာ အမြဲတမ်း

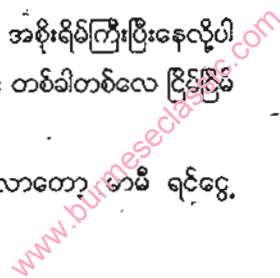
သံသွားရင်ကောင်းမလဲ ဘာစားရင်ကောင်းမလဲ တွေးနေတဲ့သူ ဘာဘာနဲ့ ဘာမှလုပ်စရာမရှိ သွားစရာမရှိရင်တောင် သူငယ်ချင်းတွေဆီ သက်သက်စကားပြောနေတတ်တဲ့သူက ဒီလိုကြီး ငြိမ်နေတော့ မာမီက သိချင်ဖြစ်နေတယ် ထင်တာပေါ့ ”

မာမီဆိုမှပဲ သူငယ်ချင်းတွေဆီ ဖုန်းမဆက်ဖြစ်တာ ကြာပြီဟု ရင်ငွေ သတိရလိုက်မိ၏။ ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ ရင်ငွေခံစားချက်တွေကို မသိ မသိစေချင်ပါ။

ရင်ငွေ မာမီစကားတွေ ပေါ့ပါးသွားအောင် အသံကလေးထွက် မိလိက်ရင်း

“ အဟင်း . . . ဟင်း မာမီဘာသာ အစိုးရိမ်ကြီးပြီးနေလို့ပါ ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဘာမှလည်း မခံစားရဘူး တစ်ခါတစ်လေ ငြိမ်ငြိမ် နေကြည့်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

ရင်ငွေ ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးလေး ဖြစ်လာတော့ မာမီ ရင်ငွေ

ပခုံးလေးကိုဖက် ဆံနွယ်လေးတွေကို ပွတ်သပ်ပြီးရင်း

“ ဒါဆိုလည်း ပြီးတာပါပဲ သမီးရယ် မာမိမှာ ဒီသမီးလေး တစ်ယောက်ပဲရှိတာ အရိပ်ကြည့် ပူပန်ရတာပေါ့ကွယ် ”

“ အဟင်း မာမိကတော့ အမြဲပူပန်နေတာပဲ ကဲ ဘာမှ မပူပန်ခဲ့တော့နော် သမီး ဘာမှမဖြစ်ဘူး ဒါဆို မာမိကျေနပ်တော့ စိတ်ချမ်းသာတော့ ဟုတ်ပြီလား ”

မာမိရင်ခွင်ထဲ ခေါင်းကလေးတိုးဝင်ကာ ရင်ငွေနှစ်သိမ့်စကား ဆိုတော့ မာမိ ခေါင်းလေးကို ခါရမ်းရင်း

“ ဟင့်အင်း မာမိစိတ်မချမ်းသာနိုင်သေးဘူး သမီး သမီးကို ရှိန်းချဲ့မြန်မြန် လက်ထပ်ပေးပြီးမှ မာမိစိတ်ချမ်းသာနိုင်မှာ ”

မာမိစကားကြောင့် ရင်ငွေဆတ်ခနဲ ရင်ခွင်ထဲက ရုန်းထွက် ထိုင်လိုက်ရင်း

“ မာမိနော် အဲဒီလို အတင်းအကျပ်ကြီးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ”

“ သမီးရင်ငွေ မာမိအစီအစဉ်ကိုတော့ ဖျက်စီးဖို့ မကြိုးစားနဲ့နော် ”

မာမိလက်တွေကလည်း ရင်ငွေကို ဖက်တွယ်ထားရင်း ဖြေလွှတ်ပြီး လေသံမာမာလေး ဖြစ်လို့လာသည်။

“ မာမိရယ် သမီးမှ ရှိန်းကို လက်မထပ်ချင်တာ ”

“ သမီး အကြောင်းပြချက်က ဘာလဲ သမီး ”

“ ရှိန်းကို သမီးသူငယ်ချင်းအဆင့်ထက် ပိုလို့မရဘူး ”

ရင်ငွေစကားကို မာမိလက်မခံနိုင်စွာ ခေါင်းကိုခါရမ်းရင်း စူးစူး ခြောက်ကြည့်၏။ ရင်ငွေအကြည့်လွှဲ ရှောင်တိမ်းမိသည့်တိုင် မာမိစကား ထွက်က မာထန်စွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

“ ဘာကိုလို့မရတာလဲ ညည်းအကြောင်း အတွင်းသိအစင်းသိ ခြင်းမှ ညည်းဘာဝလေး အေးချမ်းမှာပေါ့ ကိုယ့်ကို အမြဲတမ်း အနှစ်နာ ခြင်း ဘာမဆို အနှံ့အတာခံပေးတတ်တဲ့ ရှိန်းကိုမှ ညည်းလက်မထပ်ရင် ညည်းသူ့ကို လက်ထပ်မှာလဲ ပြော ”

“ ဟင့်အင်း သမီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ချင်ဘူး မာမိ ”

“ ဘာ ”

မာမိဒေါသကို ရင်ငွေ ကြိုသိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လက်မခံနိုင်သော ရင်ငွေ ပြတ်ပြတ်သားသားလေးပဲ ငြင်းလိုက်မိတာ ဖြစ်၏။

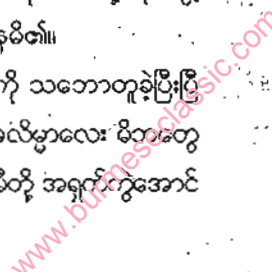
မာမိအသွင်ကလည်း သည်တစ်ခါတော့ ရင်ငွေကို အလျော့ အသွင်လုံးဝမရှိတာ သေချာ၏။

“ လက်မထပ်လို့ မရဘူး ဒီကိစ္စက မာမိတစ်ယောက်တည်းရဲ့ ဟုတ်ဘူး သမီးဒယ်ဒီကလည်း သမီးကို အိမ်ထောင်ပြုစေချင်နေပြီ ”

မာမိက ဒယ်ဒီကိုပါ စစ်ကူယူခဲ့ပြီဟု သိလိုက်တာမို့ ရင်ငွေ အလေးတွေ မကျေမနပ်စွာက နှုတ်ခတ်တိုနေမိ၏။

“ မာမိနဲ့ဆုလတ်တို့ တိုင်ပင်ပြီး ဒီကိစ္စကို သဘောတူခဲ့ပြီးပြီ ”

မာမိအရှက်ရအောင်တော့ မလုပ်ပါနဲ့ သမီးအလိမ္မာလေး မိတာတွေ ကို မပယ်ရှားဘူးလို့ မာမိ ပြောထားတာ မာမိတို့ အရှက်ကွဲအောင်

တော့ မလုပ်ပါနဲ့ ”

“ ဒါတော့ မာမိတို့မတရားဘူး သမီးအိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စကို သမီးဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့် မရှိတော့ဘူးလားဟင် ”

“ သမီးကို မာမိတို့ အခွင့်အရေးတွေ ပေးခဲ့တာပဲ သမီး ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိခဲ့တာပဲလေ သမီးဘာမှငြင်းဖို့ မကြိုးစားနဲ့တော့ ဒါ သမီးအတွက် မာမိတို့အကောင်းဆုံး စီမံတာဆိုတာ သမီး တစ်နေ့ နားလည်လာလိမ့်မယ် ”

“ သမီး သဘောမတူတဲ့ ကိစ္စကြီးကို မာမိတို့ စီမံတာ အကောင်းဆုံးတဲ့လား ”

“ ရင်ငွေ ”

မာမိအသံက လိုတာထက်ပိုမိုကျယ်လောင်စူးရှသည်။ ဒေါသ သင့်နေသော မျက်ဝန်းတွေ တောက်ပလျက် မာမိခုတင်ပေါ်က ထရပ် လိုက်တာကို ရင်ငွေငေးကြည့်နေမိ၏။

“ မာမိတို့ သမီးကို အလိုလိုက်ချစ်ခဲ့တယ် ရှိသမျှ မေတ္တာ အကြင်နာတွေလည်း ပုံအောခဲ့ကြတယ် ဒါတွေကို ညည်းကျေးဇူးအထိ ကြိုးစားပြနေတာလား မာမိနောက်ဆုံးပြောမယ် ညည်းရိုန်းကို လက်ထပ် ဆုံးဖြတ်ပါ ဒါပဲ ”

ယတိပြတ်စကားတွေနှင့် မာမိ အမိန့်ချမှတ်ကာ အခန်းထဲ ထွက်သွားခဲ့၏။ ရင်ငွေ စိတ်ပျက်ရှုတ်ထွေးစွာ ခုတင်ပေါ် ပစ်လဲအိမ် လိုက်သည်။

ရိုန်းကိုလက်ထပ်ရမယ်တဲ့။

မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကတည်းက အတူသွားအတူစား

တာခဲ့ကြသည့် ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ။

ခြံချင်းကပ်လျက် မဟုတ်ပေမယ့် ငါးအိမ်ပဲခြားသော ရိုန်းတို့

ဆိုတာ ရင်ငွေငယ်စဉ်ကတည်းက နှစ်အိမ်တစ်အိမ်လို ဝင်ထွက်

သွားကနေကျ အိမ်ဖြစ်ခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်ရောက်တော့ ရိုန်းက အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့နှင့်

ဘွဲ့ပြီးလို့ ရင်ငွေက စီးပွားရေးဘွဲ့ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သည်။ ကျောင်းခြင်း

ညည်းတိုင် ရင်ငွေရှိရာကျောင်းကို ရိုန်းက တစ်ပတ်တစ်ခါလောက်

လာတတ်၏။

ရင်ငွေကလည်း စိတ်ကူးပေါက်ရင် ပေါက်သလို ရိုန်းတို့

ညည်းသွားပြီး ဒုက္ခပေးနေကျပါပဲ။

နှစ်ဦးကြားမှာ ဖြူစင်သော သံယောဇဉ်ဖြင့်သာ ရင်ငွေ

ညည်းခဲ့တာ သေချာသည်။

အခုတော့ မာမိတို့အစီအမံတွေကြောင့် တစ်ဘဝလုံး လက်တွဲ

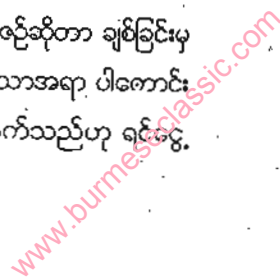
နေမည်သူအဖြစ် လက်ခံရမည်တဲ့။

စိတ်ညစ်စရာကောင်းလိုက်တာ။ သံယောဇဉ်ဆိုတာ ချစ်ခြင်းမှ

ထွက်ပေါ်တဲ့ အချစ်ဆိုသောအရာမှာ သံယောဇဉ်ဆိုသောအရာ ပါကောင်း

မရှိမည်။ ဒါပေမဲ့ ထိုအရာတွေထက် လေးနက်သည်ဟု ရင်ငွေ

ထင်သည်။

အခုအချိန်ထိ ရှိန်းအပေါ်မှာ ရင်ခုန်လှုပ်ခတ်သော ခံစားချက်
ရှိန်း-ရင်ငွေ့တစ်ခါမှ မခံစားခဲ့ရဖူးတာ သေချာသည်။ ရင်ငွေ့ဘဝမှာ
တစ်ကြိမ်တစ်ခါပဲ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကြောင့် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားခဲ့ဖူး
သည်။

တဒဂံဆိုခဲ့သော သူ့ပုံရိပ်သွင်က အာရုံထဲမှာ တွေးလိုက်ရုံနှင့်
ထင်ရှားလာတတ်သည်။

ရင်ငွေ့နှင့်အတူ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျွမ်းဝင်ခင်မင်ခဲ့သော
ရှိန်းဆိုတာ ရင်ငွေ့အတွက် တဒဂံလေးသာ ဆိုခဲ့ဖူးသော သူနှင့်ယှဉ်လိုက်
လျှင် ဘာကြောင့် ရင်ခုန်လှုပ်ခတ်ခြင်း ကင်းမဲ့နေခဲ့ရတာလဲ။

အချစ်ဆိုတဲ့ အရာကြောင့်လား။

ရင်ငွေ့ အသေအချာ နားလည်ခံစားတတ်ချင်လိုက်တာကွယ်။

အခန်း (၅)

“ ရှိန်း ”

ရင်ငွေ့ခေါ်သံကြောင့် ရှိန်း သောက်လက်စ အအေးဘူးကို
ခွဲပေါ် ပြန်တင်ရင်း မေးဆတ်ပြသည်။

“ နင်မာမိနဲ့ငါမာမိက နင်နဲ့ငါကို လက်ထပ်ပေးကြဖို့ စီစဉ်
တာ နင်သိလား ”

ရင်ငွေ့နှုတ်က သည်လိုမေးခွန်းကြီး ချက်ချင်းထွက်လာ
သည်ဟု ထင်မှတ်ထားပုံမရသော ရှိန်း အံ့သြသွားတာတော့ သေချာ၏။

စူးစိုက်ကြည့်နေသော ရင်ငွေ့မျက်ဝန်းတွေကို ရှိန်း တဒဂံ
နှုတ်ငေးကြည့်နေပြီးမှ ခေါင်းကလေးညိတ်ဝန်ခံသည်။

“ အင်း... မာမိ ငါ့ကို အသိပေးထားတယ် ”

“ နင် ဘာပြန်ပြောလိုက်သလဲ ရှိန်း ”

ရှိန်း မျက်ဝန်းတွေ ရင်ငွေ့ထံမှ အကြည့်လွှဲဖယ် မသွားဘဲနှင့်
ပြသည်။

“ ရင်ငွေ့ရဲ့စိတ်ဆန္ဒကို အရင်မေးကြည့်ပါဦးလို့ ငါ ပြောလိုက်တယ် ရင်ငွေ့ ”

အမြဲတမ်း ရင်ငွေ့အပေါ် လိုက်လျောပေးတတ်သော ရှိန်းအဖြေစကားအတွက် ရင်ငွေ့ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းသာကျေနပ်သွားရင်း

“ အဲဒီတော့ နင့်မာမိက ဘာပြောလဲဟင် ရှိန်း ”

“ သားနဲ့ရင်ငွေ့က ချစ်သူတွေ မဟုတ်ဘူးလားတဲ့ ”

“ ဘာရယ် ”

“ မာမိက နင်နဲ့ငါ့ကို ချစ်သူရည်းစားတွေ ဖြစ်နေပြီလို့ ထင်နေတာလေ ”

“ ဟာ နင်ပြန်မရှင်းပြလိုက်ဘူးလား ငါတို့ သူငယ်ချင်းတွေလို့ ကသောကမျော ချက်ချင်းငြင်းဆိုလာသော ရင်ငွေ့စကားကို ရှိန်း ပင့်သက်ရှိုက်ခံစားလိုက်ရင်း

“ ငါ ရှင်းပြလိုက်ပါတယ် ရင်ငွေ့ ဒါကြောင့် မာမိကို နင့်ဆန္ဒကို အရင်မေးကြည့်ပါဦးလို့ ငါ ပြောလိုက်တာပါဟာ ”

“ အေး ငါလည်း မာမိကို အတင်းမစီစဉ်ဖို့ အတိုက်အခံ ပြောထားတယ် ရှိန်း ”

ရှိန်းမျက်ဝန်းတွေ အရောင်ဖျော့သွားရင်း ရင်ငွေ့ထံမှ အကြည့်တို့ လွှဲဖယ်သွားခဲ့သည်။

“ နင် ဒီလိုပြောမယ်လို့ ငါ စင်ပါတယ် ရင်ငွေ့ရယ် ”

“ ငါ့ကို နားလည်ပေးပါ ရှိန်း ”

“ နင့်အပေါ် ငါ အမြဲတမ်း နားလည်ခဲ့တာ ငါ တစ်ယောက်ပဲလေ ”

“ ကျေးဇူးတင်တယ် ရှိန်း ”

ရှိန်းအကြည့်တွေ ရင်ငွေ့ဆီ ပြန်ဦးတည်လာရင်း နှုတ်ခမ်းလေး တွန့်ကျေးရုံမျှ ပြုံးသည်။ ပြုံးမှ

“ နင်နဲ့ငါကြားမှာ ကျေးဇူးစကားတွေ လိုအပ်လို့လား ရင်ငွေ့ရယ် ”

“ ဒီတစ်ခါတော့ လိုတယ် ရှိန်း ”

“ ဘာလဲ ရင်ငွေ့ နင်နဲ့ငါ့ကိုစွဲကို ငြင်းလိုက်တာကြောင့် သင်တဲ့ ကျေးဇူးလား ”

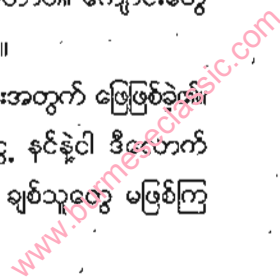
“ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ရှိန်းရယ် ငါလေ အရိုးသားဆုံး စန်ခံရရင် နင့်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သံယောဇဉ်ထက် ပိုလို့မရဘူး ”

“ အဲဒီစကားကို နင်နှုတ်က ငါကြားခွင့်ရတာ ဒါနဲ့ဆို ဒုတိယအကြိမ်ပါ ရင်ငွေ့ ”

ရှိန်း ဆွေးဆွေးမြေ့မြေ့လေး ဆိုသည်။ တကယ်လည်း ရင်ငွေ့အားတွေက ရှိန်းအတွက် ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။ ကျောင်းတွေ

အားနည်းတော့ ရင်ငွေ့ကို ရှိန်းချစ်ခွင့်ပန်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်ကလည်း ရင်ငွေ့ဒီစကားကိုပဲ ရှိန်းအတွက် ဖြေဖြစ်ခဲ့၏။

“ ငါ့ကို မာမိက ပြောဖူးတယ် ရင်ငွေ့ နင်နဲ့ငါ ဒီတော့က သံယောဇဉ်တွေ တွယ်နေကြတာတောင် ချစ်သူတွေ မဖြစ်ကြ

... ညီညွတ်တဲ့ ဘဝိပြောသလို ငါ ညံ့ဖျင်းလွန်းနေသလားဟင်”
... ဆိုလို့လဲ ရှိန်းရဲ့ နင်နဲ့ငါက သူငယ်ချင်းတွေပဲပစ္စာ
... သောဦးတွေ တွယ်မိတာနဲ့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ရမတဲ့လား”

... နင်အပေါ် ငါ ချစ်မြတ်နိုးတာ အဲဒီသံယောဇဉ် နောင်တွယ်မှ
... တစ်စတစ်စ ရစ်ပတ်ပြီး ဖြစ်တည်ခဲ့တာပါ ရင်ငွေ ကျောင်းမှာ
... နင်နဲ့ငါ ကျောင်းမှတူဘဲ မဆုံဖြစ်တဲ့အချိန်တိုင်း နင့်ကို တစ်စ
... တစ်ယောက် ဦးသွားမှာလားတွေ့ပြီး ငါ အမြဲတမ်း စိုးရိမ်ထိတ်လန့်
... နေခဲ့ရတယ် ဘယ်ယောက်ျားလေးကိုမှ ပြန်လက်မခံခဲ့တဲ့ နင့်နဲ့ငါက
... လည်း ငါ ကျေနပ်ဝမ်းသာနေခဲ့ရတယ် နင့်ကိုငါ လေးလေးနက်နက်
... ချစ်တာ သိစေချင်လို့ တွဲတော်ပိုင်ဆိုင်ချိန်ရောက်မှ ငါ ချစ်ခွင့်ပန်ခဲ့တာပဲ
... ရင်ငွေရယ်”

လူကြီးတွေ စိစဉ်ထားသော ပြဿနာအတွက် ရှိန်းနှင့်ဆွေးနွေး
ချင်ခဲ့တာမို့ ရှိန်းကိုဖုန်းဆက်ပြီး တွေ့ဖို့ချိန်းဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရင်ငွေဆန္ဒကို ရှိန်း ဦးစားပေးမှာလည်း ရင်ငွေ သိနေခဲ့သည်။
ဒါပေမဲ့ ရှိန်းခံစားချက်တွေကို ကြားရမည်ဟု တွက်မထားခဲ့။ အခုတွေ
ရှိန်းက သူ့ခံစားချက်တွေကို ဖွင့်ဟနေခဲ့ပြန်သည်။

နက်မှောင်ဆံပင်ထူထူပွပွလေးများက ဂုတ်မထိတင်
ဝဲကျလျက် နဖူးပြေပြေပေါ်မှာ လှိုင်းတွန့်လေးတွေလို ခွေလိမ်နေတာ
ကြည့်ကောင်းတာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဝင်းမွတ်ရှင်းသန့်သော မျက်နှာနုဖတ်ဖတ်လေးပေါ်က မျက်နှာ

... ထုတွေက ထင်းနေ၏။ အညိုရောင်သမ်းသော မျက်ဆံလေးတွေ
... ဆိုင်ထားသော ရှိန်းရဲ့အကြည့်အောက်မှာ ကောင်မလေးတော်တော်
... မိန်းမောစွဲငြိသွားခဲ့တတ်တာလည်း ရင်ငွေသိနေ၏။

ရင်ငွေတို့ကျောင်းကို အလည်ရောက်လာတတ်သော ရှိန်းကို
... မိန်းမချောလေးတွေ ငေးကြည့်နေတတ်တာ အစဉ်အမြဲလိုလို
... သည်။ အပေါ်အောက် ညီညာထူပြည့်သော ရှိန်းနှုတ်သမ်းရဲ့ရဲလေး
... မိန်းကလေးရှုံးလောက်အောင် လှပအချိုးကျသည်တိုင် တိုနှုတ်ခမ်း
... ထောက်က ယောက်ျားပီသသော နှုတ်ခမ်းမွှေးရေရေလေးကလည်း
... နှစ်ခွင်စရာတစ်မျိုး ကောင်းနေပြန်၏။

အရပ်အမောင်းနှင့် လိုက်ပက်သော ခန္ဓာအချိုးအဆစ်နှင့်
... ပညာတတ် ရှိန်းသည် ပျိုတိုင်းကြိုက်သော နှင်းဆီတစ်ခိုင်
... ရင်ငွေမငြင်းချင်ပါ။

“ရင်ငွေ နင် ငါပြောတဲ့စကားတွေ ကြားရဲ့လားဟင်”

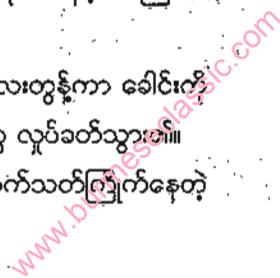
“ကြားပါတယ် ရှိန်းရဲ့”

“ဒါဆို ငါမေးနေတဲ့ မေးခွန်းကို နင်ဘာလို့ မဖြေတာလဲ”

“အဲ နင်ဘာမေးလိုက်တာလဲ ဆောရီး ငါ နင့်အကြောင်း
... လွန်သွားလို့”

ရင်ငွေစကားကို မယုံသလို ရှိန်းပုခုံးလေးတွန့်ကာ ခေါင်းကို
... နဖူးပေါ်က ဆံနွယ်ခွေလိပ်လေးတွေ လှုပ်ခတ်သွား၏။

“တကယ်ပြောနေတာ နင့်ကို တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်နေတဲ့

ကောင်မလေးတွေအကြောင်း ငါ စဉ်းစားနေမိတာ ငါ့ကျောင်းကို နင်လာ
လည်တုန်းက နင့်ကိုအသေခိုက်နေတဲ့ ချစ်ဆုနဲ့ ဟိုတလောက ပလာအ
ထဲမှာ ပြန်ဆုံသေးတယ် နင့်ကိုသတိတရမေးနေလို့ဟာ ”

“ တော်ပါတော့ ရင်ငွေ့ရယ် နင်ပြောတဲ့ မိန်းကလေးတွေ
အကြောင်း ငါစိတ်မဝင်စားဘူး ဘာလို့လဲဆိုတော့ အဲဒီမိန်းကလေးတွေ
ထဲမှာ နင်မှမပါခဲ့တာပဲလေ ”

“ ဟင် ငါကဘာလို့ ပါရမှာလဲ နင်နဲ့ငါက မောင်နှမပဲ
နေလာကြတဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေ ငရဲကြီးမှာပေါ့ ရှိန်းနဲ့
အဟင်း...ဟင်း ”

ရင်ငွေ့အတည်လိုလိုနှင့် အပြောင်အပျက် ရယ်မောဆိုတာ
တောင် ရှိန်းလိုက်ပြီး မရယ်မပြုံးနိုင်ဘဲ တည်ငြိမ်လွန်းနေ၏။

“ ငရဲကြီးလည်းကြီးတော့ ရင်ငွေ့ ငါ မြတ်နိုးတာ နင်
တစ်ယောက်ပဲ ရှိခဲ့တယ် ငါ့နှလုံးသားမှာ နှင့်ပုံရိပ်ပဲရှိတယ် ”

“ ပြဿနာပဲ ငါ နင်နဲ့လာတွေ့တာ လူကြီးတွေကိစ္စကို နင်
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ချင်လို့နော် ရှိန်း ”

“ ရင်ငွေ့ ဘာဖြစ်လို့ နင် ငါ့ကို ငြင်းနေတာလဲဟင် နင်
ချစ်သူရည်းစားရှိနေတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ် ”

“ ဘာလို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ ရှိန်းရဲ့ ”

“ ဟင် ”

ရှိန်းမျက်ဝန်းညှိလေးတွေ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားတာတွေ

အသေအချာ။ ရင်ငွေ့မျက်နှာကို စူးစူးနစ်နစ်လေး ငေးကြည့်ရင်း

“ နင်မနောက်ပါနဲ့ ရင်ငွေ့ရယ် နင့်မှာချစ်သူရှိတယ်ဆို
ဘယ်သူလဲ ဘယ်ကလဲ ပြောစမ်းပါ ငါ သိပ်သိချင်လို့ ”

ဒါ ရင်ငွေ့ မဖြေတတ်တဲ့ မေးခွန်းဆိုတာ ရှိန်း သိအောင်
အယ်လိုရှင်းပြရမည်မသိ။ ဘာဆိုဘာမှ မသိဘဲ မြင်ရုံလေးနဲ့ ချစ်ခဲ့
တာဆိုရင်ကော နင် ယုံနိုင်ပါ့မလား ရှိန်းရယ်။

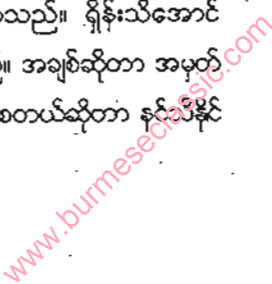
အချစ်ကို ငါ ခံစားတတ်ခဲ့ပြီဆိုတာ နင်သိအောင် ဘယ်လို
ပြောရမလဲ။

“ နင်ညာနေတာပါ ရင်ငွေ့ရယ် ငါ့ကို မကျီစားပါနဲ့ဟာ
နဲ့စကားကို ငါ တကယ်ခံစားရတယ် ”

“ တကယ်ဒုက္ခပါလား ရှိန်းရယ် နင့်မေးခွန်းကို ငါ မဖြေ
တတ်သေးဘူး အဲ ဒါပေမဲ့ ငါ တစ်နေ့ဖြေနိုင်မယ်ထင်တယ် ကံကြမ္မာက
အနိုင်အရေး ပေးလာရင်ပေါ့ ”

“ ရင်ငွေ့ရယ် နင့်ရင်ထဲမှာ အချစ်ကို တကယ်ပဲ မခံစား
တတ်တာလား။ မမြင်နိုင်တာလားဟာ နင်မြင်ကြည့်တတ်မယ်ဆိုရင်
အိုင်တိုင်းရဲဆွဲကို မြင်တွေ့နိုင်မှာပါ နင့်ကိုငါ တကယ်ချစ်ခဲ့တာ ”

ရင်ငွေ့ တကယ်ပဲ စိတ်ညစ်ချင်လာသည်။ ရှိန်းသိအောင်
ပြောရင်ကော ယုံနိုင်မှာမဟုတ်တော့ ခက်သည်။ အချစ်ဆိုတာ အမှတ်
မဲ့ တဒင်္ဂလေးမှာလည်း ပေါက်ဖွားလာတတ်စေတယ်ဆိုတာ နင်သိနိုင်
မဟုတ်ဘူး ရှိန်းရယ်။

အချစ်ကို သံယောဇဉ်တွေ နောင်တွယ်မှုတွေနဲ့ နှင့်နှလုံးသားက ခံစားတတ်ခဲ့တာကို။ ဒါပေမဲ့ နှလုံးသားတိုင်းခံစားချက်တွေကို မတူညီ တတ်တာ နှင်မေ့နေသလား။

“ ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ရင်ငွေ နှင့်ကိုငါ သိပ်ချစ်တယ် ဒါပေမဲ့ မိဘတွေ ဇွတ်စိစဉ်လို့ နှင့်ဆန္ဒမပါဘဲ လက်ခံတာမျိုးလည်း ငါ မလိုချင်ဘူး နှင့်နှလုံးသားက ယေဘုယျားလားတဲ့ အချစ်ကိုပဲ ငါ ပိုင်ဆိုင် ချင်တာ ”

“ ငါနှလုံးသားက နှင့်အပေါ် အဖြူစင်ဆုံး သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ထက် ပိုမလာဘူးဆိုရင်ကော ရှိန်း ”

ရှိန်း နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ယှဉ်ပြုံးသည်။ စူးရှသော မျက်ဝန်း ညိုညိုလေးတွေနှင့် ရင်ငွေ မျက်ဝန်းတွေထဲ စိုက်ကြည့်ရင်း

“ နှင့်နဲ့ငါ ငယ်ငယ်ကတည်းက နောင်တွယ်ခဲ့ကြတာ ဟိုးငယ် ငယ်က ဖြူစင်စွာနဲ့လေ နောက်တော့ ငါနှလုံးသားက အရောင်ပြောင်း ပြီး နှင့်ကိုချစ်သွားခဲ့တယ် နှင့်နှလုံးသားထဲမှာ ငါ့ကို သံယောဇဉ်နဲ့ တွယ်တာခြင်းတွေ ရှိနေတယ် ဒီထက်ပိုပြီး ငါ့အပေါ် ဘာလို့ မပြောင်းထဲ လာရမှာလဲ ငါယုံတယ် နှင့်နှလုံးသားကို ငါမြင်အောင် ကြည့်နေဦးမယ် ”

သေလိုက်စမ်းလို့ပဲ ရင်ငွေ ဆိုပစ်လိုက်ချင်သည်။ အချစ်ကို ချိုးစေချပြီး စိုက်ပျိုးသလို ခံစားချင်နေတဲ့ ရှိန်း။ အချစ်ဆိုတာ ရေလောင်း မြင်းသင်ပြီး ရှင်သန်လာတဲ့ သစ်ပင်တစ်ပင်လို ထင်နေသလားမသိ။

“ လူကြီးတွေ အစီအစဉ်တွေအတွက်တော့ နှင်စိတ်မညစ်

“ နဲ့ ရင်ငွေ နှင့်ဆန္ဒ နှင့်နှလုံးသားမပါဘဲ မဖြစ်စေရဘူးလို့ ငါ ကတိ သဘာယ် နှင့်နှလုံးသားက အချစ်ဆိုတဲ့ ပန်းလေးပွင့်ဖူးလာတဲ့ အချိန်ထိ မိတောင့်နိုင်ပါတယ်ဟာ ”

“ ကဲ ဒါဆိုလည်း နှင့်စကားတည်နေ ရှိန်း နှင့်မာမိကိုလည်း နှင့်နားလည်အောင် ရှင်းပြထား ကဲ ငါတို့ ပြန်ရအောင် ”

“ ကောင်းပြီ ရင်ငွေ အအေးတွေ သောက်လိုက်ဦးလေဟာ နှင့်ရင်ထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းအေးသွားစေချင်လို့ ”

ခံစားနိုင်မှုစွမ်း ကင်းမဲ့နေရင် ရေခဲတုံးကြီး မျိုချတောင် အေးမြ နှင့်ချမ်းစေမှာမဟုတ်ဘူး ရှိန်း။

ငါ့ဆီက အချစ်ကို နှင့်ရဲ့ချစ်ခြင်းနဲ့ ပုံအောပြီး နှင့်ယုံကြည် နှင့်လင့်နေခဲ့သလားဟင်။

ငါ့ရင်ထဲမှာလည်း မျှော်လင့်ချက်တစ်ခု ရှိနေတယ်။

ဒါကို နှင် သိနိုင်ပါ့မလား ရှိန်းရယ်။ နှင်သိနိုင်တဲ့တစ်နေ့ နှင့်ကော လက်ခံနိုင်ပါ့မလား။

ငါ သိချင်လိုက်တာ။

အခန်း (၆)

နေ့စဉ်ပုံမှန်ပြန်ရောက်နေကျ အချိန်ထက် ရှိန်း နောက်ကျ
နေတော့ ဒေါ်ဆုဆုလတ် ဧည့်ခန်းထဲမှာ တပျော်ပျော် ဖြစ်နေရသည်။
တကယ်ဆို ရှိန်းအာကာဆိုသော သားအရွယ်က ကလေး
တစ်ယောက်မဟုတ်ပါ။ အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ရပြီးလို့ ကိုယ်ပိုင်ဆောက်လုပ်
ကျွတ်တစ်ခု တည်ထောင်ကာ စီးပွားရေးလောကထဲ တိုးဝင်နေအောင်
ရင့်ကျက်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ဆုဆုလတ် စိတ်ထဲမှာတော့ သားကို ကလေးလို့
ထင်နေမိဆဲ။

သားနှစ်ယောက်ရှိသည့်အထဲမှာ ရှိန်းအာကာက အကြီး
အငယ်ကောင် သိမ်းကမ္ဘာကမှ တကယ့်ကလေးသာအရွယ် ဖြစ်သည်။

သားကြီးနှင့်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ကွာခြားပြီးမှ ဒုတိယသားထံ
သိမ်းကမ္ဘာကို မွေးခဲ့တာမို့ သိမ်းကမ္ဘာအသက်က ခုမှ ရှစ်နှစ်ကျော်
ရှိသေးသည်။

ဒါပေမဲ့ ဒေါ်ဆုဆုလတ်အတွက်တော့ သားကြီးရှိန်းကိုလည်း
လေးငယ်လေးလိုပဲ မြင်သည်။

မိဘစကား နားထောင်သော သားကြီးအတွက် အရာရာ
အဆင်ပြေချ ရှိပေမယ့် စိုးရိမ်နေတာ တစ်ခုရှိသည်။

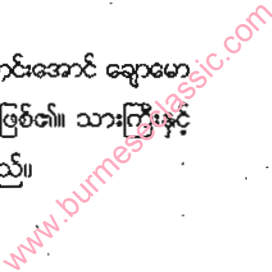
ပညာတတ် ရုပ်ချော၊ ဥစ္စာနေပြည့်စုံပြီး စီးပွားရေးလောက
ထဲမှာ အောင်မြင်စပြုနေသည့် သားကို တစ်ပါးသော မိန်းမတွေနှင့်
အတူကွမ်းဝင်သွားမှာကို စိုးမိသည်။

ရှိန်းက ဆိုးဆိုးပေပေ မဟုတ်သလို မိန်းမနှင့်ပတ်သက်လျှင်
အဆင်မပြေစွာ ထွေးထွေး မရှိတာလည်း ဒေါ်ဆုဆုလတ် သိပါသည်။
အထူးတန်းကလည်း ရည်းစားသညာတွေ ထားသည်မရှိခဲ့။ မတွေ့
ဘူးပါ။ ပညာရေးကိုသာ ကြိုးစားပြီး လိပ်မာခဲ့သော သားတစ်ယောက်။

သည်လိုသားမို့လည်း တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်မှာကို ဒေါ်ဆုဆုလတ်
အဆင်မပြေပါ။ အထူးသဖြင့် သားတဝနောင်ရေးမှာ အမှားတော့ မဖြစ်
စေပါ။

ဒါတွေကြောင့်လည်း သူမအတွင်းသိ အစင်းသိ တစ်လမ်းတည်း
အဆင်မပြေသော သူမ၏မိတ်ဆွေ ဒေါ်ခင်မြင့်မြတ် သမီးလေးနှင့် ကြည်ဖြူ
အဆင်မပြေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ရင်ငွေ့ဆိုသော သမီးလေးက ချစ်စရာကောင်းအောင် ချောမော
လှလို့ အဆင်းကော အချင်းပါ ပြည့်စုံသူလေးဖြစ်၏။ သားကြီးနှင့်
အဆင်မပြေကြီးဖော်တွေမို့လည်း ပိုလို့အဆင်မပြေသည်။

...သိပ်တော့က သူတို့လေးတွေ နှစ်အိမ်တစ်အိမ်
...နေထိုင်ခဲ့ကြတာဆိုတော့ ဘာမှပူပန်စရာမရှိ
...မိန်းကလေးဟု ဒေါ်ဆုဆုလတ်
...သည်။

အဲဒါနဲ့အိုင်ခုံမှာစောင့်ရင်း အတွေးတို့ စိဝေနေခိုက်မှာ
ဆင်ဝင်အောက်ကို သားကြီးရဲ့ပုံရားကို ကားလေးထိုးရပ်လာ၏။

သည်တော့မှ ဒေါ်ဆုဆုလတ် ပင့်သက်မောလေးချကာ
မျက်နှာလေးရွှင်ပြီး ကျေနပ်သွားရ၏။

“ မာမိ သားကို စောင့်နေတာလား ”

“ အင်းပေါ့ သားကြီး ဒီနေ့ အိမ်ပြန်နောက်ကျနေသလား
အလုပ်တွေ ရှုပ်နေသလား သား မာမိတောင် ဖုန်းဆက်မလား ဖွေ
နေသေးတယ် ”

အလုပ်ကြောင့် နောက်ကျစာတ်လျှင် မာမိဆီ သူ ဖုန်းဆက်
နေကြဖြစ်သည်။ မာမိ စိုးရိမ်တတ်တာ သူသိပါသည်။

“ ရင်ငွေနဲ့ အအေးဆိုင်ထိုင်နေလို့ပါ မာမိ ”

“ သမီးလေးနဲ့ ဟုတ်လား ဘယ်မှာတွေ့ကြတာလဲ သား ”

“ သားဆီ သူ ဖုန်းဆက်ပြီး လှမ်းခေါ်လို့ မာမိ ”

ဒေါ်ဆုဆုလတ် မျက်နှာလေး အံ့ဩသလို မျက်ဝန်းတွေ
သူ့ကို စူးစိုက်ကြည့်သည်။ သူ မာမိနဲ့ဘေးထိုင်ခုံဆိုမှာ ဝင်ထဲ
ပစ်လိုက်ရင်း

“ သမီးလေးက ခေါ်လို့ဟုတ်လား သား ဘာကိုစွန့်လို့လဲ
သားကို သမီးလေးက ဘာတွေပြောလို့လဲ ”

“ မာမိတို့ လူကြီးတွေစိစဉ်ထားတဲ့ သားတို့နှစ်ယောက်ကိုစွ
နွေးနွေးကြတာပါ မာမိ ”

“ ဟင် ဟုတ်လား သမီးလေးက ဘာတွေပြောလဲ သား
အဲဒါကို ပြောပါဦး ”

“ ရင်ငွေဆန္ဒက သားတို့ကိုစွကို အလောတကြီး မစိစဉ်
ချင်ဘူး မာမိ ”

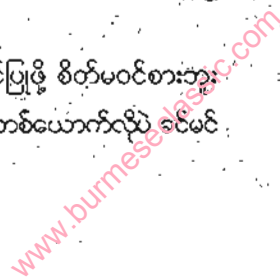
ဒေါ်ဆုဆုလတ် မျက်လုံးတွေ ပင့်တက်သွားရင်း တွေတွေလေး
ရွှင်သွားရ၏။ သားမျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်တော့လည်း ရွှင်လန်း
တက်ကြွမှုတွေ မတွေ့တာမို့ စိတ်ထဲမှာ စိုးရိမ်မှုပူပန်သွားရတာ အမှန်။

“ နေ... နေပါဦး သား သမီးကဘာလို့ ဒီလိုငြင်းရတာလဲ
အလေးနဲ့သားတို့ကကော ဘယ်လိုလဲ အဆင်မပြေကြဘူးလား မာမိကို
ပြောပါဦး ”

“ အဆင်ပြေပါတယ် မာမိ အရင်အတိုင်းပါပဲ ”

“ ဟင် ဒါဆို ဘာလို့ မင်္ဂလာကိစ္စကို သမီးလေးက ငြင်းနေ
တာလဲ ”

“ ရင်ငွေငြင်းတာက သူ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်မဝင်စားဘူး
အဲဒါတွေရယ် ပြီးတော့ သားကို သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို့ ခင်မင်
ဘာတွေရယ်ကြောင့်ပါ ”

အို သားကြီးကလည်း သမီးလေးကို သားစိတ်ဆန္ဒတွေ ဖွင့်မပြောဘူးလား ဟိုလေ သားဘက်က သမီးလေးကိုထားတဲ့ သဘော ထားကော သမီးလေးသိအောင် မပြောဘူးလား "

ဒေါ်ဆုဆုလတ် မချင့်မရဲနှင့် မေးတော့ ရှိန်းအာကာ ဆိုဖာ နောက်ခုံမှာ ကျော့နီဆွဲပစ်လိုက်ရင်း

" သားပြောတာပေါ့ မာမီ ရင်ငွေလည်း သိပါတယ် "

" သမီးလေးမှာ ချစ်သူရည်းစားတွေ ရှိနေသလား မာမီသား ပျော့နွဲ့နွဲ့လုပ်နေလို့ နောက်ကျသွားပြီလားကွယ် "

မာမီကတော့ စိုးရိမ်နေသလိုနှင့် ပြောနေသည်။ ရင်ငွေနှင့် သူ့ကိုစွဲမှာ မာမီက သူ့ဘက်က နှုတ်နည်းလွန်းသည်ဟု အမြဲပြောဖူး သည်။ ရင်ငွေကို အမြန်ဆုံး ချစ်စကားကြိုက်စကား ဖွင့်ပြောဖို့ ကြိုးစားဖို့ ကိုလည်း မာမီကပဲ တိုက်တွန်းခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

မာမီ အလောတကြီး နိုင်နေပေမယ့် သူကတော့ တည်တည် ငြိမ်ငြိမ်နှင့် အမှုအရာမပျက် ရှိနေတာကိုလည်း မာမီအားမရ ဖြစ်နေတာ သေချာ၏။

" သား မာမီမေးတာ ဖြေဦးလေ သမီးလေးမှာ ဟို ချစ်သူ ရည်းစားတွေတာတွေများ ရှိနေပြီလား "

" အဲဒါတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တာ သေချာတယ် မာမီ ရင်ငွေမှာ ဘာရည်းစားမှ မရှိဘူး သားသိတာပေါ့ ရင်ငွေက ရည်းစားထားဖို့ စိတ်မဝင်စားဘူး ပြီးတော့ သားကိုလည်း သူငယ်ချင်းလို သူ ခင်တွယ်

အတာထက်ပိုလို့ မရဘူးလို့ ယူဆနေတယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မာမီတို့ ဘက်ကလည်း ရင်ငွေဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်ပြီးတော့ အလျင်အမြန်ကြီး လုပ်စေချင်ဘူး "

" ဒါတော့ သားရယ် သားတို့အရွယ်တွေကလည်း ကလေး တွာမဟုတ်တော့တာပဲ ဒါကြောင့် မာမီအမြန်ဆုံး စီစဉ်ချင်တာ ပြီးတော့ သမီးမိခင် မမြတ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အမြန်ဆုံး ဆန္ဒရှိနေတယ်လေ "

" ခဏလောက်တော့ သည်းခံပေးပါ မာမီ သားတောင်းပန် တယ် ရင်ငွေဆန္ဒမပါဘဲ ဘာမှသားမလုပ်ချင်ဘူး ပြီးတော့ သားယုံတယ် သားကို ချစ်လာမှာပါ ရင်ငွေကို သား အားလုံးဖွင့်ပြောခဲ့ပြီးပြီ "

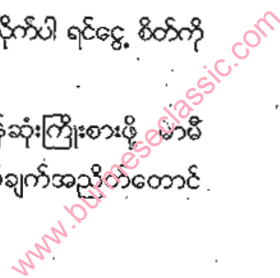
" မာမီကတော့ သားတို့ကိုစွဲကို ဒီထက်ပို မကြာစေချင်တော့ဘူး နိုင်ရင် မနက်ဖြန်တောင် လက်ထပ်ပေးလိုက်ချင်တာ "

" ဟာ မာမီကလည်း "

" မာမီကလည်း မလုပ်နဲ့ သမီးရင်ငွေမှာ ချစ်သူမရှိဘူး ချစ်သူဆိုလို့ သားပဲရှိတယ် ပြီးတော့ ခုမှတွေ့ကြတဲ့ သူတွေလည်း သား ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်တွေဖြစ်ရက်နဲ့ ဒီလိုဝတ်မျောကြီး ဖြစ်နေတာ တွေလိုလို့ပဲ မာမီထင်တယ် "

" မာမီပြောသလို သားညှိတယ်ပဲ ထားလိုက်ပါ ရင်ငွေ စိတ်ကို ဘာက မာမီမသိပါဘူးဗျာ "

" အင်းလေ သားအသိဆုံးမို့ အမြန်ဆုံးကြိုးစားဖို့ မာမီ တွန်းနေတာပေါ့ ရင်ငွေခေါင်းကလေး တစ်ချက်အညှိတဲတောင်

သား မခွမ်းဆောင်နိုင်တော့ဘူးတဲ့လား။

“ သားခေါင်းညိတ်ခိုင်းလို့ ရင်ငွေ့ခေါင်းညိတ်ရတာထက် သူ့နှလုံးသားက လက်ခံကြည်ဖြူမှုကိုပဲ သားလိုချင်တာ မာမိ ကံ ဒီကိစ္စမှာ မာမိတို့ ခေါင်းအေးအေးထားကြပါဗျာ သားနဲ့ရင်ငွေ့ကြားမှာ အဆင်ပြေ နေတာနဲ့ မာမိတို့ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝမှာပါ သားရေချိုးလိုက်ဦးမယ် မာမိ နို့နို့ ညှော်ခန်းထဲက ထထွက်သွားတော့ ဒေါ်ဆုရလတ် မထင် မကျစိတ်တွေနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ရပါသည်။

သားနှင့်သမီးလေးကြားမှာ ဘာတွေညှိနှိုင်းမရဖြစ်နေတာလဲ စဉ်းစားမရပါ။

သားကို အဖြေပေးဖို့ သမီးလေး နှုတ်ရှက်နေတာလို့ပဲ သား ထင်သည်။ ခက်သည်က သားကလည်း မထုံတတ်သေး နိုင်လွန်းသည်။

လူငယ်ဖြစ်ပြီး သည်လိုတည်ငြိမ်သွေးအေးလွန်းတာကို ဒေါ်ဆုရ လတ် အားမလိုအားမရ ဖြစ်ရသည်။

တကယ်ဆို မိဘတွေကလည်း ကြည်ဖြူသည်။ သားကိုယ်တိုင် ကလည်း နေ့ကင်တွယ်နေသည်။ သမီးလေးဘက်မှာလည်း အမုန်းမှ တော့ ဘာမှမကြည်ဖြူစရာမရှိ။ မနီးစပ်စရာမရှိပါ။

မိန်းကလေးဆိုတာ ဣန္ဒြေတော့ စောင့်ထိန်းရတတ်သည် ဒါကိုပဲ သား နားမလည်နိုင်တာလား။ သမီးလေးကပဲ ရှက်သည်ပိုနေတာ လား။

တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

လူငယ်တွေ အရေးကိစ္စမှာ မဆီမဆိုင် ရတက်ပွေနေရတာက နှစ်နှစ်မြတ်တို့ မိဘတွေဖြစ်သည်။
တစ်ခုခုတော့ စိစဉ်တိုင်ပင်မှ ဖြစ်တော့မည်ထင်ရဲ့။

အခန်း (၇)

အခုတလော ရင်ငွေတို့အိမ်လေး တိတ်ဆိတ်လွန်းနေသည်။ တရားခံတွေက မာမီနှင့်ရင်ငွေကြောင့်ပဲဖြစ်သည်။ ရှိန်းနှင့် လက်ထပ်ပေးဖို့ အစီအစဉ်ကို ရင်ငွေဘက်က မကြည်ဖြူသလို ငြင်းခုံတာကိုလည်း မာမီစိတ်ဆိုးနေသည်။

မာမီကို ခါးခါးသီးသီး ငြင်းခုံတာအတွက် မာမီ စိတ်ဆိုးဒေါသ ဖြစ်နေမယ်ဆိုတာလည်း ရင်ငွေသိပါသည်။

မာမီက ရင်ငွေကို တမင်မတွေ့အောင် ရှောင်သလို လုပ်တာကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပေမယ့်လည်း မာမီနှင့်ဆုံလျှင် သည်ကိစ္စပဲ ပြန်အစဖော်ကာ ရင်ငွေစိတ်ညစ်ရှင်ထွေးရဦးမှာမို့ ရင်ငွေကလည်း တမင်ရှောင်နေဖြစ်သည်။

သုံးယောက်တည်းသာရှိသော သည်အိမ်မှာ အရင်က မာမီရေ သမီးရေဆိုသော အသံလေးတွေ ညံ့စိလျက်ရှိတတ်၏။

အခုတော့ သည်အသံလေးတွေ ဆိတ်သည်းနေခဲ့တာမို့ တကယ်

အိုင်စတိုင်းရဲဆွဲအားက ချစ်သူ့တံသမ်းပေါ်မှာ

ကို တိတ်ဆိတ်လွန်းသွားခဲ့ပါသည်။

ဒယ်ဒီက သူ့ဘာသာ တစ်ယောက်တည်း နေတတ်သူဖြစ်သည်။

စကားအပြောအဆို နည်းသလို မာမီနှင့်ရင်ငွေတို့သားအမိ ရယ်မော နောက်ပြောင်နေလျှင် ပြုံးပြုံးကြီးငေးကြည့်နေတတ်သူ။

သည်တော့ အိမ်မှာ စကားအများဆုံး အဆူဆုံး မာမီနှင့် ရင်ငွေတို့ မခေါ်မပြောနေကြတော့ တိတ်ဆိတ်မှုက သိသာသွားခဲ့သည်။

ရင်ငွေကိုလည်း မာမီအကြာကြီး စိတ်မဆိုးနိုင်ဟု ယုံသည်။

တဒင်တော့ မာမီရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများက ကင်းဝေး နာတာမို့ ရင်ငွေ နားပူတော့ သက်သာနေသည်ဟုပဲ ထင်ခဲ့၏။

“ သမီး ရင်ငွေ ”

ထမင်းဝိုင်းမှာလည်း တမင်မဆာသေးဟု အကြောင်းပြကာ နောက်ကျပြီးမှ စားခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဒယ်ဒီနှင့်မာမီတို့ ရှိနေသော

အခန်းကို မသွားတော့ဘဲ ရင်ငွေအခန်းထဲ ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

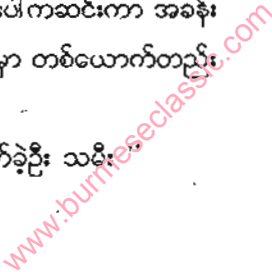
အခု ရင်ငွေရဲ့အခန်းတံခါးဝက ကြားလိုက်ရတာ ဒယ်ဒီအသံ ဖြစ်၏။

“ ရှင် လာပြီ ဒယ်ဒီ ”

ရင်ငွေ ကသောကမျောလေး ခုတင်ပေါ်ကဆင်းကာ အခန်း တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ ဒယ်ဒီကို အခန်းဝမှာ တစ်ယောက်တည်း

တွေ့လိုက်ရသည်။

“ ဒယ်ဒီရဲ့ စာဖတ်ခန်းထဲ ခဏလိုက်ခဲ့ဦး သမီး ”

“ ဟုတ်... ဟုတ်ကို ဒယ်ဒီ ”

စကားအဆုံးမှာ ဒယ်ဒီရှေ့က ဦးဆောင်လှမ်းသွားခဲ့သည်။ ရင်ငွေဒယ်ဒီနောက်က လိုက်ခဲ့ရသည်။

စိတ်ထဲကတော့ သိလိုက်ပြီ။ ရင်ငွေနှင့်မာမိတို့ကိုစွဲကို ဒယ်ဒီရိပ်မိသွားခဲ့ပြီဟု။

စာကြည့်ခန်းထဲရောက်တော့ ဒယ်ဒီက စားပွဲထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ရင်ငွေကလည်း ဒယ်ဒီနဲ့ဘေးမှ ထိုင်ခုံလွတ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရင်း ဒယ်ဒီမျက်နှာကိုတော့ ရဲရဲမကြည့်ရဲပါ။

“ သမီးနဲ့ မာမိ ဘာဖြစ်ထားတာလဲ ”

“ ဘာ... ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဒယ်ဒီ ”

“ သမီး မှန်မှန်ပြောစမ်း ”

ဒယ်ဒီအသံက ဒေါသသံမဟုတ်ပေမယ့် မာသည်။ ရင်ငွေဒယ်ဒီကိုတော့ လေးစားချစ်ကြောက်သည်။

ဒယ်ဒီက စကားနည်းပြီး ရင်ငွေကိုလည်း မာမိလို တတွတ်တွတ် ဆူထာပူတာ ပြောတာမျိုးမရှိဘဲ နေတတ်သူဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် ဒယ်ဒီကိုတော့ ရင်ငွေမညာရဲပါ။

“ မာမိက သမီးကို ရှိန်းနဲ့အတင်း လက်ထပ်ခိုင်းနေတာနဲ့ စကားမပြောဖြစ်ကြတာပါ ဒယ်ဒီ ”

“ နေပါဦး သမီးက မောင်ရှိန်းအာကာကို ဘာများသဘောမကျစရာရှိလို့လဲ ”

“ ဟို... အဲ မရှိပါဘူး ဒယ်ဒီ ”

“ ဒါဆို သမီးမှာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့ ချစ်သူရည်းစားတွေ ဘာတွေလဲလားရှိရင် ဒယ်ဒီကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြော လိမ္မတာညာတာ ဒယ်ဒီမကြောက်ဘူး ”

“ အဲ... မရှိပါဘူး ဒယ်ဒီရဲ့ ”

“ ဒါဆို သမီးအကြောင်းပြချက်က အဓိပ္ပါယ်မဲ့နေတာ အမှန်ပဲ ဒယ်ဒီတို့က မိဘဝတ္တရားရှိတာနဲ့အညီ သမီးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးကြတယ် ဒါကို သမီးကအပြစ်မြင်တယ် အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ ငြင်းနေတယ် ဒါ သမီးမှားယွင်းနေတာပဲ ”

အခုမှပဲ ရင်ငွေသဘောပေါက်ချင်လာရ၏။ မာမိက ရင်ငွေကို အာမပြောဘဲ နေပြလိုက်တာမို့ ဒယ်ဒီ ဒီပြဿနာထဲ ဝင်ပါလာရတာဖြစ်သည်။

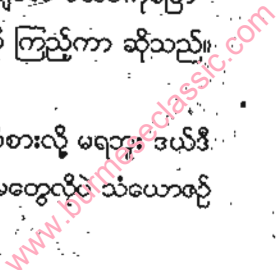
မာမိကြောင့်တော့ ခက်နေပါပြီ။ ရင်ငွေမှာတော့ မာမိရဲ့ နားပူအိမ်က လွတ်ပြီထင်ကာ စိတ်ချမ်းသာနေခဲ့၏။ အခုတော့ ဒယ်ဒီနှင့် သိပ်ဆိုင်ဆိုင်နေရပြန်ချေပြီ။

“ ကဲ... ပြော သမီး သမီးဘာပြောချင်လဲ ဒယ်ဒီကိုပြော ”

ဒယ်ဒီက ရင်ငွေမျက်နှာအရိပ်အက်ကို ကြည့်ကာ ဆိုသည်။ ရင်ငွေရင်ထဲက ခံစားချက်အတိုင်း ဝန်ခံမိ၏။

“ သမီး ရှိန်းကို လက်တွဲဖော်အဖြစ် ခံစားလို့ မရဘူး ဒယ်ဒီ ”

ဒယ်ဒီက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို မောင်နှမတွေလိုပဲ သံယောဇဉ်

အသိအောင်လေး တည်တံ့တည်မြဲပြုကာ ပြီးသည်။ ပြီးမှ လေသံ တိုးတိုးနှင့် ရင်ငွေ့နားဝင်အောင် ရှင်းလင်းချက် ပေးပြန်၏။

“ သမီး မာမိနဲ့ဒယ်ဒီတို့ လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့ကြတာ မိဘတွေ့ခဲ့ ဖိစဉ်ကို နားခံခဲ့ကြတာပဲ သမီး စေ့စပ်ပွဲမှာမှ နှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မြင်နေကြတာ လူကြီးတွေ အစီအမံကို နှစ်ယောက်တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြရင်း သုံးကြိမ်လောက် ဆုံဖြစ်တော့ တစ်ယောက်စိတ်ကို တစ်ယောက် နားလည်လိုက်ကြတယ် ပြီးတော့ ဒယ်ဒီတို့ လက်ထပ်ခဲ့ ကြတယ် ဒယ်ဒီနဲ့မာမိတို့ဘဝမှာ ဘာခုကွဲအခက်အခဲမှ မရှိခဲ့ကြဘူး သမီးလေးတစ်သက် ဘယ်တုန်းက ရန်ဖြစ်စကားများခဲ့ကြတာ ရှိသေး သမီးစဉ်းစားကြည့် ”

စကားစကိုဖြတ်ကာ ဒယ်ဒီရင်ငွေ့ကို ကြည့်သည်။ ရင်ငွေ့ ခေါင်းကလေးငုံ့ တိတ်ဆိတ်စွာပဲ နားထောင်နေရ၏။

“ သမီးအသိဆုံးပါ သမီးနဲ့မောင်ရှိန်းအာကာက အခုမှ မြင်နေ ကြတာ မဟုတ်ဘူး ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်တွေပဲ အခုကိစ္စမှာလည်း မောင်ရှိန်း အာကာဘက်က သမီးကို မေတ္တာရှိရင်းစွဲရှိတယ်လို့ ဒယ်ဒီသိထားတယ် မဆုလတ်ကလည်း သမီးကို သမီးရင်ချာလို့ လိုလိုလားလားရှိတာ အထက် အရားပဲ ဒါကို သမီးဘက်က အကြောင်းပြချက် မရေရာဘဲ ငြင်းနေတာ သိပ်မှားတယ် ဖြူစင်တဲ့ သံယောဇဉ်ချစ်ခြင်းနဲ့ သမီးတို့လက်တွဲဖြစ်ကြသော်လည်း သမီးတို့ အိမ်ထောင်ရေး ဒီထက်ပိုခိုင်မာဖို့ပဲ ရှိတယ် မောင်ရှိန်းအာကာ

စိတ်ရင်းကိုလည်း သမီးပြောပြစရာမလိုဘဲကို ဒယ်ဒီသိနေတယ် ငြင်းချက် မရှိ ပြည့်စုံနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို သမီးငြင်းနေတာတော့ သဘာဝမကျဘူး ”

ဒယ်ဒီစကားတွေက ရင်ငွေ့တုံ့ပြန်နိုင်စွမ်း မရှိအောင် ချက်ကျ ဆက်ကျရှိနေသည်။ ရင်ငွေ့ နှုတ်ဆိတ်နားထောင်သူ သက်သက်သာ ဖြစ်နေရ၏။

“ ကဲ ဘာမှမစဉ်းစားခဲ့တော့ သမီး ဒယ်ဒီတို့စိတ်ကို သမီး နားခံပါ သမီးဘဝအတွက် အေးချမ်းမှာ ယုံကြည်လိုက် မေတ္တာစိတ်ဆိုတာ အသွားအပြန်ရှိတယ်တဲ့ သမီးအပေါ် ဒယ်ဒီနဲ့မာမိ ချစ်ခင်သလို ဒယ်ဒီတို့ အပေါ်လည်း သမီးအကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်မှုနဲ့ ခေါင်းညှိတ်လိုက် သမီး အပေါ်ရဲ့ မာမိစိတ်ချမ်းသာသလို သမီးဘဝလေး အေးချမ်းမှာ သေချာ သိတယ် ”

ဒယ်ဒီစာကြည့်ခန်းလေးက ပြန်ခဲ့တော့ ရင်ငွေ့စိတ်တွေ ဆက်ကျရှုပ်ထွေးသွားရတာ အမှန်။

ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ဦးနှောက်အသိတရားတွေရဲ့ ထိန်းချုပ်မှု အောက်မှာ သူ့အလိုလို ဖြစ်တည်လာသတဲ့လား ဒယ်ဒီ။

ရင်ငွေ့နှလုံးသားက ခံစားမှုတစ်ခုကို သိရင်ကော ဒယ်ဒီ သိလိုသတိမှတ်မှာလဲ။ တဒင်္ဂလေးမြင်ခဲ့ရတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မြင်ထက်ပိုမိုပြီး နောင်တွယ်သွားတဲ့ သမီးနှလုံးသားကို ဒယ်ဒီ ဘယ်လို ဆန်းချက်ပေးမှာလဲ။

အချစ်ဆိုတာ စူးသွပ်မိုက်မဲမှုတစ်ခုပဲလား ဒယ်ဒီ။ အလွယ်
တူကဲ့သို့ ဆွေ့ပြောင်းခဲ့တဲ့ ရင်ငွေနှလုံးသားက တစ်စုံတစ်ယောက်သော
သူကြောင့် အလိုလို ပျော်ဝင်သွားခဲ့ရတာ ရင်ငွေ့ကိုယ်ရင်ငွေ့ မယုံနိုင်
ခဲ့ပါဘူး။ အိမ်ပဲရင်ငွေ့ အဲဒီခံစားချက်ကို မဖိတ်ခေါ်ဘဲ ခံစားခဲ့ရတာ
ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရတာပါ။

အခန်းရှေ့က တရှုပ်ရှုပ်ခြေသံကြောင့် ရင်ငွေ့မျက်ဝန်းအစုံကို
ဖျပ်ခနဲ ပိတ်ကာ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်သည်။

ခြေသံက တံခါးပိတ်မထားသော ရင်ငွေ့အခန်းထဲထိ လျှောက်
လာတာ သိနေ၏။ ပြီးတော့ ရှင်မတောင်သနပ်ခါးရနံ့သင်းသင်းလေး
ဒါ မာမိပဲဖြစ်မည်ဟု ရင်ငွေ့ အတပ်သိလိုက်၏။ မာမိက
ရှင်မတောင်သနပ်ခါးကိုသာ မက်မောနှစ်သက်စွာ သုံးတတ်သူလေ။

မာမိခုတင်နားမှာ လာရပ်ကြည့်နေတာ သိနေရက်နဲ့ ရင်ငွေ့
အသက်ကလေး မျှဉ်းမျှဉ်းရှုကာ အိပ်ပျော်ဟန်ဆောင်နေမိဆဲ။ ခုချိန်မှာ
မာမိရဲ့နှစ်သိမ့်စကားတွေကိုလည်း ရင်ငွေ့ထပ်မကြားလိုပါ။

ပါးပြင်ကို ငုံ့နှမ်းသည့် မာမိရဲ့ အနမ်းတစ်ချက်ကို ရင်ငွေ့
နွေးခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။

ခြူးစောင်လေးကို ရင်ငွေ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ် အသာလေး လွှားတင်
ပေးပြီး မာမိပြန်လှည့်ထွက်သွားတာလည်း သိ၏။ အခန်းတံခါးကို
ညင်ညင်သာသာလေး ပြန်ပိတ်ပေးသွားခဲ့တာလည်း သိနေ၏။

မာမိ ခြေသံလေးပျောက်သွားမှ ရင်ငွေ့မျက်ဝန်းလေးတွေ

နှစ်လိုက်မိသည်။

ရင်ငွေ့ကို စိတ်ကောက်စိတ်ဆိုးပြနေတဲ့ မာမိ ဒီလိုယုယုဂရုစိုက်
ကြင်နာပြုတတ်တာက ညတိုင်းပြုနေကျ အပြုအမူဖြစ်သည်။

အရင်ညတွေကလည်း ရင်ငွေ့ကို မာမိ စောင်လေးလွှမ်းခြုံ
ထားတာ ညစဉ်ဆိုတာ ရင်ငွေ့သိနေ၏။

မာမိရယ် ရင်ငွေ့အပေါ်ထားတဲ့ မာမိတို့ မေတ္တာတရားတွေကို
အိပ်ငွေ့သိနားလည်နိုင်ပါတယ်။ တကယ်ဆို ရင်ငွေ့အပေါ် ရှိန်းကလည်း

အိပ်ကြည့် ဂရုစိုက်တတ်တာ ရင်ငွေ့သိသည်။ အားလုံးလည်း သိခဲ့၏။
ညှော်ခံပွဲတစ်ခုမှာသာ သူနဲ့ရင်ငွေ့ ဆုံနိုင်စရာ မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင်

အိပ်ကြည့် ရင်ငွေ့ခေါင်းညှိတ်လက်ခံလိုက်မိမှာပါ။

အခုတော့ ရင်ငွေ့ တွေဝေနေတတ်ခဲ့ပြီ။
ရင်ငွေ့ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မသိတော့ဘူး မာမိရယ်။

အခန်း (၈)

“ x x x နင်လေမေ့သွားတော့ x x x ငါ့ရင်တွေနာလှပြီ =
x x နင်လေဂရုမစိုက်တော့ ငါ့စိတ်လေးတွေကုန်ခဲ့ပြီ x x x နင်လေ
အခြားတစ်ယောက်ကို x x x နင့်ရဲ့အချစ်တွေပုံပေးထား x x x ”

စားပွဲပေါ်က GSM ဖုန်းလေးထဲက သီချင်းသံလေး ပျံ့လွင့်
လာတော့ ရင်ငွေ့ ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်ရသည်။

ဖုန်းလေးထဲက စက္ကရင်လေးထဲ ကြည့်လိုက်တော့ ယဉ်ကျေး
နာမည်လေး ပေါ်လာသည်။

- “ ယဉ်ကျေး . . . ပြော ”
- “ အသံက မာလှချည်လား ငွေ့ရဲ့ ”
- “ စိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေလို့ပါဟာ ”
- “ ဘာလဲ နင့်မာမိက ကျိုင်ရှာနေတာလား ”
- “ မာမိတင်မကတော့ဘူး ဒယ်ဒီကပါ ဝင်လာပြီ ဒါကြောင့်
ငါ စိတ်ညစ်နေတာ သိလား ”

စိုးမိုးစာပေ

“ ဘယ်သိမှာလဲ ရှင်မှကျွန်မတို့ဆီမလာဘဲ ခုတောင် ငါနဲ့ပိုးပိုး
ထွဲတာ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ဖုန်းဆက်မိကြတာ ”

ဖုန်းထဲမှာ ယဉ်ကျေးအသံလေး ဒေါသသင့်နေသည်။ ဟုတ်တော့
ထည်း ဟုတ်သည်။ ရင်ငွေ့မှာ ကိုယ့်ဘာသာစိတ်ရှုပ်ထွေး နောက်ကျို
ခြင်းတွေနှင့် ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးတို့ကို မေ့ထားပစ်ခဲ့မိတာ တစ်ပတ်တောင်
ဘာမှမမြင်ထင်၏။

“ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ယဉ်ကျေးရယ် ငါ အရမ်းစိတ်ရှုပ်နေလို့
မိနဲ့တောင် ဆိုင်လိုက်မထိုင်တာ ငါးရက်ရှိပြီ ”

“ နင်တစ်ယောက်တည်း အိမ်မှာအိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာ
မသိလေ ”

“ အေး ဘယ်မှမသွားချင်ဘူး အိမ်မှာပဲအောင်းနေတာ
မိနဲ့ညစ်လို့ ”

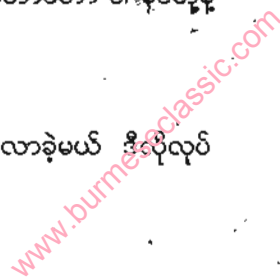
“ လာပြန်ပြီ စိတ်ညစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကြီး ”
ယဉ်ကျေးအသံမဟုတ်ပါ။ ယဉ်ကျေးလက်ထဲက ဖုန်းကို

မိနဲ့ယူပြီး ပိုးပိုးပြောလိုက်တာပဲဖြစ်မည်။ ပိုးပိုးအသံဖြစ်၏။
“ ပိုးပိုး နင်ပါရောက်နေသလား အတော်ပဲဟာ ငါ နင်တို့နဲ့
အတူချင်တယ် ”

“ အခုမှ သတိရတယ်ပေါ့လေ ”
“ စကားနာမထိုးပါနဲ့ဟာ ငါ အခုလာခဲ့မယ် ဒီရေလုပ်

ထွဲပိုးယောက် ရွက်စိမ်းမှာဆိုကြရအောင် ”

စိုးမိုးစာပေ

အိမ်က ကောင်းတယ် နင်ထွက်ခဲ့လေ ငါနဲ့ယဉ်ကျေး ထွက်လာခဲ့လေ ဟုတ်ပြီလား။

ငါနဲ့တို့နှစ်ယောက်နှင့် ဖုန်းဆက်ခိုင်းပြီး ရင်ငွေကားလေးနှင့် နောင်ထွက်ခဲ့သည်။ ဇွန်စီမီး ဆီချက်ဆိုင်ကလေးက ရင်ငွေတို့ သုံးယောက် မကြာခဏ ဆုံနေကျ ဆုံရပ်ဆိုင်ကလေးဖြစ်သည်။

ဆိုင်ရှေ့မှာရပ်ထားသော ယဉ်ကျေးကားအဖြူလေးကို မြင်လိုက် တာမှီ ရင်ငွေကားလေးကိုလည်း ယဉ်ကျေးရဲ့ကားလေးအနီးမှာပဲ ထိုးရပ် လိုက်တယ်။

ဆိုင်ထဲကို လှမ်းဝင်ခဲ့တော့ ထောင့်စားပွဲပိုင်းလေးမှာ ယဉ်ကျေး နှင့် ပိုးပိုး ကြိုရောက်ကာ ရင်ငွေကို စောင့်ကြိုနေကြသည်။

“ ထိုင် ရင်ငွေ နင်ဘာစားမှာလဲ ဆီချက်ပဲမဟုတ်လား။ ”

“ ဟင့်အင်း ငါ ဘာမှမစားချင်ဘူး အအေးပဲလုပ်ဟာ နင်တို့ စားကြပါ။ ”

“ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ရင်ငွေရဲ့။ ”

ယဉ်ကျေး မျက်မှောင်လေးကုပ်ကာ မေးတော့ ရင်ငွေ ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးရင်း

“ ငါ ဖုန်းထဲက ပြောခဲ့သလိုပဲ ဒယ်ဒီနဲ့မာမိတို့က ရှိန်းနဲ့ငါ့ကို လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်နေကြတယ် အရင်က မာမိပဲပြောတာ အခု ဒယ်ဒီ ကပါ ဝင်တိုက်တွန်းနေလို့ ငါ စိတ်ညစ်နေတာ။ ”

“ ရှိန်းနဲ့လား ရှိန်းကို နင်ကဘာလို့ ငြင်းရတာလဲ နင်နဲ့လိုက်အောင်

မိတယ် နင်ကိုလည်း တကယ်ချစ်ရှာတာပဲ။ ”

“ ဒါပေမဲ့ ငါ့မှရှိန်းကို ချစ်လို့မရတာဟာ ရှိန်းနဲ့လည်း ပွင့်ပွင့် ငင်းလင်း ဆွေးနွေးပြီးပြီ။ ”

“ ဟုတ်လား ရှိန်းက ဘာပြောလဲ ရင်ငွေ။ ”

“ ငါ့ဘက်က ခံစားချက်အတိုင်း သူ့ကို သူငယ်ချင်းထက်ပိုလို့ နှစ်ခြိုက်တာကို ငါ့ပြောပြတယ် ရှိန်းကလက်ခံတယ် လူကြီးတွေ ဇွတ်စီစဉ် တာတိုလည်း သူ သဘောမကျပါဘူးတဲ့ ငါ့ဆန္ဒမပါဘဲ သူ လက်မခံချင် သူ့ဘာပဲ။ ”

ရှိန်းနဲ့ဆုံခဲ့ကြတုန်းက အခြေအနေ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို ရင်ငွေ ရှင်းပြတော့ ယဉ်ကျေးကော ပိုးပိုးပါ ငြိမ်သက်နားထောင်နေခဲ့တယ်။

ရင်ငွေစကားတွေ အဆုံးသတ်တော့မှ ယဉ်ကျေး ပင့်သက်

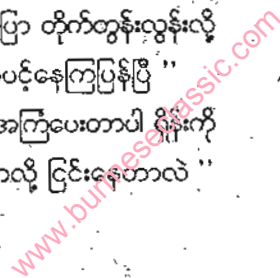
ကလေး ရှိုက်လိုက်ရင်း

“ ရှိန်းက တကယ်သနားဖို့ကောင်းတယ် နင်က ဘာလို့ နှစ်ခြိုက်ခက်ခဲနေတာလဲဟာ။ ”

“ အေးလေ ရှိန်းက ငြင်းဆိုစရာ မရှိအောင် ပြည့်စုံတဲ့ ဘာကြားတစ်ယောက် ဆိုတာတော့ နင် လက်ခံသင့်တယ် ရင်ငွေ။ ”

“ ဒုက္ခပါပဲ အိမ်မှာ ဒီအကြောင်းတွေပြော တိုက်တွန်းလွန်းလို့ နှစ်ခြိုက်နေတာ နင်တို့ကပါ မီးလောင်ရာ လေပင့်နေကြပြန်ပြီ။ ”

“ ငါတို့က နင့်အတွက် အကောင်းဆုံးအကြံပေးတာပါ ရှိန်းကို နှစ်ခြိုက်ချယ်တာ မမှားဘူးထင်တယ် နင်က ဘာလို့ ငြင်းနေတာလဲ။ ”

“ ဒယ်ဒီမေ့ခွန်းအတိုင်းပါပဲလား၊ ငါပြောပြီးပြီလေ ယဉ်ကျေးခဲ့
ခွန်းဆို ငါ သူငယ်ချင်းအဆင့်ထက် ပိုလို့မရဘူးဟာ ”

ယဉ်ကျေးသောကလေးညီတကာ ရင်ငွေစကားကို လက်ခံရင်း
အသံထွက်စဉ်

“ နင့်မှာရှိနေထက် ပိုလို့ရတဲ့သူကော ရှိနေလို့လား ရင်ငွေရယ် ”

“ ယဉ်ကျေးပြောတာမှန်တယ် နင့်မှာချစ်သူရည်းစားရှိလို့ ရှိန်နဲ့
စိတ်တက်ကို စိတ်ညစ်နေတာဆို ငါတို့လက်ခံလို့ရတယ် အခု နင့်မှာက
ဖီးပြားတောင် မစားဖူးတဲ့ မိန်းမလေ ”

ပိုးပိုးစကားကြောင့် ရင်ငွေ တွေ့တွေ့လေး ဖြစ်သွားရသည်။
အခင်မင်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေကို ရင်ပွင့်ဝန်ခံဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ရင်ငွေ
လာခဲ့မိတာလေ။

“ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ နင်တို့သိသလားဟင် ”

ရင်ငွေမေးလာသည့် စကားကြောင့် ယဉ်ကျေးကော ပိုးပိုးမီ
မျက်လုံးလေးတွေ ပိုင်းစက်လျက် နားမလည်နိုင်သလိုကြည့်ရင်း

“ အချစ် ဟုတ်လား ရင်ငွေ နှင့်မေ့ခွန်းက ထူးဆန်းနေတယ် ”

“ အေးလေ နင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ ငါတို့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောစမ်းပါ ရင်ငွေရယ် ”

“ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ ငါတကာယ်မသိခဲ့ဘူးဟာ ခံစားလည်း
မခံစားတတ်ခဲ့ဖူးဘူးဆိုတာ နင်တို့သိပါတယ် ဒါပေမဲ့ အခု ငါ့နဲ့လုံးသားက
ခံစားတတ်ခဲ့ပြီလား မသိဘူး ”

“ ဘုရားရေ ဘာရယ် နင် ရည်းစားရှိနေပြီလား ”

ပိုးပိုးမယုံမရဲ မျက်လုံးလေးပိုင်းကာ မေး၏။ ယဉ်ကျေးကလည်း

အံ့တသြ ပါးစပ်လေးဟကာ ကြည့်နေ၏။

“ ဟင့်အင်း ရည်းစားငါ့မှာမရှိဘူး ဒါပေမဲ့ အချစ်ကို ငါ

အားတတ်ခဲ့ပြီဆိုရင် နင်တို့ယုံမလား ”

“ ဗုဒ္ဓေါ ရည်းစားမရှိဘူး အချစ်ကိုခံစားတတ်ပြီ ဟုတ်လား

နင်ဘယ်သူ့ကို မိန်းမနောက်ပိုး လုပ်နေတာလဲ ရင်ငွေ နင့်ဘက်က

အစိတ်သတ်ကြိုက်နေတဲ့ သူရှိနေတာလားဟင် ”

“ ငါ နင်တို့ကို ဝန်ခံပါတယ်ဟာ ငါလေ ဧည့်ခံပွဲမှာတုန်းက

အသံထွက်တဲ့ သူ့ကို မေ့လို့မရဘူး ငါ့ရင်ထဲမှာ သူ့ပုံရိပ်က အခုထိ မှတ်မှတ်

မီး ခွဲထင်နေတုန်းပဲ ဟာ ”

“ ဧည့်ခံပွဲတုန်းက သူ... အဲဒါ... ဟိုးတစ်လောက နင်ပြော

လား ”

“ ဟုတ်တယ် ယဉ်ကျေး သူ့ကိုငါ မေ့မရဘူးဟာ ”

“ ရင်ငွေရယ် နင့်အဖြစ်ကလဲဟာ ”

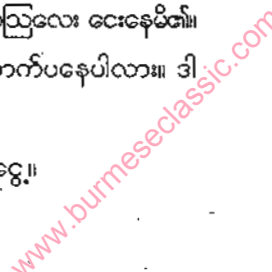
ပိုးပိုးဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ ရေရွတ်မြည်တမ်းယုံမျှသာ တတ်နိုင်

ယဉ်ကျေးကိုယ်တိုင်လည်း ရင်ငွေကို တအံ့တသြလေး ငေးနေမိ၏။

ရင်ငွေမျက်ဝန်းနက်နက်လေးတွေ တောက်ပနေပါလား။ ဒါ

အကြောင်းကြောင့်ပဲလား။

အချစ်ဆိုတာကို မခံစားတတ်ခဲ့တဲ့ ရင်ငွေ။

အခုလိုကို ခံစားရင် ခုန်တတ်တော့လည်း ပဟေဠိဆန်လွန်း

ထိုက်ထား

ရင်တွေ့ရယ် နင့်နှလုံးသားကို ငါတို့ နားလည်နိုင်ပေမယ့်...

အခန်း (၉)

ရန်ကင်းစင်တာကို ပတ်ပေးပြီးတော့ ရင်တွေ့တို့ သုံးယောက်စလုံး

အိတ်ကလေးတွေကိုယ်စီနှင့် မခိုင်မနင်း ဖြစ်နေကြပြီ။

“ ကဲ အယ်သူ ဘာဝယ်ဦးမှာလဲ ”

“ တော်ပါပြီဟာ ထပ်ပတ်ကြည့်ရင် လိုချင်တာတွေ ထပ်တွေ့ပြီး

ဝယ်ဦးမှာ သေချာတယ် အခုတောင် လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြုတ်

အောင် နာလှပြီ ”

ယဉ်ကျေးက လက်နှစ်ဖက်မှာ ဆွဲကိုင်ထားသော အိတ်တွေကို

အောက်ပြရင်း ဆိုသည်။ ပိုးပိုးက မျက်စောင်းကလေး ထိုးလိုက်ရင်း

“ ဒါတော့ ကိုယ့်ဒေါသနဲ့ကိုယ်ပဲလေ မြင်သမျှ လောဘကြီးပြီး

အွတ်ဝယ်နေတာကိုး ရန်ကင်းစင်တာများ နောက်မရောက်တော့မှာ

တောပဲ ”

“ ငါတို့သုံးယောက် မဆိုကြတာ ကြာပြီလေဟာ တစ်ယောက်

လားလားဟာ မကောင်းဘူး အခုလို အဖော်တွေနဲ့ လာရတာမှ

သင်္ဘောတစ်စင်းဟာ

“ အဲဒီနင်္ဂနွေကတော့ ဖြတ်တော့မှာ ဝိုက်တွေလည်း ဆာ

ပြီ ဘယ်မှာစားကြမှာလဲ ”

“ အရင်ဆုံး ဒီအထုပ်အပိုးတွေ နင့်ကားနောက်ခန်းထဲ အလတ်ထည့်လိုက်ကြရအောင်လေဟာ ပြီးမှ တစ်ဆိုင်ဆိုင်သွားပြီး စားကြတာပေါ့ ”

ပိုးပိုးစကားကို အားလုံးထောက်ခံခေါင်းညိတ်ရင်း ရင်ငွေကားလေးရပ်ထားခဲ့ရာ ကားပါကင်ဆီသို့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။

ရင်ငွေကားနောက်ခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ကာ လက်ထဲက အိတ်တွေကို တင်လိုက်သည်။ ပိုးပိုးနှင့် ယဉ်ကျေးကလည်း ကိုယ်လက်ထဲက အိတ်တွေကို ကားနောက်ခန်းထဲ စုကာထည့်လိုက်ကြ၏။

“ ဟဲ့ ယဉ်ကျေး ဘာငေးနေတာလဲ တက်လေ နင်နောက်ခန်းက စီးမှာလား ”

“ တက်မှာပေါ့ဟာ ဒီမှာ နင့်ကားဘေးမှာ ရပ်ထားတဲ့ ကားကြီးကို သဘောကျလို့ဟာ မိုက်တယ်နေနီ ငြိမ့်နေမှာပဲ ”

ယဉ်ကျေးစကားကြောင့် ပိုးပိုးကော ရင်ငွေပါ နံဘေးမှာ ရပ်ထားသော ကားနက်ကြီးကို သတိထားကြည့်မိ၏။

နက်ပြောင်နေသော ကားဘော်ဒါကြီးမှာ ရင်ငွေတို့သုံးယောက်အရိပ်တွေ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်နေသည့် MARK II ကားနက်ကြီးကို သုံးယောက်စလုံး သဘောကျစွာ ကြည့်မိကြ၏။

အထိုင်ရုံဆွဲအားက ချစ်သူ့တံခါးပေါ်မှာ

ရင်ငွေကား အဖြူရောင် ဆလွန်းလေးက သည်ကားနက်ကြီးနဲ့ ညီလိုက်တော့ သေးနပ်သိမ်ငယ်သွားရှာသလို ရို၏။

“ ရင်ငွေ နင့်မာမီကို ဒီလိုကားကြီး ဝယ်ခိုင်းပါလား ”

“ အထင်မကြီးစမ်းပါနဲ့ ငါတို့ အဲဒီလောက်အထိ မချမ်းသာဘူးဟာ ”

“ အံမယ် မသိတာမှတ်လို့ နင့်ဒယ်ဒီ ပိုင်ဆိုင်မှု ပြီးတော့ အဲဒီရဲ့ စိန်ရွှေရတနာဆိုင် အားလုံး နင့်ပိုင်ဆိုင်မှုတွေလေ MARK II သောက်တော့ နင်ဘာလို့ မစီးနိုင်ရမှာလဲ ”

“ တန်ဖိုးကြီးကားကြီး စီးရအောင်လည်း ငါ့က ဝင်ငွေကောက်သောက်လဲ ဝင်နေတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်မှ မဟုတ်ဘဲဟာ နင်ပါပြီ ကိုယ်နဲ့တန်ရာကိုပဲ စီးပါရစေ ”

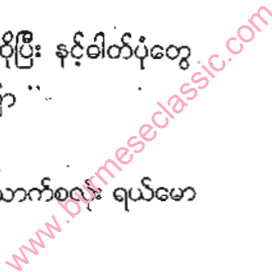
“ အံမယ် နင့်စကားကလည်း ငါတို့က ဒီကားကြီးနဲ့ မတူမတန်ဘဲ ငါတော့ သိပ်သဘောကျဟယ် ခုချက်ချင်းတက်ပြီး မောင်းယူချင်နေတာ တကယ် ”

ယဉ်ကျေးက ဟန်မဆောင်နိုင်စွာနဲ့ ပိုက်ကဲလေးဆိုတော့ ပိုးပိုးလေးတွန့်ကာကြည့်ရင်း

“ လုပ်ကြည့်ပါလား ကားသူခိုးမလေးဆိုပြီး နင့်ခါတ်ပုံတွေကလေးနယ်ထဲ ပါမလာရင် ငါ့ကိုကြိုက်သလိုပြော ”

“ ခွေးစုတ်မ ”

ယဉ်ကျေး ပိုးပိုးကို ပြန်ပက်တော့ သုံးယောက်စလုံး ရယ်မော

လိုက်ကြမ်း။ ဘာရယ်မဟုတ် သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဆုံပြီဆိုလို့ သည်လိုပေါက်တတ်ကရတွေပြောပြီး ရယ်ရမောရတာကလည်း သောတတွေ ကင်းစေ၏။

“ ကဲ သူများကားကိုကြည့်ပြီး သွားရည်ကျမနေနဲ့ ကား... တက် ငါ ဝိုက်ဆာနေပြီ အဲ... အဲ... ဘုရားရေ ”

ရင်ငွေ ကားတံခါးဖွင့် ဝင်မလိုလုပ်ပြီးမှ မျက်နှက်ဝန်းလေး... ဝိုင်းစက်သွားကာ အထိတ်တလန့်လေး ဘုရားတလိုက်တာမို့ ယဉ်ကျေး... ပိုးပိုးပါ အလန့်တကြားတွေ ဖြစ်ကုန်၏။

“ ဟဲ့... ဟဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲ ”

“ ရင်ငွေ ဘာဖြစ်တာလဲဟာ အလန့်တကြားနဲ့ ”

“ သူ... သူ... သူပဲ... ”

ရင်ငွေ အသံလေး တဆတ်ဆတ်တုန်ခါလျက် လက်ညှိ... ကလေးထိုးကာ ညွှန်ပြရာသို့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုး ပြိုင်တူ လှမ်းကြည့်... လိုက်မိကြသည်။

အညှိနှင့်အနက်ရောင် စပို့ရှပ်လက်တို အပြောင်သား... ဘောင်းဘီနက်ကို စတိုင်ကျကျ ဝတ်ဆင်ထားသော ယောက်ျား... တစ်ယောက်။

ဝတ်ဆင်ထားသော ဝတ်စုံအောက်မှာ အသားအရည်က... ထင်းရှင်းနေသလို လမ်းလျှောက်လာပုံကလည်း စတိုင်ကျသည်။

ရှိုးပွဲတွေမှာ တမင်လုပ်စတိုင်ကျကျ လျှောက်ပြတတ်...

...အယ်ဘွိုင်းတွေနှင့် မတူတာတော့အမှန်။

ပြင့်မားသောအရပ်အမောင်းနှင့် ပြေပြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်... အဆစ်က လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်း ရင်ခုန်ငေးမောလှောက်အောင်... လှည့်လိုကောင်းနေတာမို့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုး နှုတ်တွေ ဆွံ့အငေးမော... ကြည့်ကြသည်။

“ သူ... သူ... ငါနဲ့အန်တီဘောဘီရဲ့သား မင်္ဂလာညွှန်ခွဲမှာ... တဲ့ သူပဲပေါ့ ”

ရင်ငွေနှုတ်က စကားသံလေးတွေ အခုမှ တည်ငြိမ်ပီပြင်စွာ... သူ့လာနိုင်သည်။ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးတို့လည်း အိပ်မက်က ပုတ်နှိုးခံ... ရသူတွေလို လန့်နိုးလာကြရင်း

“ ရင်ငွေ ငါလက်ခံလိုက်ပြီသိလား ”

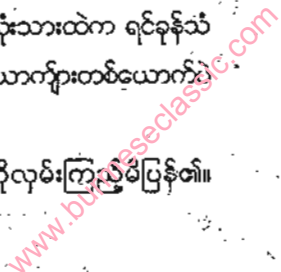
“ ဘာကိုလဲ ယဉ်ကျေး ”

“ မင်းသမီးလေးရဲ့ အိပ်ပျော်နေတဲ့ နှလုံးသားကို လှုပ်နှိုး... အောင် စွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ရွှေမင်းသားတစ်ပါး ဆိုတာကိုလေ ”

ယဉ်ကျေးက တစ်ကြိမ်မြင်ယုံနှင့် အမှန်ကို ရဲဝံ့စွာ ဝန်ခံတော့... လည်း ခေါင်းကလေးဆတ်ပြရင်း

“ ငါလည်းလက်ခံတယ် ရင်ငွေ နှင့်နှလုံးသားထဲက ရင်ခုန်သံ... လှုပ်နှိုးလာနိုင်အောင် စွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ... ညှိစမ်း သူလာနေတာ ငါတို့ဆီကိုဟ ”

ပိုးပိုးစကားကြောင့် ယဉ်ကျေးသူ့ကိုလှမ်းကြည့်မိပြန်၏။

တကယ်တော့ သူ ဦးတည်ရာက သူမတို့ဆီသို့ ဖြစ်ပုံရ၏။ ရင်ငွေ့ရင်တွေ
တယ်လောက် ခုန်နေမှာလဲ ယဉ်ကျေး တွက်ဆမိ၏။

“ သူ့လာနေတာ ဒီကားကြီးဆီကို ဖြစ်မယ်ဟ ကားကော
ထူကော တကယ်စတိုင်ကျ လိုက်ဖက်ပါတယ်ဟာ ”

ပိုးပိုးက ချီးကျူးမဆုံး ဖြစ်နေ၏။ ရင်ငွေ့ပျက်နက်ဝန်းလေးတွေ
ဝင်းပလက်ဖြာလို့ ဝင်းမွတ်နဖတ်သော မျက်နှာလေးမှာ ပန်းနရောင်
သမ်းနေတာ အချစ်သွေးတွေ စီးဆင်းနေတာကြောင့်လားမသိ။

သခွားရောင်ထက်အောက်တူညီ ဝတ်စုံလေးဝတ်ဆင်ထားသော
ရင်ငွေ့အလှတွေက သည်ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ယှဉ်လိုက်လျှင် လိုက်ဖက်သွားမည်
ဟုလည်း ယဉ်ကျေးယုံမိသည်။

ကံကြမ္မာကပေးလာသော အခွင့်အရေးတစ်ခုအတွက်
ရင်ငွေ့နား တီးတိုးလေး ကပ်ကာ ယဉ်ကျေးဆိုမိပြန်သည်။

“ ရင်ငွေ့ ဒီတစ်ခါတော့ နင် အခွင့်အရေးကို ဆုံးရှုံးမခံနဲ့နော်
နင်နဲ့သူ ခင်မင်ရင်းနှီးခွင့်ရဖို့ ဖန်တီးလာတာ မှတ် ”

“ အရေးထဲ ဘယ်က အသိမိတ်ဆွေနဲ့ တိုးနေပြန်ပြီလဲ မသိ
ဘူးဟ ”

ပိုးပိုးအသံလေးကြားမှ ယဉ်ကျေး လှမ်းကြည့်မိ၏။ ကားစတင်
ကို လျှောက်လာသောသူနှင့် လူကြီးတစ်ဦး ဆုံတွေ့ကာ ရပ်တန့်
စကားဆွေးနွေးနေကြသည်။

“ ငါပြောတာ ကြားတယ်နော် ရင်ငွေ့ ဒီတစ်ခါတော့ နင်နဲ့

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိကျွမ်းရင်းနှီးအောင်လုပ်ဟာ ”

“ သူ့ . . . သူက ငါ့ကိုမှတ်မိချင်မှ မှတ်မိမှာ ”

“ ဟင် . . . မမှတ်မိနိုင်ဘူးလား ”

“ မပြောတတ်ဘူးလေ ငါတို့ဆုံခဲ့ကြတာ တခဏလေးပဲ
ဦးတင်ကာ မှတ်မိနေပေမယ့် သူ့ဘက်က မှတ်မိဖို့ဆိုတာ သိပ်မသေချာ
ဘူးလေ ”

ရင်ငွေ့စကားကြောင့် ယဉ်ကျေးကောပိုးပိုးပါ စိတ်ညစ်သွားရ

သည်။

“ ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ နောက်တစ်ခါ ဆုံဖို့ဆိုတာ
သူ့ဘက်က အခုတောင် တစ်လကျော်လောက်ကြာတယ် ”

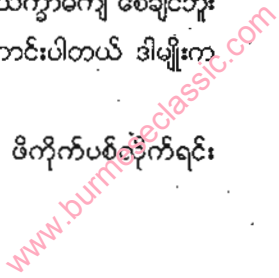
“ ပိုးပိုးပြောတာမှန်တယ် ရင်ငွေ့ သူမမှတ်မိလည်း နင်ကပဲ
ပြောပြပြီး နှုတ်ဆက်ဟာ ”

“ ဟင့်အင်း ငါ မဝံ့ရဲပါဘူး ”

ယဉ်ကျေးစကားကို ရင်ငွေ့ ပခုံးလေးတွန့် ငြင်းသလို ပိုးပိုး
သည်း လက်မခံနိုင်စွာ ခေါင်းကလေး ခါရမ်းပြီး

“ တို့သူငယ်ချင်းကို ဒီလောက်တော့ သိက္ခာမကျ စေချင်ဘူး
အိမ်နည်းနည်းနဲ့ ဆုံတွေ့ခင်မင်သွားတာပဲ ကောင်းပါတယ် ဒါမျိုးက
ဘာဘူးလေးဘက်က စရမယ့် ကိစ္စကြီး ”

ယဉ်ကျေး အပေါ်နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖိကိုက်ပစ်လိုက်ရင်း
နှုတ်ဆက်လေး ထောင်ကပ်ခါ စဉ်းစား၏။

“ဟာ ဟုတ်ပြီ”

ယဉ်ကျေး ဆတ်ခနဲ ရင်ငွေကားလေးနားမှာ ထိုင်ချသည်။
ဦးတော့ ကားဘီးကို လေလျှော့နေပါတော့သည်။

“ဟဲ့ ယဉ်ကျေး နင်ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ”

“ကားဘီးကို လေလျှော့ချတာလေဟာ ဒါဆို ငါ့
ကားမောင်းဖို့ အခက်အခဲ ဖြစ်သွားပြီပေါ့ သူ့ဆီက အကူအညီတောင်း
တဲ့ ဘယ်လောက်လုပ်တဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးလဲ”

ယဉ်ကျေး သူ့တွက်ကိန်းနှင့်သူ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလို့ ဆို
သည်။ ပိုးပိုးက စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ကလေးနှင့်

“တကယ်လို့ သူက အကူအညီမပေးနိုင်ခဲ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်
ကြမလဲဟင်”

“အေး ဟုတ်သားပဲ ငါတို့ပြန်ဖို့ ဒုက္ခရောက်နေရင် အခက်

“အမှန်တကယ် အခက်အခဲ ဒုက္ခဖြစ်နေတဲ့သူကို ဘယ်သူ
မကူညီဘဲ နေမှာလဲဟာ မြန်မာလူမျိုးတွေပဲဥစ္စာ သူ ကူညီမှာပါ
ဟိုမှာ လာနေပြီ နင်တို့သရုပ်ဆောင်တာ ပီပီရီရီ ရှိကြနော်”

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် စကားစပြတ်ကာ သူ လျှောက်
တာမြင်လိုက်တာမို့ သုံးယောက်စလုံး အကြည့်တွေ လွှဲဖယ်
ကားဘီးကို ဝိုက်ညှိနေလိုက်ကြသည်။

“ဟဲ့ သုံးယောက်စလုံး ပိုင်းဝိုက်ညှိမနေကြနဲ့လေ ရင်
နင်က အကူအညီတောင်းခဲ့သူ ရှာနေသလို ဟိုကြည့်မိကြည့် လုပ်နေ

ယဉ်ကျေးတစ်ယောက် သူတစ်ကိုယ်တည်း ဖန်တီးလိုက်သော
အတိတ်လမ်းမှာ ဒါရိုက်တာကော သရုပ်ဆောင်အဖြစ်ပါ ဝင်ကနေပြီမို့
ယဉ်ကျေးစကားအတိုင်း သူမတို့ နာခံကြရ၏။

ရင်ငွေ ယဉ်ကျေးစကားအတိုင်း တွေတွေလေးရပ်နေတုန်း
MARK H ကားနက်ကြီးဆီ ရောက်လာသည်။

ရင်ငွေရှိရာကို တစ်ချက်လေးတောင် ငဲ့မကြည့်ဘဲ ကားတံခါး
ဖွင့်နေတော့ ရင်ငွေ ရင်ကလေး တာထိတ်ထိတ်တုန်ခါနေရ၏။

“ဟယ် ဒုက္ခပါပဲ ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ကားဘီးပေါက်
ပြီ”

ယဉ်ကျေးနှုတ်က အသံစူးစူးလေးက သူ တမင်ကြားအောင်
အော်မှန်းထင်ရှား၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ လှည့်ကြည့်ပါသည်။

ကားဘီးအနားမှာ နှစ်ယောက်သား ကုန်းကုန်းကွကွ ဖြစ်နေ
ယဉ်ကျေးတို့ကို သူ လှမ်းကြည့်၏။ ပြီးမှ ရင်ငွေရှိရာကို သူ
နှုတ်ခန်းတွေ ဦးတည်လာသည်။

အနက်ရောင်မျက်မှန်ကြောင့် သူ့မျက်ဝန်းတွေကို ရင်ငွေ
မမြင်ပါ။ သေချာသည်ကတော့ ရင်ငွေရင်တွေ တလုပ်လုပ်ခန့်နေခဲ့၏။
သူ့မျက်နှာချောချောကို ရင်ငွေ ငေးငေးလေး အကဲခတ်ကြည့်မိ

ပီရီသေသပ်သော နှုတ်ခမ်းတွေက တင်းတင်းကလေး တည်ငြိမ်
နေခဲ့သည်။ ရင်ငွေကို တကယ်ပဲ မမှတ်မိနိုင်တာလား ရင်ရယ်။

“ ဒီ... ဒီမှာရှင် ဟို... ဟိုလေ ကျွန်မတို့ ကားဘီးပေါက် သွားလို့ အဲဒါ ကူညီပေးနိုင်မလားဟင် ”

ရင်ငွေ့ သက်မဲ့ကျောက်ရုပ်ကလေးလို ငြိမ်သက်နေတာကို ယဉ်ကျေး စိတ်မရှည်နိုင်တော့တာလား မသိ။ သူ့ကို လှမ်းပြော၏။

“ ကားဘီးပေါက်သွားတာဆိုရင် မင်းတို့မှာ ဘီးအပိုပါသလား ”
“ ဟို... ဟင်အင်း... မပါဘူးရှင် ”

“ ကားဘီးအပိုမပါဘူးဆိုရင် အဲ... နေဦး ကိုယ်တစ်ခုမေးမယ် မင်းတို့ကားဘီးပေါက်တာလား လေလျော့တာလားကော သိသလား ”

“ မ... မသိဘူး ယဉ်ကျေးတို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ဈေးဝယ်ပြီး ပြန်လာတော့ ကားဘီးက မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ ပြားချစ် နေပြီ ”

“ ဒါဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ကားမှာပါတဲ့ ဘီးအပိုကလည်း မင်းတို့ ကားနဲ့ အဆင်ပြေနိုင်တဲ့ဘီး မဟုတ်ဘူး ကားဘီးက လေစိမ့်သွားတာလား ကျွတ်ကဲ့သွားတာလည်း မသေချာတော့ ကိုယ် ကူညီနိုင်တာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ် ”

“ ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့... ကျေး... ကျေးဇူးပဲနော် ”
ယဉ်ကျေးက မင်သက်နေသော ရင်ငွေ့အနားတိုးကပ်ကာ

လက်တို့၏။ သူနှင့်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု တစ်စုံတစ်ခု ဖန်တီးဖို့ဆိုတာ ရင်ငွေ့သိသည်။ ဒါပေမဲ့ ရင်ငွေ့နှုတ်တွေ ဆွံ့အတိတ်ဆိတ်နေတာ သေချာ၏။

သူက ဘောင်းဘီခါးပါတ်မှာ ချိတ်ထားသော ဟင်နီဖုန်းလေးကို ထုတ်ကာ ခလုတ်တွေကို နှိပ်နေသည်။

“ ရင်ငွေ့ တစ်ခုခုပြောလေဟာ ဒုက္ခပါပဲ ”
ယဉ်ကျေး တီးတိုးလေသံလေးနှင့် သတိပေးစကားဆိုသည်။

“ နိုင်ရင် ရင်ငွေ့ဘာမှ နှုတ်ကထွက်မလာဖြစ်ပါ။ သူ့အသွင် သူ့အမူအရာ အေးစက်တည်ငြိမ်လွန်းနေတာကို ရင်ငွေ့ကြည့်ရင်း ဝမ်းနည်း သလိုလို ခံစားလာရတာလည်းအမှန်။

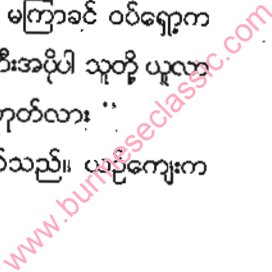
သူနှင့်ဆုံခဲ့တာ တခဏလေး။ ဒါပေမဲ့ တစ်လကျော်လုံးလုံး ထွက်က သတိရစွဲလန်းနေခဲ့၏။ သူကတော့ ရင်ငွေ့ကို မမှတ်မိနိုင် သော အသိက ရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုဝမ်းနည်းရသည်။

“ နီး... နီး... ကိုယ့်ကားမဟုတ်ဘူး မိတ်ဆွေတွေရဲ့ကားပါ ပြောတဲ့နေရာကို မှတ်ထားပြီး အမြန်ဆုံး လာခဲ့ပေးကွာ အိုကေ သိချင်း ကျေးဇူးပဲ ”

သူ ဖုန်းဆက်နေတာ ဝပ်ရှော့တစ်ခုဖြစ်နိုင်သည်။ ရင်ငွေ့တို့ ထွက်က မင်သက်ရပ်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ သူက ဖုန်းကိုပိတ်ကာ ကြည့်၏။

“ မင်းတို့ခဏလေး စောင့်လိုက်ကြပါ မကြာခင် ဝပ်ရှော့က ရောက်လာကြလိမ့်မယ် လိုအပ်ရင် ကားဘီးအပိုပါ သူတို့ ယူလာ ပြောပါ ဘာမှမပူနဲ့ အဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ် ဟုတ်လား ”

စကားအဆုံး သူ ကားတံခါးဖွင့် တက်သည်။ ယဉ်ကျေးက

ရေငုံနှုတ်ပိတ်လုပ်နေသော ရင်ငွေ့ကို စိတ်မရှည်အားမရဖြစ်ဟန်နှင့် သူ့ကို ကဏ္ဍကသိ လှမ်းတားသည်။

“ နေ... နေပါဦးရှင့် ရှင် ကူညီပေးတာကို ဟောဒီက ကျွန် သူငယ်ချင်း ရင်ငွေ့က သိပ်ကျေးဇူးတင်နေတယ် ဒီကားက ရင်ငွေ့ ကားပါ ”

ယဉ်ကျေး ဇွတ်အတင်းကြီး ရင်ငွေ့နှင့် သူ့ကြားကဝင်ပြီး ချိတ်ဆက်ပေးနေရ၏။ သူ့အကြည့်တွေက ရင်ငွေ့ဆီ ဦးတည်လာရင်း နှုတ်ခမ်းအစုံမှာ အပြုံးရိပ်တို့ ရေးရေးပေါ်လာ၏။

“ ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုပါဘူးကွာ မင်းအခက်အခဲကို ကိုယ် ကူညီပေးလိုက်တာပါ တစ်ခါတုန်းက မင်းလည်းကိုယ့်ကို ကူညီခဲ့တာပဲ ”

“ ရှင် ”
ရင်ငွေ့ ပါးစပ်လေးအဟောင်းသား မင်သက်သွားတော့ တစ်ထားသော မျက်မှန်နက်ကို ချွတ်၏။ ကြည့်လှဲတောက်ပသော မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အပြုံးရိပ်တွေ ရောင်စဉ်ဖြာနေခဲ့သည်ဟု ရင်ငွေ့ ထင်သည်။

“ မင်လာညှော်ခံပွဲတစ်ခုမှာလေ အဲဒီတုန်းက ထိုင်စရာနေရာ လွတ်မရှိလို့ ကိုယ် ချာလည်လည်ဖြစ်နေတာ မင်းရဲ့စားပွဲဝိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်ခွင့်ပြုလို့ အဆင်ပြေသွားတာ ”

ရင်ငွေ့ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာပိတ်စိတ်နှင့် ရင်တွေတလုပ်လှုပ်

“ သွားခဲ့ရ၏။ ဒါဆို သူ ရင်ငွေ့ကို မှတ်မိနေခဲ့တာပေါ့။ ယဉ်ကျေးနှင့် နှစ်ဦးလည်း ရင်ငွေ့လိုပဲ ဝမ်းသာကျေနပ်နေကြမှာ သေချာ၏။ ”

“ အင်း တစ်လကျော်လောက်ကြာပြီဆိုတော့ မင်းမှတ်မိချင်မှ မိမိမှာပါ ထားပါတော့ကွာ အခုမင်းကို ကိုယ်ကူညီတာအတွက် ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး ကဲ ကိုယ့်ကိုခွင့်ပြုကြဦးနော် ”

အားလုံးကို တစ်ချက်စေ့ခနဲကြည့်ကာ သူ ကားလေးကို ငြိမ်ခနဲ ထွက်သွားခဲ့တာမို့ ရင်ငွေ့တို့အားလုံး ဘာမှပြန်မပြောလိုက်နိုင်ပါ။

“ သေလိုက်စမ်း နှင်ကဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ထိ ဆွံ့အနေရတာပဲ ရင်ငွေ့ ”

ယဉ်ကျေး မကျေမနပ်နှင့် ဆိုသည်။ ပိုးပိုးကလည်း အလိုမကျ နှစ်ဦး

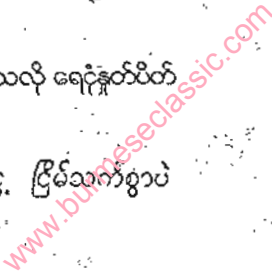
“ ဟုတ်ပါရင်ငွေ့ရယ် ကာကယံရှင်ဖြစ်တဲ့ နှင်က ကျောက်ရုပ် ထုပ်နေတော့ ယဉ်ကျေးကပဲ ဝင်ပြောနေရတာ မဟုတ်သေးဘူး ”

“ ငါ... ငါ... ကို သူ လုံးဝ မမှတ်မိဘူး ထင်နေတာ ”

“ သူက နှင်ကိုမှတ်မိနေတယ် နှင်က သူ့ကို မမှတ်မိဘူး သွားတာ အမှန်ဆို အဲဒီအချိန်မှာ နှင်သာ တစ်ခုခုပြောလိုက် ပြီးပြီ ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ့ နှင်က ဘာမှမမှတ်မိသလို ရေခဲနှုတ်ပိတ် လုပ်နေတော့ ခက်တာပေါ့ ”

အားလုံးက အပြစ်ဖို့ ဆူပူသမျှ ရင်ငွေ့ ငြိမ်သက်စွာပဲ

ထိုအခါမှာ

တကယ်ဆို သူနှင့်ဆုံရချိန်မှာ ရင်ငွေနှုတ်တွေ တိတ်ဆိတ်ဆွဲအကာ သူ့ရဲ့စွဲငင်မှုမှာပဲ ပျော်ဝင်နေခဲ့ရတာပါ။

ထိုနေ့က ဝပ်ရှော့က စက်ပြင်ဆရာတွေ ကားတစ်စီးနှင့် ရောက်လာသည်။

လေလျှော့နေသော ဘီးကို စစ်ဆေးပြီး ဘီးအပိုလဲစရာမလိုဘဲ ပြောသည်။ ကျွန်ုပ်တို့က အနီးဆုံး ဝပ်ရှော့လေးက လေထိုးပြီး ရင်ငွေတို့ အခက်အခဲကို ကူညီခဲ့၏။

ကျသင့်ငွေကို ရင်ငွေတို့မေးတော့ စက်ပြင်ဆရာချာတိတ်တော့

“ မလိုပါဘူးခင်ဗျာ ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ရှင်က ဘာမှ... မလာမှာလိုက်တယ်ခင်ဗျ ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ရှင်တို့ဆရာ ဆိုင်ရှင်နဲ့ သူက မိတ်ဆွေတွေလား ”

“ ဟုတ်မယ်ထင်တယ်ခင်ဗျ ဆရာက သူ့မိတ်ဆွေ ဖုန်းဆက်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို လွှတ်လိုက်တာပါ ဘီးအပိုလဲပေးခဲ့ရရင်တောင် ပိုက်ဆံမယူခဲ့ဖို့ မှာလိုက်လို့ပါ ”

“ နေ... နေပါဦး ရှင်တို့ ဝပ်ရှော့နာမည်က ဘာလဲ ”

ယဉ်ကျေးက စက်ပြင်ချာတိတ်တွေကို မေးသည်။ ချာတိတ်တစ်ခေါင်းညှိတ်ပြီး အင်္ကျီအိတ်ထဲက ဆိုင်လိပ်စာကဒ်လေးကို ထုတ်ပေးသည်။

“ ဒါ... ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်လိပ်စာပဲခင်ဗျ နောင် ဘာအခါ

...တိုင်ဆုံးသွားက ချစ်သူနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ

...နဲ့ ကားနဲ့ပတ်သက်ရင် လာခဲ့ပါခင်ဗျာ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး

ဝပ်ရှော့က ကားလေးထွက်ခွာသွားတော့မှ လိပ်စာကဒ်လေးကို ထုတ်ပေးသော ယဉ်ကျေးကို ပိုးပိုးက လှမ်းကြည့်ရင်း

“ ရှင်က ဘာလုပ်ဖို့ ဝပ်ရှော့လိပ်စာ တောင်းထားတာလဲ တစ်ပြားမှ မပေးပါနဲ့ဆိုတာကို တကူးတက သွားပေးဦးမလို့လား ”

“ နင် တော်တော် ညှိပါလား မိပိုး ဒါ ရင်ငွေအတွက် အသက်ကယ်ဆေးဟဲ့ သိရဲ့လား ”

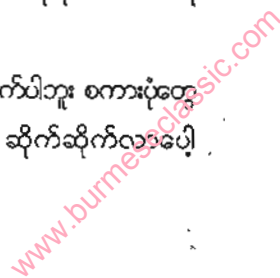
“ အသက်ကယ်ဆေး ဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်တယ်လေ ဒီဝပ်ရှော့ကနေ စောစောက ရွှေမင်းသားရဲ့ လိပ်စာအားလုံး စုံစမ်းလို့ရနိုင်တယ် ကဲ ရော့ ရင်ငွေ နင်ယူလိုက်တော့ ”

“ ဟို... ဟို... ငါက ဘာလုပ်ရမှာလဲ ”

“ လည်မလိုနဲ့ မတုံးစမ်းပါနဲ့ ရင်ငွေရယ် သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာ ငါတို့သိတယ် မြင်နေတယ် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ပြန်ဆန်းစစ်လေ သူနဲ့ဆုံချင်သေးတယ်ဆိုရင် ဒါ တစ်ခုပေးသော နည်းလမ်းပဲ ”

“ ယဉ်ကျေးရယ် နင့်အိမ်အစဉ်ကြီးက မမိုက်ပါဘူး စကားပုံတွေ ကြားပြန်ဖြစ်ကုန်ပြီလား မိန်းမကြိုက်တော့ ဆိုက်ဆိုက်လားပေါ့ ”

ပိုးပိုးစကားကြောင့် ရင်ငွေမျက်နှာလေး ပန်းနုသွေး လွှမ်းသွား
ရ၏။

“ မဆိုင်ပါဘူး ပိုးပိုးရယ် ရင်ငွေခံစားနေရတာကို ငါ မကြည့်
ရက်လို့ပါ ရင်ငွေ ဆန္ဒမရှိရင်လည်း ဆုတ်ဖြဲပစ်လိုက်ပေါ့ ကဲ လက်ဖြဲ
ပိုက်ထဲက အစာအိမ်က တော်တော်ဆန္ဒပြနေပြီဟ ”

ယဉ်ကျေး ပေးလာသည့် လိပ်စာလေးကို ရင်ငွေ ဆုတ်
ထားမိခဲ့။

ရင်ငွေ တကယ်ပဲ အရှက်သိက္ခာ မဲ့နေခဲ့ပြီလား။ ယောက်ျား
တစ်ယောက်ရဲ့ စွဲငင်မှုမှာ အားလုံးစွန့်လွှတ်ပြီး နှလုံးသားရဲ့ဆန္ဒနောက်
ခြေစုံရပ်နေမိပြီလား။

မရှက်စတမ်း ဝန်ခံပါရစေ။
ရင်ငွေ ရှင်နဲ့ဆုံတွေ့ချင်ပါတယ် ရှင်ရယ်။

အခန်း (၁၀)

“ ဪ ညီမတို့မေးတာ မိုးထိမြင့် ထင်တယ် ”

“ မိုးထိမြင့် ဟုတ်လား ”

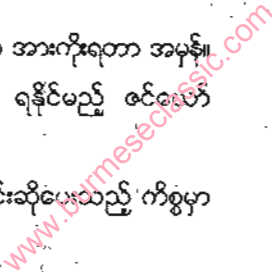
ယဉ်ကျေးနှုတ်က တအံ့တဩလေး ရေရွတ်သလို ရင်ငွေ
နဲ့လည်း ငြိကြည့်၏။ ဝပ်ရှောဆိုင်ပိုင်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်က စားပွဲအံ့ဆွဲကို ဆွဲဖွင့်ကာ
ဆစ်စုံတစ်ရာကို ရှာဖွေနေ၏။

“ ဟော... တွေ့ပြီ... တွေ့ပြီ... ဒီမှာ... ဒါ သူ့ကုမ္ပဏီ
ဆိပ်စာနဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ပါ လိုအပ်ရင် ယူသွားလို့ရပါတယ် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုရင် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကျွန်မတို့ သူနဲ့
ဆွဲဆုံစရာကိစ္စလေး အရေးကြီးလို့ပါနော် ”

ယဉ်ကျေးက သည်လိုအရေးကိစ္စတွေမှာ အားကိုးရတာ အမှန်။
အခုလည်း ရင်ငွေဆန္ဒအတိုင်း သူ့လိပ်စာကို ရနိုင်မည့် ဇင်ဇော်
ဆီရှောအထိ အတုလိုက်လာပေးသည်။

သူ့လိပ်စာကို ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဆီက တောင်းဆိုပေးသည့် ကိစ္စမှာ

ယဉ်ကျေးကပဲ အဆင်ပြေအောင် ပြောဆိုတောင်းဆိုပေး၏။

ဖင်ယော်ဝပ်ရှောထဲက ထွက်ခဲ့တော့ ယဉ်ကျေးက လက်ထဲမှ လိပ်စာလေးကို ရင်ငွေ့လက်ထဲ လှမ်းပေးသည်။

“ ကဲ အခု ငါတို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ ရင်ငွေ့ ”

“ ငါ မသိသေးဘူး ဟာ သူ့နာမည်ကို သိရပြီလေ ”

“ နာမည်ကော ဖုန်းနံပါတ်ကော လိပ်စာပါ သိခွင့်ရပြီပဲ နာမည် ဖုန်းဆက်ချင်လည်း ရတယ် သူ့ကုမ္ပဏီသွားချင်လည်း ဖြစ်တယ် ”

“ ဟာ အဲဒီလောက်အထိ ငါ မခွဲရဲပါဘူးဟယ် ”

“ ရင်ငွေ့ နှင့် သူ့ကို ချစ်နေပြီလား ”

ယဉ်ကျေးက ရင်ငွေ့မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း မေးသည်။ ရင်ငွေ့ ပါးနုလေးနှစ်ဖက်မှာ သွေးရောင်လွှမ်းသွားရင်း

“ ငါ ချစ်နေမိပြီထင်တယ် ”

“ အင်း ငါထင်ပါတယ် ကဲ လာဟာ ငါတို့အအေးဆိုင်ထိုင်ထိုင် စကားပြောကြတာပေါ့ဟာ ”

နှစ်ယောက်သား ကားလေးပေါ်တက်ကာ တိတ်ဆိတ်အေးအေး သော အအေးဆိုင်ကလေးတစ်ဆိုင်ကို မောင်းခဲ့ကြသည်။

ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်မိကြတော့ ယဉ်ကျေးက တစ်မိမိမိပြုံးကြည့် နေတာမို့ ရင်ငွေ့မျက်နှာလေးတွန့်ကြည့်လိုက်ရင်း

“ ယဉ်ကျေး နှင့် ဘာကြည့်ပြီး ပြုံးနေတာလဲ ”

“ နင့်ကိုကြည့်ပြီး သဘောကျလို့ပါ ”

“ ယဉ်ကျေးနော် နင်က ငါ့အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်းမို့ နင်မေးသမျှ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံပြောပြတာ နင်က လျှောင့်ချင်တာလား ”

“ မဟုတ်ပါဘူးဟာ နင့်အဖြစ်ကိုကြည့်ပြီး ငါနဲ့ပိုးပိုး မနေ့က နီးထဲမှာ ပြောမိကြတဲ့ စကားတွေကြားမိပြီး ပြုံးမိတာပါ ”

“ ကြည့်စမ်း နင်တို့နှစ်ယောက် ငါ့အတင်းတွေ ဘာပြောကြ တာလဲ ”

“ အတင်းပြောတာမဟုတ်ပါဘူးဟာ နင့်ကိုစွဲကြီးကို ငါနဲ့ပိုးပိုး အကြည့်ကြတာပါ မချစ်တတ်တဲ့မိန်းမ ချစ်တတ်သွားတော့လည်း

အနီးဆောင်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတာကြီးကို အံ့သြနေကြလို့ အဟင်း ကို ဖုန်းထဲမှာပြောတယ် အခု နင်ကြုံတွေ့နေရတာ ဝဋ်လည်တာတဲ့”

“ ဘာရယ် ဝဋ်လည်ရအောင် ငါက ဘာလုပ်မိလို့လဲ ”

“ ကျောင်းမှာတုန်းက နင့်ကိုချစ်တဲ့ ကြိုက်တဲ့ ကောင်လေးတွေ အများ နှင့်သာကံက စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး နှင့်နောက်ကို အရှူးအပူးလိုက်တဲ့

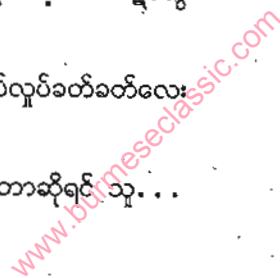
သူလည်း အများကြီးပဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ နင်မခံစားခဲ့ဖူးဘူးလေ ”

“ ငါမှ မချစ်တာပဲ ”

“ အေး အခု နင်ချစ်နေမိတဲ့သူနဲ့တွေ့တော့ အဲဒီဝဋ်တွေ ဝဋ်လည်ပြီပေါ့ ရင်ငွေ့ရဲ့ ”

ယဉ်ကျေးစကားကြောင့် ရင်ထဲမှာ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ်လေး တွေးခဲ့ရ၏။

ဝဋ်လည်တာတဲ့လား။ ရင်ငွေ့ ဝဋ်လည်တာဆိုရင် သူ့...

သူကကော... ရင်ငွေအပေါ် စိတ်ဝင်စားမှုမရှိနိုင်ဘူးပေါ့။

“ ရင်ငွေ နှင်ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ”

“ ငါ တကယ်လုပ်လည်နေတာဆိုရင် သူ့ ငါ့အပေါ် ငါနဲ့ဆန်ကုန်
ဘက် ဖြစ်နေမှာတွေ့မိသွားလို့ပါ ယဉ်ကျေးရယ် ”

“ ဟာ နှင်ကလည်း ငါတို့က စကားအဖြစ်နောက်တာပါ နှင်
အဲဒီလောက်အထိ ခံစားမယ်မထင်လို့ ”

“ ယဉ်ကျေးရယ် သူ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါ ရင်ထဲမှာ တကယ်
ခံစားခဲ့ရတာပါ သူ့နဲ့ငါ ပြန်ဆိုကြတုန်းက ငါ့ကိုသူ မမှတ်မိဘူးထင်ပြီး
ငါရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းပြီး ငိုချင်သလိုလိုဖြစ်ခဲ့ရတာ သူမှတ်မိနေတာ
သိတော့ ငါ အရမ်းဝမ်းသာဘူးတာ သိလား ”

ရင်ငွေ ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ ဝန်ခံနေတာမြင်တော့ယဉ်
ယဉ်ကျေး စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ရင်ငွေနှလုံးသားနုနုလေး
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ မရစေချင်ပါ။

“ သူ နင့်ကို နှင်မှတ်မိနေသလို မှတ်မိနေတယ်လေ အဲဒါ
ကြည့်ယုံနဲ့ သူလည်းနှင်အပေါ် စိတ်ဝင်စားနေတယ်လို့ ငါထင်တယ် ”

ယဉ်ကျေးက တွက်ဆရှင်းပြတော့ ရင်ငွေရင်ခုန်သံ
လှုပ်ခတ်ကြည့်နူးချင်သလိုလို ဖြစ်ပြန်၏။

“ ရင်ငွေ နှင် သူ့ဆီ ဖုန်းဆက်သင့်တယ် ”

“ ဟင် ”

“ အချစ်မှာ ဘာမှမသက်ဆိုင်ပါဘူးဟာ နှင်တို့ဇာတ်လမ်းကြီး ”

...ငါ့ဘဝါး ဖြစ်နေတာထက်စာရင် စောစောစီးစီး ရှင်းသွားတာ

...တာပေါ့ မခက်ပါဘူး ဖုန်းဆက်ပြီး သူ ကူညီတဲ့ကိစ္စအတွက်

...တို့က ကျေးဇူးတင်စကားပြော ပြီးရင် သူ့ကိုတစ်ခုခုကျွေးဖို့

...လိုက်ပေါ့ဟာ ”

“ ငါ့ကိုသူ အထင်သေးသွားမလားဟင် ”

“ ဒါ အထင်သေးစရာမှ မဟုတ်ဘဲ ရင်ငွေရယ် ခုချိန်မှာ

...တို့က နှင်ကိုအရင်ဆက်သွယ်ဖို့ အခွင့်အရေးက နှင်မှာပဲ ရှိနေတာ ”

ရင်ငွေ တွေ့တွေ့ကလေး ဖြစ်ရသည်။

အချစ်မှာ ကူခြေ သိက္ခာတွေ လိုအပ်နေခဲ့သည်လား။

“ ကဲပါ ရင်ငွေရယ် နှင်လက်ထဲမှာ ဖုန်းနံပါတ်ရှိနေပြီပဲ နှင်

...လက်လို့က ပြီးရင် ငါ အကြံပေးသလိုပြော လုပ်စမ်းပါ ”

ယဉ်ကျေးက အားပေးတိုက်တွန်းနေ၏။ ရင်ငွေဖုန်းလေးကို

...သူ့ကာ မဝံ့မရဲလေး ဖြစ်နေမိဆဲ။

“ ပေး... နှင်ကိုငါ့ကိုယ်တိုင် ခေါ်ပေးမယ် ”

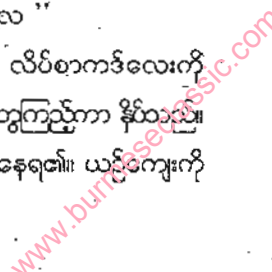
ယဉ်ကျေးက ပြောဖြောဆိုဆို လက်ထဲက ဖုန်းကို လှမ်းဆွဲယူ

“ ကိုမိုးထိမြင့်လိပ်စာကဒီလေး ပေးလေ ”

ရင်ငွေ ဆလင်းဘက်အိတ်လေးထဲက လိပ်စာကဒီလေးကို

...လက်တော့ ယဉ်ကျေးက ဖုန်းနံပါတ်လေးတွေကြည့်ကာ နှိပ်သည်။

ရင်ငွေ ရင်ကလေးတွေ တလှုပ်လှုပ်ခုန်နေရ၏။ ယဉ်ကျေးကို

အောက်နက်ဝန်းလေးတွေ ဝိုင်းစက်နေမိဆဲ။

“ ဟဲ့လို ဟုတ်ကဲ့ ဦးမိုးထိမြင့်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါရှင် ”

“ ”

“ ရင်ငွေ့လို့ပြောလိုက်ပါ ရန်ကင်းစင်တာမှာ ကူညီခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေဆိုရင် သူသိပါလိမ့်မယ် ”

ယဉ်ကျေးက ဖုန်းလေးနှင့် အလှမ်းဝေးအောင် ခွာလိုက်ပြီး ရင်ငွေ့ကို တီးတိုးကလေးပြော၏။

“ သူ့အတွင်းရေးမှူးမလေးလေ သူ လှမ်းချိတ်ပေးနေပြီ နှင်ပြောလိုက် ဘာမှမကြောက်နဲ့ ”

လက်ထဲကို ယဉ်ကျေးကမ်းပေးလာသည့် ဖုန်းလေးကို ရင်ငွေ့ လှမ်းယူလိုက်ကာ တုန်တုန်ယင်ယင်လေးနှင့် နားထောင်မိ၏။

“ ဟဲ့လို အမိန့်ရှိပါ ကျွန်တော် မိုးထိမြင့်ပါ ”

“ ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ရှင် . . . ရင်ငွေ့ပါ ”

ရင်ငွေ့ အသံတုန်တုန်လေးဖြစ်နေတာ သူ ရိပ်မိသွားမည်လား မသိ။

“ အင်း ပြောပါ ကျွန်တော် နားထောင်နေပါတယ် ဘာကို ရှိလို့လဲ ”

“ ဟို . . . ဟိုလေ . . . ရင်ငွေ့ကျေးဇူးတင်စကား ပြောချင်လို့ပါ ”

“ ကျေးဇူးတင်စကား အဲဒီနေ့ကတည်းက ကျွန်တော် ပြောခဲ့ ပြီးသားပဲဗျာ မလိုပါဘူးလို့ ”

“ မ မဟုတ်ဘူးလေ ကိုမိုးထိမြင့် ကူညီခဲ့လို့ ရင်ငွေ့တို့ ဒီနေ့က အဆင်ပြေသွားခဲ့တာပါရှင် ပြီးတော့ ဇင်ယော်ဝပ်ရှော့က ခြင်္သေ့ဆရာတွေကိုလည်း ရင်ငွေ့ ငွေရှင်းမပေးလိုက်ရဘူး ”

“ မလိုဘူးလေ မင်းကားက ဘာမှဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာပဲ အဲဒီဝပ်ရှော့က ဆိုင်ရှင်က ကိုယ့်မိတ်ဆွေပါ ကျသင့်ငွေ သွားရှင်းတော့လည်း သူတစ်ပြားမှ မယူလိုက်ဘူး ဒါကြောင့် အဲဒီ မဟုတ်ဘူးအတွက်ဆိုရင် မင်းဘာမှခေါင်းထဲမထားနဲ့တော့ ”

“ ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ဒါပေမဲ့ . . . ရင်ငွေ့ကျေးဇူးတင် လေးတော့ ပြောချင်လို့ပါ ကို . . . ကိုမိုးထိမြင့်နဲ့ ရင်ငွေ့ ခဏလောက် ခြင်္သေ့ရမလားရှင် ”

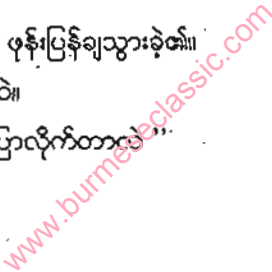
ယဉ်ကျေးက နံဘေးမှ အသံတိတ်နှင့် ဖိအားပေးနေတာမို့ အရဲစွန့်တောင်းဆိုမိ၏။

တစ်ဖက်က စကားသံတိတ်ဆိတ်နေချိန်မှာ ရင်ငွေ့ရင်ခုန်သံ ကြားရတာ ပြင်းထန်လွန်းနေခဲ့သည်။

“ ဝမ်းနည်းပါတယ် ကိုယ် အဲဒီအတွက် အချိန်မပေးနိုင်လို့ပါ ကျေးဇူးစကား ပြောချင်တာအတွက်ဆိုရင် အခု ကိုယ်လက်ခံပေးလိုက် ပြီး ခင်းလက်ခံလိုက်ပေါ့ အိုကေ ဒါပဲနော် ”

ရင်ငွေ့ ဘာစကားမှ မဆိုနိုင်ခင်မှာ သူ ဖုန်းပြန်ချသွားခဲ့၏။ တွေ့တွေ့လေး ကြောင်က မင်သက်နေမိဆဲ။

“ ရင်ငွေ့ . . . ဘာတဲ့လဲ . . . သူ ဘာပြောလိုက်တာလဲ ”

ရင်ငွေ ရုတ်တရက်ဖြေဖို့ အင်အားမရှိ။ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်တ လှိုက်တက်လာရ၏။

“ဟင်... ရင်ငွေ... နင်... နင် ဘာဖြစ်လို့လဲ... ဘာလို့လဲဟင်”

ဝဲတက်လာသည့် မျက်ရည်စတွေက ချုံ့ထိန်းထားနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ပါးပြင်ပေါ်ကို လိပ်ဆင်းလာရ၏။

“ရင်ငွေ... နင် ဘာဖြစ်တာလဲ သူ ဘာပြောလိုက်တာလဲ”

“ပြန်... ပြန်ကြည့် ယဉ်ကျေး... ငါ... ငါလေ... အဟင်ဟင်...”

ရှိုက်သံတွေနှင့်အတူ မျက်ရည်စတွေသာ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်လိပ်ဆင်းလာရသည်။ ယဉ်ကျေးနားလည်စွာ ကျသင့်တွေကို ထုတ်ရှင်ဖြင့်ဆင်သည်။

ရင်ငွေ တကယ်ခံစားရတယ် မိုးထိမြင့်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ သိက္ခာ၊ ဣန္ဒြေအရာအားလုံးကို ရင်ငွေ ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာဆိုတာ ရှင် နားမလည်နိုင်ခဲ့ဘူးနော်။

သူငယ်ချင်းတွေဆိုသလို ရင်ငွေ ဝဋ်လည်ခဲ့တာလို့ ဆိုရမလားဟင်။ အချစ်ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်အောက်မှာ ရင်ငွေအတွက် အရာရာရှုံးနိမ့်ခြင်းဆိုတဲ့ ဝါကျတစ်ကြောင်းပဲ ရှိခဲ့ပါပြီ။

ရင်ငွေ ဝဋ်လည်ခဲ့တာလို့ လက်ခံလိုက်ပါပြီ ကိုမိုးထိမြင့်ရဲ့

စိုးမိုးစာပေ

အခန်း (၁၁)

တစ်ပုံစံခွဲတွေးလေလေ ရင်ငွေရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းခံစားရလေ ဖြစ်ရသည်။ သေချာပါတယ် မိုးထိမြင့်။

ရင်ငွေ နာကျည်းခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကံဆိုးမှုတစ်ခုအတွက်ပဲ ဝမ်းနည်းမိတာပါ။

တကယ်ဆို ရင်ငွေဘက်က ခံခဲ့သလို ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အခြေအနေမှာ ရင်ငွေရဲ့ သိက္ခာတရားအားလုံးကို စွန့်လွှတ်ခဲ့တာဆိုတာကို မလည်စေချင်လိုက်တာ။ ဣန္ဒြေသိက္ခာမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရင်ငွေကို အထင်သေးသွားခဲ့ပြီလားဟင်။

ရင်ငွေအတွေးတွေ လွင့်မျောနေတုန်း ဖုန်းထဲက ထမြည်တဲ့ သံလေးကြောင့် ကောက်ယူဖွင့်ကြည့်တော့ ပိုးပိုးဆီက ဖုန်းဖြစ်

“ရင်ငွေ... ငါ ပိုးပိုးပါ”

“ပြော... ပိုးပိုး ငါ နားထောင်နေပါတယ်”

စိုးမိုးစာပေ

ရင်ငွေ နှင်ဘယ်လောက်ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ငါ့ကော
ယဉ်ကျေးပါ သိနေပါတယ်ဟာ ”

ပိုးပိုးအသံလေးတွေထဲမှာ စာနာစိတ်တွေ ပျော်ဝင်နေတာ
ရင်ငွေ သိသည်။ ဖြစ်ခဲ့သည့်ကိစ္စအားလုံးကို ယဉ်ကျေး ပြောပြခဲ့တာ
ဖြစ်မည်။

ထိုနေ့က ယဉ်ကျေးရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာလေးအပ်ကာ ရင်ငွေ
ငိုကြွေးခဲ့ရတာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ်ကြောင့်ပါ။ အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့
ရင်ငွေအပြင်ကိုလည်း မထွက်ဖြစ်ခဲ့တော့ပါ။

“ ရင်ငွေ ငါနဲ့ယဉ်ကျေး မနေ့က မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထံ
ဖုန်းဆက်ခဲ့ကြတယ် ”

“ ဟင်... ဘာ... ဘာရယ် ”

“ ဟုတ်တယ် နင့်ကိုယ်စား မခံနိုင်လွန်းလို့ ငါတို့ ဖုန်းဆက်
ခဲ့တာ သုံးလေးခါလောက် ခေါ်မှရတယ် ”

“ နင်... နင်တို့ ဘာလုပ်ဖို့ ဆက်ကြတာလဲဟာ အားထုံး
ပြီးဆုံးသွားပါပြီ ”

“ အေး နှင့်ဘက်က တကယ်ပြီးဆုံးပစ်လိုက်စမ်းပါ ရင်ငွေရယ်
ဒီလူကြီးကို မခံနိုင်လွန်းလို့ ငါတို့ဖုန်းထဲက ပြောပစ်လိုက်ပြီ ”

“ ဟင် နင်တို့ဘာတွေ ပြောလိုက်ကြတာလဲ ပိုးပိုးရယ် ”

“ နှင့်ဘက်က ရိုးရိုးသားသား ခင်မင်စိတ်နဲ့ ဆက်သွယ်
တာကို ဒီလူကြီး ဆက်ဆံပုံက ရိုင်းစိုင်းလွန်းတယ် ထင်တယ် ”

အတိုင်းရသွားအားက ချစ်သူနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ

ကံယဉ်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးမနေနဲ့ ဘာညာ စိတ်ထဲမှာ ခံစားရသမျှ
ငါတို့ပြောပစ်လိုက်တာ ”

ပိုးပိုးစကားလေး နားထောင်ကာ ရင်ငွေ ရင်ကလေး
ထိတ်ထိတ် ဖြစ်ရ၏။ ရင်ငွေကိုတောင် အသိမပေးဘဲ သူတို့နှစ်ဦး
တွေ့လုပ်ပစ်လိုက်ကြတာလဲ။

“ စိတ်ရှိသမျှ အားရပါးရ ပြောပစ်ပြီးမှ ဖုန်းချပစ်ခဲ့ကြတာ
မုန်းပစ်လိုက်စမ်းပါဟာ နှင့်အတွက် ယောက်ျားမရှားပါဘူး
ယဉ်ကျေးကတော့ နှင့်အတွက် အသင့်တော်ဆုံးက ရိုန်းလို့ပဲ
ဘယ်ဘယ် ”

“ နင်တို့ဘာလို့ သူ့ကို သွားပြောလိုက်ကြရတာလဲဟာ ”

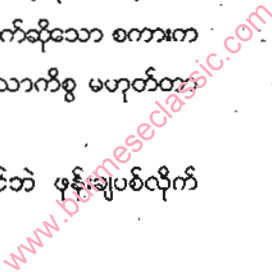
“ နှင်ကြားက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလူကြီးဘက်က ပါနေတာလဲ
ငါတို့က မခံနိုင်လွန်းလို့ဟာ ”

“ မဟုတ်ပါဘူး ပိုးပိုးရယ် ခုကိစ္စမှာ သူ့ဘက်ကမှ အပြစ်
မရှိဘဲ ငါ့ဘက်ကပဲ လွန်သွားခဲ့တာ သိက္ခာမာနမဲ့သလို ဖြစ်သွားခဲ့တာ
ဟာ ”

“ ရင်ငွေဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလူကြီးကို နှင် မေ့လိုက်တော့ဟာ ”
ရင်ငွေ ပင့်သက်မောကို ချစ်၏။ မေ့ပစ်လိုက်ဆိုသော စကားက

ပြောလွယ်ပေမယ့် ရင်ငွေအတွက် လွယ်ကူသောကိစ္စ မဟုတ်တာ
မသိသူ သိနိုင်မှာလဲ။

ပိုးပိုးစကားကို ရင်ငွေ ခွန်းတုံ့မပြန်နိုင်ဘဲ ဖုန်းချပစ်လိုက်

သည် သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ခံစားချက်ကို ရင်ငွေ နားလည်ပါသည်။
ရင်ငွေဘက်က မခံနိုင်တာကြောင့် သူ့ကို ဖုန်းဆက်ပြောလိုက်
ကြခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

သူ ရင်ငွေကို ပိုလိုတောင် စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်သွားမှာ သေချာစွာ
ရင်ငွေကို ခွင့်လွှတ်ပါ မိုးထိမြင့်ရယ်။ ရှုံးနိုင်ပြီးခဲ့သူအတွက်
နောက်ထပ်ရှုံးနိုင်မှုတွေကိုလည်း ခံယူနိုင်ဖို့ အသင့်ပါ။
မုန်းဖို့အတွက် ချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်တဲ့ နှလုံးသားကတော့ ရင်ငွေ
ရင်ထဲမှာ မပျက်မယွင်း ရှိနေဦးမှာတော့ ယုံပါ။

အခန်း (၁၂)

မေးခနဲအိပ်ပျော်လှလှမှာပဲ ဖုန်းကထမြည်လာတာမို့ ရင်ငွေ
နှုတ်ဝန်းတွေ ကျယ်သွားရ၏။

“ x x x နင်လေဂရုမစိုက်တော့ x x x ငါစိတ်လေးတွေ
အညံ့ပြီ နင်ဟာ အခြားတစ်ယောက်ကို နှင့်ရဲ့အချစ်တွေ ပုံပေးထားx
.. x ”

သီချင်းသံလေးက အဆုံးမသတ်ဘဲ မြည်နေဆဲမို့ ရင်ငွေ
ဘက်ယူနားထောင်လိုက်သည်။

“ ဟဲလို. . . ”

ကြားရတာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အသံဖြစ်နေသည်။ ရှိန်း
တော့ မဖြစ်နိုင်။ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာလည်း ရှိန်း ဖုန်းမသက်တတ်ပါ။

“ ဟဲလို. . . ရင်ငွေ နားထောင်နေပါတယ် ”

“ ကိုယ် မိုးထိမြင့်ပါ ”

“ ရှင်. . . ”

ရင်ငွေရဲ့ အိပ်ချင်မှူးတူး မျက်ဝန်းလေးတွေ ဝိုင်းစက်သွားခဲ့ရသည်။ နားကြားလွှဲတာလားဟုတောင် မယုံမရဲတွေးရင်း

“ မိုးထိ... မြင့်... ဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်ပါတယ် ရင်ငွေ ကိုယ်မိုးထိမြင့်ပါ မင်း စိတ်ဆိုးနာကျည်းနေတဲ့ မိုးထိမြင့်ပါ ”

“ ဟင်အင်း... ရင်ငွေ စိတ်မဆိုး မနာကျည်းပါဘူး ”

“ ကိုယ်သိပါတယ် မင်းရဲ့သိက္ခာကို ကိုယ်စော်ကားသလို ဖြစ်ခဲ့တယ် မင်းရဲ့သူငယ်ချင်းတွေ စကားတွေကြားရတော့ ကိုယ်တကယ် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ် မင်းအပေါ် ကိုယ်ပြောဆို ဆက်ဆံလိုက်တာ သိပ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ် ”

ရင်ငွေ ရင်တွေတလုပ်လှုပ် ဖြစ်နေရ၏။ ရင်ငွေ့နားထဲမှာ ကြားနေရတဲ့ သူ့စကားသံလေးတွေက အိပ်မက်မက်နေသလိုပါပဲလား။ သူ ရင်ငွေ့ကို တကယ်ပဲ တောင်းပန်နေတာ။

“ ရင်ငွေ့ မင်း ကိုယ်ပြောတာတွေ ကြားပါတယ်နော် ”

“ ရှင်... ဟုတ်... ဟုတ်တဲ့ ကြားပါတယ် ”

“ ကိုယ်ကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်မယ် မဟုတ်လားဟင် ”

“ ရင်ငွေ့ ကိုမိုးထိမြင့်ကို စိတ်မဆိုးပါဘူး ဟို သူငယ်ချင်းတွေ ရှေ့မှာ ငိုမိတာက ဝမ်းနည်းလို့ပါ ဒါကိုယဉ်ကျေးနဲ့ ပိုးပိုးက ရင်ငွေ့ မသိလိုက်ဘဲ ကိုမိုးထိမြင့်ဆီ လှမ်းဖုန်းဆက်လိုက်ကြတာ ”

“ ယဉ်ကျေးနဲ့ပိုးပိုးဆိုတာ ရင်ငွေ့သူငယ်ချင်းတွေလား ”

“ ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ် ”

“ အဟွန်း... ကိုယ့်ကိုဖုန်းထဲမှာ တော်တော်ကောသွားကြတာ ဘာတောင် ပြန်မပြောလိုက်နိုင်ဘူး ”

“ ဟို... ရင်ငွေ့တောင်းပန်ပါတယ် သူတို့က ရင်ငွေ့ကို ဘာမှ သိမပေးဘဲ လုပ်လိုက်ကြတာ ရင်ငွေ့ဆီဖုန်းဆက်တော့မှ ရင်ငွေ့ သိရတာ ”

“ ကိုယ် သူတို့နှစ်ယောက်ကို စိတ်မဆိုးပါဘူး သူတို့ကြောင့် ကိုယ်ပြန်စဉ်းစားပြီး ကိုယ်မှားသွားတာကို တွေးမိလာတာ ရင်ငွေ့ကို တောင်းပန်မလို့ စဉ်းစားနေတာ တော်ကြာကိုယ့်ကို ဖုန်းထဲကနေ ဘာကပ်ပစ်မှာလည်း ကြောက်နေလို့လေ ”

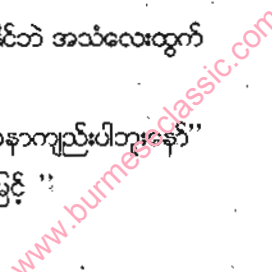
“ အို... ရင်ငွေ့က ဘာလို့ဟောက်ရမှာလဲ ”

“ မသိဘူးလေကွာ ဟိုနှစ်ယောက်တောင် ဒီလောက်စိတ်ဆိုးတာ ကာကယ်ရှင်ဆို ပိုဆိုးမှာပဲဆိုပြီး တွေးလန့်နေတာ နောက်ဆုံး ဘာကပ်ချင်လည်း ဟောက်တော့ကွာဆိုပြီး အရဲစွန့် ဖုန်းဆက်လိုက်တာ မဆက်ခင်တောင် အန္တရာယ်ကင်းဂါတာ သုံးခေါက်ရွတ်လိုက်တာ ”

သူ့စကားကြောင့် ရင်ငွေ့ ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ အသံလေးထွက်ကာ ရယ်မိသေးသည်။

“ ရင်ငွေ့ တကယ် ကိုယ့်ကိုစိတ်မဆိုး မနာကျည်းပါဘူးနော် ”

“ ရင်ငွေ့ မနာကျည်းပါဘူး ကိုမိုးထိမြင့် ”

“ဟား နာမည်ကြီးခေါ်ရတာ မောလိုက်တာ ”
 “ဟင် ရင်ငွေ့နာမည်က တိုတိုလေးပဲ ဥစ္စာ ”
 “ရင်ငွေ့နာမည်ကို ပြောတာမဟုတ်ဘူး ကိုယ့်နာမည်
 ခေါ်နေတာ မမောဘူးလား ”
 “မသိဘူးလေ ရင်ငွေ့ဘယ်လို ခေါ်ရမှာလဲ ”
 “တစ်လုံးတည်းပဲ ခေါ်ပေါ့ကွာ အဲ နေဦး မိုးထိမြင့်တို့
 မလုပ်နဲ့ မိန်းမဆန်တယ် အလယ်တစ်လုံးဆို အဆင်ပြေတယ် ထင်
 ဖြစ်ပါတယ် ”
 “ထိ... ဟုတ်လား ”
 “ဟုတ်တယ်လေ မိုးထိမြင့်ဆိုတာ ထိပဲပေါ့ ကိုယ်ကလည်း
 ငွေ့လို့ပဲ ခေါ်မယ် ”
 “ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ ”
 ရင်ငွေ့ကြည့်နှုတ်လေးတွေနှင့် ဖုန်းထဲမှာတောင် ပုတ်
 ညှိလေး တစ်ကောင်လို ဖြစ်နေခဲ့သည်။
 “ငွေ့ မင်းလေးမှာ ကိုယ်ထင်ထားတာထက်တောင် မာန်
 တွေ ချွင်းစင်လွန်းနေတယ်နော် ”
 “ရင်ငွေ့ ဒီလိုပဲ နေတတ်လို့ပါ ”
 “ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ပြောခဲ့တာက အတွက် တောင်းပန်တာ
 ကိုယ့်ကိုမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က နှင်မင်ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် မနက်
 ကျရင် ငွေ့နဲ့တွေ့ချင်တယ် ”

“ဟို... ဟို ကိုကိုးထိမြင့်... အဲ... ထိ အလုပ်တွေ အားလပ်
 ညီလားဟင် ”
 “ခုချိန်မှာ အားလုံးအတွက် အရေးကြီးဆုံးက ငွေ့နဲ့ကိုယ်
 ဆွေ့ချင်တယ် ငွေ့နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ပြီး တောင်းပန်ချင်နေတာ ”
 “ရင်ငွေ့ စိတ်မဆိုးပါဘူး ထိရယ် ”
 “ဒါဆိုရင် ငွေ့ကိုယ့်ဖိတ်ခေါ်ချက်ကို လက်ခံပေးပါ ”
 “ငွေ့လက်ခံပါတယ်ရှင် ”
 “ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ငွေ့ရယ် မနက်ဖြန် မနက်ဆယ်နာရီ
 ညီထဲတို့ ရွှေလိပ်ပြာမှာ ဆုံရအောင် ”
 “ရင်ငွေ့ အရောက်လာခဲ့ပါ့မယ် ထိ ”
 “ကျေးဇူးပဲ ငွေ့ အိပ်မက်လုလု မက်ပါစေ ”
 ဆုတောင်းစကားလေးအဆုံးမှာ သူ ဖုန်းလေးချသွားခဲ့သည်။
 “ငွေ့ ဖုန်းလေးကိုကိုင်ရင်း မင်သက်နေမိဆဲ။
 ကြည့်နှုတ်တွေနှင့် မျက်ဝန်းတွေက ဘယ်လိုမှ အိပ်စက်လို့
 မတော့ပါ။ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးကိုတောင် ချက်ချင်းဖုန်းဆက်ပြီး အသိ
 ဆောင်လာ၏။
 ဒီအချိန်လောက်ဆို နှစ်ယောက်စလုံး ဖုန်းပိတ်အိပ်စက်နေကြ
 နာ သေချာသည်။
 ရင်ငွေ့မှာသာ အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့။
 ထိ... ရင်ကော... ငွေ့လို့ပဲ ဖြစ်နေခဲ့မှာလားဟင်။

ငွေ သိချင်လိုက်တာ ထိရယ်။

အခန်း (၁၃)

ခရမ်းရောင် ဇာလက်ရှည်အင်္ကျီလေးနှင့် ခရမ်းရောင် အရိပ်

တွေ့ပါသော လုံချည်ကိုပဲ ငွေ ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်လိုက်မိသည်။

မျက်နှာလေးပေါ်မှာတော့ မိတ်ကပ်တွေ လိမ်းခြယ်ရတာ

တွေ့ပါသော ရင်ငွေပေါင်ဒါပြေပြေလေးနှင့်ပဲ အဆင်ပြေသည်။

လှိုင်းတွန့်အကောက်ဆံပင်တွေကတော့ ဘာမှပြုပြင်စရာ

နုဖူးပြေပြေလေးပေါ်ကို ဆံခွေလိပ်ကလေးတွေက ပြေလျော့လျော့

တော့ကိုပဲ ငွေ သဘောကျသည်။

မှန်ရှေ့မှာ ကိုယ့်အသွင်ကို ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်အကဲခတ် ကြည့်ရှု

နီးမှာပဲ ဖုန်းသံကမြည်လာတာမို့ ကပျာကသီ ကောက်ကိုင်လိုက်

သည်။

ငွေရောက်မလာမှာစိုးလို့ သူ စိုးရိမ်ပြီး ထပ်ဆက်နေတာလား။

“ ထိလား... ငွေပါ ”

“ ထိ... ဘယ်ကထိလဲ ရင်ငွေ ”

ဘာက လိုသေးတယ် ကိုယ်ကသာ စိုးရိမ်လွန်ပြီး အစောကြီး ရောက်လာ
ဒီတာ ကဲ လာ "

သူကပဲ ဦးဆောင်ကာ ရှေ့မလှမ်းသည်။ ရင်ငွေ သူ့အနောက်
ကပ်လိုက်ခဲ့မိ၏။

စားပွဲထိုးချာတိတ်က အခန်းနံပါတ်ကိုးသို့ ဖိတ်ခေါ်သွားတာ
တံခါးကို အသာဖွင့်ပေးသည်။

" လာ... ငွေ... ကိုယ်တို့ရောက်ရောက်ချင်း အဆင်ပြေ
စားသောက်လို့ရအောင် ကိုယ် ဖုန်းဆက်ပြီး စီစဉ်ခိုင်းထားတာ
လိုတာရှိရင် ငွေထပ်မှာလို့ ရသေးတယ်။ "

စားပွဲခိုင်းအပြည့် အလျှံအပယ် ရှိနေသော ပူပူနွေးနွေး
ဟင်းလျာတွေကိုကြည့်ကာ ငွေ အံ့သြရ၏။

" ဒီလောက်အများကြီး ရှိနေပြီပဲ ဘာမှမလိုတော့ပါဘူးရှင် "

" ကဲ ဒါဆို ထိုင်နော် ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် ခင်မင်မှု အထိ
အမှတ်အဖြစ်ပေါ့ "

ငွေပန်းကန်ထဲကို သူက ဟင်းရည်တွေ ခပ်ထည့်ပေး
ငွေ ကျေနပ်ကြည်နူးရပြန်သည်။

" ငွေ အားပါးတရစားနော် ကိုယ့်ကို အားမနာနဲ့ "

ငွေပြုံးပြုံးလေး ခေါင်းညိတ်ပြရင်း သူ့ပန်းကန်ထဲကို
ယင်းတွေ ခပ်ထည့်ပေးနေမိပြန်သည်။

သူ ကျေနပ်စွာပြုံးရင်း ကြည့်တော့ ငွေမျက်နှာ

ထိုင်စတိုင်းရဲညွှားက ချစ်သူနှုတ်သီးပေါ်မှာ
မျှတ်သွေးလွှမ်းချင်သလိုလို

တကယ်တမ်းကျ ရင်ငွေမစားနိုင်ပါ။ ရင်ထဲမှာ အပျော်တွေနှင့်
ပြည့်နက်နေခဲ့သည်ထင်၏။

" ဟင် တော်ပြီလား ငွေရဲ့ စားပါဦး "

" ငွေ ထကယ်ပေါ့ပြီ ထိ စားပါ "

" ကိုယ်လည်း ဝနေပြီ ငွေတစ်ယောက်တည်း မစားခဲ့ဖြစ်မှာ
ဒီလို တမင်စောင့်ပေးနေတာ "

နှစ်ယောက်စလုံး မစားသောက်နိုင်ခဲ့တာတော့ အမှန်။ စားပွဲထိုး
မျှတ်တိတ်က ဟင်းလျာခိုင်းတွေ သိမ်းဆည်းပြီး အချိုရည်ခိုင်းကို လာချ
ပြန်သည်။

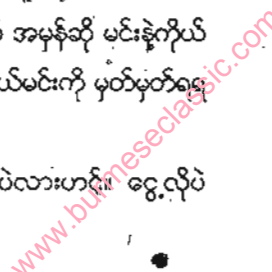
စားပွဲထိုးချာတိတ်လေး ထွက်သွားတော့ သူက ငွေမျက်နှာကို
ငေးလေး စိုက်ကြည့်ရင်း

" ငွေကိုယ့်ကို စိတ်ဆိုးနာကျည်းနေမလား တွေးပြီး ဖုန်းဆက်
တာ မင်းခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးလိုက်တော့ ကိုယ် သိပ်ဝမ်းသာသွားခဲ့
တယ် ငွေရယ် "

" ငွေ ပြောပြီးပြီပဲ ငွေ စိတ်မဆိုးခဲ့ပါဘူးလို့ "

" သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ငွေရယ် အမှန်ဆို မင်းနဲ့ကိုယ်
အတူအကြိမ် ညှော်ခံပွဲမှာဆိုပြီးကတည်းက ကိုယ်မင်းကို မှတ်မှတ်ရ
ခဲ့တာပါ "

ဒါတွေ ထိရင်ထဲက စကားအမှန်တွေပဲလားဟင်။ ငွေလိုပဲ

ထိကလည်း ခံစားနေခဲ့တာလား။ ငွေ သိချင်လိုက်တာ။

“ နောက်တစ်ကြိမ် ရန်ကင်းစင်တာမှာ မင်းတို့ ကားဘီးပေါင်း နေတော့ မင်းနဲ့ထပ်ဆုံတယ် ကိုယ် အံ့ဩဝမ်းသာသွားခဲ့တာ ”

ကြည့်စမ်း။ အဲဒီတုန်းက ထိ တစ်ကယ်ပဲ ဝမ်းသာသွားခဲ့တာ တဲ့လား။ ငွေလုံးဝ မသိခဲ့ပါလား။ ငွေကို မမှတ်မိဘူး အထင်နဲ့ လှိုက်စွဲ ဝမ်းနည်းခဲ့ရသေးတာပဲ။

“ ငွေ အဲဒီတုန်းက မင်း အံ့ဩမသွားဘူးလား ဧည့်ခံပွဲမှာ မင်းနဲ့ကိုယ် တွေ့ခွင့်ရခဲ့တာက တခဏလေးရယ် ”

“ ငွေ အံ့ဩသွားခဲ့တာ အမှန်ပဲ ထိက ငွေကို မှတ်မိနေလို့လေ ငွေကတော့ မှတ်မိပြီးသားပါ ”

“ ဘာရယ် မင်းက တကယ်မှတ်မိတယ် ဟုတ်လား ”

ငွေ ခေါင်းကလေး ညှိတ်ပြီးတော့ ထိ မယုံနိုင်သလို တခြား တစ်ခုမျှ မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်နေသည်။

အဲဒီ တခဏဆိုတဲ့ ကာလလေးက ရင်ငွေဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် အရေးပါခဲ့တာ ရှင်မသိခဲ့ပါဘူး ထိရယ်။

“ မင်း ကိုယ့်ကိုညာနေတာ မဟုတ်ပါဘူးနော် ငွေ မင်းမှတ်မိ နေတယ်ဆိုတာ တကယ်ပါနော် ”

“ ရန်ကင်းပလာဇာမှာတုန်းက ငွေတို့အနား မရောက်ခင်ထိ မိတ်ဆွေတစ်ဦးနဲ့ စကားပြောနေတာ မြင်လိုက်ကတည်းက ငွေမှတ်မိ တယ် ဧည့်ခံပွဲတုန်းက တွေ့ခဲ့တဲ့သူလို့ ဒါပေမဲ့ ထိ မမှတ်မိဘူးထင်လို့

ထိကက မရဲ ဖြစ်နေတယ် ထိက ပြန်ခါနီးမှ ပြောသွားတော့ ငွေဘာမှ ပြောခွင့် မရခဲ့ဘူးလေ ”

“ ဟင် ဒါဆို ငွေကလည်း ကိုယ့်ကို မှတ်မိနေတာပေါ့နော် ”

“ ဒါပေါ့ အဲဒါကြောင့် ဇင်ယော်ဝပ်ရှော့အထိသွားပြီး ထိရဲ့ တာကို စုံစမ်းဖုန်းဆက်ခဲ့တာ ”

“ ဟာ... ဆောရီး ငွေရယ် ကိုယ် တကယ်မထင်ဘူး... ဘာ ဟိုလေ... ကိုယ်... ကိုယ်... ”

“ ထပ်တောင်းပန်ဦးမလို့လား ထိရဲ့ ဘာမှမတောင်းပန်ခဲ့တော့ အားလုံး ခွင့်လွှတ်ကျေနပ်တယ် ဟုတ်လား ”

ငွေဆိုတော့ သူ စူးစိုက်ငေးကြည့်နေရာမှ အပြုံးနှင့်ခေါင်းညိတ်

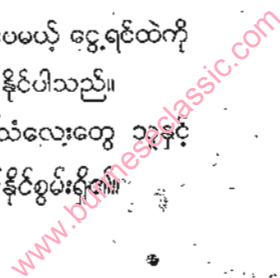
“ ငွေ ကိုယ်အကြောင်းတွေ မသိချင်ဘူးလား ဟင် ”

“ ဟင့်အင်း ငွေမသိချင်ဘူး သူ့နာမည် သူ့အလုပ် သိနေပြီပဲ ဟင် ငွေဘာများထပ်သိစရာ လိုသေးလို့လဲ ”

“ ငွေရယ် မင်းနဲ့လုံးသားလေးဟာ ဖြူစင်တာကို မင်းမျက်ဝန်း မှတ်မိက ကိုယ်မြင်နေရပါတယ် ”

သူ့အသံလှိုင်းတွေက တိုးညှင်းညင်သာပေမယ့် ငွေရင်ထဲကို ရင်ခုန်သံတွေ ကျယ်လောင်စေအောင် စွမ်းနိုင်ပါသည်။

သူ့မျက်ဝန်းတွေ နှုတ်ခမ်းတွေ စကားသံလေးတွေ သူ့နှင့် ဆက်သမျှ အရာအားလုံးက ငွေကို စွဲဆောင်နိုင်စွမ်းရှိ၏။

သူ့နှလုံးထဲမှာ အချိန်ကာလလေးမှာ ငွေစိတ်ကို ငွေ ပိုင်ဆိုင်
နိုင်ဖို့ နေ့စဉ်ပဲ။ ရင်ခုန်သံတွေ တုန်ခါလှိုက်မောရင်း သူ့စကားသံလေးတွေ
ထဲမှာပဲ စီးမျောနေခဲ့ရ၏။

“ ငွေ... ကိုယ်တို့ ထပ်ဆုံခွင့်ရှိဦးမှာလားဟင် ”

ကြည်လဲ့တောက်ပသော မျက်ဝန်းလေးတွေနှင့် ငွေစိတ်
စိုက်ကြည့်ရင်း သူ တောင်းဆိုတော့ ငွေခေါင်းကလေး အလိုလို ညိတ်ငြိုး
ဖြစ်နေခဲ့၏။

သူ့မျက်ဝန်းမှာ အပြုံးရောင်စဉ်တွေ လက်ဖြာသွားခဲ့သည်။
ငွေရင်ထဲမှာလည်း ချစ်ခြင်းရင်ခုန်သံလေးတွေ လှိုက်ခုန်ရင်း

အခန်း (၁၄)

“ ဒီလိုဆိုတော့လည်း ငွေလူကြီးက မဆိုးပါဘူး ”

“ အံ့မယ် မိပိုးတို့က စားရသောက်ရတာနဲ့ လေသံက
အသွားလိုက်တာ ဖုန်းထဲမှာတုန်းက ဒေါသသံတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်
သေးဘူး ”

ယဉ်ကျေးစကားကြောင့် ပိုးပိုး မကျေမနပ် မျက်မှောင်လေး
တွေညှိရင်း

“ ဒီလိုမပြောပါနဲ့ ယဉ်ကျေးရဲ့ ငါက စားရသောက်ရလို့
အာမဟုတ်ဘူး မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ လူကြီးကို ဖုန်းဆက်ကောမိတာ
လည်း ရင်ငွေအတွက် ခံရခက်လို့ပါနော် နင်ကောပါတာပဲ ”

“ အေးလေ အဲဒီတုန်းက ငါတို့ရွှေမင်းသမီးလေး ခံစားနေရတာ
အရက်မမြင်ရက်လို့ပေါ့ အခုတော့လည်း တို့ရွှေမင်းသမီးလေးက
အခုလိုက်တာ ”

မြားဦးက ရင်ငွေဘက် ဦးတည်လာပြီဟု သိနေ၏။ ပိုးပိုးက

ယဉ်ကျေးစကားကို ခေါင်းညှိတ်ထောက်ခံပြီး

“ ဟုတ်ပါတော် နှင်နဲ့ငါ့မှာသာ လူ့နို့ကကြီးတွေ လုပ်လိုက်ရတာ ဟိုက ဖုန်းလေးတချက်နိပ် ကြွေပြုလိုက်တော့ တို့ရွှေမင်းသမီးလေး ကောက်ကောက်ပါသွားတော့တာပဲ ”

“ အေးနော် ဒါတော့ အမှန်ပဲ ရင်ငွေ ဟိုက ထမင်းစား ဖိတ်တော့ နှင် ငါတို့ကိုတောင် မတိုင်ပင်နိုင်တော့ဘဲ လက်ခံလိုက်တာတော့ မကျေနပ်ဘူး ”

“ ဟယ် မဟုတ်ပါဘူး ယဉ်ကျေးရယ် အဲဒီညက သူ ဖုန်းဆက် ကတည်းက နှင်တို့ကိုငါ ဖုန်းဆက်ပြောမလို့ပါဟာ နှင်တို့ဖုန်းပိတ် အိပ်နေတဲ့အချိန်ကြီးမို့ ”

“ ဘုရားရေ ဒါဆို မိုးထိမြင့်က နှင်ကို ညဉ့်နှက်သန်းခေါင်ကြီး ထဆက်လိုက်တာလား ”

“ မဟုတ်ပါဘူး ဆယ်နာရီလောက်ရှိပြီ ထင်တယ် ငါ မမှားခနဲတောင် အိပ်ပျော်နေပြီ ဖုန်းက မပိတ်ထားမိတော့ သူ ဆက် ချသွားတာပါ ”

“ နေပါဦး ဖုန်းနံပါတ်က သူ ဘယ်လို ရသွားတာလဲ ”

“ ငါ ဖုန်းဆက်ကတည်းက ငါ့ဖုန်းနံပါတ်ကို သူ မှတ်ထဲ လိုက်တာလေဟာ နှင်ကလည်း ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စမဟုတ်တာ ”

“ ဒါဆို နှင်ဖုန်းထဲမှာလည်း မိုးထိမြင့်ဖုန်းနံပါတ်က မှတ်ထားပြီး ဖြစ်နေမှာ သေချာပြီပေါ့နော် ”

မိုးပိုက နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့ကာရွဲကာမေးတော့ ရင်ငွေ ပြုံးပြုံးလေး နှင့်ပဲ တိတ်ဆိတ်စွာ ဝန်ခံမိသည်။

“ အင်း ရင်ငွေ နှင် မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ လူနဲ့ကျမှ ဒီလောက်အထိ ဖြစ်သွားတာ ငါတို့အံ့ဩမိတယ် တကယ် အချစ်ဆိုတာ ဟန်ဆောင်လို့ မရဘူးဆိုတာ တကယ်ပဲထင်တယ် ”

“ သေချာကာပေါ့ ယဉ်ကျေးရဲ့ ရင်ငွေဘက်က ဟန်မဆောင် နိုင်အောင် ဖြစ်နေသလို မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ လူကြီးကကော ဘာထူးလို့လဲ ဒီနေ့ ထမင်းဝိုင်းမှာ ရင်ငွေကိုချည်း ခိုးကြည့်နေတာ ငါသိတယ် ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေလည်း ဘာထူးသလဲ အဖျော်တွေနဲ့ပြည့်ပြီး ဘာမှမစားနိုင်ဖြစ်နေတာပဲလေ ”

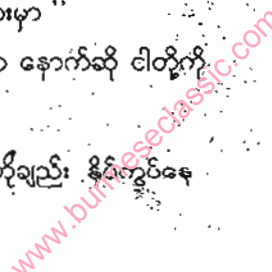
ယဉ်ကျေးနှင့်မိုးပိုးတို့ နှစ်ယောက်ကို ထိကိုယ်တိုင်ဖိတ်ခေါ်ကာ နှင်ထံဆွေဖြစ် ထမင်းဝိုင်းလေး ကျွေးသည့်ပွဲအပြန်မှာ နှစ်ယောက်စလုံး ရင်ငွေကိုချည်း နှိပ်ကွပ်နေခဲ့ကြသည်။

ကြာတော့ ရင်ငွေမျက်နှာလေး ထူပူနီမြန်းကာ ရှက်ရွံ့လာရ သာမို့

“ အေး နှင်တို့အခုပြောနေတာတွေ ထိကို ကျွပ်ပြန်ပြောမှာနော် ဟိုက နောက်ဆို ညည်းတို့ကို ကြောက်သွားမှာ ”

“ ဟာ... မလုပ်ပါနဲ့ဟ ရှင်လူကြီးက နောက်ဆို ငါတို့ကို ဆင်းဖိတ်မကျွေးဘဲ နေပါဦးမယ် ”

“ ပြန်မှာပဲ ရှင်တို့က သူ့မရှိမှ ကျုပ်ကိုချည်း နှိပ်ကွပ်နေ ”

တာကိုး ”

ရင်ငွေ နှုတ်ခမ်းလေးစုကာပြောတော့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုမို သဘောကျစွာ ရပ်မောလိုက်ကြရင်း

“ ရင်ငွေရယ် ငါတို့က သူငယ်ချင်းလေးမို့ နောက်ပြောင်တာ ပါဟယ် အင်း ကိုမိုးထိမြင့်နဲ့ နင်နဲ့ တကယ်တမ်းကျ လိုက်ဖက်ပါတယ်ဟယ် သူ့မျက်ဝန်းတွေက နင့်အပေါ် တကယ်ချစ်တယ်လို့ ငါထင်တယ် ”

“ ယဉ်ကျေးတွက်သလိုပဲ ငါလည်း တွက်တယ် ရင်ငွေ နင်နဲ့ နှစ်ယောက် ဖူးစာဘက်သာ မှန်ကန်ရင် တကယ်အတွဲညီပါတယ် အင်း ရှိန်းအတွက်တော့ စိတ်မကောင်းစရာပဲပေါ့ဟာ ”

ပိုးပိုးစကားကိုကြားမှ ရင်ငွေ ရှိန်းမျက်နှာလေးကို ပြေးမြင်မိသည်။

ငယ်သူငယ်ချင်းလေးရှိန်းသည် ရင်ငွေအပေါ်မှာတော့ တကယ်ကို ခင်မင်စရာကောင်းခဲ့သူဆိုတာ ရင်ငွေမငြင်းချင်ပါ။

“ ရှိန်း ငါ့အပေါ်ကောင်းခဲ့တာ ငါသိပါတယ် ပိုးပိုးရယ် ဒါထဲမှာ ငါ ထိကိုပဲချစ်တာ ”

“ အင်းလေ နင်သာရှိန်းအပေါ် ချစ်တဲ့စိတ်ရှိနေခဲ့ရင် နင်နဲ့ရှိန်း ချစ်သူဖြစ်တာ ကြာပြီပေါ့ အခုပဲကြည့်လေ မိုးထိမြင့်နဲ့ကျတော့ တစ်ဖက်ကတောင် မဖွင့်ရသေးဘူး နင်က ကြွေဆင်းနေပြီလေ ”

ရင်ငွေ မရှက်နိုင်တော့ပါ။ နှလုံးသားက ခံစားချက်ဆိုတာ လိမ်ညာသိုက်လို့မှ မရနိုင်တာဘဲလေ။

“ အန်တီမြတ်တို့ကကော နင့်ကို ရှိန်းနဲ့ကိစ္စ ဘာတဲ့လဲ ”

“ အခုတော့ ငြိမ်နေတုန်းပဲဟာ ဒါပေမဲ့ ဘယ်အချိန် မာမို့ ကြားရဦးမလဲလို့ ငါရင်တထိတ်ထိတ်ပဲလေ ”

“ ရှိန်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အသိပေးလိုက်ပါလား ”

“ ငါပြောပြီးပြီလေ ရှိန်းဘက်က လူကြီးတွေဆန္ဒထက် ငါ့ဆန္ဒကို ပိုမယ်တဲ့ သူက ငါ့ဆီက အချစ်ကို သူတစ်နေ့ရမယ်လို့ ယုံနေတာ သူ့ကို ငါမချစ်နိုင်တာမဟုတ်ဘူး မချစ်သေးတာလို့ သူက ခက်တယ် ”

“ ဒုက္ခပါပဲ ရင်ငွေရယ် နင့်ကိစ္စက မလွယ်ပါလား ”

“ ရှိန်းကိုပြတ်သားအောင် ငါ့မှာပြောခွင့်မှ မရှိသေးတာပဲဟာ ငါ့ဆီက ဘာမှမဟုတ်ကြသေးဘူးလေ ”

“ အင်း ဒီအတိုင်းဆို နင်နဲ့မိုးထိမြင့်နဲ့ မြန်မြန်ချစ်သူတွေ ဖြစ်မယ်ထင်တယ် ဒီလိုလုပ်ဟာ သူ့ကို နင်ဖွင့်ပြောလိုက်တာ ”

“ မိပိုးနော် နင့်စကားက ဘာလဲ ”

“ ဟုတ်တယ်လေ ဒါမှ နင့်ပြဿနာငြိမ်းမှာ အတွေးမမှားနဲ့ မိပိုးစကားအတိုင်းလုပ်ဟာ... အဟင်း... ဟင်း ”

ရင်ငွေ လက်သီးကလေးရွယ်တော့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးတို့ သောက်စလုံး လှစ်ခနဲပြေးကြလေပြီ။

ရင်ငွေ မကျေမနပ်ကလေးဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုရယ် မိန်းမသားတစ်ယောက်ရဲ့ သိက္ခာ၊ ဣန္ဒြေတွေကို စွန့်ပစ်

ပြီးတော့ ရှင်ကို ငွေချစ်ခဲ့တာပါ။

ဒါကို ရှင် နားလည်နိုင်ပါ့မလား။

အခန်း (၁၅)

ဖုန်းနံပါတ်လေးတွေကို သူ မိနိုက်လိုက်တော့ တစ်ဖက်သို့

သွားသော ဖုန်းသံလေးကို ကြားရသည်။

အံ့ဩစရာကောင်းလွန်းစွာ ရင်ခုန်သံတွေက နုသစ်နေခဲ့သည်။

တစ်ဖက်က ဖုန်းလေးကို လာကိုင်သည့်အခါ ကြားရမည့်

ဖုန်းသံလေးကို နားထောင်ရင်း ရင်ခုန်နေမိသည့်အဖြစ်ကို တွေးမိတော့

အံ့ဩကိုကိုယ်တောင် ရှက်ရွံ့ရွံ့ဖြစ်မိရသေးသည်။

မင်းကိုယ်မင်း ကောင်ငယ်လေးတစ်ယောက်များ မှတ်နေ

သော မိုးထိမြင့်။

“ဟလို”

“မင်းသမီးလေး”

“.....”

“ဟိတ် ဘာလို့ အသိတိတ်သွားတာလဲ ကိုယ်ပါ”

“မှတ်မိပါတယ် ငွေက ဖုန်းနံပါတ်ကို မြင်လိုက်တာတည်း”

ထိဆိုတာ သိနေပြီးသားလေ ”

“ ဒါနဲ့ဘာလို့ အသံတိတ်သွားတာလဲ ”

“ မသိဘူးလေ မင်းသမီးလေးဆိုတော့ ငွေ့ကိုပြောတယ် မထိဘူး ထိ ဖုန်းများ မှားဆက်နေသလားလို့ ”

“ ကြည့်စမ်း မင်းသမီးလေးက ကိုယ့်ကိုနောက်တာပေါ့ကောင်မလေး လူကြီးကို နောက်စရာလား ခေါင်းငုံ့စမ်း ”

“ ရှင် ”

“ ခေါင်းငုံ့ခိုင်းနေတာ လူကြီးကို မခန့်လေးစားလုပ်လို့ ခေါင်းခေါက်မလို့ ”

သူပြောတော့ ငွေ့ရယ်သံသဲ့သဲ့လေးကို ကြားရ၏။ ပြီးမှ

“ ငုံ့ထားတယ်လေ အရမ်းမခေါက်နဲ့နော် ထိ ”

“ ဖြေးဖြေးပဲခေါက်မှာ... ကဲ... ဂေါက် ”

“ အလားလား... နာလိုက်တာ... ခစ်... ခစ်... ”

“ ကြည့်စမ်း နာတဲ့သူက ရယ်နေလိုက်တာ မဖြစ်ဘူး ဒီမဆုံးမဘူး မင်းသမီးလေး ကိုယ့်ကို ဆန်းဒေးကျရင် တစ်ခုခုကျွေးရမယ် ”

“ ရတယ်လေ... ထိ... ဘာစားမှာလဲ... ဝက်သားခုတ် ”

လား... ရခိုင်မုန့်တီသောက်မလားပြောလေ ”

“ မနောက်နဲ့ကွာ ကိုယ်တကယ်ပြောနေတာ ငွေ့ကိုတွေ့ခဲ့ ”

တယ် ဆန်းဒေးဆိုရင် ငွေ့အားမလား ”

“ အားပါတယ် ထိ ဘယ်ဆိုင်မှာ တွေ့ကြမှာလဲဟင် ”

“ ငွေ့ကြိုက်တဲ့ဆိုင်ရွေးလေ ငွေ့ကကျွေးမှာဆိုတော့ ”

တစ်ဖက်က ငွေ့စကားသံလေးတွေ တဒင်္ဂတိတ်ဆိတ်သွား၏။

“ ငွေ့ရွေးချယ်ထားသော ဆိုင်လေးအမည်ကို ရွတ်ပြသည်။ ”

“ အိုကေ ငွေ့ ဘယ်နှစ်နာရီ ဆိုမှာလဲ ”

“ ဆယ်နာရီလောက်ပေါ့ ဖြစ်တယ်မို့လားဟင် ”

“ ဖြစ်တာပေါ့ ကိုယ်က ယောက်ျားလေး ဘာမှအလှပြင်စရာ ”

“ မလိုအပ်ဘူးလေကွာ ”

“ အံ့မယ် ငွေ့ကလည်း ဘယ်မှာအလှပြင်လို့လဲ ”

“ ဟုတ်ပါတယ် မင်းသမီးလေးက မပြင်လည်း ငါ့ပြီးသားပဲ ”

“ အိပ်ချင်နေပြီမို့လား အိပ်တော့နော် ”

“ အိပ်မက်လှလှမက်ပါစေ ထိ ”

ဖုန်းဆက်တိုင်း သူ ဆုတောင်းနှုတ်ဆက်နေကျ စကားလေးတို

“ ဦးအောင် ဆိုသွားခဲ့၏။ ”

သူ ဘာမှပြန်မပြောနိုင်မှာဘဲ ဖုန်းကလေး ချသွားခဲ့လေသည်။

သူ့ရင်တွေ လှုပ်ခတ်ကျန်ရစ်ခဲ့ရတာ အမှန်။ အိပ်ရာပေါ် ပြန်လှဲ

“ လိုက်ပေမယ့် မျက်ဝန်းတွေက ချက်ချင်းအိပ်မပျော်။ ”

ငွေ့ပုံရိပ်လေးက အာရုံထဲမှာ အရိပ်ထင်လာသည်။ စွဲမက်စရာ

“ ဘာလဲသော မျက်နှာဝန်းလေးတွေနှင့် ငွေ့ကို မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံတွေ့ခဲ့ ”

“ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲလေးတစ်ခုမှာ ဖြစ်သည်။ ”

နုပျိုသော သူမအလှတွေကို သူ သတိထားမိခဲ့တာလဲ အမှန်။

သူမရဲ့စားပွဲပိုင်းလေးမှာ သူ ဝင်ထိုင်မိသည့် တခဏလေးမှာပဲ ထွက်သွားတော့ သူ မင်သက်အံ့သြခဲ့ရသေးသည်။

သူမ စားပွဲပေါ်က အစားအသောက်တွေကိုတောင် မထိလိုက်ရဘဲ ထပြန်သွားခဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲ တွေးမရခဲ့။

သူ ရောက်လာတာကြောင့်လားဟု တွေးမိ၏။ သူမတစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေသော စားပွဲပိုင်းမှာ သူဝင်ထိုင်မိသည်ဆိုတော့ ရှက်သွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

တစ်ချက်လေးတောင် မနို့တံဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သော အစားအသောက်တွေကိုကြည့်ကာ သူမမျက်နှာလေးကို သူ မြင်ယောင်အမှတ်ရနေခဲ့သည်။

သည်နေ့ကပိုင်းမှာကော့ အာရုံထဲမှာ သူမ ပုံရိပ်ကလေးစွဲလန်းလန်း ရှိနေခဲ့၏။ သူ့ဘက်က တဒဂ်အချိန်လေးမှာ သည်နေ့စွဲလန်းသွားခဲ့ခြင်းအတွက် အံ့သြထိတ်လန့်မိသေးသည်။

တကယ်ဆို နှလုံးသားက ရင်ခုန်နှုတ်ရမည့်အရွယ် မဟုတ်တော့ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း သူ ရှောင်စိမ်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပေမယ့် အချစ်ဆိုသော အရာက နှလုံးသားမှာ နှောင်တွယ်လေတော့။

အခန်း (၁၆)

သည်တစ်ခါတော့ အမြဲတမ်း ကြိုတင်ရောက်ရှိနေတတ်သော ဇနီးနောက်ကျနေခဲ့ပြီထင်၏။

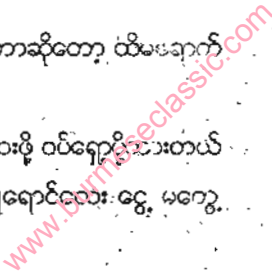
ဆိုင်ရှေ့ကားပါကင်မှာ သူ့ကားကြီးကို မတွေ့ရ။ ငွေ့ကားလေး ထိုးရပ်ပြီး ဆိုင်ထဲကို လှမ်းဝင်ခဲ့သည်။

ငွေ့မျက်ဝန်းလေးတွေ ဆိုင်ထဲမှာရှိနေသော စားပွဲပိုင်းတွေဆီ တစ်ချက် ပေအကြည့်မှာပဲ မြင်လိုက်ရသည်က ထောင့်စားပွဲပိုင်းမှာ ငွေ့ပျားကြီး ကြည့်နေသော ထိ။

ထိရှိရာ စားပွဲဆီသို့ ငွေ့ တအံ့တလှလေး လှမ်းလျှောက်လာရင်း ငွေ့နီးရောက်တော့

“ ဆယ်မိနစ်တောင် စောရောက်လာတာဆိုတော့ ထိမချောက် ဆေးဘူးထင်တာ ဒါနဲ့ ထိရဲ့ကားကြီးကော ”

“ မနေ့ကဘဲ အင်ဂျင်ကြိုခိုင်ရေးစစ်ဆေးဖို့ ဝပ်ရှော့ခိုင်းစားတယ် ဒါကြောင့် ဆလွန်းလေးပဲ စီးလာတာလေ အညှီရောင်လေး ငွေ့ မတွေ့

ခဲဘူးလား

ငွေခေါင်းကလေးကို ခါရမ်းပြမိသည်။ တကယ်လည်း ထိခဲ MARK-II ကားကြီးကို မတွေ့တာမို့ မရောက်သေးဟုပဲ ထင်မှတ်ခဲ့သည်ကိုး။

“ ထိကကြိုရောက်နေတာကိုး ငွေကဒီတစ်ခါ စောပြီဆိုပြီး ကျေနပ်ဝမ်းသာနေတာ ”

“ ငွေတစ်ယောက်တည်း ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်နေရတာမျိုး ကိုယ်က အဖြစ်ခံမတွဲလား နာရီဝက်ကတည်းက ကြိုရောက်နေတာ ”

“ ဟင် နာရီဝက်တောင် ”

“ ကိုယ့်ဆန္ဒတွေ စောနေတာလေ မင်းသမီးလေးနဲ့ တွေ့ဆုံဆန္ဒတွေကြောင့် အစောကြီးကတည်းက ရောက်နေတာပေါ့ ”

သူဆိုတော့ ငွေစိတ်ထဲမှာ ကြည့်နူးကျေနပ်မိပြန်သည်။ စားပွဲထိုးချာတိတ်ကလေး ရောက်လာတော့ သူက မိနူးကဒီလေး လှမ်းပေးရင်း

“ ငွေစိတ်တိုင်းကျ မှာကွာ ”

“ ထိမှာလေ ထိကြိုက်တာမှာပါ ”

“ ရတယ် ဒီနေ့ ငွေမှာတာ ကိုယ်စားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ ”

ငွေကို ပြီးကြည့်ကာ သူဆိုတော့ ငွေခေါင်းကလေး ညိတ်မှာရ၏။ သူနှင့်အတူ ထိုင်ခဲ့ဖူးတာ လေးငါးကြိမ် ရှိပြီပဲ သူ့အကြိုက်တွေ ငွေ အလွတ်ရနေပြီလေ။

“ ငွေမှာတာ ဘာလို့သေးလဲ ဟင် ထိ ထပ်မှာမလား ”

“ ရတယ် ပြည့်စုံနေပြီ ညီလေး ဟင်းလျာတွေ မရောက်ခင် တုတ်နှစ်ဗူးလောက် အရင်ပေးကွာ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ရမယ်အစ်ကို ”

စားပွဲထိုးချာတိတ်ထွက်သွားတော့ ငွေကို စူးစိုက်ကြည့်နေသော သူ့မျက်ဝန်းတွေကြောင့် ငွေ ရှက်ရွံ့ရွံ့ ဖြစ်နေ၏။

“ ဘာလို့ ဒီလောက် စူးစိုက်ကြည့်နေတာလဲ ထိရဲ့ ”

“ ကိုယ့်ရှေ့မှာ ရောက်နေတာ ငွေရောင်နတ်သမီးလေးလားလို့ ”

“ အို . . . ”

ငွေဝတ်ဆင်ထားသော ဇာပန်းအဖြူ ဝမ်းဆက်ဝတ်စုံလေးကို ခြည့်နူးကာ သူဆိုမှန်း ငွေသိလိုက်၏။ ရှက်သွေးတို့ ငွေမျက်နှာပေါ်မှာ သိလွင်ပြင်လေးပမာ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

“ ကိုယ်မင်းကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတာ ”

ငွေလည်း တွေ့ချင်နေတာပါ ဆိုသော စကားကိုတော့ ငွေရင်ထဲ ဆိုမိ၏။ သူက ငွေမျက်နှာလေးကို စူးစိုက်ကြည့်နေရင်းမှ

“ ငွေ . . . ကိုယ်တို့ ခင်မင်တာကြာပြီနော် ကိုယ့်အကြောင်းကို ”

စိတ်ခါမှ မမေးခဲ့ဘူး ”

“ ငွေ သိပြီးသားပဲ ဘာလို့မေးရမှာလဲ ”

“ မဟုတ်ဘူးလေ ငွေ ဘာသိထားတာလဲ ”

“ ထိနာမည် ထိအလုပ်အကိုင် ဒါတွေသိပြီးပြီလေ ”

“ ကျန်တဲ့အကြောင်းတွေ ငွေ့မသိချင်ဘူးလားဟင် ”
“ ဟင့်အင်း ငွေ့အတွက် သိပ်အရေးမပါဘူးထင်တယ် ”
သူ့မျက်ခုံးလေးပင့်ကာ ငွေ့ကို တအံ့တဩ စိုက်ကြည့်တော့
အထင်လွဲသွားမှာစိုး၍ ငွေ့ ကပျာကသီ ရှင်းရသေး၏။

“ ငွေ့ မသိချင်တာ ဘာကြောင့်မှ မဟုတ်ဘူးနော် ငွေ့နဲ့
ကြားမှာ နားလည်နိုင်မှုတွေ ရှိနေပြီလေ ဒီအရာတွေထက် ဘာမှအရေး
မကြီးဘူး ဒါဆိုလိုတာ ငွေ့အကြောင်း ထိသိချင်တယ်ဆိုရင် ပြော
မယ်လေ ”

ငွေ့ဆိုတော့ သူ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေ နွေးနွေးကလေး ပြေး

“ ရင်ငွေ့ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးအကြောင်း ကိုယ်သိပြီးပါပြီ ”

“ ဟင် ”

“ မယုံဘူးလား ပြောပြမယ် နားထောင် ရင်ငွေ့ဆိုတဲ့
ကောင်မလေးက တစ်ဦးတည်းသော သမီး သူ့ဒယ်ဒီက စီးပွား
လုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီကြီး တည်ထောင်ထားတယ် သူ့မာမိက စိန်ရတနာ
ရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်တစ်ဆိုင် ဖွင့်ထားတယ် အဲဒီကောင်မလေးက သူ့
ဆိုင်မှာ ထိုင်ပေးတတ်တယ် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရထား
ကောင်မလေး ကိုယ်ထက် နှစ်နှစ်ခွဲ သုံးလငယ်တဲ့ ချာတိတ်မလေး

ရင်ငွေ့ သူ့ပြောသမျှ မျက်နှက်ဝန်းလေးတွေ ပိုင်းစက်ကာ
တအံ့တဩ နားထောင်နေမိသည်။

“ အံ့ဩနေလားဟင် ”

“ ထိ ဘယ်ကဘယ်လို စုံစမ်းထားတာလဲ ”

“ ယဉ်ကျေးနဲ့ပိုးပိုးတို့ကို နေ့လည်စာကျွေးပြီး တစ်ထိုင်တည်း
လှည့်လိုက်တာပေါ့ ”

“ ကြည့်စမ်း ကောင်မစုတ်တွေ ငွေ့ကိုတောင် ဘာမှပြန်မပြော
ကြဘူး ”

“ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး ငွေ့ရဲ့ ကိုယ်က
နှုတ်ပိတ်ထားတာ ကိုယ်မေးတာ မသိပါစေနဲ့လို့ ”

“ ထင်ပါတယ် ကျေးမွေးပြီး စည်းရုံးထားတာပေါ့လေ ”

“ ဒီသဘောမဟုတ်ပါဘူးကွာ ကိုယ်သိချင်တာတွေ ပြောပြလို့
မရဘူးကျေးမွေးလိုက်တာပါ ”

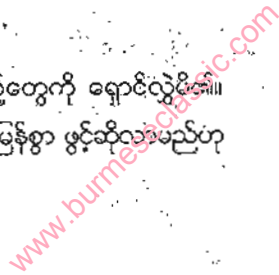
“ နေပါဦး ငွေ့အကြောင်းတွေ ထိက ဘာလို့ သိချင်နေရ
တာလဲ ”

သူ့မျက်ဝန်းတွေ ငွေ့ကိုငေးစိုက်ကြည့်ရင်း တဒန် နှုတ်ဆိတ်
သွားခဲ့၏။ ကြည့်လဲ့တောက်ပသော မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ တစ်စုံတစ်ရာကို
တွေ့မြင်တွေ့နေရသည်လား။ ငွေ့ရင်ခွန်သံလေးတွေ တဒိတ်ဒိတ် တိုးလာ
ရ၏။

“ ငွေ့ ကိုယ်မင်းကို မြတ်နိုးတယ် ”

ငွေ့မျက်လွှာလေးချကာ သူ့အကြည့်တွေကို ရှောင်လွှဲမိ၏။

ငွေ့ဘဝမှာ အမျှော်လင့်ဆုံး ဒီစကားကို သူ့လျင်မြန်စွာ ဖွင့်ဆိုသားမည်ဟု
မထင်မှတ်ခဲ့မိ။

ရင်ခွန်သံတွေက ငွေ့ရင်ဘတ်ထဲမှ ခုန်ပျံ့ပွင့်ထွက်ကုန်မည်လား
ဆင်နုတ်ရသည်။

“ ငွေ့ ကိုယ်မင်းကို မြတ်နိုးစွာ ချစ်မိတာပါ အခုမှ ချစ်ခဲ့တာ
မဟုတ်ဘူး။ စတွေ့ကတည်းက စွဲလမ်းခဲ့တာ ကိုယ့်အိပ်မက်တိုင်းမှာ
မင်းလေးရှိနေခဲ့တယ် ဘယ်လိုအသိတရားတွေနဲ့မှ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်စွမ်း
မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ မင်းလေးကို အဆုံးရှုံးမခံရဲလောက်အောင် ကိုယ်
ချစ်နေမိပြီ ငွေ့ရယ် ”

သူ့စကားသံတွေက ငွေ့ရင်ထဲထိ စိမ့်ဝင်စီးကာ နှလုံးသားထဲ
ပဲ့တင်လာရိုက်ခတ်နေသလို ခံစားရသည်။

ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ချစ်ခြင်းဖွဲ့စကားများစွာကို ငွေ့
ကြားခဲ့ဖူးသည်။ ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ ရိုက်ခတ်စေလောက်အောင် မခံစား
ခဲ့မိ။ -

ခုတော့ သူ့စကားတွေနားထောင်ရင်း ငွေ့ရင်ထဲမှာ ကြည်နူး
လှိုက်ဖိုရသော ခံစားမှုက တိမ်တိုက်တွေ့ထဲမှာ စီးပျောနေရသလို
လှိုင်းဖျားထိပ်မှာ လွင့်ပျောပါနေသလို ခံစားရ၏။

စားပွဲထိုးချာတိတ်လေးသာ ဟင်းလျာတွေနဲ့အတူ ရောက်မလာ
ခဲ့လျှင် ငွေ့ရင်ခွန်သံတွေကြောင့် လွင့်ပျောပါသွားလောက်ပါသည်။

“ ငွေ့စားလေ ”

ငွေ့ပန်းကန်ထဲကို သူ ဟင်းလျာတွေ ခပ်ထည့်ပေးနေချိန်အထိ
ငွေ့ ရှက်ရွံ့ရင်ခွန်ကာ သူ့မျက်နှာကို မော့မကြည့်ရဲခဲ့ပါ။

“ ငွေ့ ညကျရင် ဖုန်းထဲမှာ ကိုယ်ရင်ခွန်မျှော်လင့်ပါရခေစနော်”
ငွေ့ ခေါင်းညှိတ်မိလိုက်တာလား။ ခေါင်းငုံ့လိုက်မိတာလား

သေချာပါ။

လမ်းခွဲပြန်ကြတော့ သူ ငွေ့ကို ကားအနားထိ လိုက်ပို့ပေးရင်း

“ ငွေ့ ကိုယ်ရင်ထဲက စကားတွေကို ဝန်ခံဖို့ ကိုယ့်နှလုံးသားကို
ကြိမ်ကြိမ်မေးခဲ့ရတယ် ငွေ့ကိုလည်း အလောတကြီး မဆုံးဖြတ်စေချင်
ဘူး ညကျရင် ငွေ့ဆက်မယ့်ဖုန်းသံလေးကို ကိုယ်မျှော်လင့်ပါရစေစနော်”

ဒီတစ်ခါတော့ ငွေ့ခေါင်းကလေး ညှိတ်ပြမိသည်။ တကယ်ဆို
သူ့ဆက်က အဖြေစကားအတွက် နှလုံးသားကို ပြန်မေးစရာ မလိုအပ်

ဒါပေမဲ့ ငွေ့ ရှက်ရွံ့နေတာတော့ အမှန်။

ငွေ့ကို နားလည်ပေးနိုင်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
အယ်။ ဖုန်းထဲကပဲ ငွေ့ရင်ခွန်သံတွေကို ထိ နားထောင်ပေးပါကွယ်။

အခန်း (၁၇)

“ ဒါဆို နင်တို့နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြပြီဆို မဟုတ်လား ရင်ငွေ ”

ယဉ်ကျေး အမေးစကားကို ငွေ ခေါင်းကလေးညိတ်ကာ ရှက်ပြုံးလေးနှင့် ဝန်ခံမိတော့ ပိုးပိုးက

“ ကြည့်စမ်း မိန်းမ ဒါမျိုးကျတော့ ငါတို့တောင် မတိုင်ဘဲ အားပေါ့ ဘုရားပြီးငြိမ်းဖျက်ဆိုတာ ဒါမျိုးထင်တယ် ”

“ ပိုးပိုးစကားမှန်တယ် တကယ်ဆို ငါတို့နှစ်ယောက် သိသလို တာပေါ့ ရင်ငွေ ရှင်ကဘာသဘောလဲ ရှင်တို့ပြန်ဆိုတော့ ကျုပ်က ကလေးက ကျစ်နည်းလမ်းနဲ့ ဖန်တီးပေးလိုက်ရတာ ရှင်နာမည်တောင် မသိဘဲ ကျုပ်လိုက်ပြီး လိပ်စာရှာပေးခဲ့ရတာလေ ဒီကျေးဇူးတွေ မေ့ပြီပေါ့လေ ”

“ နင်တို့ကို မေ့လို့မဟုတ်ဘူး တမင်အသိမပေးတာသိလား ငါမသိဘဲ ထိကိုငါအကြောင်းတွေ နင်တို့ပဲ ပြောခဲ့တာမို့လား ”

ငွေမကျေမနပ်လေးဆိုတော့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုး တစ်ယောက်

“ နာတစ်ယောက် ကြည့်ရင်း ဘာစကားမှ မဆိုနိုင်ကြာ ”

“ ကဲ ဘာငြင်းဦးမလဲ ပြောလေ ”

ငွေအပိုင်ဆိုလိုက်တာကို နှစ်ယောက်စလုံး ချက်ချင်းမတုံ့

နိုင်နင်း ပြီးမှ ပိုးပိုးရယ်ကျဲကျဲနှင့်

“ ငါတို့က နင်တို့ချင်းနီးစပ်အောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးလိုက်

မိဟာ မိုးထိမြင့်က နှင့်အကြောင်းတွေ မေးတော့ တို့နှစ်ယောက်

ပြောလိုက်တာပေါ့ ဘာမှမကောင်းတာမပါဘူး မချစ်တတ်သေးတဲ့

သိချင်းအကြောင်းကို တမင်ပြောပြီး သူ့ရှင်ထဲက အချစ်တွေ

အောက်လာအောင် လုပ်လိုက်တာ ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခုတော့ နင်တို့

သူတွေ ဖြစ်သွားကြပြီ မဟုတ်လား ငါတို့ကိုတောင် ကျေးဇူးတင်

မယ် ”

“ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ ငါ့အကြောင်းတွေ သူမေး

တော့ နင်တို့ကြိုပြောပြထားသင့်တာပေါ့ ခုတော့ ကိုယ့်လူ

အကဲလား ဖြစ်နေတယ် ”

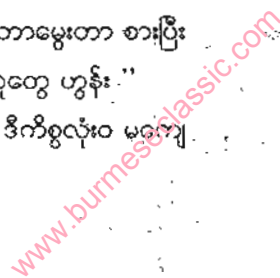
“ အဲဒီကိစ္စမှာ ငါတို့ကို သူပဲ နှုတ်ပိတ်ထားခဲ့တာလေ ”

“ သိတယ် သိတယ် နင်တို့က သူကျွေးတာမွေးတာ စားပြီး

သိချင်းအရင်းကြီးကိုတောင် သိုဝှက်ထားတဲ့သူတွေ ဟုန်း ”

“ ကြည့်စမ်း ပြောရက်လိုက်တာ နေဦး ဒီကိစ္စလုံးဝ မကျေ

မိုးထိမြင့်နဲ့တွေ့ရင် အပြတ်ရှင်းမယ် ”

“ဟဟဟဟ ဟဟဟဟ သူငယ်ချင်းတွေကြားမှာ ရန်တို”

ပေးအောင် ငါလည်းလုံးဝမကျေနပ်ဘူး”

နှစ်ဦးသား အတိုင်အဖောက်ညှိစွာ ဆိုလာကြတော့ ရင်ဆွေ မျက်လုံးလေးပြူးကာ ကသောကမျော တားရ၏။

“မလုပ်ကြပါနဲ့ဟာ ငါကစိတ်ဆိုးလို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး”

“မရဘူးဟေ့ ရှင်းမှဖြစ်မယ်”

“ရှင်းယုံတင်မကဘူး နင်လည်းသူ့ကို အဆက်ဖြတ် ရင်ဆွေ ငါတို့ထက် နင် သူ့ကို ပိုမချစ်သင့်ဘူး”

“ဟယ် ဒီလိုတော့ မလုပ်ကြပါနဲ့ဟယ်”

“မလုပ်လို့ မရဘူးလေ နင်လူကြီးက ကောင်းမှမကောင်းတာ ခုပဲ ငါတို့တွေကြားမှာ ခလောက်ဆန်နေတာ သူငယ်ချင်းနဲ့ချစ်သူ နတ်ဘာရွေးမလဲ ပြော ရင်ငွေ”

ရင်ငွေမျက်နှာကလေး စီးရွက်လောက်ပဲရှိတော့၏။ မျက်ဝန်းကြောင်တောင်တောင်လေးတွေနှင့် သူမတို့ကို တောင်းပန်သလို ကြည့်ရင်း

“ငါ နင်တို့ကို စိတ်ဆိုးလို့ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး နောက်တစ်တာပါ သူငယ်ချင်းတို့ရယ် ဟို သူကလည်း ငါ့အကြောင်းတွေ ဘယ်လို သိသလဲမေးလို့ ရိုးရိုးသားသားဖြေတာပါ”

ရင်ငွေ တောင်းတောင်းပန်ပန်လေး ဆိုသည့်တိုင် နှစ်ယောက်စလုံးဘက်က ကျေအေးမည့်အသွင်မရှိ။

“မသိဘူးဟာ နင် သူ့ကိုဖြတ်ပစ်လိုက်”

“ခုမှချစ်ယုံပဲရှိသေးတယ် သံယောဇဉ်မတွယ်ငြိမ် ဖြတ်လိုက် နင်ငွေရယ်”

ရင်ငွေ ငိုချင်လာမိသည်။ အပြောင်အပျက် ပြောမိတာလေးက နှလောက်အထိ ပြဿနာကြီးမည် မထင်ခဲ့မိ။

ထိုကို အဆက်ဖြတ်ရမည်ဟုပဲ ဇွတ်တောင်းဆိုနေကြသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ရင်ငွေ နင်ဖြေလေ တို့ဆန္ဒကို လိုက်လျော နှိပ်မယ် မဟုတ်လား”

“မ... မလုပ်နဲ့ ယဉ်ကျေးရယ်... ငါ... ငါ သူ့ကို တကယ် ချစ်တာပါ အဟန့်... ဟန့်”

ပြောရင်း အသံလေးတိမ်ဝင်ကာ ရင်ငွေ ရှိုက်တိုတော့ ယဉ်ကျေး နှိပ်မိ ဟန်မဆောင်နိုင်ကြတော့ဘဲ ဝါးလုံးကဲ့ ထရယ်ကြတော့၏။

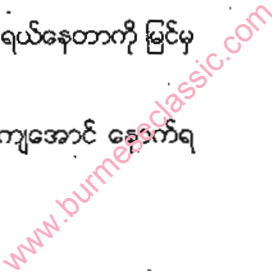
“ဟား... ဟား... ဟား ရင်ငွေ နင်ကတော့လေ”

“ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေပါလား ရင်ငွေရယ်... ဟင်း... ဟင်း”

ရင်ငွေမျက်ဝန်းလေးတွေ ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်နှင့် သူမတို့ နှစ်ယောက်ကို မော့ကြည့်ရှာသည်။

ရင်ငွေငိုနေတာကို လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး ရယ်နေတာကို မြင်မှ ရင်ငွေ နားလည်သွားရင်း

“နင်တို့ အရမ်းဆိုးတယ် ငါ မျက်ရည်ကျအောင် နှော့က်ရ လား”

“ နင်မျက်ရည်ကျတာ နင်လူကြီးကို ခွဲရမှာမို့လို့ မဟုတ်ဘူး
“ သေလိုက်ကြ နင်တို့ကိုပဲဖြတ်မယ် ထိကိုငါ အဆုံး
မခံနိုင်ဘူး ”

ရင်ငွေစိတ်ကလေးဆိုးကာ မျက်ရည်စတွေ ပွတ်သုတ်
ဆိုနေတာကို အရယ်မပျက်သေးသော မျက်နှာတွေနှင့်ကြည့်ပြီး

“ သိပါတယ် သိပါတယ် နင့်အချစ်ကို ငါတို့မပြော
သိကြားမင်း ဆင်းတားတောင် မပျက်နိုင်ပါဘူးရှင်လို့ ပြောမယ့်သူ

“ ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် ဘာဖြစ်လဲ ဟွန်း ”

“ နင် ဒီလိုစိတ်ကောက်ပုံနဲ့တော့ မိုးထိမြင့် စိတ်ကုန်
ဝစ်သွားမှာ မြင်ယောင်သေးတယ် ”

“ ယဉ်ကျေးနေ ပေါက်ကရတွေ မပြောနဲ့ နိမိတ်မရှိ နေ
ဖွဲ့... လွဲပါစေ... ဖယ်ပါစေ ”

ရင်ငွေ ရင်ဘတ်ကလေးဖိကာ ဆုတောင်းနေတာကို ယဉ်ကျေး
နှင့် ပိုးပိုး သဘောကျရယ်ကောင်းနေတုန်း။

ရင်ငွေစိတ်ထဲမှာတော့ တကယ်ပဲ စိုးရိမ်ပူပန်သွားခဲ့မိ
ဟင်အင်း ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ ထိနှင့်မဝေးရဲပါဘူး။

“ ကဲပါ ရင်ငွေရယ် တို့က နောက်တာပါ ”

သူငယ်ချင်းတွေ ချောတော့လည်း ရင်ငွေ ပျော့ပြန်သည့်
ပိုးပိုးက

“ ဒါနဲ့ရင်ငွေ ရှိန်းကိုတော့ နင့်ဘက်က ပြတ်ပြတ်သားသား

ထားသင့်ပြီ ထင်တယ်နော် တော်ကြာ သူ့အရမ်းခံစားသွားရရင်
ဘာင်းဘူး ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ နင်နဲ့သူ ချစ်သွားကြပြီပဲ ရှိန်းကိုတော့
မေးလိုက်ပါဟာ ”

“ ရှိန်းမရှိတူးဟ ပြီးခဲ့တဲ့ သုံးရက်ကပဲ သူ့လုပ်ငန်းကိစ္စတစ်ခုနဲ့
ဘာတ်ကို သွားတယ် နှစ်ပတ်လောက်ကြာမယ်လို့ ငါ့ဆီဖုန်းဆက်

“ ဒါဆိုလည်း သူပြန်လာရင် နင်အသိပေးလိုက်ဟာ အင်း
တော့ တကယ်ကြောသွားမှာပဲ ”

ပိုးပိုးစကားကိုကြားတော့ ရင်ငွေရင်ထဲမှာလည်း မကောင်း
အသိ

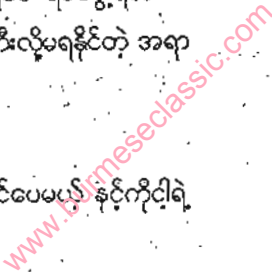
မနဲကောက်မထွက်ခင်က ဖုန်းထဲမှာ ရှိန်းဆိုခဲ့သော စကားတွေ
ကြားယောင်မိသေးသည်။

“ ရင်ငွေ ငါပြန်လာရင် နင့်ဆီက အဖြေကိုတော့ ကြားပါရ
ဟာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သိယောဇဉ်ထက် ပိုပိုတဲ့ ထောင်ငါးရာ

ချစ်ကိုပဲ နင့်ဆီက ငါလိုချင်တယ် ငါရင်ခုန်ပါရစေ ရင်ငွေရယ် ”
ခွင့်လွှတ်ပါ ရှိန်းရယ်။ အချစ်ဆိုတာ ဖန်တီးလို့မရနိုင်တဲ့ အရာ

တစ်ခုဆိုတာ နင့်လက်ခံပေးပါ။
ထိက ငါ့နည်းသားရဲ့သခင်ပါ။

နင်လိုချင်တဲ့အရာ ငါ့နည်းသား၊ မရနိုင်ပေမယ့် နင့်ကိုငါ့ရဲ့

၁၃၂ ◊

အချစ်ဆုံးသူငယ်ချစ်အဖြစ် ငါ သတ်မှတ်ထားခဲ့ပါ။

ငါ့ကိုအမြဲတမ်း နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးခဲ့သလိုပဲ နင်နားလည်ပေးစေချင်တယ်။

နာကျည်းမုန်းတီးမယ်ဆိုရင်လည်း ငါ ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ လက်မှတ်မှာပါ ရှိန်း။

ငါ့နှလုံးသားက အချစ်ဆိုတာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါပဲ ခံစားပေါက်ခဲ့တာပါ။

အဲဒီအချစ်က... ထိ... ပါပဲဟယ်။

အခန်း (၁၈)

ထူးထူးခြားခြား ရှိန်းမာမီ အန်တီဆုလတ် အိမ်ရောက်လာသည်က ငွေ့ မျက်ရုံးလှုပ်ချင်နေပြီ။

“ဟင် အန်တီဆုလတ် လာလည်တာလားဟင် ”

“ မဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ ဒီနေ့အန်တီဆုလတ်မာမီ ရှော့ပင်းနီကြာမလို့လေ သမီးမာမီ မပြောထားဘူးလား ”

“ ဟင့်အင်း မာမီဘာမှမပြောဘူး ခဏလေးနော် အန်တီဆုလတ်အတွက် တစ်ခုခု စီစဉ်လိုက်ဦးမယ် ကော်ဖီလား အအေးဟင် ”

“ အအေးပဲလုပ်ပါ သမီးရယ် ”

“ ဟုတ် မာမီရေ အန်တီဆုလတ် ရောက်နေတယ် ”

“ လာပြီ သမီး မာမီခုပဲ ဆင်းလာမယ် ”

အပေါ်ထပ်မှာရှိနေသော မာမီကို လှမ်းအော်ပြောရင်း ငွေ့နားဘက် ထွက်ခဲ့သည်။

မာမိနှင့် အန်တီဆုလတ် ရှော့ပင်းထွက်ကြမည်တဲ့။ ည...
မာမိ ရင်ငွေကိုတောင် မပြောထား။ မာမိနှင့်အန်တီဆုလတ် ဒီလို...
မာမိနားရက်တွေမှာ ဈေးဝယ်အတူထွက်တက်ကြသည်။

ရင်ငွေအအေးဘူးလေးယူပြီး ညှော်ခန်းထဲထွက်ခဲ့တော့ မာမိ...
အန်တီဆုလတ် ရယ်မောလို့ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့နေကြ၏။

“ အန်တီဆုလတ် သောက်လိုက်ဦးနော် ”

အအေးဘူးလေး ရှေ့ချပြီး ရင်ငွေ ပြန်လစ်ထွက်မည်ကြ...
မာမိက လက်ကိုဆွဲရင်း

“ ထိုင်ပါဦး သမီးရဲ့ သမီးလည်း မာမိတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့နော် ”

“ ဟဲ့... မလိုက်တော့ဘူး မာမိ မာမိတို့ပဲ သွားကြပါ ”

“ လိုက်ခဲ့ပါ သမီးရဲ့ မာမိတို့ အဝတ်အစားလေး ဘာလေး...
ဝယ်ချင်လို့ သမီးလိုက်ရွေးပေးစမ်းပါ ”

“ ဟာ မာမိကလည်း သမီး မရွေးတတ်ပါဘူး မာမိတို့...
ရိုပြီးရွေးတတ်တာပဲ ဥစ္စာ ”

“ လိုက်ခဲ့ပါ သမီးလေးရဲ့ အန်တီဆုလတ်က မြို့ထဲလမ်း...
မောင်းနေမကျတော့ ကားမောင်းပို့ရင်းပေါ့ ”

“ ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့ အန်တီအိမ်က ဒီရိုင်ဘာကိုစိန်ကလည်း...
ဒီနေ့ကျမှ နေမကောင်းဖြစ်နေလို့လေ အန်တီက မြို့ထဲလမ်း...
သိပ်မမောင်းရဲဘူးကွဲ့ ဒါကြောင့်ပါ ”

ရင်ငွေပြင်းရခက်အောင် ဖြစ်ရသည်။ မာမိကလည်း မျက်နှာ...

မျက်နှာက ပြနေ၏။ အန်တီဆုလတ်ကိုလည်း ငြင်းဖို့မသင့်ဟု...
...နသည်။

“ ဟို မာမိတို့က ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲဟင် ”

“ ဒီနေ့တော့ တစ်နေ့ကုန်မယ်ထင်တယ် သမီးရဲ့ ပလာစာ...
...ယ် စက်ချုပ်ဆိုင်လည်း ဝင်ဦးမှာ ဝယ်ချင်တာလေးတွေလည်း နို့လို့...
...မီးကဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ ဘယ်သူနဲ့ချိန်းထားလို့လဲ ”

“ ဟဲ့ ယဉ်ကျေးတို့နဲ့ နေ့လည်ကျ ချိန်းထားလို့ မာ... ”

“ ယဉ်ကျေးတို့လား အကျိုးအကြောင်း ဖုန်းဆက်ပြီး ဖျက်လုပ်...
...သမီးရယ် တခြားလူတွေမှ မဟုတ်ဘဲ အမြဲကမ်းတွေ့နေကျ...
...ညယ်ချင်းတွေပဲ ”

“ ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ မာမိ ”

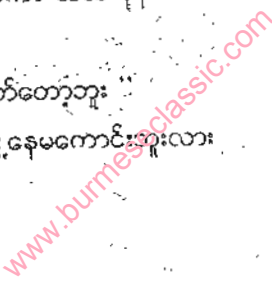
ရင်ငွေ ညှော်ခန်းထဲက စိတ်ညစ်ညူးစွာ လှည့်ထွက်ခဲ့တော့...
...မာမိအသံက နောက်ကကပ်ပါလာသေး၏။

“ သမီး မြန်မြန်လေးလုပ်နော် ဒီမှာ ဆုကို အားနာစရာ...
...မောင်းတယ်ကွဲ့ ”

ရင်ငွေ အခန်းထဲ ကပျားကသီ ပြေးဝင်ကာ ထိဆီ ဖုန်းဆက်...
...၏။

“ ထိ... ဒီနေ့ ငွေလာဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး ”

“ ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ ငွေ ငွေ နေမကောင်းဘူးလား...
...ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် ”

!! နေကောင်းပါတယ် ဒီမှာ မာမိပေါ့ သူ့စိတ်ဆွေတစ်ယောက်နဲ့ ဈေးဝယ်ထွက်ကြမလို့တဲ့ ငွေကိုလိုက်ခွဲပေးဖို့ ဇွတ်ခေါ်နေတယ် ငြင်းလို့ မရဘူးလေ "

" ဪ ဒါကြောင့်လား ရပါတယ်ကွာ ကိုယ့်အမေပဲ ငွေရမိ လိုက်သွားလိုက်ပါ ကိုယ်က ငွေနေမကောင်းဘူးထင်လို့ စိုးရိမ်သွားတာ "

" ငွေ နေကောင်းပါတယ် စိတ်တိုနေလို့ "

" ကြည့်စမ်း ကိုယ့်ကိုမွေးထားတဲ့ အမေကို စိတ်ကောင် စိတ်ဆိုးရသလား ငရဲကြီးတတ်တယ်ကွ လိုက်သွားလိုက်ပါ ငွေရမိ ကိုယ်နားလည်ပါတယ် ငွေနဲ့ကိုယ်နောက်ရက်မှ ဆုံတာပေါ့ ကိုယ် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ် ဟုတ်ပြီလား "

" ကျေးဇူးပဲ ထိရယ် "

" ဟေ့ ဘာပြောတာလဲ ဘာအတွက် ကျေးဇူးတင်တာလဲ "

" ထိ စိတ်ဆိုးသွားမှာ စိုးနေတာ နားလည်ပေးတဲ့အတွက်ပါ "

" ကြည့်စမ်း ကောင်မလေး ကိုယ့်ကို ချာတိတ်လေးများ မှတ်နေသလားကွ ယောက္ခမကြီးရဲ့ အရေးကိစ္စပဲ နားလည်ပေးရမှာဇော် "

" ထိနော် သွား ဘာတွေပြောမှန်းမသိဘူး "

ငွေရှက်ရှက်နှင့် ဖုန်းလေးကို ပိတ်လိုက်မိသည်။ သဘောကွ ရယ်မောနေမည့် ထိမျက်နှာကို မြင်ယောင်ရင်း ပြုံးမိသေး၏။

" ဟဲ့ သမီး ဘာရပ်ပြုံးနေတာလဲ မပြင်ဆင်ရသေးဘူးလား "

" ဟို... အဲ... ယဉ်ကျေးတို့ဆီ ဖုန်းဆက်နေတာ မာမိ "

" ကဲ ကဲ မြန်မြန်လေးလုပ် သမီး "

ငွေခေါင်းကလေးညှိတ်ကာ မှန်တင်ခုံရှေ့ ဝင်ထိုင်လိုက်မှ မာမိ အခန်းထဲက ပြန်ထွက်သွားခဲ့၏။

ဘယ်တုန်းကမှ မာမိအပေါ် မလိမ်ညာခဲ့ဖူးသော ရင်ငွေ။

အခုတော့ မုလာဝါဒကံကို ကျူးလွန်နေရပြီ။

ငွေနဲ့ထိအကြောင်းသာ မာမိသိသွားခဲ့လျှင် ဘာတွေဖြစ်ကုန်

မည်လဲ မတွေးရဲပါ။

ဘာတွေပဲဖြစ်လာပါစေ ရင်ငွေ ထိဘက်မှာ ရပ်တည်ဖို့အသင့်ပါ။

ဒါကို ထိယုံနိုင်ပါ့မလား။

အချစ်အတွက် ငွေ မိုက်မဲရဲတတ်နေပြီ ထိရယ်။

အခန်း (၁၇)

ပလာဇာထဲမှာ မာမိနှင့်အန်တီဆုလတ် ဝယ်သမျှ ဆိုင်ထဲ
ငွေ လိုက်ဝင်သည်။ မာမိတို့ ရွေးသမျှ မတ်တပ်လေးရပ်စောင့် သက်
ကျောက်ရုပ်လေးလို ဖြစ်နေရ၏။

“ သမီးလေးကြည့်ပါဦး ဘယ်ပိတ်စလေး ကောင်းသလဲ
ရွေးပါဦး ”

“ ဟုတ်ပါရဲ့ သမီးစိတ်တိုင်းကျတာလေး ရွေးပေးစမ်းကွယ်
နှစ်ယောက်စလုံးက အထည့်ပိတ်စတွေ ရွေးချယ်ရင်း ရင်ငွေ
ကိုလည်း ရွေးချယ်ခိုင်းနေပြန်သေး၏။ ”

“ နေဦး နေဦး ဒီအရောင်လေးက ပိုနုတယ် သမီးလေး
ခဏလေး ကိုယ်မှာကပ်ကြည့်စမ်း ”

“ ဟာ မာမိကလည်း ဒီအတိုင်းလည်း မြင်နေရတဲ့ဥစ္စာ ”

“ ဒီအတိုင်းကြည့်ရင် မပေါ်လွင်ဘူး သမီးရဲ့ ကပ်ပြစမ်းဖို့
မာမိကတော့ ခက်သည်။ ရင်ငွေ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပိတ်စတွေထဲ

ကပ်ကြည့်ခိုင်းကာ မော်ဒယ်လုပ်ခိုင်းနေပြန်၏။

ရင်ငွေ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဒူးဖုံးရုံမျှ ဂျင်းဘောင်းဘီအနက်
ဒီလေးနှင့် ခါးရှည် ကိုယ်ကြပ်တီရှုပ်ဝတ်စုံပေါ်မှာ ပိတ်စတွေကို တစ်ချဉ်း
ဆစ်ခု စိတ်တိုင်းကျ ကပ်ပြနေရ၏။

“ ဘယ်နှယ်လဲ သမီး ဒီအရောင်လေး ကောင်းသလား ”

ပန်းနုဖျော့ဖျော့ အရောင်လေးက လှတာတော့ အမှန်။ ဒါပေမဲ့
မာမိတို့လို လူကြီးအရွယ်တွေနှင့် မလိုက်ဖက်ဟု ထင်၏။ မကောင်းဘူး
ပြောလျှင်ထပ်ပြီး ရွေးချယ်နေကြဦးမှာမို့ ရင်ငွေ ခေါင်းကလေး ညှိတ်
တာ ...

“ ကောင်းတာပေါ့ မာမိရယ် ဒီအရောင်လေးက အရင့်ဆုံးပဲ ”

“ သမီးလေးပြောတာ မှန်တယ် မမြတ်ရဲ့ ဒီအရောင်လေးက
အလိုက်ဖက်ဆုံးပဲ အဟင်း သမီးမျက်နှာချောချောလေးနဲ့ဆို တကယ်
ဆုတယ် ”

ဒေါ်ဆုဆုလတ်ကလည်း ချီးကျူးနေတော့ မာမိ ကျေနပ်သွားပုံ
နိမ့်။ ပန်းနုရောင်လေးကိုပဲ ရွေးချယ်ဝယ်လိုက်ကြသည်။

“ မာမိတို့ ဘယ်သွားကြဦးမှာလဲ ”

“ အင်းလျားလမ်းက မဒီ စက်ချုပ်ဆိုင်သွားကြမှာ နေဦး
သမီးရဲ့ လောလောဆယ် ဗိုက်ဆာနေပြီ တစ်ခုခုစားရအောင် ”

“ တော်သေးတာပေါ့ မာမိရယ် အခုမှ မနက်စာစားဖို့ သတိရ
တယ်နော် သမီးကတော့ ဆာလွန်းလို့ အူတွေလိပ်နေပြီ ”

“ဟုတ်ပါရဲ့ သမီးလေးဆာနေရောပေါ့ အန်တီတို့က ကိုယ့်အေးနဲ့ကိုယ် မေ့နေကြတာကွဲ့ ကဲ သမီးကြိုက်တဲ့ဆိုင်ကိုသာ မောင်းကွယ် အနီးဆုံးမှာရှိမည့် စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုကိုပဲ ရင်ငွေကားလေးကို ဦးတည်မောင်းခဲ့လိုက်သည်။

စားသောက်ပြီးတော့ မဒီအပ်ချုပ်ဆိုင်ကို မောင်းပို့ပြန်သည်။ မာမီနှင့်အန်တီဆုလတ်တို့ကတော့ တက်ကြွစွာနှင့် ကားပေါ်က ပေါ့ပါးစွာ အရင်ဆုံးဆင်းသွားကြ၏။

တစ်နေ့ကန် မညောင်းညာစတမ်း လျှောက်နေကြသည့် အတွက် ကြီးနှစ်ယောက် ညရောက်ရင်တော့ ခြေတွေလက်တွေ ကိုက်ခဲနေတော့မှာ ပဲဟု ငွေတွေးကာ ပြုံးမိသေး၏။

“ သမီးလားလေ ဆင်း ”

“ သမီးကားထဲကပဲ စောင့်မယ်လေ မာမီရဲ့ ”

“ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ သမီးရဲ့ လိုက်ခဲ့မှာပေါ့ ကဲပါ ဆင်းပါ သမီးရဲ့ ”

မတတ်နိုင်တော့ပါ မာမီတို့စေခိုင်းသမျှ ရုပ်သေးရှုပ်လို ရင်ငွေ နေရတော့မည်။ မာမီဆွဲခေါ်ရာ အပ်ချုပ်ဆိုင်ထဲအထိ လိုက်ခဲ့ရတော့၏။

ဆိုင်ထဲရောက်တော့ မာမီက ရင်ငွေကို ကျောမှီပုလပ်စတစ် ထိုင်ခုံတစ်လုံးကို ညွှန်ပြပြီး

“ သမီး ခဏထိုင်နေဦးနော် မာမီတို့ မဒီနဲ့သွားတွေ့လိုက်ဦးမယ် ”

သည်အပ်ချုပ်ဆိုင်ပိုင်ရှင် မဒီဆိုသော အမျိုးသမီးကိုတော့ မိမိအဖွဲ့ မြင်ဖူးပါသည်။ မာမီဆိုင်မှာ လတ်ဝတ်ရတနာတွေ လာဝယ်နေကျ ဆောက်သည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ရင်ငွေ ထိုင်နေတုန်းမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အခန်းထဲက ချွတ်လာပြီး အယ်လ်ဘမ်ကတ်တလောက် စာအုပ်တစ်အုပ် လာပေးသည်။

“ မမ ဒီခိုင်းကတ်တလောက်ထဲက ပုံစံလေးတွေ ကြည့်ပါဦးနော် ”

ရင်ငွေ လိုက်လာတာက အဖော်သက်သက်သာ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်နှင့်မသက်ဆိုင်လှပေမယ့် အပျင်းပြေ ယူကြည့်နေလိုက်၏။

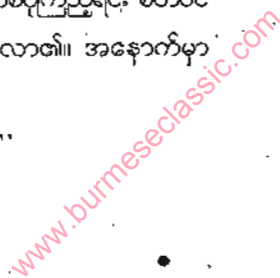
မဒီ အပ်ချုပ်ဆိုင်မှ ချုပ်လုပ်သော အဝတ်အစား ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်း နှုတ်ကို မင်းသာ၊ မင်းသမီး၊ မော်ဒယ်တွေနှင့် ဝတ်ဆင်သရုပ်ပြ ရိုက်ထားသော ဓါတ်ပုံစာအုပ်ကြီးဖြစ်သည်။

ပွဲနေပွဲထိုင် မင်္ဂလာပွဲဝတ်စုံ ဒီဇိုင်းတွေက ဆန်းတာတွေကော နန်းယဉ်ယဉ်လေးနှင့် လှတာတွေကော စုံလင်လှ၏။

ရင်ငွေ တစ်ရွက်ပြီးတစ်ရွက် တစ်ပုံပြီးတစ်ပုံကြည့်ရင်း စိတ်ဝင်စားနေတုန်းမှာ မာမီနှင့် အန်တီဆုလတ် ထွက်လာ၏။ အနောက်မှာ အပ်ပါလာသူက ဆိုင်ပိုင်ရှင် မမဒီ။

“ သမီး ဘယ်ပုံစံလေး ကြိုက်သလဲ ”

“ ရှင် ”

အန်တီဆုလတ်က ရင်ငွေကို လှမ်းမေးတာမို့ ကြောင်ကြောင်
ငေးငေးလေး ပြန်ထူးလိုက်မိ၏။

“ သမီးကြည့်နေတဲ့ စာအုပ်ထဲက ဘယ်ဒီဇိုင်းပုံစံလေး
ကြိုက်သလဲ မေးတာကွဲ့ ”

ရင်ငွေ မျက်နှာကံဝန်းလေးတွေ ဝိုင်းစက်သွားရသည့်
ဘွားတော်နှစ်ယောက် ဂါဝန်တွေချုပ်ဝတ်ကြတော့မလို့လား မသိ။

ရင်ငွေ မာမီမျက်နှာကို လှမ်းကြည့်တော့ မာမီက အပြုံးရိပ်တွေ
ဆင်မြန်းထားသော မျက်နှာနှင့်ရင်ငွေကို ပြုံးကြည့်နေရင်း

● “ သမီး ဖြေလိုက်လေ မဆုက သမီးအတွက် ဘယ်ဂါဝန်ပုံစံ
ကြိုက်သလဲ မေးနေတာကွဲ့ ”

အခုမှပဲ ရင်ငွေ သဘောပေါက်တော့သည်။ အန်တီဆုလတ်က
ရင်ငွေအတွက် ချုပ်ပေးမည့် သဘောထင်ပါရဲ့။ မသိဘူးလေ ရင်ငွေ

အတွက်ပါတယ်လို့ ကြိုပြောမထားကြတော့ ဘယ်သိမှာလဲ။

ရင်ငွေ အယ်လ်ဘမ်စာအုပ်လေးကို နောက်ပြန်လှန်လျှောက်
ရှာဖွေရင်း စောစောက မျက်လုံးထဲမှာ နှစ်ခြိုက်သဘောကျနေခဲ့သော

ဂါဝန်လေးကို ရှာဖွေလိုက်၏။
“ ဒီ... ဒီမှာ ဒီဂါဝန်ပုံစံလေး ကြိုက်တယ် အန်တီဆုလတ်
ကြည့်ပါဦး ဒီဇိုင်းလေးက ရိုးရိုးလေးနဲ့ လှတာနော် ”

တက်သစ်စ နာမည်ကျော် မော်ဒယ်မလေးတစ်ယောက်
ဝတ်ဆင်ရိုက်ပြထားသော ဂါဝန်ပုံစံလေးကို ရင်ငွေပြမိသည်။ မာမီး

အန်တီဆုလတ် ရင်ငွေပြသောပုံကို ပြိုင်တူခေါင်းငုံ့ကာ ကြည့်ကြ၏။

“ ဟယ် သမီးလေးက ရွေးတတ်သားပဲ ”

“ သမီး ရွေးထားတာ ကြည့်ပေးပါဦး မဒီရဲ့ ”

မမဒီက မာမီကမ်းပေးသော အယ်လ်ဘမ်ကို လှမ်းယူကြည့်ပြီး
ပြုံးပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းညှိတ်သဘောတူသည်။

“ သိပ်လှိုင်း ဖက်တာပေါ့ အန်တီမြတ်ရဲ့ ဟောဒီက ညီမလေး
အလှနဲ့ဆို ထင်းနေမှာသေချာပါတယ် ပန်းနုရောင်နဲ့လိုက်ဖက်မယ့်

အနားကို ဆင်လိုက်ရင် ပြည့်စုံသွားပြီပေါ့ ”

ချုပ်လုပ်ပေးမည့် ဆိုင်ပိုင်ရှင်က သဘောတူချီးကျူးတော့
မိကော အန်တီဆုလတ်ပါ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်သွားကြလျက်

“ ကဲ သမီးလေးကိုယ်တိုင်း ယူလိုက်ရအောင် မဒီလေးနဲ့
ဆဲလိုက်သွားဦးလေ ”

“ ဟုတ် မာမီ ”

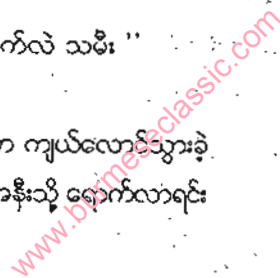
မမဒီ ခေါ်ဆောင်ရာအခန်းထဲကို ရင်ငွေ လိုက်ဝင်ခဲ့ရသည်။
ဒီက ခန္ဓာကိုယ် အတိုင်းအထွာတွေကို တိုင်းထွာရေးမှတ်နေရင်း

ရင်ငွေကို ပြုံးပြုံးလေး ကြည့်မေးလာ၏။

“ မင်္ဂလာဆောင်က ဘယ်တော့လောက်လဲ သမီး ”

“ ရှင် ”

ရင်ငွေ အထိတ်တလန့် အော်လိုက်သံက ကျယ်လောင်သွားခဲ့
သည်ထင်သည်။ အခန်းအပြင်က မာမီ ရင်ငွေတို့အနီးသို့ ရောက်လာရင်း

“ လိုပါသေးတယ် မဒီရဲ့ ရက်တော့မသတ်မှတ်ရသေးဘူး မဒီ စိတ်တိုင်းကျ ချုပ်နိုင်အောင် ကြိုအပ်ထားတာလေ ”

“ ဪ ဟုတ်လား စိတ်ချ အန်တီမြတ် အကောင်းဆုံး အလှဆုံး ဖြစ်စေရပါမယ် မင်္ဂလာပွဲကျရင် ဖိတ်ဖို့မမေ့နဲ့ဦးနော် အဟင်း ”
“ အမလေး ဘယ်မေ့ပါ့မလဲ မဒီရယ် စိတ်ချ စိတ်ချ ”

“ အိုကေ ရပြီ ရပြီ ဧည့်ခန်းမှာ အအေးသောက်ရင်း ခဏလေး ထိုင်ကြဦးနော် အန်တီမြ စက်ခန်းထဲက သင်တန်းသူတွေဆီ ခဏသွားပြီး ပြန်လာခဲ့မယ် ”

စက်ချုပ်သင်တန်းဖွင့်ထားသော မမဒီနောက်ဘက်အခန်းထဲ ဝင်သွားတော့မှ ရင်ငွေမာမီကို အထိတ်တလန့်လေး ကြည့်ရင်း

“ မာ... မာမီ... ဒါက... ဘာလုပ်ကြတာလဲ... သင်... ဘာမှမသိဘူးနော် ”

“ ဂျူး... တိုးတိုး မာမီကို မဆုရှေ့မှာ အရှက်ခွဲမလို့ထား သမီး ”

“ မဟုတ်ဘူး မာမီ ဒါပေမဲ့... ”

“ ရင်ငွေ ဘာမှထပ်မပြောနဲ့တော့ မာမီ မကြားချင်ဘူးနော် ဒီမှာ မာမီကို အရှက်ခွဲမယ့်အစား အသေသတ်ပစ်လိုက် ”

ဒေါသတွေကို ချုပ်တီးထားဟန်နှင့် မာမီ တုန်တုန်ရင်ရင်လေး ဆိုနေ၏။ ရင်ငွေခေါင်းကလေး ခါရမ်းရင်း ရင်ထဲကစကားလုံးတွေအတွက် ကြိတ်မှိတ်မျိုချပစ်လိုက် ရပါသည်။

အပ်ချုပ်ဆိုလေးထဲမှာ ရင်တွေပူလောင်မောဟိုက်စွာနှင့် နှစ်ညှစ်သောက်ခဲ့ရသော အအေးတစ်ဝံ့သည်လည်း ဘယ်လိုအရသာ နှိမ့်နိုး မသိခဲ့။

အပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မာမီနှင့်အန်တီဆုလတ်တို့ အပျော်တွေ ဝေနေချိန် ရင်ငွေရင်ထဲမှာ ပေါက်ကွဲခွင့်မရသော မီးတောင် ထစ်လုံးပမာ။

လုပ်ရက်လိုက်တာ မာမီရယ်။

အခန်း (၂၀)

“ မာမိမကောင်းဘူး သမီးကိုညာခေါ်တယ် အရုပ်တစ်ရုပ်လုပ်ရက်တယ်... အဟင့်... ဟင့် ”

အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ဧည့်ခန်းဆိုဟာဆက်တီပေါ် အင်အားစွာ ထိုင်ချပစ်လိုက်ရင်း ရင်ငွေ့ ငိုကြွေးပေါက်ကွဲမိ၏။

မာမိက ရင်ငွေ့ကို တည်ငြိမ်သော မျက်ဝန်းတွေနဲ့ တွေ့တွေ့လေး စိုက်ကြည့်ရင်း ဘာစကားမှ မဆိုဘဲ ငြိမ်သက်နေခဲ့သည်။ မာမိ သွေးအေးနေတာကို ကြည့်မြင်နေရလေလေ ရင်ငွေ့ရင်ထဲ လှိုက်ထွက်စမ်းနည်းလာလေလေမို့

“ မာမိတို့ သိပ်ရက်စက်တယ် သမီးကို အရုပ်တစ်ရုပ်လုပ်လိုက်ကြတာပဲ ဘာတစ်ခုမှ သိခွင့်မရဘဲ စိစဉ်ခဲ့ကြတာ ချုပ်ကိုင်ကြတာ လုံးဝမတရားဘူး အဟင့်ဟင့် မာမိ လုံးဝမတရားဘူး ”

ဒေါသ၊ နာကြင်မှု၊ ကြော့ကြွခြင်းတို့ဖြင့် ရင်ငွေ့ ပေါက်ကွဲသည် ငိုကြွေးရှိုက်ငို၏။ အိမ်မှာ ဒယ်ဒီလည်း ရှိမနေတာမို့ မာမိနှင့် ရင်ငွေ့

ယောက်တည်းရှိနေသည်။

ရင်ငွေ့ပြောသမျှ ငိုသမျှ တောင့်တောင့်လေး မတ်တပ်ရပ်ကာ ငြိမ်နေသော မာမိ ရင်ငွေ့ရှိုက်သံတွေ တိမ်ဝင်သွားတော့မှ ရင်ငွေ့အနီးရောက်လာကာ ပခုံးလေးကို ညှစ်သားစွာ ဆုပ်ကိုင်

“ သမီးလေး စိတ်ဆိုးနေတာလား ”

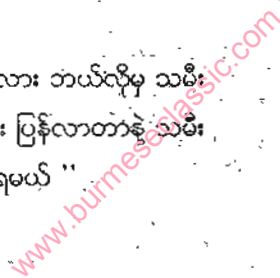
“ စိတ်ဆိုးတာ မဟုတ်ဘူး မာမိ ခံရခက်တာ နာကြင်ခံစားတာ မာမိရဲ့ အလေးမထားမှုအတွက် သမီး ဝမ်းနည်းတာ... ဟင့်... ဟင့်... ”

“ သမီးလေး ရင်ထဲက မွန်းကြပ်နေသမျှ ငိုကြွေးပစ်လိုက်စမ်းပါ သမီး နားထောင်ပေးမယ် သမီး အားရအောင် ငိုပစ်လိုက် ဟုတ်လား သမီးရင်ထဲပေါ့ပါးသွားမှာ ”

“ ရင်ထဲပေါ့ပါးသွားမှာ ဟုတ်လား မာမိ သမီးရင်ထဲ ပေါ့ပါးအရာမှမရှိတာ မာမိရဲ့ အစီအစဉ်တွေကို သမီးလုံးဝ သဘောမတူဘူး ” ရင်ငွေ့ ပခုံးလေးကို ဖက်ကိုင်နှစ်သိမ့်နေသော မာမိလက်တွေ

လှေ့လျော့ကျသွား၏။ ပြီးတော့ မာမိရဲ့တည်ငြိမ်နေသော မျက်နှာက ခင်းခနဲ မာထန်သွားရင်း

“ သမီး မာမိကို အတိုက်အခံလုပ်တာလား ဘယ်လိုမှ သမီး ခြင်းခွင့်မရှိတော့ဘူး အားလုံးစိစဉ်ပြီးပြီ မောင်ရှိန်း ပြန်လာတာနဲ့ သမီး မတ်ထပ်ရမယ် မင်္ဂလာရက်ကို သတ်မှတ်စိစဉ်ရမယ် ”

“ မာမိ သမီးကို အမိန့်ပေး စီမံနေတာလားဟင် ခံစားချက်ကို ထည့်မတွက်ဘူးလား သမီးဘဝအတွက်ဆိုတဲ့စကား မာမိတို့ စိတ်တိုင်းကျစီမံနေကြတာတွေ မှန်သလား သမီးတစ်ဘဝ နာကြင်ခံစားရမှာကိုကော ထည့်မစဉ်းစားတော့ဘူးလား မာမိ ”

“ တော်တော့ သမီး တိတ်စမ်း မာမိစေတနာမေတ္တာတွေ မစော်ကားစမ်းနဲ့ ဘယ်မိဘမှ ကိုယ့်သားသမီးကို ဒုက္ခတွင်းထဲ ဆွဲမပို့ဘူး မာမိနဲ့ဒယ်ဒီတို့ရဲ့ စကားကို သမီးဆန့်ကျင်နေတာ ကြီးမားခဲ့တဲ့ တရားကို စော်ကားလိုက်တာပဲ ”

မာမိစကားလုံးတွေက ပြင်းထန်လွန်းနေသည်။ ရင်ငွေအထက် မာမိအကောင်းဆုံး စီမံနေတာတဲ့လား။ ရင်ငွေစကားတွေကို နားမလက်မခံနိုင်တော့တာတော့ သေချာသည်။

“ မာမိအပြတ်ပြောမယ် သမီး ခုကိစ္စကို သမီးပြင်းခွင့်မပေးဘူး မာမိနဲ့ ဒယ်ဒီတို့က အရှက်သိက္ခာနဲ့ လူလုပ်နေကြတာ သိက္ခာ တန်ဖိုးထား လေးစားတယ် ကတိစကားတစ်လုံးကို အသက်လို ထားထားတယ် မောင်ရှိန်းဘက်က သားလိမ္မာတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တာတွေ သမီးလေးဘက်က သမီးလိမ္မာမဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့လား မာမိတို့တာမှ အကျတဲ့ မိဘတွေ မဖြစ်ပါရစေနဲ့ ကဲ သမီး အဝတ်အစား သွားလဲတာတွေ

ရင်ငွေအနီးမှာ ထိုင်နေရာက မာမိ ထရပ်သည်။ ပြီးသော တစ်ချက်လေးတောင် လှည့်မကြည့်ဘဲ အခန်းထဲ လှမ်းဝင်သွားခဲ့သည်။ မာမိကို ငေးကြည့်ရင်း ရင်ငွေ့ ရင်ထဲမှာ လှိုက်ဖိုဝမ်းနည်းနေသည်။

မျက်ရည်စတွေက အဆီးအတားမဲ့စွာ လိမ့်ဆင်းလာသည်။ ပါးပြင်ပေါ်က ပူနွေးသောဝေဒနာ အထိအတွေ့ထက် ရင်ထဲက အဆီးကပိုလို့ ပြင်းထန်ပူလောင်သည်။

ရင်ငွေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲဟင်။
ထိ... ထိရယ် ရင်ငွေ့အဖြစ်ကို မြင်ကြည့်ပါဦး။ ထိုကို ရင်ငွေ့ နားမဝေးရဲဘူး။

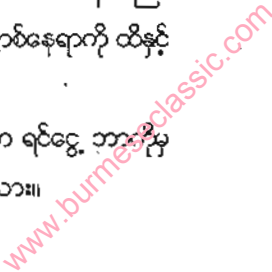
ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ မစွန့်လွှတ်ရဲပါဘူး။
ရှိန်း... ရှိန်းပြန်လာလျှင်တော့ ဆွေးနွေးမှ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ရှိန်း မည်နိုင်အောင် အပြတ်သားဆုံးတော့ ရှင်းရလိမ့်မည်။

ခုချိန်မှာ ရင်ငွေ့စိတ်တွေ မွန်းကြပ်ပိတ်လျှင်နေသည်။ လိုအချိန်မှာမှ ယဉ်ကျေးနှင့် ပိုးပိုးတို့ကလည်း မရှိ။ ချောင်းသာကို နားမဖြေရိုးထွက်သွားကြသည်။

ရင်ငွေ့ကို ခေါ်တုန်းက မလိုက်ခဲ့မိတာကို နောင်တရမိ၏။ မာမိကဲ့ ခွဲရမည့် ငါးရက်တာကာလလေးကို ရင်ငွေ့ ရင်မဆိုင်ရဲခဲ့လို့ မာမိကဲ့ဖြစ်ခဲ့တာ။

ခုတော့ ပူလောင်မှုက ရင်မှာမီးလို တောက်လောင်နေသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ အဝေးဆုံးတစ်နေရာကို ထိနှင့် တွက်သွားချင်မိသည်။

အချစ်ဆိုသော အရာတစ်ခုကလွဲလျှင် ခုချိန်မှာ ရင်ငွေ့ ဘာမှ မရှိချင်ပါ။ ရင်ငွေ့ မိုက်မဲသူ့စစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ပြီလား။

ဟင့်အင်း... ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ချင်ဘူး။
အချစ်ကိုပဲ ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုပါ မာမိရယ်။

အခန်း (၂၁)

ဒီတစ်ခါ မာမိကို စိတ်ကောက်ပစ်လိုက်မိသူက ရင်ငွေ့ပါပဲ။
မာမိကတော့ ပထမတစ်ခါတုန်းကလို ရင်ငွေ့ကို စကားမမပြော ရှောင်နေ
တာမျိုး မလုပ်ခဲ့ပါ။

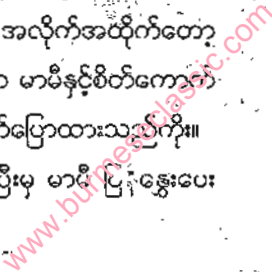
အရင်ကထက်တောင် ပိုလို့ယုယုယယ ကြင်ကြင်နာနာ
စာနလေးတွေ ပြတတ်၏။

“ သမီးလေး နိုးပြီလား လာကွယ် ဒီမှာ မာမိ သမီးကြိုက်တဲ့
အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ဝယ်ထားတယ် အချဉ်ရေ သံပုရာသီးလေးညှစ်ပြီး
တစ်ခါတည်း ဝင်စားလိုက်နော် ”

“ သမီး ရေချိုးဦးမှာ မာမိရဲ့ မာမိတို့ စားနဲ့ပါ။ ”

ဒယ်ဒီရှေ့မှောက်မှာမို့ ရင်ငွေ့မာမိကို အလိုက်အထိုက်တော့
ပြန်ပြောရသည်။ ဒယ်ဒီက ဟိုတစ်ခါကတည်းက မာမိနှင့်စိတ်ကောက်
စိတ်ဆိုးနေတာကို လုံးဝသဘောမကျဟု အပြတ်ပြောထားသည်ကို။

“ ဒါဆိုလည်း ချိုးလိုက်လေ သမီး ပြီးမှ မာမိ ပြုံးနွေးပေး

ထားမှာပေါ့။”

ရင်ငွေ ခေါင်းညိတ်သလို ခေါင်းငုံ့သလိုလုပ်ပစ်လိုက်ကာ ရေချိုးခန်းဘက် ထွက်ခဲ့သည်။ တမင်ကြာအောင် ရေအိမ်ထဲ ဝင်ထိုင်ပြီးမှ စိမ်ပြေနေပြေ သွားတိုက်မျက်နှာသစ်ပြီး ရေချိုးလိုက်သည်။

ရင်ငွေ တွက်ပြီးသည့်အတိုင်း အဝတ်အစားလဲလှယ်ပြီး စားသောက်ခန်းထဲရောက်တော့ ဒယ်ဒီမရှိတော့ပါ။ ကုမ္ပဏီထွက်သွားပြီ ထင်၏။

“ သမီး အုန်းနို့လေးစားလိုက် မာမီအခုပဲ ပူအောင်ပြန်နွေးပေးထားတယ် ”

“ မစားချင်ဘူး ဟာမီ ညက သွေးတက်ချင်နေလို့ ”
မာမီမျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွားတာ မြင်ပေမယ့် ရင်ငွေ မမြင်ဟန်ဆောင်ရင်း စားပွဲပိုင်းမှာထိုင်ကာ ကော်ဖီတစ်ခါက်ဖျော်နေလိုက်၏။

“ အင်း ဒါဆိုရင်လည်း မစားနဲ့ပေါ့ သမီးရယ် ဒီနေ့ သမီး မာမီနဲ့ဆိုင်လိုက်နိုင်မှာလား နေမကောင်းရင်လည်း မလိုက်နဲ့တော့လေ မကြွယ်ရှိတာပဲ ”

မာမီ ညီမဖြစ်သော ဒေါ်လေးကြွယ် ရောက်နေတာမို့ မာမီနှင့် အတူ ဆိုင်မလိုက်လည်း ပြဿနာမရှိပါ။ ရင်ငွေခေါင်းကလေး ညိတ်ပြလိုက်၏။

“ ဒါဆို မာမီသွားမယ် သမီး ”
ရင်ငွေ ခေါင်းကလေး ထပ်ညိတ်ပြလိုက်ပြန်၏။ မာမီခြေသံ

အတိုင်းရဲညွဲအားက ချစ်သူနှုတ်သမ်းပေါ်မှာ

သူ့ကို နားစွင့်ရင်း ကော်ဖီပန်းကန်ကို စိတ်မပါသလို ဖျော်နေလိုက်သည်။
ဆင်ဝင်အောက်က ကားစက်နှိုးသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ မာမီ
ထွက်သွားချေပြီ။ ရင်ငွေ မျက်ဝန်းတွေက စားပွဲပေါ်မှာ မာမီပြင်ဆင်
ထားခဲ့သော အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲပန်းကန်ကို ကြည့်မိသည်။

ရင်ငွေအကြိုက် သိနေသော မာမီက ငါးဖယ်ကြော်နှင့် ပဲသွေး
သူ့ကိုပါ ဝယ်ပေးထားသည်။ ကြည့်ရင်း ရင်ငွေ တံတွေးကို ဂရုစနဲ
နဲ့ခွဲမိသည်။

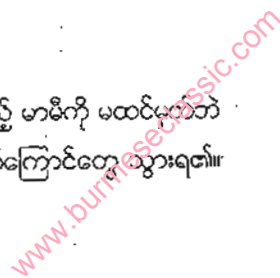
ဘာမှစဉ်းစားမနေတော့ပါ။ ကော်ဖီပန်းကန်ကို သေးသက်တွန်း
မလိုက်ပြီး ခေါက်ဆွဲဖတ် ပန်းကန်ကို လှမ်းယူသည်။

အသင့်ညှပ်ပေးထားသော ငါးဖယ်ညှပ်လေးတွေကို ခပ်ထည့်
သည်။ မဲသွေးတုံးလေးတွေကလည်း အနေတော် စိတ်ပိုင်းပေးထား၏။
ပူနွေးနွေး ဟင်းရည်ကိုခပ်ထည့် သံပုရာစိပ်ကလေး ညှစ်၊
ညှပ်ကြော်လေးတွေ ဖြူးကာ ရင်ငွေ အားပါးတရ စားပစ်လိုက်သည်။

အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကြိုက်တတ်သော ရင်ငွေ အားပါးတရလေး
သောက်နေမိတုန်း နှာဝမှာ သင်းပျံ့ရှုရှိက်ရသည့် ရှင်မတောင်
အိမ်ခါးရနံ့လေး ရင်ငွေ စားလက်စ ပါးလုပ်ပဲလောင်းနှင့် လှည့်ကြည့်

“ အယ် . . . ”

ရင်ငွေကို ပြုံးပြီးလေးရပ်ကြည့်နေသည့် မာမီကို မထင်မှတ်ဘဲ
ထောက်ရတာမို့ ရင်ငွေ မျက်လုံးလေး ပိုင်းစက်ကြောင်တွေ သွားရ၏။

“ဖောက်သည်တစ်ယောက် မှာထားတဲ့ လည်ဆွဲကျွန်ခဲလို ပြန်ယူတာ သမီး သမီးသွေးတက်နေရင် ဆေးသောက်ဖို့ ပြောမလို့”

ရင်ငွေပါးစပ်ထဲမှာ ခေါက်ဆွဲတွေအပြည့်နှင့် ဘာမှမပြောနိုင်၊ မာမီက ပြုံးပြုံးလေးကြည့်ရင်း

“သက်သာသွားရင်လည်း စား သမီး သွေးတက်တော့လည်း သွေးပေါင်ချိန်တိုင်းပြီး ဆေးသောက်လိုက်ပေါ့နော် မာမီသွားပြီ သမီး”

ရင်ငွေ့မျက်နှာလေး ရဲရဲနီမြန်းတူပူကျွန်ရစ်ခဲ့ရသည်။

ရှက်လိုက်တာမှ အရမ်း။ မာမီထွက်သွားပြီအထင်နဲ့ အားပါးတစ်

စားနေမိတာလေ။

အခုတော့ သူ့ရိုးလူမိသည်အဖြစ်။

မတတ်နိုင်ပါဘူး။ မာမီမိသွားတဲ့အတူတူ အဝအလင်ပဲ စားဖက် လိုက်တော့မှာပေါ့။

ရင်ငွေ့ နောက်တစ်ပွဲ ထပ်ထည့်ပြင်ဆင်နေမိ ပါတော့၏။

အခန်း (၂၂)

“ရင်ငွေ့”

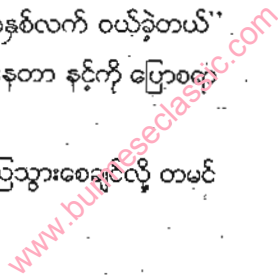
စက္ကူပန်းရုံနားက ခုံတန်းလေးမှာ ရင်ငွေ့တစ်ယောက်တည်း ဝိုင်တွေတွေလေး ထိုင်နေတုန်း ရှိန်းအသံကြောင့် ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့် မိ၏။

“ဟယ်... ရှိန်း... နင်... နင်ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက် တာလဲ”

“မနေ့ညနေက ပြန်ရောက်တာဟာ မိုးချုပ်လုဖြစ်နေလို့ မလာတော့တာ အိမ်ထဲမှာ အန်တီမြတ်နဲ့အတွက် လက်ဆောင်တွေ ထားခဲ့တယ် အန်ကယ်အတွက်တော့ ဂေါက်တံနှစ်လက် ဝယ်ခဲ့တယ်”

“အဲဒါတွေ ထားဦး ငါနင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ နင့်ကို ပြောစရာ ဆွေ ရှိတယ် ရှိန်း”

“ညက ဖုန်းဆက်ဦးမလို့ဘဲ နင် အံ့ဩသွားစေချင်လို့ တမင်

ဖုန်းမဆက်ဘဲ ခုမှထွက်လာခဲ့တာ "

" ဒါဆို ငါတို့အပြင်သွားရအောင် ရှိန်း "

" သွားလေ နင် အဝတ်အစားလဲချင်လဲ ငါခြံထဲကပဲ စောင့်မယ် "

" မလဲတော့ပါဘူး ဒီအတိုင်းလည်း ဖြစ်ပါတယ် "

အနက်ရောင်ကိုယ်ကြပ် တီရှပ်လက်တိုလေးနှင့် ဂျော်ဒန်နီး မီးခိုးရောင်အိုးဖုံးဘောင်းဘီပွလေးကို ဝတ်ဆင်ထားသော ရင်ငွေသည် သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာ ကြည့်မဝနိုင်ပါ။

အခွေလိုက်ကောက်ထားသော ဆံနွယ်တွေကို အိမ်နေရင်းမို့ အနောက်မှာ စုနှောင်သိမ်းကာ ပဝါညှိုလေးနှင့် ချည်နှောင်ထားတော့ ဝင်းဖန်သော မျက်နှာလေးက ပိုလို့လှပပေါ့လွင်နေ၏။

နူးပြေပြေ မျက်ခုံးတန်းတန်းနှင့် စင်းနေသော နှာတံ၊ နီမြန်း စိုလဲ့သော နှုတ်ခမ်းစုပိုလေး။ အပြစ်အနာဆာ ကင်းစင်သော ပန်းနုသွေး ပါးနှစ်ဖက်သည်လည်း ရင်ခွန်စရာ ကောင်းနေခဲ့သည်။

" ဟဲ့ ဘာကြည့်နေတာလဲ သွားမယ်လေ "

" မတွေ့တာကြာလို့ ထင်တယ် နင် ပိုလှနေသလိုပဲနော် ရင်ငွေ "

မျက်ဝန်းကြည်ကြည်လေးတွေ တောက်ပပြုံးရင်း ရှိန်းဆိုသော စကားအတွက် ရင်ငွေရင်ခွန်ရှက်ရွံခြင်း အလျဉ်းကင်းမဲ့နေခဲ့၏။

မိန်းကလေးများစွာကို ညှို့ဝင်ရင်ခွန်စေနိုင်သော ရှိန်းအာကာ

ဆိုသော ယောက်ျားတစ်ယောက်သည် ရင်ငွေကိုကျတော့ ဘာကြောင့် ရင်ခွန်မလှုပ်ခတ်စေတာလဲ တစ်ခါတစ်ရံ ရင်ငွေစဉ်းစားကြည့်မိ၏။

" အပိုတွေ မပြောနဲ့ ရှိန်း ငါ သိပ်အရေးကြီးနေတယ် "

" နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ ရင်ငွေ လေသံကမာလိုက်တာ "

" ငါ အရမ်းစိတ်ညစ်နေတယ် ရှိန်း ငါ့စိတ်တွေ တကယ် လေနေလို့ဟာ သောရီးနော် ငါတောင်းပန်ပါတယ် "

" အာ နင်ကလည်း တောင်းပန်ရမယ့် သူတွေမှမဟုတ်တာ ကဲ လာပါ နင် စိတ်ညစ်နေတယ်ဆိုရင် အပြင်လေးဘာလေး ထွက်လည် တာပေါ့ "

ရှိန်းက လေပြည်ကလေးနှင့်ဆိုရင် ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရပ်ထား သော ကားဆီဦးဆောင်လှမ်းသည်။ ရင်ငွေပင့်သက်ကလေးရှိက်ကာ အနောက်က လိုက်ခဲ့သည်။

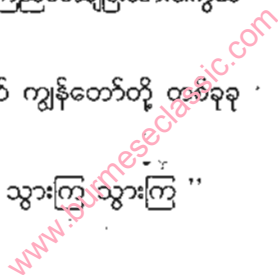
" ဟဲ့ ဒါက ဘယ်သွားကြမလို့လဲ မောင်ရှိန်း "

" ဪ အန်တီမြတ် ရင်ငွေနဲ့ အပြင်ခဏလောက် သွားမလို့ပါ ကျွန်တော် အိမ်အရောက်ပြန်ဖို့ပေးပါမယ် "

" ဪ သားရယ် အန်တီမြတ် ယုံကြည်စိတ်ချပြီးသားပါကွယ် ဒီမှာ ကော်ဖီလေးသောက်ဦးမလားလို့ "

" မသောက်တော့ဘူး အန်တီမြတ် ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခု သွားစားကြမလို့ "

" ဪ အေး အေး ဒါဆိုလည်း သွားကြ သွားကြ "

မာမိကတော့ ရှိန်းကို ကြည့်ဖြူကျေနပ်နေပုံက အထင်အရှား
ရင်ငွေတို့ကားကလေး မောင်းထွက်ခဲ့တော့ မာမိ ပြုံးပြုံးကြီး ရပ်ကြည့်
ကျန်ခဲ့မှာ သေချာသည်။

မာမိရယ် ငွေနှလုံးသားကိုတော့ ဘယ်သူမှ နားမလည်နိုင်ကြ
ဘူးလား။ ကံကြမ္မာကသာ ငွေနှလုံးသားဆန္ဒနဲ့မာမိတို့ စိတ်ကူးဆန္ဒတွေကို
ထပ်တူကျပေးရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိမ့်မလဲ။

ငွေ အတွေးကလေးတွေ လွင့်ပျော့ရင်း ငြိမ်သက်နေမိတာ
ဘယ်လောက် ကြာသွားခဲ့သည် မသိပါ။ ကားကလေး ငြိမ်ခနဲ ထိုးရင်
သွားမှပဲ သတိဝင်လာရ၏။

ကားလေးက ပလက်ဖောင်းနံဘေးမှာ ထိုးရပ်သွားခဲ့တာ ဖြစ်၏။
ရင်ငွေ ရှိန်းကို ငဲ့စောင်းကြည့်တော့ ငြိမ်သက်စွာ စိုက်ကြည့်နေသော
ရှိန်းမျက်ဝန်းတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်။

“ ဘာဖြစ်ပြန်တာလဲ ရှိန်း ကားပျက်တာလား ”

“ ကားက ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး နင်တစ်လမ်းလုံး ငှိုငှိုနေတာ
ကြည့်ပြီး စိတ်ညစ်ညူးသွားလို့ ရပ်ပစ်လိုက်တာ ”

ရှိန်း ပခုံးလေးတွန့်ကာ တကယ်ကို စိတ်ပျက်ညစ်ညူးသံနှင့်
ဆိုသည်။

“ ဆောရီးဟာ ငါအပွေးတွေ လွန်ကုန်လို့ ”

“ နင့်ပုံစံကြီးက တွေးနေတာမဟုတ်ဘူး တစ်ခုခုဖြစ်နေတာ
နှင့် ဘာလို့ ဒီလောက်ထိ စိတ်ညစ်နေတာလဲ ရင်ငွေ ငါ့ကို ပြောစမ်းပါ ”

အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ကောင်းမည်လား။ ငွေ တွေးမိ
သို့ စကားကိုကြားလျှင် ရှိန်း အံ့သြသွားမှာ သေချာသည်။ ပြီးတော့
ကြေကွဲခံစားရမှာလည်း သိနေသည်။

ထိုအရာများထက် ဆိုးရွားလာနိုင်သော အခြေအနေတွေကို
ရင်ငွေ ထပ်စဉ်းစားကြည့်သည်။

ရှိန်းက ရင်ငွေဆန္ဒကို လိုက်လျော့ကာ အန်တီဆုလတ်ကို
ပြောမည်။ ပြီးတော့ မာမိနှင့်ဒယ်ဒီ သိကုန်မည်။ ရင်ငွေ ရင်ဆိုင်ရမည့်
အရာတွေက စိတ်ညစ်ရှုပ်ထွေးစရာတွေချည်း ဖြစ်နေသည်။

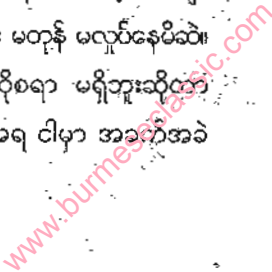
ထိဘက်ကလည်း ဘာမှပြောလာသေးတာမဟုတ်။ ချစ်သူဘဝ
သက်တမ်း လပိုင်းမျှလေးမှာ ဇွတ်အတိုင်း ယူခိုင်းသလို ဖြစ်နေမည်လား။

ထိဘက်က ငွေအချစ်ကို အထင်သေးမှာတော့ မခံနိုင်စွဲ။
ဘူး တကယ်စိတ်ရှုပ်စရာတွေချည်းပါလား။

“ နင်မပြောချင်လည်း ထားတော့ ရင်ငွေ ငါ့မှာပြောစရာတွေ
နဲ့တယ် ညက မာမိ နင်နဲ့ငါ့ကိုစွဲကို ပြောပြတယ် မင်္ဂလာရက်သတ်မှတ်ပြီး
နင်နဲ့ငါ့ကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ပေးချင်တယ်တဲ့ ”

ရှိန်းမျက်ဝန်းတွေက ကြည်လဲ့တောက်ပနေတာတွေခု သေချာ
အံ့။ ရင်ငွေသိပြီးသား ကိစ္စတွေခွဲ ရေငံနှုတ်ပိတ်ရင်း မတုန် မလှုပ်နေမိစေ။

“ ငါ့ဘက်က ဒီအစီအစဉ်ကို ငြင်းဆိုစရာ မရှိဘူးဆိုတာ
နင်အသိပါ ရင်ငွေ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေတစ်ခုအရ ငါမှာ အခက်အခဲ
ဖြစ်နေတယ် ”

ရှိန်းစကားကြောင့် ရင်ငွေစိတ်ဝင်တစား မျက်နှက်ဝန်းလေးတွေ
တောက်ပသွားခဲ့ရ၏။

“အခု နိုင်ငံခြားက ကုမ္ပဏီတစ်ခုနဲ့ ငါ ချိတ်ဆက်ထားတာ
နောက်တစ်ပတ်ဆို သူတို့ရောက်လာကြမယ် ဒီမှာ ဆောက်လုပ်
ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု တည်ထောင်ကြမှာလေ ငါ့ကိုလည်း ဒါရိုက်တာ အဖွဲ့
အဖြစ် အစုရှယ်ယာပါဖို့ စိတ်ခေါ်ထားတယ် ငါတို့အနာဂတ်အတွက်
အကောင်းဆုံးအခွင့်အလမ်း တစ်ခုလေ ငါ အဲဒီကိစ္စကို အောင်မြင်အောင်
ကြိုးစားချင်သေးတယ် ဒါကြောင့် ငါတို့မင်္ဂလာရက်ကို ထပ်ရွှေ့ထား
တယ် ”

ကံကြမ္မာက ရင်ငွေအတွက် အခွင့်အရေးတစ်ခု ဖန်တီးပေး
ပေးလာခဲ့တာလား။ ရင်ငွေ ခေါင်းကလေး ညှိတ်လိုက်ရင်း

“ နင့်ဘက်က ဘယ်လိုဖြစ်ချင်တာလဲ ရှိန်း ပြောလေ ”

“ ငါ့ဆန္ဒက ရက်ရွှေ့ချင်တယ် အဲဒီအတွက် မာမီတို့နဲ့ အတိတ်
အခံပြောရတယ် နောက်ဆုံး မာမီက နင်နဲ့လူငယ်ချင်း အရင်ညှိနှိုင်း
နင်လက်ခံရင် ဖြစ်တယ်တဲ့ ”

“ ငါ့ဘက်က လက်ခံတယ် လတ်တလောမှာ ငါ အိမ်ထောင်
မပြုချင်သေးတာ အမှန်ပဲ ရှိန်း ”

“ ဒါဆို ငါတို့ချင်းအဆင်ပြေတာပေါ့ ချုပ်ထားတယ်ဆို
မင်္ဂလာတင်စုံလေးတော့ နင် အသေအချာ သိမ်းထားပေးပါနော် ရင်ငွေ ”

ရှိန်းက ငေးငေးရီရီလေး ကြည့်ကာ ဆိုသည်။ ရင်ငွေကြည့်

စွာ ပြုံးလိုက်ရင်း ခေါင်းညှိတ်ပြုလိုက်မိသည်။

ရှိန်း ဝမ်းသာကျေနပ်သွားခဲ့သည်လား။ တကယ်ဆို ငါက
နင်ထက်ပိုပြီး ဝမ်းသာနေတယ် ရှိန်း။ နင့်ကို ဝန်မခံရဲသေးတာ နားလည်
မိတယ်။ ခုချိန်မှာ တို့နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ချမ်းသာနေကြတာ အကောင်း
ဆုံး ထင်ရဲ့။

“ ကဲ နင်လည်း ဝိုက်ဆာနေရောပေါ့ ဘယ်ဆိုင်မှာ စားမလဲ ”
ရင်ငွေ မေးဖျားကို လက်ညှိုးလေးထောက်ကာ တအင် စဉ်းစား
လိုက်၏။ ပြီးမှ ကြည့်နူးစွာပြုံးလိုက်ရင်း

“ ရွှေလိပ်ပြာ သွားကြမယ်လေ လမ်းလည်းသင့်နေတာပဲ ”

“ အိုကေ ဖြစ်ရမှာပေါ့ ”

ကားလေးက ငြိမ်ခနဲ မောင်းထွက်သည်။ ရင်ငွေ ရင်ထဲက
ညစ်ညူးနေတာတွေကို အပူငွေတွေအဖြစ် မှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်မိသည်။
ရှိန်းကလည်း ပေါ့ပါးပျော်ရွှင်နေလေ၏။

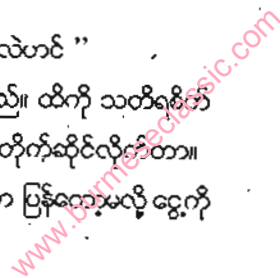
ကားလေး ရွှေလိပ်ပြာရှေ့မှာ ထိုးရပ်တော့ နှစ်ဦးစလုံး
ဘေးတံခါးဖွင့် ဆင်းလိုက်မိကြ၏။

“ ဟင်... ငွေ... ”

“ ဟယ်... ဘယ်... ဘယ်လာတာလဲဟင် ”

ရင်ငွေ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာသွားမိသည်။ ထိုကို သတိရစိတ်
အလေးနှင့် ရွှေလိပ်ပြာကို ရွေးခဲ့မိတာ ခုတော့ တိုက်ဆိုင်လိုက်တာ။

“ မိတ်ဆွေတွေကို မနက်စာလာကျွေးတာ ပြန်တော့မလို့ ငွေကို

မြင်လိုက်လို့။

ထိက ငွေ့ကိုပြုံးကြည့်နေရင်း နံဘေးက ရှိန်းကိုလည်း အကဲခတ် ကြည့်နေတာ အသေအချာ။

ရှိန်းမျက်ဝန်းတွေကလည်း နက်ပြာအစင်းစပို့ရှင်နှင့် အနက်ရောင်ဘောင်းဘီကို စတိုင်ကျကျ ဝတ်ဆင်ထားသော မိုးထိမြင့်ကို မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကြည့်နေခဲ့လေသည်။

“ ရှိန်း... ဒါ... ဦးမိုးထိမြင့်... တဲ့... ”

ရှိန်း မျက်ခုံးထူထူလေးတွေ တွန့်ခေါက်အောင် စူးစိုက်ကြည့်နေရုံမှလွဲ၍ အသိအမှတ်ပြုဟန် ခေါင်းလေးတောင် မညိတ်။

“ ရှိန်းအာကားဆိုတဲ့ သူငယ်ချင်းမဟုတ်လား ကိုယ် သိပါတယ် ငွေ့ ”

ငွေ့မိတ်ဆက်စကားမဆိုခင်မှာဘဲ ထိက အပြုံးငွေ့ငွေ့ လွှမ်းသော အကြည့်တွေနှင့်ကြည့်ကာ ပြောသည်။

ရှိန်းမျက်နှာလေး အံ့ဩသွားရင်း

“ ကျွန်တော့်ကို သိနေလို့လား ”

ရှိန်းလေသံက မာထန်တာ မဟုတ်သလို ပျော့ပြောင်းမှုလည်း မရှိတာ ငွေ့သိသည်။ ထိကို ငွေ့ အားနာနေမိတာ အမှန်။

“ ရင်ငွေ့နဲ့ပတ်သက်ရင် အားလုံးကို ကိုယ်သိနေပါတယ် ”

ရှိန်းအာကာ ”

ရှိန်းမျက်နှာ ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင် နီရဲသွားခဲ့မိ

ဆီက ရှိန်းမျက်နှာဆီက အကြည့်တွေကို ပြန်ရှုပ်သိမ်းလိုက်ပြီး

“ ကဲ ကိုယ့်ကိုခွင့်ပြုဦး ငွေ့ ညီ ကိုယ့်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး ”

နူတိဆက်စကားဆိုကာ အနက်ရောင် MARK II ကားကြီးဆီ ဆင်းလျှောက်သွားသော မိုးထိမြင့်ကို ရှိန်း မျက်မှောင်ကြီးကုပ် ရပ်ကြည့်နေဆဲရှိ။

ကားကြီးက ငွေ့တို့နှစ်ဦးရှေ့က အဖြတ်မှာ နူတိဆက်အပြုံး ဆေးနှင့် ထိက ငွေ့ကို ပြုံးပြသွားခဲ့သေး၏။

“ အဲဒါဘယ်သူလဲ ရင်ငွေ့ ”

“ မိုးထိမြင့်တဲ့ သူ့နာမည်က ငါ့မိတ်ဆွေလေ ”

“ နင်နဲ့ရင်းနှီးတာ ကြာပြီလား ရင်ငွေ့ ”

“ အင်း မကြာသေးပါဘူး မာမိဆိုလဲလာဝယ်နေကျ ဖောက်သည် ဆစ်ယောက်လေ ”

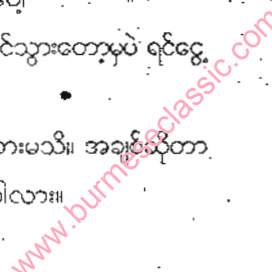
ရှိန်းစကားစပြတ်အောင် ငွေ့ ညှာလိုက်မိသည်။

ရှိန်းမျက်ဝန်းတွေက ရင်ငွေ့မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်နေရင်း ညီသက်တချက် ရှိုက်၏။

“ လာ ရင်ငွေ့ နင် မိုက်ဆာနေရောပေါ့ ”

ရှိန်း ရှေ့က ဦးဆောင်ကာ ဆိုင်ထဲလှမ်းဝင်သွားတော့မှပဲ ရင်ငွေ့ ညီသက်လေးခိုးကာ ရှိုက်မိသည်။

ကြာရင်ကြားက ရင်ငွေ့ ရူးတေးမည်လားမသိ။ အချစ်ဆိုတာ ငွေ့အတွက် စိတ်ညစ်ရင် “မာစရာတွေချည်းပါလား။

ဒါကိုမှ မက်မောနေခဲ့တော့လည်း။

အခန်း (၂၇)

“ နင်တို့နှစ်ယောက် ချောင်းသာသွားနေတဲ့ ရက်တွေမှာ ငါ
ဘာတွေစိတ်ညစ်ခဲ့ရသလဲ ကြုံဆုံခဲ့ရသလဲ နင်တို့မသိဘူး။ ”

ချောင်းသာက ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုး
နှင့်ငွေ့ထဲ ရောက်လာကြသည်။ ယဉ်ကျေးတို့ အမှတ်တရ လက်ဆောင်
ဆေးလာသော ဦးထုပ်တွေ အင်္ကျီတွေကို ရင်ငွေ့ စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ
စကားတွေသာ အငမ်းမရ ပြောဖြစ်၏။

“ ကဲ ပြောစမ်းပါဦး ရင်ငွေ့ရယ် ရင်ဘာတွေ စိတ်ညစ်ရ
ပြန်တာလဲ ”

“ မာမိနဲ့အန်တီဆုလတ်တို့ ပူးပေါင်းပြီး ငါ့ကိုလုပ်ကြံတာ”
ရင်ငွေ့ ဘာမသိညာမသိနှင့် မင်္ဂလာဝတ်စုံ ချုပ်ခဲ့ရသည့်
အကြောင်းကို ပြောပြတော့ ယဉ်ကျေးတို့ မျက်လုံးလေးတွေ ပြူးကျယ်
သွားရကာ

“ ဘုရားရေ ဒါဆို နင်နဲ့ရှိန်း လက်ထပ်ရတော့မှာပေါ့ ”

“ အေး အဲဒီအခြေအနေထိ ရောက်ကန်တာ ငါ စိတ်ညစ် လိုက်ရတာ သွန်ခေပေါ့ အဲ ကံကောင်းချင်တော့ ရှိန်း ပြန်ရောက်လာပြီး မင်္ဂလာပွဲရက်ရွှေ့ဖို့ ဖြစ်လာတယ် ”

ရင်ငွေ ရှင်းပြသမျှ စကားတွေကို ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုး စိတ်ဝင် တစား နားထောင်ရင်း ပင့်သက်တွေ ချလိုက်ကြ၏။

“ ဟူး တကယ်မလွယ်ပါလား တော်သေးတာပေါ့ဟာ ”

“ တော်သေးတယ် မလုပ်နဲ့ ရှိန်းနဲ့ထိတို့နှစ်ယောက် ထိပ်တိုက် ဆိုတော့ ငါ့မှာဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူး ”

“ ဗုဒ္ဓေါ သူတို့နှစ်ယောက် ဆုံကြတယ် ”

“ ဟုတ်တယ် ငါ့ရှေ့မှောက်မှာ ထိပ်တိုက်ဆုံကြတာ ”

ရင်ငွေ မမောစတမ်း ပြောပြရပြန်သည်။ ရင်ငွေစကားဆုံးတော့ ပိုးပိုး ပခုံးလေးတွန့် ခေါင်းကလေး ခါရမ်းပြီး

“ ရင်ငွေရယ် နင့်အဖြစ်တွေ နားထောင်ရတာ သည်းထိခံ ရင်ဖို့ ဆပ်ကပ်ပွဲကြည့်နေရသလိုပါပဲလား ”

“ အေး ဟုတ်တယ် နင်ဘာဖြစ်လို့ ရှိန်းကို ရှင်းမပြလိုက်တာလဲ တကယ်ဆို အဲဒီအချိန်မှာ ရှင်းလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ ”

“ မဖြစ်ဘူး ယဉ်ကျေး ရှိန်းက ငါဝန်ခံလိုက်ရင် သူ့မာမိကို အပြတ်ငြင်းတော့မှာ သေချာတယ် ဒါဆို ငါ့ကိုမာမိကောဖယ်ဒီပါ ပြဿနာ ရှာကြတော့မှာ သေချာတယ် ”

“ ဒါလည်းကောင်းတာပဲ နင်တစ်ခါတည်း မိုးထိမြင့်နောက်

လိုက်ပြေးပေါ့ဟယ် ”

“ အလွယ်မပြောနဲ့ ယဉ်ကျေး ထိနဲ့ငါ ချစ်သူရည်းစား ဖြစ်ကြ တာ ဘာမှမကြာသေးဘူး ဒီအခြေအနေတွေ ဖြစ်လာရင် ငါ့ကိုအထင် ဆေးမှာပေါ့ဟာ ဖွတ်အတင်း လက်ထပ်ယူခိုင်းတာမျိုး ငါ မလုပ်ချင်ဘူး ”

ရင်ငွေဆိုတော့ ယဉ်ကျေး လက်ခံသလို ခေါင်းကလေးညှိတ်ရင်း

“ အင်း ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ တကယ်ဆို နင်တို့တစ်ယောက်

အကြောင်း တစ်ယောက် ထဲထဲဝင်ဝင်တောင် မသိကြသေးဘူးနော် သူကတော့ နင့်အကြောင်း ငါတို့ကိုမေးလို့ အားလုံးသိနေတာ ပဲ နောက်ဆုံး နှိန်းအကြောင်းက အစပေါ့ ရင်ငွေ နင်ကော သူ့အကြောင်း ဘာတွေ သိထားသလဲ ”

“ ငါ့ဘာသိမှာလဲ အခု နင်တို့နှစ်ယောက် သိထားသလောက်

ပဲ ”

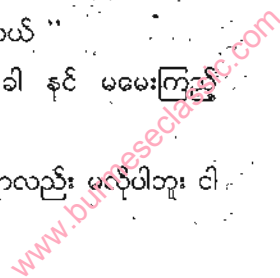
“ နင် ညှို့လိုက်တာ သူ့မှာ မိဘတွေမရှိတော့ဘူး တကယ် အထီးကျန်တစ်ကောက်ကြွက်ဘဝ ရွှေထောင်ကြားလမ်းကအိမ်မှာ သူ့နဲ့ သူ့တပည့်နှစ်ယောက်တည်း နေကြတယ် ”

“ အဲဒါတွေ နင် အခုပြောမှ ငါသိတယ် ”

“ ရင်ငွေ နင်တို့ဆိုတော့ကြတဲ့အခါ နင် မမေးကြည့်

ဘူးလားဟင် ”

“ ဟင့်အင်း ငါ မမေးပါဘူး မေးစရာလည်း မလိုပါဘူး ငါ

ထိကို ချစ်တာ ဘာမှမလိုချင်ဘူး အချစ်တစ်ခုပဲ သူ့ပိုင်ဆိုင်ချမ်းသာမှုတွေ
လည်း စိတ်မဝင်စားဘူး သူ့ကိုချစ်တာ တစ်ခုတည်းနဲ့ ငါ့အတွက်
ပြည့်စုံတယ် ”

“ အင်း နင်ကတော့ တကယ့်အချစ်ဦး အချစ်ရှမ်းပဲ အခု
နင်ရှေ့ဆက် ဘာလုပ်မှာလဲ ရှိန်းကကော နင့်အကြောင်း အမှန်မသိ
သေးဘူးပေါ့ ”

“ ရှိန်းကို ပြောဖို့လိုအပ်လာတဲ့အခါ ငါ ပြောမှာပေါ့ ခုခိုနီ
မှာတော့ ရှိန်း မသိသေးတာ ပိုကောင်းပါတယ်ဟာ ”

“ အင်း သိပ်ကြာလာရင်တော့ မကောင်းဘူး ရင်ငွေ ရှိန်း
ဘက်ကိုလည်း ထည့်တွက်ဦး သူ့ကို အသုံးချသလို ဖြစ်နေမယ် ”

“ ရှိန်း နားလည်အောင် ငါ ရှင်းပြရမှာပေါ့ဟယ် သူ နာကျင်
မယ်ဆိုလည်း ငါ ခံပိုမယ် ”

ရင်ငွေ ပင့်သက်ရှိုက်ရင်း ဆိုတော့ ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးတို့လည်း
ပင့်သက်တွေ ပြိုင်တူ ချကြ၏။

ရင်ငွေ မွန်းကြပ်မှုတွေက သူ့မတို့ဆီ ကူးစက်ကုန်ပြီ ထင်၏။

“ ရင်ငွေ ငါတော့ ဘာမှမဝေဖန်ချင်ဘူး ဒါပေမဲ့ နင် ပြတ်သား
သင့်ပြီထင်တယ် မိုးထိမြင့်ကို နင်ရည်ရွယ်ထားတယ် ဆိုရင် အားလုံးကို
နင် ရင်ဆိုင်ရဲဖို့လိုတယ် အရင်ဆုံး ရှိန်း ပြီးတော့ နင့်မိဘနှစ်ပါး ”

‘ ငါသိတယ် ငါ သူ့ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး သူငယ်ချင်းရယ်’

“ ဒါဆိုလည်း နင် ရွေးချယ်ပေါ့ဟာ မိဘဆိုတာ သားသမီး

ဆိုတော့ စွန့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ပြီးတော့ မိုးထိမြင့်ကလည်း မိန်းမ
ဘေးတစ်ယောက်အတွက် အားကိုးရတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဆိုတာ
ဆွချာပါတယ် ပြည့်စုံချမ်းသာမှုမှာ ရှိန်းထက်တောင် သာမှာပါ ”

“ ဟုတ်တယ် ယဉ်ကျေးပြောတာ မှန်တယ် ရင်ငွေ နင့်မေတ္တာ
ဘေးက အဲဒါတွေနဲ့ မဆိုင်ပေမယ့် မိန်းမသားတစ်ယောက်အတွက်
ထည့်တွက်သင့်ပါတယ် နင်ကံကောင်းပါတယ်ဟာ ”

သူငယ်ချင်းတွေက ရင်ငွေအနာဂတ်အတွက်ပါ ထည့်တွက်
အားပေးခဲ့ကြသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယဉ်ကျေးနှင့်ပိုးပိုးသည် သူမအတွက်
တော့ သူငယ်ချင်းကောင်းတွေပါပဲ။

သူတို့နှစ်ဦး စကားတွေကြောင့် ရင်ငွေ ရဲရင့်စွာ ဆုံးဖြတ်ရဲ
တာတာတော့ အမှန်။

ထိရယ်။ ရှင့်ကို ချစ်မိတဲ့ စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ အရာရာကို
ခင်ဆိုင်ဖို့ ငွေဘက်က အသင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ရှင့်ဘက်ကကော ငွေလိုပဲ ရဲရင့်စေချင်လိုက်တာ။

အခန်း (၂၄)

မျှော်နေသည့် ဖုန်းခေါ်သံလေး ထွက်လာတော့ ရင်ငွေ ဖျတ်ခနဲ ကောက်ယူနားထောင်လိုက်မိ၏။

“ ရင်ငွေ ”

ဖုန်းခေါ်သူက ရင်ငွေထသလို ထိမဟုတ်ခဲ့ပါ။ သည်လီ ညဘက်မျိုးမှာ ရှိန်း ဖုန်းမဆက်တတ်တာမို့လည်း ရင်ငွေ အံ့ဩသွား မိတာအမှန်။

“ ရှိန်း ဘာလဲ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲဟင် ”

“ နင် အိပ်နေပြီ ထင်တာ တော်သေးတာပေါ့ ရင်ငွေရယ် ”

“ အေး ငါ အိပ်တော့မလို့ ဖုန်းပိတ်ခါနီး ထပြည်လို့ ကိုင်လိုက်တာ ”

“ ဆောရီး ရင်ငွေ ငါဘယ်လိုမှ အိပ်လို့မရလို့ နင့်ကို မေးချင် တယ် ”

“ ဘာမေးမလို့လဲ ရှိန်းရဲ့ ”

စိုးမိုးစာပေ

ရွှေလိပ်ပြာမှာတုန်းက တွေ့ခဲ့တဲ့ မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ လူ အကြောင်းက ငါ့ခေါင်းထဲဝင်နေတယ် ရင်ငွေ အဲဒီနေ့က နင့်ကို မမေး ရက်သလို ငါလည်းမကြားရဲလို့ မမေးခဲ့တာပါ ရင်ငွေ ငါ သိချင်တာ နင်နဲ့အဲဒီလူ ဘယ်လိုပတ်သက်နေသလဲဟင် ”

ရတ်တရက်မို့ ရင်ငွေ ဘာဖြေရမှန်းမသိ ဖြစ်ရ၏။ ရင်ငွေ အမှန်အတိုင်း ဖြေလိုက်ရမှာလား။ ဟင်အင်း မဖြစ်သေးဘူး ပြဿနာတွေ ခွတ်ထွေးကုန်မှာ သေချာသည်။

“ ရင်ငွေ နင် ဖုန်းကိုင်ထားတုန်းနေ ”

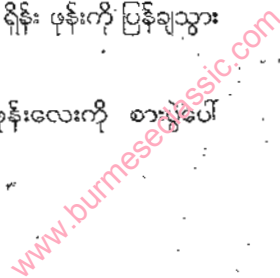
“ ငါ နားထောင်နေပါတယ် ရိန်း အဲဒီနေ့က ငါပြောခဲ့တာပဲ သူနဲ့ငါက မိတ်ဆွေတွေလို့ နင် ဒီအချိန်ကြီးမှ ထမေးနေတာကို ငါ အံ့ဩနေတာ ”

“ အိုကေ ရင်ငွေ နင့်နှုတ်က အဲဒီအဖြေကို သိရရင် ဒီအကျနပ်ပြီ ငါ့ရင်ထဲမှာ မတင်မကျကြီးနဲ့ နေလို့မရလို့ပါဟာ မနက်ဖြန် ဘဝပြီး ငါ့မှာအလုပ်ကိစ္စတွေနဲ့ နပမ်းလုံးရတော့မှာ ငါ ကြိုးစားနေတာတွေ နင်နဲ့ငါ့အနာဂတ်အတွက်ပါ ရင်ငွေရယ် ကဲ့ နင် အိပ်တော့နေရင် ရင်ငွေ ဒီအကြောင့် အိပ်ပျက်သွားရင် ဆောရီးပဲ ကောင်းသောညပါ ရင်ငွေ ”

နှုတ်ဆက်ဆုတောင်းသံလေးနှင့်အတူ ရှိန်း ဖုန်းကို ပြန်ချသွား ခဲ့သည်။

ရင်ငွေ ပင့်သက်မောကို ချရင်း ဖုန်းလေးကို စားပွဲပေါ် လှမ်းတင်လိုက်၏။

စိုးမိုးစာပေ

အိပ်ရာပေါ်ကို ပြန်လှဲအိပ်လိုက်သည့်တိုင် ရှိန်းစကားသံတွေက ရင်ငွေ့နားထဲမှမထွက်။

ရှိန်းရယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက် အနာဂတ်အတွက်တဲ့လား၊ နင့်အပေါ် ငါလိမ်ညှာနေတာ နင်သိခဲ့ရင်...။

ရင်ငွေ့အတွေးတို့ အဆုံးမသတ်ခင်မှာ ဖုန်းထဲက သီချင်းသံ လေး မြည်လာပြန်၏။

ရင်ငွေ့ ကောက်ယူဖွင့်ကြည့်တော့ ထိခတ်က ဖုန်းဆက်သွယ်မှု ဖြစ်နေခဲ့သည်။

“ဟဲ့လို ငွေ့ စောစောကတည်းက ကိုယ်ခေါ်နေတာ ဖုန်းလိုင်း မအားဘူး ဖြစ်နေလို့”

“ဟုတ်... ဟုတ်တယ် ထိ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် လှမ်းဆက်နေလို့”

“ငွေ့ အိပ်တော့မှာ မဟုတ်လား”
“အင်း ထိခတ်က ဖုန်းမလာတော့ဘူး ထင်နေတာ”

“မနက်မှဆက်မလို့ဘဲ ငွေ့ရဲ့ ဒါပေမဲ့ လွဲချော်မှာစိုးလို့ အခုပဲ လှမ်းဆက်လိုက်တာ မနက်ဖြန် ငွေ့နဲ့တွေ့ချင်တယ်”

“ကိစ္စရှိလို့လားဟင် ထိ”
“သိပ်အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းရှိလို့ပေါ့ ငွေ့ မသိဘူးလား”

“ဟင် ဘာလဲ ထိမပြောဘဲ ငွေ့ ဘယ်လိုသိမှာလဲ”
“ညှို့လိုက်တာကွာ အသေအချာ နားထောင် အရေးကြီးတဲ့

ကိစ္စက ကိုယ်အရမ်းလွမ်းနေလို့ ရင်ငွေ့ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို မတွေ့ရတာ ငါးရက်ရှိပြီလေ”

“ဟာ ထိကလည်း တကယ်မှတ်လို့ နားထောင်နေတာ”
“ဟာ တကယ်ပြောနေတာ ငွေ့ကော ကိုယ့်ကို မလွမ်းဘူးလား”

“သွား... မသိဘူး”
“မသိဘူးဆိုတာ မလွမ်းဘူးလို့ ပြောတာလား ပြော”

“ထိခော် ဘာတွေပြောနေမှန်း မသိဘူး ငွေ့ရှက်တယ် ဖုန်းချလိုက်တော့မှာ”

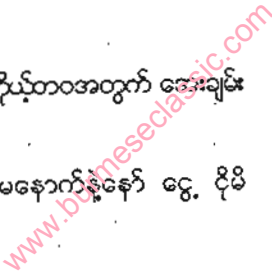
“ဟာ... မချနဲ့ခော် ကိုယ်နောက်တာပါ ငွေ့ အိပ်ချင်ပြေ သွားအောင် ပြောနေတာ ကဲ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စပြောမယ် နားထောင်ခော်”

ငွေ့ နားကလေးစွင့်ကာ နားထောင်နေလိုက်၏။ ထိက တခပ် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ

“မနက်ဖြန် ငွေ့ကို ကိုယ်အရမ်း သဘောကျမြတ်နိုးတဲ့ သူနဲ့ တွေ့ပေးမလို့”

“ဘာ... ဘာရယ် ထိ”
“ငွေ့နဲ့မဆုံခင် မပတ်သက်ခင်က ကိုယ့်တဝအတွက် အေးချမ်းမှုတွေ ပေးခဲ့တဲ့သူနဲ့ တွေ့ပေးမလို့ပါ”

“ထိ... ထိစကားက ဘာလဲ မနောက်နဲ့ခော် ငွေ့ ငိုမိ

တော့မယ်”

“တကယ်ပဲ ငွေအသံလေး ငိုသံစွက်လာတော့ သူ့အထွက်အောင် ရယ်မောလိုက်ရင်း

“အထင်မလွဲပါနဲ့ ငွေရယ် ငွေနှုတ်ပြေးတဲ့နောက်ပိုင်း သူ့ကိုယ်မရောက်တော့ပါဘူး”

“ထိ... ဘာတွေလဲ... ငွေနှားမလည်တော့ဘူး ထိ ငွေအတည်ပြောနေတာလား”

“ကိုယ့်စကားဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး အချစ်ရယ် အကိုယ်ပြောတဲ့သူက လူမဟုတ်ဘူး”

“ဟင်..”

ငွေ မျက်မှောင်လေးကုပ်ကွာ မင်သက်သွားရ၏။ လူမဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်သူလဲ ဘာလဲ တိရုတ္တန်လား။ ငွေ စဉ်းစားမရ။

“ထိ ပဟေဠိတွေ မလုပ်နဲ့ ဘာပြောတာလဲ ပြောကွာ”

“ဟင့်အင်း မပြောဘူး မနက်ဖြန် ကိုးနာရီကျရင် ကိုယ်ဆုံနေကျနေရာလေးက စောင့်နေမယ် ငွေလာခဲ့နော် ကားမယူလာနဲ့ ကိုယ့်ကားပါမယ်”

“ထိ... ထိပြောတဲ့လူမဟုတ်ဆိုတာ ဘာလဲ ဘာကောင်လဲ”

“ငွေတွေတော့ သိမှာပေါ့ ငွေသူ့ကိုဖြင်ရင် သိပ်ချစ်သွားမှာ ကိုယ်ပြောရုံတယ် အခုတော့ ဘာလဲစဉ်းစားပြီး အိပ်တော့ ဒါမှ အိပ်ပျော်

“အားရင် ငွေအိပ်မက်ထဲမှာ ကိုယ်ရှိနေမှာ -က အိပ်မက်လှလှမက်ပါစေ”

သူ့အက်က ဖုန်းကို ခိတ်ပစ်လိုက်တာမို့ ငွေဘာမှ ပြောခွင့်မလိုက်ခဲ့ပါ။ ပဟေဠိဆန်လှသော သူ့စကားတွေကြောင့် အိပ်မပျော်

ဘာဖြစ်နိုင်မလဲ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ စဉ်းစားရင်း ခေါင်းတွေ

လောတာပဲ အားတတ်တင်သည်။

ငွေ အိပ်ပျော်သွားတော့ အိပ်မက်ထဲမှာ တကယ်ပဲ ထိနှင့် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိရယ်။ ငွေအတွက် ထိက သခင်တစ်ပါးပါပဲ။

ငွေနှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိတဲ့ သခင်တစ်ပါးပါ။ ဒီ မညှို့ငင်ဘဲနဲ့တောင် ကြွေသက်ဆင်းမိသူက ငွေပါပဲကွယ်။

အခန်း (၂၅)

“ ဘယ်နှယ်လဲ ငွေ့ ညက အဖြေရှာတွေ့ပြီလား ”

“ မတွေ့ဘူး ခေါင်းတွေမူးပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ် ”

ငွေ့ စကားကြောင့် သူ သဘောကျ ကျေနပ်စွာ ရယ်မော

ပြန်တော့ ငွေ့ မျက်စောင်းလေး သူ့ဆီ လွင့်သွားခဲ့၏။

“ ကြည့် သူတစ်ပါး စိတ်ညစ်စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်ပြီး ပျော်နေတယ်ပေါ့လေ ”

“ ဟာ မဟုတ်ပါဘူး ငွေ့ရဲ့ ငွေ့စကားကို သဘောကျလို့ပါ ”

“ ဘာမှသဘောမကျခဲ့ ခုပြော ငွေ့နဲ့မတွေ့ခင် မပတ်သက် ခင်ကထိ မြတ်နိုးသဘောကျတဲ့သူ ထိဘဝကို အေးချမ်းမှုတွေ ပေးတဲ့သူ ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ လူမဟုတ်ရင် ဘာလဲပြော ”

“ ကဲ ခဏလေးစောင့်ပါကွာ မကြာခင် လက်တွေ့မြင်သိ တော့မှာပဲ စိတ်ချ အဲဒီကျ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မိတ်ဆက်ပေးမယ် ”

နောက်ဆုံးတော့ ငွေ့ပဲအရှုံးပေးလိုက်ရသည်။ ရင်ထဲမှာ

မကျဖြစ်မိတာအမှန်။

“ အဲဒီလို မျက်မှောင်ကြီးကုပ် နှုတ်ခမ်းလေးစုထားတာ တယ် ”

“ ထိနော် လာမစနဲ့ စိတ်တိုနေတာ ”

“ စိတ်တိုလည်း မပူပါဘူး ဟိုရောက်ရင် ကိုယ်ချောစရာမလိုတဲ့ ချောလိုက်တာနဲ့ ငွေ့ စိတ်ပြေသွားမှာ သိတယ် ”

“ လာပြန်ပြီ ဘာမှန်းမသိတဲ့ဟာကြီး တော်ပြီ ဘာမှမပြော တာ ”

“ ဟား ဟား ကောင်မလေး စဉ်းစားမရတိုင်း ဒေါကန်နေတယ် . . . ဟား ”

ငွေ့ စိတ်ဆိုးလေလေ သူက ရယ်မောလေလေ လုပ်နေ၏။

သူ့မျက်နှာလေးကို စုပုတ်ပြီး ငြိမ်နေလိုက်၏။

ကားလေးက ရန်ကုန်ဧရိယာကို ကျော်လွန်လို့ မင်္ဂလာဒုံဘက်ကို ညှပ်နေ၏။

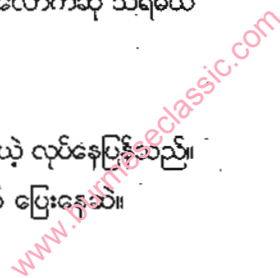
“ ထိ . . . ဘယ်အထိ မောင်းနေတာလဲ ”

“ ခဏလေးစောင့် နောက်မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက်ဆို သိရမယ် ကိုယ်တို့ကို ကြိုနေမှာပါ ”

“ လာပြန်ပြီ အဲဒီစကား ”

ငွေ့ မျက်စောင်းလေးထိုးတော့ ထိ ပြုံးယဲ့ယဲ့ လုပ်နေပြန်သည်။

အဲဒီခဲပုပ်ရောင် ကားကလေးကတော့ တစ်ရိပ်ရိပ် ပြေးနေသ။

ကားလေးက တသီးတသန့် ခြံဝင်းကျယ်ကြီးတွေနှင့် လင်းကြီးအတိုင်း မောင်းနှင်လာရင်း တစ်ခုသော ခြံဝန်းကြီးရှေ့မှာ ရပ်ထားသွား၏။

“ တီ...တီ ”

ကားဟွန်းသံနှစ်ချက်တီးလိုက်တော့ သံပန်းတံခါးကို အတိုးပြီး တစ်ဦးက လာဖွင့်ပေးသည်။

“ ကျွန်တော် စီမံခွဲခိုင်းထားတာတွေ အသင့်ပဲလား ဦးဖထီး ”

“ အသင့်ပါပဲဧ ငါ့မိန်းမ ချက်ပြုတ်စီမံနေတယ် ”

“ ဟုတ်ပြီ ပြီးမှ ကျွန်တော် လာယူပါမယ် ”

စကားသံဝဲဝဲနှင့် အဖိုးကြီးကို ထိနှုတ်ဆက်ပြီး ကားထိ ဆက်မောင်းခဲ့သည်။

ခြံကြီးတစ်ခုလုံး သစ်ပင်ကြီးငယ်တွေ အနှံ့အပြားလျက် ကွန်ကရစ် ကားလမ်းမလေးသည်ပင် နေရောင်မပောက်နိုင်ဘဲ အေးမြနေသည်။

ညာဘက်ကို ကွေ့ဝင်သွားသည့် လမ်းမလေးအဆုံးမှာတော့ တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးကို ရင်ငွေ့ မြင်လိုက်ရ၏။

ထိကားကို ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရပ်ရင်း တံခါးဖွင့်ဆင်းသည် ပြီးမှ ကားရှေ့က ကွေ့ပတ်လျှောက်ပြီး ငွေ့ဘက်က တံခါးကို ဖွင့်ပေး၏။

“ ဆင်းလေ ငွေ့ ကိုယ်ငွေ့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့ ”

ငွေ့ ခေါင်းကလေးညှိတ်ကာ ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ရင်း အပြာနုနု ဆေးရောင်သုတ်လိမ်းထားသော တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးကို ငွေ့

ဆက်ငေးမောကြည့်နေမိသည်။

“ ငွေ့နဲ့မိတ်ဆက်ပေးမယ့်သူက ဟောဒီ အိမ်ကလေးပဲလေ ”

“ ဘာရယ် ထိ ဒီတိုက်အိမ်ကလေး ”

“ ဟုတ်တယ်လေ ဒီအိမ်လေးက ကိုယ်တစ်ပတ်မှာ တစ်ရက်

အနားယူ အပန်းဖြေတဲ့နေရာလေးပေါ့ စိတ်ညစ်ညူးစရာတွေအားလုံး

နေရာလေးရောက်ရင် ကင်းစင်သွားတယ် ဒီအိမ်လေးကို 'အိမ်မက်ဘုံ'

ကိုယ်နာမည်ပေးထားတယ် ”

သူ့စကားတွေကို ငွေ့ တအံ့တဩလေး မင်သက်နားထောင်

နေမိ၏။ ငွေ့ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားသော နေရာလေးပဲ ဖြစ်၏။

“ ဟောဒီခြံကြီးထဲမှာ စားပင်သီးပင်ကြီးတွေ အစုံအလင်ရှိတယ်

အိမ်ကလေးအနောက်ဘက်မှာ နင်းဆိပ်ပန်းစိုက်ခင်းကြီးရှိတယ် စောစောက

အသံ ဦးဖထီးထို့ သားအမိ စိုက်ပျိုးနေထိုင်ကြတာ ကဲ ကိုယ်မိတ်ဆက်

တဲ့ အိမ်မက်ဘုံလေးကို ငွေ့ မြင်ပြီလား ”

“ ထိက သိပ်စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တာပဲနော် ”

“ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်တာ မဟုတ်ပါဘူး ငွေ့ရယ် ဘဝရဲ့ မွန်းကြပ်

တွေ ဖြေဖျောက်ဖို့ ကိုယ်ဖန်တီးထားတာ ဘယ်လောက်အေးချမ်းသလဲ ”

ထိစကားကိုတော့ ငွေ့ လက်ခံရမည်။ အေးမြသောအရိပ်

အောက်လွတ်လပ်သော ခံစားမှုနှင့် သန့်ရှင်းသော လေတို့၏ အရသာက

အိမ်ကို လန်းဆန်းကြည်လင်စေတာ အမှန်။

“ ငွေ့နဲ့မတွေ့ခင်က တစ်ပတ်ကိုတစ်ရက် ကိုယ် ဒီအိမ်မက်ဘုံ

လေးကို ရောက်တယ် ငွေ့နဲ့ဆုံပြီး တစ်လလောက်ရှိပြီ ဒီကိုမရောက် ဖြစ်တာ ငွေ့ကို ရောက်စေချင်လို့ ခေါ်လာခဲ့တာလေ ကံအထဲဝင်ရအောင် ငွေ့ အိပ်မက်ဘုံက ကြိုဆိုပါတယ် "

တိုက်တံခါးသော့လေးကို သူ့ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ကာ ရှေ့မှလှမ်းထင် တော့ ငွေ့ လိုက်ဝင်ခဲ့ရသည်။

ညှော်ခန်းလေးက ရှင်းသန့်နေသည်။ နံရံမှာ ကပ်ထားသော ရှုခင်းပန်းချီကားတွေက အေးချမ်းစေ၏။ အမြင်ငြိမ်းချမ်းသော အပြာ ရောင်ခန်းဆီးတွေနှင့် မှန်တံခါးကျယ်ကြီးက အလင်းရောင်ကောင်းစွာ ခံစားရစေသည်။

ပရိဘောဂပစ္စည်းဆိုလို့ ကျွန်းဗီရိုကြီးတစ်လုံးနှင့် ရှိုးကော်စီနီ တစ်လုံးသာရှိ၏။ အခန်းအလယ်က အညှော်ရောင်မှန်ချပ်ခံထားသော စား ရှည်ပုလေးနှင့် အိမ်ကံသော ရေမြှုပ်ဆိုဟာထိုင်ခုံကြီးတွေကလည်း အပြာ ရောင်နုနု အမြင်ငြိမ်းအေးစေသည်။

" အထဲမှာ အိပ်ခန်းနစ်ခန်း ရေချိုးခန်း အိမ်သာ မီးဖိုခန်း စာကြည့်ခန်း စားသောက်ခန်း အစုံပါတယ် ငွေ့ရဲ့ "

သူ တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက် လိုက်ပြတာကို ငေးကြည့်နေ ရင်ငွေ့ စိတ်ကလေးတွေ ငြိမ်းချမ်းလာရ၏။

" လာ ငွေ့ ငွေ့ သိပ်သဘောကျမယ့် မြင်ကွင်းတစ်ခု ကို ပြမလို့ "

သူ ဦးဆောင်ခေါ်သည့်အတိုင်း တိုက်အိမ်အနောက်ဘက်

ဆီသို့ ငွေ့ လိုက်ခဲ့ရပြန်သည်။

မှန်တံခါးကျယ်ကြီးတွေမှာ ခန်းဆီးပြာတွေ တပ်ဆင်ထားသော အခန်းက လေသာဆောင်လေးလို ရှိနေ၏။

" ဟင်... ထိ လေသာဆောင်ကလည်း အိမ်အနောက်ဘက်မှာ နော် အဆန်းပဲ "

" ငွေ့မျက်လုံးတွေ ခဏလောက် မှိတ်ထားလိုက်လေ "

" ဘာလုပ်မလို့လဲ ထိရဲ့ "

" မျက်လှည့်ပြမလို့ ခဏလေး အလွန်ဆုံး စက္ကန့်သုံးဆယ်ပေါ့ " ငွေ့ ခေါင်းကလေးညှိတ်ကာ မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ထားလိုက်၏။ ငွေ့စိတ်ထဲက စက္ကန့်တွေကို ရေတွက်ကြည့်နေမိသည်။

" ခုနှစ်... ရှစ်... ကိုး... တစ်ဆယ် "

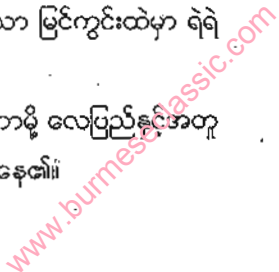
သင်းပျံ့ထုံဆီသော ပန်းရနံ့က နှင်းဆီပန်းရနံ့တွေဟု ငွေ့ နှိပ်နေ၏။ မျက်ဝန်းတွေ ဖွင့်ကြည့်ချင်လှပေမယ့် ငွေ့ မဖွင့်မိသေးပါ။

" ရပြီ... ငွေ့ မျက်လုံးတွေ ဖွင့်လိုက်တော့ "

သူ့အသံကြားမှ ငွေ့မျက်ဝန်းအစုံကို ဖွင့်ကြည့်မိသည်။ ငွေ့ အိမ်အဟော့င်းသား မင်သက်စေသော မြင်ကွင်း

အပြာရောင်ခန်းဆီးတွေ ဖယ်လိုက်သော မြင်ကွင်းထဲမှာ ရဲရဲ သော နှင်းဆီပန်းခင်းကြီးကို မြင်နေရသည်။

မှန်ပြတင်းတံခါးကြီးတွေကို ဖွင့်ထားတာမို့ လေပြည်နှင့်အတူ အိမ်မွှေးသော နှင်းဆီရနံ့က စူးစူးလေး သင်းနေ၏။

ငွေ အံ့သြသော မျက်နှာဝန်းလေးတွေနှင့် သူ့ကို လှမ်းကြည့်
တော့ သူ ငွေ့ကို ပြုံးပြုံးလေး ငေးကြည့်နေ၏။

“ အံ့သြစရာကောင်းလိုက်တာ နင်းဆီပန်းခင်းကြီးက အကျယ်
ကြီးပဲနော် ”

“ အဲဒါ ကိုယ်စိုက်ခိုင်းထားတာပေါ့ ငွေ့ရဲ့ ဦးဖထီးထီး
သားအဖကို ဒီနင်းဆီခြံကြီး ပေးထားခဲ့တာ သူ့တို့အတွက် ဝင်ငွေကောင်း
တယ် ကိုယ့်အတွက်မို့လည်း အဆင်ပြေတယ် နင်းဆီပန်းရနံ့ကို ကိုယ်
သဘောကျတယ် ငွေ့ရဲ့ ”

“ ငွေ့လည်းကြိုက်တယ် မွေးနေတာပဲနော်... အား... ဝမ်း
ငွေ့ ခေါင်းလေးမော့ မျက်လုံးလေးမှိတ်ကာ အားပါးတရ ရှုရှု
ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထုံအီသော ရနံ့တွေက သွေးထဲအထိ စိမ့်ဝင်သွားသလို ရှိ၏။
ငွေ့ မျက်ဝန်းလေး ပြန်ဖွင့်မိတော့ ထိ ငွေ့ အနားမှာ ရောက်နေ၏။
မျက်ဝန်းတွေ စကားသံကင်းမဲ့စွာ စက္ကန့်ပေါင်းများစွာ ဆုံမိကြ
၏။ ငွေ့ရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်။ သူ့အကြည့်တွေထဲမှာ ဆွဲငင်ခံထားရပြီလား

“ ငွေ့ရယ် သိပ်ချစ်တာပဲကွာ ”

သတိထားမိတော့ သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲကို ငွေ့ ရောက်နေ၏။
ငွေ့စွဲမက်တွယ်ငြိခဲ့ရသော ရေမွှေးရနံ့ ထုံအီအီလေးကို ရှုရှုက်ရတော့
အသက်ရှူမှားမတတ်ပါဘဲ။

“ ငွေ့ ကိုယ့်ရင်တွေ အရမ်းခုန်နေတယ် ”

ငွေ့ နားအနားတိုးကပ်ကာ လှိုက်မောသံနှင့် သူ့ဆို၏။ ငွေ့
သူ့ကို မော့ကြည့်မိ၏။

နဖူးပြင်လေးမှာ နွေးခနဲအနမ်းတစ်ပွင့် ကြွေ၏။ ငွေ့ရင်ခုန်သံ
တွေ တားဆီးမရတော့ဘူး ထိရယ်။

ပါးပြင်နုနုမှာ အနမ်းတို့ ဆက်ကြွေဆင်းတော့ ငွေ့ မျက်နှာလေး
ပေါ်ကို နင်းဆီပွင့်ဖတ်နီတွေ ဖြန့်ကျဲခင်းလိုက်သည့်အလား။

ငွေ့ မျက်တောင်ကျောလေးတွေ စင်စကျသွားခဲ့သည်။
နှုတ်ခမ်းမှာ ပူနွေးစိစွတ်သော အထိအတွေ့နှင့် ရှိန်းမြဲသွားခဲ့၏။
သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ နစ်မြုပ်ရင်း ငွေ့လက်ငွေ့ကလည်း
သူ့ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို ပွေ့ဖက်ထားမိသည်။

ရှိန်းမြဲမှု အနမ်းတို့အောက်မှာ နင်းဆီရနံ့တွေကိုလည်း ငွေ့
မေ့လျော့နေခဲ့သည်။

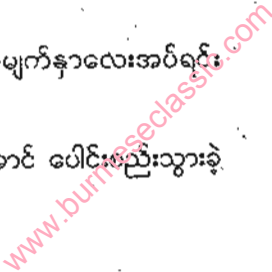
ချစ်ခြင်း၏ဆွဲအားမှာ ငွေ့ လွင့်ပျောပါသွားလေလှ...
ထိမျက်နှာလေးက ငွေ့ မျက်နှာပေါ်မှ ဖယ်ခွာသွားခဲ့သည်။

“ ငွေ့ မင်းလေးကို ကိုယ်မြတ်နိုးမှုသက်သက်ပါ မခြေရက်
အိဘူးကွာ ”

“ ထိ... ရယ် ”

သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ အရှက်မျက်နှာလေးအပ်ရင်း
ကျောပြင်ကို ငွေ့ တင်းတင်းပွေ့ဖက်ထားမိ၏။

ရင်ခုန်သံတွေ စက္ကန့်မှ မိနစ်တိုင်အောင် ပေါင်းစည်းသွားခဲ့

ကြမ်း

“ ငွေ နှင်းဆီခြံထဲ ဆင်းရဲအောင် ငွေ အိမ်ပြန်ရင် လက်ဆောင် ခူးပေးလိုက်မယ် ”

“ တကယ်နော် ”

“ တကယ်ပေါ့ ငွေရယ် ကဲ လာ ခြံထဲဆင်းကြမယ် ပြီးရင် ဖထီးရဲ့ဇနီး ဒေါ်လေးဝိုင်းလက်ရာနဲ့ မနက်စာ စားကြမယ် အပြန်မှာ နှင်းဆီလက်ဆောင်တွေ ပေးလိုက်မယ်နော် ”

ငွေလက်ဖဝါးလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော သူ့လက်ဖဝါးလေး နွေးထွေးနေခဲ့၏။

အိပ်မက်ဘုံလေးထဲမှာ ငွေ အရာအားလုံးကို မေ့လျော့ကြည့် ခဲ့ရတာ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

ငွေပြန်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင် နှင်းဆီပန်းတွေ တပွေ့တပိုက်ကြီး သယ်ယူလာ၏။

“ ဟယ်... အများကြီးပဲ ”

“ ဘုရားတင် အလှဆင်ပေါ့ ငွေရယ် ကြာရှည်ခံအောင် ပန်းဖူးလေးတွေပဲ ခူးလာခဲ့တာ နေဦး ဒါက ငွေ ခေါင်းမှာ ကိုယ်ပန်ပေး မလို့ ”

နှင်းဆီဖြူတစ်ပွင့်ကို သူ ငွေခေါင်းမှာ ပန်ဆင်ပေးမည်ပြုတော့ ငွေ အလန့်တကြား ခေါင်းခါငြင်းရင်း

“ မလုပ်နဲ့ထိ မပန်ပါနဲ့နော် ”

“ ဘာလို့လဲ ငွေရဲ့ ”

“ ဟို... ဟိုလေ နှင်းဆီပန်ရင် လွဲတတ်တယ်တဲ့ ”

ငွေ မဝံ့မရဲလေးဆိုတော့ ထိ နွေးနွေးကလေး ပြုံးရင်း

“ အဲဒါက နှင်းဆီနီမှလေ ဒါက နှင်းဆီဖြူပါ ငွေရဲ့ ကိုယ့်ရဲ့

ဖြူစင်မြတ်နိုးခြင်း သင်္ကေတပေါ့ ”

ငွေဆံ့နွယ်ခွေလိပ်တွေ ကြားထဲမှာ သူ နှင်းဆီဖြူလေးကို ဆင်သာစွာ ပန်ဆင်ပေးတော့ ငွေ ရှက်ပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းငုံ့ထားမိခဲ့။

“ ငွေ မော့ကြည့်ပါဦး ”

ငွေ မေးဖျားလေးကို ပင့်ကာ သူ မော့စေ၏။ နဖူးပေါ်ကို အနမ်းတစ်ပွင့် နွေးခနဲ လွင့်လာသေး၏။

“ ပြန်ကြည့်နော် ငွေတို့ လမ်းထိပ်အထိ ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ် ”

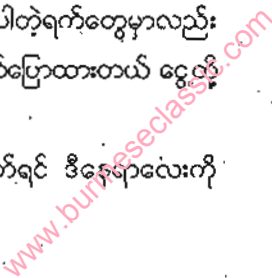
ငွေခေါင်းကလေးညိတ်တော့ သူ တိုးတိုးလေး ဆိုပြန်၏။

“ ဒီနေ့လေးကို ကိုယ့်တစ်သက် မမေ့တော့ဘူး ”

“ ငွေလည်း အိပ်မက်ဘုံလေးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး ဆီရယ် ”

“ ရော့ ငွေ ဒီသော့လေးကို ယူထား ငွေအချိန်မရွေး အိပ်မက်ဘုံလေးမှာ လာနေခွင့်ရှိတယ် ကိုယ်မပါတဲ့ရက်တွေမှာလည်း ယဉ်ကျေးတို့ ပိုးပိုးတို့နဲ့လာပေါ့ ဦးဖထီးတို့ကို ကိုယ်ပြောထားတယ် ငွေတို့ ဆိုချင်တာ မှန်သမျှ သူတို့စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ် ”

“ ကျေးဇူးပဲ ထိ ယဉ်ကျေးတို့ရောက်ရင် ဒီနေ့လေးကို

၁၈၆ ❖

❖

သဘောကျသွားမှာ သေချာတယ် "

“ ငွေ စိတ်တိုင်းကျနေပါ ကိုယ်ခွင့်ပြုတယ် ကဲ သွားရအောင် နော် ”

ငွေနံ့ဘေးမှာ မားမားမတ်မတ် ရှိနေသော ထိမျက်နှာကို ငွေ မြတ်နိုးစွာ မော့ကြည့်လိုက်မိ၏။

သေချာပါတယ်။

အချစ်ဆိုတဲ့အရာကို ငွေ အသေအချာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါပြီ မျက်ဝန်းတွေထဲက စကားလုံးတွေက နှုတ်ဖျားက စကားတွေထက် ပိုပြီး လေးနက်တတ်တယ်ဆိုတာ...။

အခန်း (၂၆)

နေ့လည်ပိုင်းမှာ နှင်းဆီပန်းစည်းကြီး ပွေ့ပိုက်ပြီး ရင်ငွေ ဖြန့်ရောက်လာတော့ မာမိတအံ့တံ့သြနဲ့

“ ဟင်... တယ်ကနှင်းဆီတွေလဲ သမီး အများကြီးပါလား ”

“ ယဉ်ကျေးနဲ့သူဦးလေးတစ်ယောက်ရဲ့ နှင်းဆီခြံသွားရင်း သူ့လာတာပါ မာမိ ”

“ ဒီလောက်အများကြီးကို အလကား ယူလာရသလား သမီးရယ် ”

“ ယဉ်ကျေးဦးလေးက ပိုက်ဆံပေးတာ မယူဘူး မာမိရဲ့ သူ့နှင်းဆီခြံကြီးက အကျယ်ကြီးပဲ သိလား နောက်လည်း လိုချင်ရင် ဆာယူတဲ့ ”

“ မလုပ်ပါနဲ့ သမီးရယ် နှင်းဆီက ဈေးကောင်းတယ် သူ့ခြံကြီးများရှာနေတာ ခဏ ခဏဆိုတော့ မကောင်းပါဘူး အခုလည်း အများကြီးပဲ သမီးဘာလုပ်မလို့လဲ ”

www.burmeseclassic.com

“ ဘုရားပန်းတင်မယ် အိမ်မှာရှိသမျှ အလှပန်းအိုးတွေ
ဆင်ဖို့ပေါ့”

“ အင်း ကောင်းပါတယ် သမီးလည်း ကုသိုလ်ရတာ
ဝေးတဲ့သူအတွက်လည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့ကွယ် ”

ငွေကိုယ်တိုင်ပဲ ဘုရားပန်းအိုးတွေထဲမှာ နှင်းဆီရနံ့
လှိုင်နေအောင် ကပ်သည်။

ညှော်ခန်းထဲက အလှပန်းအိုး၊ ဒယ်ဒီစာကြည့်ခန်းပါမကျန်
နှင်းဆီပန်းတွေနှင့် အလှဆင်သည်။

တစ်အိမ်လုံးမွှေးပျံ့နေသော နှင်းဆီရနံ့တွေကြောင့်
စိတ်ကလေးတွေ ကြည့်နှူးလန်းဆန်းနေရ၏။

ရေမှိုးချိုးပြီးတော့ ကျန်ရှိနေသေးသော နှင်းဆီပန်းတွေကို
အခန်းထဲမှာပဲ တင်ထားလိုက်၏။

ထမင်းဝိုင်းမှာ မာမိတို့နှင့်အတူ စားသောက်ပြီးတော့
အိပ်တော့မည်ဟု အကြောင်းပြကာ အခန်းထဲဝင်ခဲ့သည်။

စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော နှင်းဆီပန်းရောင်စုံတွေ
ကြည့်ရင်း ငွေ ခေါင်းထဲကို အတွေးတစ်ခု ဝင်လာ၏။

နှင်းဆီပွင့်ဖတ်တွေကို ချွေဖဲပြီး အိပ်ရာပေါ်မှာ ငွေ ပြန်
ပစ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ အခန်းတံခါးပိတ်ကာ ငွေ နှင်းဆီမွှေးရာကြီး
အသာ လှဲအိပ်ပစ်လိုက်၏။

စားပွဲပေါ်က ဖုန်းလေးကို လှမ်းယူပြီး ဂဏန်းလေးတွေကို
ဖိနှိပ်ခေါ်လိုက်သည်။

]] [၈ H. . ”

“ ထိ. . . လား. . . ငွေပါ ”

“ ဟင် ငွေစောစောစီးစီးပါလား ”

“ ဟုတ်တယ် အခု ငွေ ဘာလုပ်နေသလဲ သိသလား ”

“ ဘယ်သိမှာလဲ ငွေရဲ့ ”

“ ထိ စဉ်းစားကြည့်လေ ”

“ ဘာလဲ ကိုယ့်ကို ပဟောဠိ ပြန်လုပ်နေတာလား ရတယ်
ဆို ပြောကြည့်မယ် အခု ငွေ အိမ်သာထဲမှာဆိုရင်. . . ”

“ ထိနော် မညစ်စုတ်နဲ့ ”

“ ဟား. . . ဟား. . . မသိဘူးလေ ထင်တာရမ်းပြောရမှာကို ”

“ ပေါက်ကရမပြောနဲ့ အခုထိ အိပ်ရာပေါ်မှာ သိလား ”

“ ဟုတ်လား ဒါဆို အိပ်ပြီးဖုန်းပြောချင်ပြောမယ် ဒါမှမဟုတ်
ပြောပြမယ် ဒါမှမဟုတ် မိုးပေါ်ခြေနှစ်ချောင်းထောင်ပြီး ဇောက်ထိုး

ပြောနေသလား တစ်ခုခုပဲ ”

“ ထိ. . . ”

“ အားလားလား နားကန်းမတတ်ဘဲ ”

“ ကန်းပစေပေါ့ ပေါက်ကရတွေ ပြောနေတာကိုး နေဦး ထိ
ထဲကဘာသံတွေလဲ မှိန်းမသံတွေလို့ပဲ ”

“ဟုတ်တယ် အခု ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ အိန္ဒြာလေးကော သက်မွန်လေးကော ရှိနေတယ်”

“ထိ ဘာဖြစ်လို့ မျက်နှာပြောင်နေတာလဲ”

“ဗုဒ္ဓေါ ကိုယ့်မျက်နှာကို ဘယ်လိုမြင်လိုက်တာလဲ”

“တော်ပြီ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

“ဟား... မလုပ်နဲ့ စတာပါကွာ ကိုယ်အခု ရေချိုး ထမင်းစားပြီးလို့ ညှော်ခန်းထဲမှာ ဗီဒီယိုဇာတ်ကား ထိုင်ကြည့်နေတာ အိန္ဒြာနဲ့သက်မွန်တို့ ပါတဲ့ကား”

“တိဗ္ဗိကြီး ပိတ်လိုက်စမ်းပါ ပြီးရင် ငွေစကားကို နားထောင်”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ဖုန်းထဲက အသံတွေပျောက်သွား၏။ သည်တော့မှ ငွေကျေကျေနပ်နပ်လေးပြုံးရင်း ထိအသံလေးကို နားစွင့်နေလိုက်၏။

“ကိုင်း ပိတ်လိုက်ပြီ ငွေ ပြော ကိုယ်နားထောင်နေပြီလေ”

“ငွေလေ ထိ ပေးလိုက်တဲ့ နှင်းဆီဖုန်းတွေ ဘုရားမှာ တင်ထားတယ် တစ်အိမ်လုံး မွှေးအိနေအောင် အလှဆင်ထားတယ် အခု ပိုနေတဲ့နှင်းဆီတွေကို ပွင့်ဖတ်လေးတွေခွေပြီး နှင်းဆီမွှေလုပ်အိပ်နေတာ”

“ဟာ ဟုတ်လား တကယ် စိတ်ကူးကောင်းတာပဲ ငွေ”

“တစ်ခန်းလုံး နှင်းဆီရနံ့တွေ ဝေနေတာပဲ သိလား”

“ဟာ ဒါဆို ကိုယ်တောင် ငွေအခန်းထဲ ပြေးလာကြည့်ခွင့်

ပိုက်တာကွာ”

“လာခဲ့လေ... အဟင်း... ဟင်း”

“မရယ်နဲ့ ကိုယ်အခု ထကယ်လာမှာ ငွေ အိပ်ခန်းပြတင်းခါး ဖွင့်ပေးထားနော်”

“ဟေ့ ထိ ငွေ အလကားနောက်တာကို တကယ်မလာနဲ့”

“ဟား... ဟား ကောင်မလေး ထကယ်မှတ်လို့ လန့်သွားတယ် မဟုတ်လား မျက်လုံးကြီးကို ပြူးသွားတယ်”

“အဲမယ် ဘာလို့လန့်ရမှာလဲ”

“တကယ် မလန့်ဘူးလား ဒါဆို မလန့်ဘူးဆိုတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို ဒဏ်ခတ်မယ် ကဲ”

“အို... ထိ... ဘာတွေပြောမှန်း မသိဘူး... သွား”

“ဟား... ဟား... ဟား”

ငွေ တကယ်ပဲ ရင်လေးလှိုက်ခတ်တို့နီရိုကာ ဖုန်းလေးကို ခတ်ပစ်လိုက်မိသည်။ အနမ်းခြေရာ ထင်ခဲ့သော နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို အသာစမ်းကိုင်ကြည့်မိသေး၏။

ထိရယ်။ အနမ်းတွေအောက်မှာ စွဲလမ်းစွာ ယစ်မူးတိမ်းညွတ်နေတာ ငွေရယ်ပါ။

ပူနွေးနေတဲ့ အနမ်းတွေက အိပ်မက်တွေ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ တကယ်ဆို ဆွဲငင်အားကြီးမားတဲ့ ထိရဲချစ်ခြင်းမှာ ပျော်ဝင်ခဲ့ရသူက ငွေပါပဲ။

ဒါတွေအားလုံး အိပ်မက်တစ်ခုလို ပျောက်မသွားပါရစေနဲ့။

အခန်း (၂၇)

“ ရှိန်းက သမီးကိုလည်း ခွင့်တောင်းပြီးပြီဆို ဟုတ်လား သမီး ”

“ ဟုတ်တယ် မာမိ ”

“ မာမိက မင်္ဂလာပွဲကို ရက်ရွှေ့ချင်တာ မဟုတ်ဘူး မဆုနဲ့ အသေအချာ စီစဉ်ပြီးမှ နောက်ဆုတ်ရမယ်ဆိုတော့ အင်းလေ သမီး တလည်း နားလည်လက်ခံတယ်ဆိုတော့ ဘာဇာတ်နိုင်မှာလဲ ”

ရှိန်းဘက်က အစီအစဉ်ပြောင်းကာ မင်္ဂလာပွဲ ရက်ရွှေ့လိုက်တာ ဘိုတော့ မာမိမလိုလားမှန်း ထင်ရှားနေ၏။ ငွေကတော့ ကျေနပ်ဝမ်းသာ စိတ်ကို ဖုံးကွယ်ရင်း

“ ရှိန်းက အခွင့်အရေးရတုန်း ကြိုးစားချင်တယ်တဲ့ မာမိ အခု သူနဲ့လာတွေ့တဲ့ နိုင်ငံခြားက လုပ်ငန်းရှင်တွေက ဒီမှာ ဆောက်လုပ် ဆောက်လုပ်ကြီးတစ်ခု တည်ထောင်မှာလေ ”

“ မဆု မာမိကို ပြောပြပါတယ် ရှိန်းကလည်း သမီးနဲ့သူတို့

နှစ်ယောက် အနာဂတ်အတွက်တဲ့လေ ဒီတော့ မာမိမှာ ငြင်းရခက်ခဲ ဖြစ်နေတာပေါ့။”

“ မာမိက ဘာဖြစ်လို့ ဇွတ်အတင်းစိမ့်နေချင်တာလဲ ”

“ အသေအချာ စိမ့် မင်္ဂလာဝတ်စုံ အပ်ပြီးမှ ရက်ရွှေသွားတာ မသင့်တော်ဘူးလေ သမီးရဲ့ အနည်းနဲ့အများ သိက္ခာထိခိုက်စရာ ဖြစ်တာပေါ့ ”

“ ဘယ်သူသိလို့လဲ မာမိရယ် မင်္ဂလာဖိတ်စာတောင် နှိုက်ထားသေးတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ”

“ မာမိနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းကို အသိပေးထားတာတော့ ရှိတာပေါ့ သမီးရဲ့ နောက်လထဲ မင်္ဂလာပွဲလုပ်မယ့် ပြောထားတာ ”

“ မာမိကလည်း ဘာမှမဖြစ်သေးဘူး ဘာလို့လျှောက်ပြောရတာလဲ ”

“ ဟဲ့ ပြောရမှာပေါ့ သေချာပြီဆိုပြီး မာမိကော မဆုတောင်းတာတွေ သွားလာနေတော့ မေးကြတယ် ဒီတော့ ပြောရတာပေါ့ ”

“ ကဲပါ မြတ်ရယ် မင်းတို့မိတ်ဆွေခြင်း ဆုံလို့ကြည့်လို့ ပြောကြတာ ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး ဖိတ်စာပေးပြီး ကြေငြာထားတာမှ မဟုတ်ဘဲကွာ ”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်နေသော ဒယ်ဒီက ဝင်ပြောမှပဲ မာမိ နှုတ်ဆိတ်သွားတော့သည်။ ဒါပေမဲ့ မာမိကကား အဆုံးမသတ်သေးဘဲ

“ မြတ် စဉ်းစားမိတာ မင်္ဂလာပွဲ မဟုတ်တောင် စေ့စပ်ပွဲ သုပ်ထားရင် ကောင်းမလားလို့ ”

“ ဟာ မာမိကလည်း မဟုတ်တာ ”

“ ဘာမဟုတ်တာလဲ သမီး ”

“ ဟို မာမိပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ စေ့စပ်ပွဲဆိုတာလည်း အလုပ်တွေ ရှုပ်ဦးမှာပဲ ရှိန်းက လုံးဝအားလပ်တာ မဟုတ်ဘူး ”

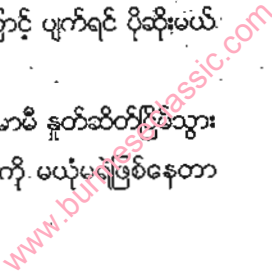
“ ဘာခက်တဲ့ကိစ္စမလို့လဲ လူကြီးစုံရာနဲ့ အသိသက်သေတွေ ခေါ်ပြီး နာရီပိုင်းလောက်ပဲ စီစဉ်ရမှာလေ ”

“ မာမိရယ် ကသုတ်ကရိုက်နဲ့ စီစဉ်ရမယ့်ပွဲကြီး မလုပ်ပါနဲ့ အမိလုပ်ပုံက သမီးသိက္ခာကျတယ် ရှိန်းကိုပဲမရရင် သမီးက ယောက်ျားမတော့မယ့် အတိုင်းပဲ ”

ရင်ငွေ မာမိအစီအစဉ်ကို လက်မခံနိုင်တာမို့ ဖြေရှင်းချက်တွေ အကုန်ပျက်နေတော့ မာမိ မကျေနပ်။ ဒယ်ဒီက...

“ သမီးပြောတာလည်း မှန်တယ် မြတ် မင်္ဂလာပွဲကြာမှ အစီအစဉ်ပေး ခမ်းခမ်းနားနား စီစဉ်စမ်းပါကွာ မောင်ရှိန်းလည်း အလုပ်ကို စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်ပါစေ မင်းလုပ်ပုံကြီးက ကိုယ့်သမီးသိက္ခာ ထိခိုက်စေတယ် စေ့စပ်ပွဲလုပ်ပြီးမှ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ပျက်ရင် ပိုဆိုးမယ် ကလေးတွေ ဆန္ဒမပါဘဲ မလုပ်နဲ့ ”

ဒယ်ဒီက ယတိပြတ်ဝင်ပြောတော့မှပဲ မာမိ နှုတ်ဆိတ်ပြီးသွားခဲ့။ ရှိန်းနှင့်ရင်ငွေတို့ကိစ္စမှာ မာမိက ရင်ငွေကို မယုံမရဲဖြစ်နေတာ

၁၇၆ ◊

သေချာ၏။

မာမိမျက်ဝန်းတွေက ရင်ငွေ့ကို အကဲခတ် ဂရုစိုက်နေတာ
လည်း ရင်ငွေ့သိသည်။

ရင်ငွေ့ ဟန်မပျက်နေမှ။

အခန်း (၂၈)

တနင်္ဂနွေရက်က ထိ နားရက်ဆိုပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့
အတွက် တစ်နေကုန် နားခွင့်မရပါ။

ကုမ္ပဏီဆိုင်ခွဲများကိစ္စ။ လုပ်ငန်းအစည်းအဝေးကိစ္စ။ အရောင်း
ခွဲများကိစ္စတွေက ဝင်လာတတ်၏။

ထိုအခါမျိုးမှာ ထိ မနက်ပိုင်း တစ်ပိုင်းလုံး ရှင်းစရာကိစ္စများကို
ပြတ်အောင် ရှင်းလင်းရ၏။ နွေလည်ပိုင်း အလုပ်နားခွင့်ရတော့မှ

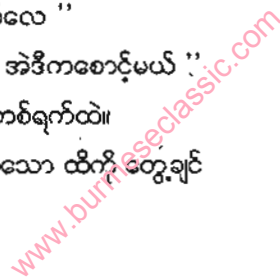
“ ငွေ့... ကိုယ် အခုမှ အလုပ်ပြီးတာ ငွေ့ကို တွေ့ချင်
ဇယ်ကွာ ”

“ ထိ ဘယ်မှာရှိမှာလဲ ငွေ့ လာခဲ့မယ်လေ ”

“ မစွတာဂစ်တာကို လာခဲ့လေ ကိုယ် အဲဒီကစောင့်မယ် ”

တံစိတ်မှာ ဆုံခွင့်ရတာက တနင်္ဂနွေတစ်ရက်ထဲ။

သည်ရက်လေးမှာ အလုပ်တွေ ရှုပ်တတ်သော ထိကို တွေ့ချင်
မယ့် မတွေ့ရတော့ ငွေ့လည်းလွမ်းသည်။

ထိ အလုပ်ပြီးလို့ ဖုန်းဆက်ချိန်ကို စောင့်နေသော ငွေ ထိ ဖုန်းဆက်သွယ်မှုရလျှင် ဝမ်းသာကျေနပ်ရသည်။

အခုလည်း ထိခေါ်တော့ ငွေအပြေးကလေး ရောက်ခဲ့ ပြန်သည်။

နှစ်ဦးသားဆုံတော့ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့ရင်း ပြောမကုန်နိုင်ခဲ့။

“ငွေ... ငွေကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တယ်”

“ထိကိုလည်း ငွေ ချစ်ပါတယ် ထိရယ်”

“တကယ်လား ဒါဆိုရင် ငွေကို ကိုယ်ရချက်ချင်း ခိုးသွားတော့ မယ်ကွာ”

“ရှင်”

ငွေမျက်လုံးလေး ဝိုင်းစက်ကာ သူ့ကိုကြည့်တော့ သူ သဘော ကျစွာ အသံလေးထွက်သည်အထိ ရယ်မောရင်း

“ဟား... ဟား ကောင်မလေး သိပ်ကြောက်သွားတယ် မိလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ထိရယ် ရုတ်တရက်ကြီးဆိုတော့ ငွေ အံ့ကြ သွားလို့ပါ”

“ကိုယ်က ချစ်လို့ကြည့်စယ်တာပါ ငွေရယ် စိတ်ချ ငွေထိ ကိုယ်က တန်ဖိုးထားပါတယ်ကွာ ကဲ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် သွားရအောင်နော်”

ထိ စိတ်တိုင်းကျ ငွေဆိုကာ ခေါင်းညိတ်တတ်တဲ့ စက်ဆိုး ကလေးတစ်ရပ်ပါ ထိရယ်။ နှစ်ဦးသား ဆိုင်ကလေးထဲက ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ထိက ငွေလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားတော့ ငွေကလည်း ထိ လက်မောင်းလေးကို ခိုတွယ်ရင်း ခေါင်းကလေးမိုထားမိသည်။

သင်းပျံ့သော ရေမွှေးရနံ့လေးက ထုံအိသင်းပျံ့နေ၏။ ထိနှင့်ဆုံ ဆွေစက သည်လိုရေမွှေးရနံ့လေးကို ငွေရှုဂိုက်စွလန်းခဲ့ရသည်။

“မောင်မိုးထိမြင့်”

ရုတ်တရက် ခေါ်လိုက်သံနှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ရပ်နေ သော အမျိုးသမီးကြီးကို ထိကော ရင်ငွေပါ မော့ကြည့်မိ၏။

“ဪ... အန်တီ... ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ထိက နှုတ်ဆက်မေးခွန်းလေးနှင့် ကြည့်နေပေမယ့် အမျိုးသမီး ကြီးအကြည့်တွေက ရင်ငွေဆီမှာ စူးစူးနှစ်နှစ် အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

ထိမိတ်ဆွေလားဟူသော အသံနှင့် ငွေဆုပ်ကိုင်ထားသော ထိလက်မောင်းကို အသာဖြေလွှတ်ပေးမိ၏။ ထိကတော့ ငွေလက်ကလေး

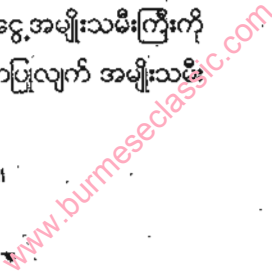
ကို ဝိုလိုတောင် တင်းတင်းဆုပ်ထားဆဲရှိသည်။

“မြေးအတွက် မုန့်ဝင်ဝယ်တာကွဲ့”

နှုတ်ကသာ ထိကို ဖြေပေးနေခဲ့တာဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးကြီး အကြည့်တွေက ငွေမျက်နှာပေါ်မှ မခွာနိုင်ခဲ့ပါချေ။

ထိကလည်း မိတ်ဆက်မပေးတာမို့ ငွေအမျိုးသမီးကြီးကို နှေးနှေးကလေးပဲ ပြုံးပြမိ၏။ ငွေ အပြုံးကို ဥပက္ခာပြုလျက် အမျိုးသမီး ကြီးအကြည့်တွေက ထိဆီ ပြန်ဦးလှည့်သွားခဲ့၏။

ငွေ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။

ဘယ်လိုအမျိုးသမီးကြီးပါလိမ့်။ တကယ်ဆို ထိရဲ့မိတ်ဆွေ
ငွေက ခင်မင်အသိအမှတ်ပြုဟန်နှင့် ပြုံးပြမိတာကို အပြုံးလေးနှင့်တော
တံ့ပြန်သင့်သည်။ အခုတော့

“ မင်းအချိန်ရရင်လည်း အိမ်တက်ကို ခဏလောက် လာခဲ့ပဲ
မောင်မိုးထိမြင့် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီထား ”

ထိကတော့ တည်ငြိမ်စွာနှင့်ပဲ အန်တီထားဆိုသော အမျိုးသမီး
ကြီးကို ခွန်းတံ့ပြန်၏။

“ ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး အန်တီထား ”

အမျိုးသမီးကြီး ခေါင်းညှိတ်ရင်း ထိမိတ်ကို တစ်ချက်ကြည့်သည်
ထိုအကြည့်တွေကလည်း အေးစက်နေဆဲ။

ထိဆွေခေါ်ရာနောက်ကို ငွေ လိုက်ခဲ့ရပေမယ့် အမျိုးသမီးကြီး
ကိုတော့ နားမလည်နိုင်စွာ ပြန်လှည့်ကြည့်မိ၏။

ငွေနှင့်ထိတို့ ကားပေါ်တက်ကြချိန်အထိ ထိုအမျိုးသမီးကြီး
ရပ်ကြည့်နေဆဲပါလား။

“ ထိ အဲဒီအန်တီကြီးက ဘယ်သူလဲ ”

“ ကိုယ့်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ ”

“ မိတ်ဆွေ ထိကို စကားပြောပုံက ရင်းနှီးသလို ရှိပေမယ့်
ငွေကို သူ့ကြည့်ပုံက တစ်မျိုးပဲနော် ”

“ ငွေ ထင်လို့ဖြစ်မှာပါကွာ ”

“ မဟုတ်ဘူး ထိ အခုထိတောင် အဲဒီမိန်းမကြီး ရင်ကြည့်
အတုနဲ့ပဲ ထိ လှည့်ကြည့်လိုက် သူ့မျက်လုံးတွေက ငွေကို မကျေမနပ်
ဖြစ်နေသလိုဘဲ ”

“ ဟာ... ငွေရယ် ငွေနဲ့အခုမှ မြင်ဖူးသိဖူးကြတာ ဘာလို့
အကျမနပ်ဖြစ်ရမှာလဲ အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ် အန်တီထားက မာနက
သိကြီးကြီးလေ ထားလိုက်ပါကွာ ငွေနဲ့ပတ်သက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ ”

“ ငွေစိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ ထိ အခု ငွေတို့ကားထွက်လာတဲ့
အချိန်အထိ အဲဒီအန်တီကြီး ရပ်ကြည့်ကျန်ခဲ့တယ် ထိ ”

“ ကဲပါ ငွေရယ် သူ့လုပ်ရပ်အတွက် ငွေ ဒီလိုခံစားရတယ်
အိုင် ကိုယ်ကြားထဲကပဲ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ နော်
အချုပ်ပေးကွာ ငွေ ”

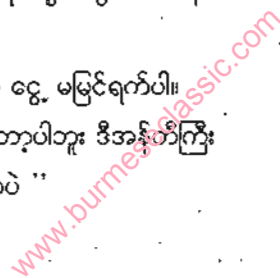
“ ထိက ဘာလို့တောင်းပန်ရမှာလဲ ထိဟောင်းပန်ရမယ့်ကိစ္စမှ
မဟုတ်တာ ငွေစိတ်ထဲမှာ အဲဒီအန်တီကြီးကိုပဲ ခံစားနေရတာ ”

ပင့်သက်မောတစ်ခု ထိဆီမှ ကြားရ၏။

ငွေ ထိကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲက တင်းကြပ်နေသော စိတ်ကို
အလျှော့ပစ်လိုက်ရ၏။ ထိမိတ်ဆွေဆိုတော့ ထိ ထိုကိစ္စအတွက် အားနာ
အဘာ ထင်ရဲ့။

ထိစိတ်ထဲမှာ ညစ်ညူးသွားတာတော့ ငွေ မမြင်ရက်ပါ။

“ ကဲပါ ထိရယ် ငွေ စိတ်ထဲမှာ မရှိတော့ပါဘူး ဒီအန်တီကြီး
အများပြီး ငွေကို ဆက်ဆံသွားတာ ဖြစ်နိုင်တာပဲ ”

ထိ ငွေကို လှည့်ကြည့်သည်။ ငွေ နွေးနွေးကလေး ပြုံးပြလိုက်
မိသည်။

ငွေကြောင့် ထိ စိတ်မညစ်ညူးစေချင်ပါ။

“ ငွေကို ကိုယ်သိပ်ချစ်သွားပြီ သိလား ငွေ ကိုယ့်အပေါ်တို့
ငွေက အရိပ်ကြည့် ချစ်တဲ့သူပါကွာ ”

ထိဆိုတော့ ငွေမျက်နှာကလေး ရှက်ရိပ်တို့ စွန်းထင်ရသည်။
ငွေရင်ထဲက နှလုံးသားကို ထိမြင်တတ်ခဲ့ပြီလား ထိရယ်။

အခန်း (၂၉)

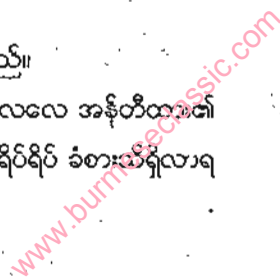
အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ငွေရင်ထဲက မတင်မကျူစိတ်တွေ ပြန်
အာလည်လာရ၏။ အာရုံထဲမှာ ဆုံခဲ့သော အန်တီထား မျက်ဝန်းအကြည့်
ဆွာကို ပြန်မြင်ယောင်လာသည်။

“ ကိုယ် ကြားထဲကပဲ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ
နော် ”

ထိ တောင်းပန်စကားတွေကိုလည်း ငွေ ပြန်ကြားယောင်
လာမိသည်။

အန်တီထားဆိုသော မိန်းမကြီးအတွက် ထိဘာကြောင့်
ကြားထဲက တောင်းပန်ခဲ့တာလဲ မသိတော့ပါ။

ဒါ ထိနှင့် မသက်ဆိုင်ဟု ငွေထင်သည်။
အသေအစွာချာ ပြန်မြင်ယောင်ကြည့်မိလေလေ အန်တီထား၏
မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အလိုမကျမှုတွေကို ငွေ တရိပ်ရိပ် ခံစားသိရှိလာရ
လေလေ ဖြစ်လာ၏။

ဘာကြောင့်လဲ။ အန်တီထားနှင့် ငွေ ဘယ်လိုဆက်နွယ်
ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသလဲ။

ငွေ မသိနိုင်ခဲ့တာလား။ အန်တီထားက ငွေကို သိနေခဲ့တာ
လေ။

“ သမီးလေး ”

မာမီအသံကြားမှပဲ ငွေ အတွေးစလေး ပြတ်တောက်ကာ
လှည့်ကြည့်မိသည်။

“ ဘာလဲ မာမီ မာမီ ဘာပြောမလို့လဲဟင် ”

“ ဪ နေ့လယ်က မဆုလာသွားတယ် သမီး မနက်ဖြန်ကျ
သိမ်းရဲ့မွေးနေ့တဲ့ အဲဒါ သမီးကို လာခဲ့ပါဦးတဲ့ ”

ရိုန်းရဲ့ညီငယ် သိမ်းကမ္ဘာရဲ့ မွေးနေ့ဆိုတော့လည်း ငွေအတွက်
မဖြစ်မနေ သွားရမည်ပွဲ ဖြစ်နေသည်။

“ မာမီနဲ့ဒယ်ဒီတော့ မနက်အလုပ်သွားရင်း အတူဝင်သွား
လိုက်မယ် သမီးကော အတူလိုက်မှာလား ”

“ ဟင့်အင်း မာမီတို့ ဝင်သွားနှင့်လိုက်ပါ သမီးဘာသာ
အေးဆေးမှပဲ သွားလိုက်တော့မယ် ”

ငွေ ပြောလိုက်ပေမယ့် မာမီက အခန်းထဲက ထွက်မသွား
သေးဘဲ ခုတင်စွန်းမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ ငွေမာမီမျက်နှာကို အကဲခတ်
ကြည့်ရင်း

“ မာမီ ဘာပြောစရာ ရှိသေးလို့လဲ ”

“ ပြောစရာ မရှိပါဘူး သမီးရယ် မေးစရာလေး ရှိလို့ပါ
ဒီရက်တွေမှာ သမီးအပြင်ထွက်တာ အရမ်းများနေသလားလို့ နေ့လည်
ကလည်း ညနေအထိ သမီးဘယ်သွားနေတာလဲ ”

“ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ ပြန်ဆုံလို့ပါ
အမိရဲ့ ”

မာမီကို မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲဘဲ ရင်ငွေ မျက်နှာလွှဲကာ
ဆိုမိ၏။ ဘယ်တုန်းကမှ မိဘကို မလိမ့်ညာတတ်တဲ့ ရင်ငွေ အခုတော့
သောဝါဒကံကို ကျူးလွန်မိတာ ကြာနေခဲ့ပြီ။

“ အင်း မာမီသမီး ပြောင်းလဲနေတာတော့ အမှန်ပဲ ဆိုင်ကို
ဆောင် တစ်ခါမှမလိုက်တော့ဘူး လည်လိုက်ပတ်လိုက် သူငယ်ချင်းတွေဆီ
သွားလိုက်ပဲ လုပ်နေတယ် ဘာလဲ အိမ်ထောင်မကျခင် စိတ်တိုင်းကျ
သူတ်လုပ်မှု အပြည့်အဝ ယူနေတာလား ”

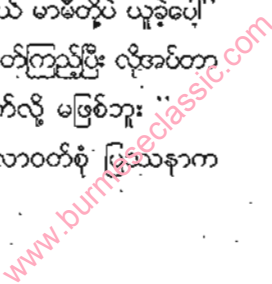
ငွေ မာမီစကားခြေရာအတိုင်း နင်းလျက် ပြုံးပြုံးကလေးပဲ
ပုလဲနေလိုက်ပါသည်။ မာမီက ငွေကို ပြုံးပြုံးလေးကြည့်ရင်း

“ မနက်ဖြန်ကျ မာမီနဲ့မဲဆုတို့ မဒီဆိုင်မှာ သမီးရဲ့သတို့သမီး
ဆာ်စုံသွားယူကြမလို့ အဲဒါ သမီးလိုက်ခဲ့ဦးနော် ”

“ ဟို သမီးမလိုက်တော့ပါဘူး မာမီရယ် မာမီတို့ပဲ ယူခဲ့ပေါ့ ”

“ လိုက်ခဲ့ပါ သမီးရဲ့ ဝတ်စုံက အစမ်းဝတ်ကြည့်ပြီး လိုအပ်တာ
နဲ့ရင် ပြန်ပြင်ဆင်ခိုင်းရမှာဆိုတော့ သမီးမလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး ”

အဲဒါတွေကို စိတ်ညစ်တာပါပဲ။ မင်္ဂလာဝတ်စုံ ဖြစ်သနာက

မပြီးသေးပါလား။ ငွေ စိတ်ညစ်မိ၏။

“ မောင်ရှိန်းကလည်း မနက်ဖြန်တစ်ရက် အားတယ်တဲ့ သူမား တို့ကို လိုက်ပို့ပေးမှာ သမီး ”

ရှိန်းပါ ပါလာမည်မို့ မာမိ မရအရ ခေါ်တော့မှာ သေချာ နေသည်။ ငွေ ငြင်းခဲ့ရင်လည်း ပြဿနာတွေပဲ ဖြစ်လာနိုင်တာနဲ့ နှုတ်ဆိတ်ခြင်းနှင့် လက်ခံလိုက်ရသည်။

“ မနက်ဖြန်တော့ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့မှ သမီးမလိုက်ဘူး မဖြစ်ဘူးနော် မာမိ သမီးကို ကြိုအသိပေးထားတာ က သမီး နားဆင် နားတော့နော် ”

အခန်းထဲက မာမိထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ငွေ ပင့်သက်မောလေး တွေ သိနေရသည့်အဖြစ်ကို မာမိ မသိနိုင်ပါလား။

ငွေ မညာချင်ပါဘူး မာမိရယ်။ အလိမ်အညာတွေနဲ့ မွန်ကြား လှပါပြီ။ နှလုံးသားရဲ့ တောင့်တမှုတွေကို ငွေအသိဦးနှောက်က အနှံ့ နေခဲ့ရတယ်။

ထိရယ် အဲဒါ ထိကိုချစ်ဖြစ်နိုးတဲ့ စိတ်တစ်ခုတည်းကြောင့် ပါကွယ်။ ငွေ နှလုံးသားက အလိုလိုဖြစ်တည်လာတဲ့ ချစ်ခြင်းဆိုတာ ထိ အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်လိုက်ပါကွယ်။

အခန်း (၃၀)

ခြံတံခါးက ငွေ လှမ်းဝင်လာကတည်းက ဆင်ဝင်အောက်မှာ ခုတ်နေသော ရှိန်းကို မြင်လိုက်ရသည်။ ငွေကိုမြင်တော့ ရှိန်း ကသုတ် ထုခိုက်ကလေး လျှောက်လှမ်းလာရင်း

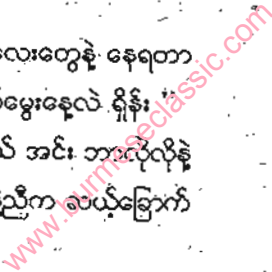
“ နောက်ကျလှည့်လား ရင်ငွေရယ် ငါ အခုပဲ ဖုန်းလှမ်းဆက် ဆင် ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ ”

“ လာမှာပေါ့ ရှိန်းရဲ့ တမင်နောက်ကျမှ ထွက်လာတာ လူအများ ခြား ကြားထဲမှာ မနေချင်လို့ ”

“ ဧည့်သည်တွေ မရှိတော့ပါဘူး ရင်ငွေရဲ့ ညီရဲ့သူငယ်ချင်း ခုတ်ပဲ ကျန်တော့တယ် ”

“ ကောင်းပါတယ် တစ်ခါတစ်လေ ကလေးတွေနဲ့ နေရတာ ကောင်းတယ် ဒါနဲ့ သိမ်းအသက် ဘယ်လောက်မွေးနေလဲ ရှိန်း ”

“ ကိုးနှစ်မြောက် မွေးနေ့လေ ရင်ငွေရယ် အင်း ဘာလို့လို့နဲ့ နေထိုင်အသက်တောင် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်ပြီ ငါနဲ့ညီက လယ်ခြောက်

နှစ်နဲ့ သုံးလကျော် ကွာတယ်လေ "

" ဘာလဲ အသက်ကိုတွက်ပြီး တရားရနေတာလား ရှိန်းရဲ့ သူ့ကိုပြုံးပြုံးလေး ကြည့်ရင်း ရင်ငွေ့ ဆို၏။ အနက်ရောင် ဘာလောက်စိအင်္ကျီလေးကို အနက်ရောင်လုံချည်နှင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင် ထားသော ရင်ငွေ့သည် သူ့မျက်ဝန်းထဲမှာ နတ်သမီးလေးတစ်ယောက် လှပလွန်းနေသည်။

ငယ်ငယ်တုန်းက ခင်မင်ခဲ့ရသော ငယ်သူငယ်ချင်းလေးသည် အခုတော့ သူ့ရှေ့မှောက်မှာ နှလုံးသားက မြတ်နိုးရသော မိန်းကလေး အဖြစ် တည်ရှိနေခဲ့သည်။

" တရားရအောင်ထိ မရင့်ကျက်သေးပါဘူးဟာ ဒါပေမဲ့ အင်္ကျီတွေကို နှမော့လာတယ် ရင်ငွေ့ရဲ့ ငါ မြတ်နိုးချစ်ရတဲ့သူနဲ့ နေထိုင်နေ ဆိုတာ ဘာမှမရှိတော့ပါလား ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ငါ နောင်တတွေရနေတာ နှမော့နေတာဟာ "

ရှိန်းစကားတွေရဲ့ ဦးတည်ရာကို ငွေ့ ကြိုမြင်နေခဲ့သည်။ ရှောင်ထွက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်ရ၏။

ညှော်ခန်းထဲမှာ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ပျော်နေသော မွေးနေ့သို့ သိမ်းကမ္ဘာကို ရင်ငွေ့ လက်ကလေးမြှောက် နှုတ်ဆက်လိုက်မိသည်။

" ဟာ... မမငွေ့... လာပြီ "

သိမ်းကမ္ဘာက အသံလေးထွက်အောင် အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်နေ သွေ့နှင့်ရှိန်းတို့ကို ဆီးကြို၏။

" သိမ်း တယ်မိုက်နေပါလား ဝတ်ထားတဲ့ ဘောင်းဘီကော အင်္ကျီပါလှတယ် ဦးထုပ်နဲ့ဆို ပိုပြီးလိုက်ဖက်သွားတယ် တကယ် "

" ကိုကြီး ဗန်ကောက်သွားတုန်းက ဝယ်လာပေးတာ မမငွေ့ရဲ့ မွေးနေ့ရက်မှ ဝတ်ချင်လို့ သိမ်းထားတာလေ အဟဲ့ "

" မွေးနေ့ရက်မှ ထုတ်ကြားတာပေါ့လေ ဒီလိုကျတော့လည်း သိမ်းရဲ့ကိုကြီးက ရွေးချယ်တတ်သားပဲ သိမ်းနဲ့လိုက်တယ် "

" အခု သိမ်းမွေးနေ့အတွက် ကိုကြီးက လက်ဆောင်အဖြစ် ကြိုပေးထားခဲ့တာ မမငွေ့ရဲ့ မမငွေ့ကော သားဖို့လက်ဆောင်မပါဘူး လားဟင် "

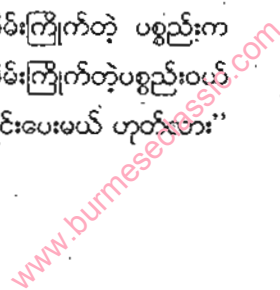
သိမ်းက ဘာလက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုမှ မပါသော ငွေ့ ထက်ထဲကို ကြည့်ကာ မေးသည်။ ရှိန်းက ညီဖြစ်သူ ခေါင်းလေးကို ဆစ်ချက်လှမ်းပုတ်ရင်း

" မင်းကလဲ လောဘကြီးလိုက်တာ အန်တီမြတ်တို့ ပေးသွား ပြီးပြီပဲကွ "

" ဟာ မဆိုင်ဘူးလေ ကိုကြီးရ မမငွေ့က သီးသန့်ပေးရမှာပေါ့ နော် မမငွေ့ သိမ်းကို ဘာပေးမှာလဲ "

" ပေးမှာပေါ့ သိမ်းရယ် အခု သိမ်းကြိုက်တဲ့ ပစ္စည်းက ဘာမှန်းမသိလို့ မမငွေ့ ဝယ်မလာတာ သိမ်းကြိုက်တဲ့ပစ္စည်းဝယ် တယ်လောက်ပဲကျကျ မမငွေ့ ပိုက်ဆံထုတ်ရှင်းပေးမယ် ဟုတ်လား "

" ဟင် တကယ်နော် မမငွေ့ "

“ အဟင်း ဓာကယ်ပေါ့ သိမ်းရဲ့ဒီည သိမ်းလိုချင်တာ စဉ်းမနက်ဖြန်ကျ မမငွေဝယ်ပေးမယ် မမငွေရဲ့ မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေါ့ကွာ ”

“ ဟေး ”

သိမ်းကမ္ဘာက ငွေလက်ကိုဆွဲကာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီဆီခေါ်ဆောင်သွား၏။ ပြီးတော့ ငွေလက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း

“ ဟိတ်... ဒါ... ငါရဲ့မမ မမရင်ငွေတဲ့ အခု ငါ့မွေးနေ့မှာ မမက သိမ်းဝယ်ချင်တာဝယ်တဲ့ ဘယ်လောက်ဈေးကြီးကြီး မွေးနေ့လက်ဆောင်ဝယ်ပေးမှာတဲ့ ”

သိမ်းကမ္ဘာက ခပ်ကြားကြားလေးဆိုတော့ ကလေးတွေအားလုံး ဟေးခနဲ ပျော်ရွှင်စွာ ဟစ်အော်လိုက်သည်။ ရင်ငွေကိုယ်တိုင်လည်း ကလေးအုပ်စု၏ အပျော်တွေ ကူးစက်ကာ ကြည်နူးနေရတော့၏။

ထိုစဉ် ကလေးအုပ်စုထဲမှ ကောင်မလေးတစ်ယောက် ရင်ငွေရှေ့ကိုထွက်လာသည်။ အနီရဲ့ရဲ့ ဂါဝန်လေးနှင့် ပါးအိန်နီနီလေးတွေ ရဲနေသော ချစ်စရာမိန်းကလေး၏ မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေကတော့ ရင်ငွေကို စူးစူးရဲရဲလေး မော့ကြည့်ရင်း

“ နာမည်က ရင်ငွေဟုတ်လား ”

မေးလိုက်သည့်အသံက အရွယ်ငယ်လေးနှင့် မလိုက်ဖက်အောင် စူးရှမာထန်ထန်လေးမို့ ရင်ငွေ နားမလည်နိုင်စွာ မျက်မှောင်လေးကုပ်မိ၏။ သိမ်းကမ္ဘာက

“ ဟုတ်တယ်လေ မမရင်ငွေပေါ့ ဘာဖြစ်လို့လဲဟ ”

ကောင်မလေး၏ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးတွေ တင်းစေ့ရှုံ့မဲ့သွားရင်း

“ မုန်းလိုက်တာ အရမ်းပဲ သိလား ”

“ ဟင်... ”

“ ဘယ်လို... ”

မမျှော်လင့်သောစကားကြောင့် ရင်ငွေ မင်သက်ကြောင်တွေ နေမိ၏။ ကောင်မလေးက နာနာကျည်းကျည်းအကြည့်တွေကို ချာခိန်ခိန်သိမ်းကာ ဧည့်ခန်းထဲက ပြေးထွက်သွားခဲ့၏။

“ နွေပီတောက် ”

သိမ်းကမ္ဘာက ကောင်မလေးအမည်ကို အော်ခေါ်ရင်း ပြေးလိုက်ကြိုးစားသည်။ သို့ပေမယ့် ကောင်မလေး ခြံထဲမှာရပ်ထားသော ချီးချီးရောင်ပါဂျဲရိုးကားကြီးပေါ် တက်သွားခဲ့လေပြီ။

“ နွေပီတောက်... နွေပီတောက် နေဦးလေ ”

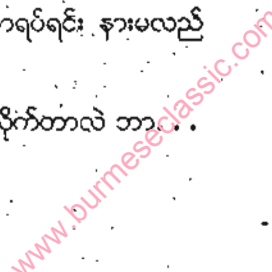
“ မောင်း... မောင်း... မနေဘူး ”

ကောင်မလေး စူးစူးဝါးဝါးလေး အော်ကာ အမိန့်ပေးတော့ ဘာပေါ်က လူကြီး ကားကို ဝှေးခနဲ မောင်းထွက်သွားခဲ့တော့၏။

အားလုံးမင်သက်ကြောင်တွေနေသလို ရင်ငွေလည်း မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိဆဲ။ ရိုန်းက ရင်ငွေအနားမှာရပ်ရင်း နားမလည်နိုင်သော မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်နေခဲ့၏။

“ ရိုန်း... သူ... သူ ငါ့ကိုဘာပြောလိုက်တာလဲ ဘာ... ”

ဘာဖြစ်ကုန်တာလဲဟင် ”

ရင်ငွေ မျက်ရည်စလေး ရစ်ဝိုင်းလျက် မေးလာတော့ ရှိန်း
ခေါင်းကိုခါရမ်းရင်း

“ သူ လူမှားပြီးပြောတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ရင်ငွေရယ် ”

“ လူမှားတာ ဟင့်အင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး သူ ငါ့ကို သေသေ
ချာချာကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီးပြောတာ ငါ့နာမည်ကိုမေးပြီး ပြောလိုက်တာ
နင်မြင်ပူပါတယ် ”

ရှိန်း ဘာပြောရမှန်း မသိပါ။ တကယ်လည်း ကလေးမလေး
အမူအရာအားလုံးကို သူ့မြင်ခဲ့တွေ့ခဲ့သည်။ မယုံနိုင်လွန်းလို့ သူတောင်
ဘာမှမဆိုနိုင်ခဲ့ပါ။

“ ဒီကလေးလေးက ငါ့ကို အရမ်းမှန်းတယ်တဲ့ မှန်းလိုက်တာထဲ
သူ့မျက်ဝန်းတွေကို ငါ အသေအချာ မြင်လိုက်တယ် ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်
ငါ့ကိုဘာလို့ သူ မှန်းတီးနေရတာလဲဟင် ”

စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေကြောင့် ရင်ငွေ မျက်နှာလေး ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်နေ
၏။ ရှိန်း ရင်ငွေပခုံးလေးကို နှစ်သိမ့်စွာ လှမ်းကိုင်လိုက်ရင်း

“ နင့်စိတ်တွေ လျော့ချလိုက် ရင်ငွေ ဘာမှန်းမသိတဲ့ ကိစ္စ
ပြီးတော့ ကလေးမလေးတစ်ယောက်ပြောတဲ့ စကားကို နင် ဒီလောက်
မခံစားပါနဲ့ဟာ ”

“ ဟင့်အင်း ငါ မခံစားလို့မရဘူး ရှိန်း ကလေးတစ်ယောက်က
နာကျည်းမှန်းတီးရလောက်အောင် ငါ ဘာလုပ်ခဲ့မိလို့လဲ ”

“ ငါပြောသလို လူပဲမှားသလား နာမည်ပဲမှားသလား တစ်ခုခုပဲ

ဖြစ်မှာပါ ရင်ငွေရယ် ညီသူငယ်ချင်းလေးပါ နွေပိတောက်ဆိုလားပဲ ”

“ သေချာတာကတော့ ငါ သူ့ကို အခုမှမြင်ဖူးတာပဲ ရှိန်း
ပြီးတော့ ကလေးတစ်ယောက် မှန်းတီးတဲ့အကြည့်တွေနဲ့ ကြည့်သွားတာ
ငါ သိပ်ခံစားရတယ်ဟာ ”

“ ရင်ငွေ နင့်စိတ်တွေ လျော့ပစ်လိုက်တာ ဟိုမှာ ကွဲလေး
ဘာတောင် မေ့ပြီး ပြန်ပျော်နေကြပါပြီဟာ ”

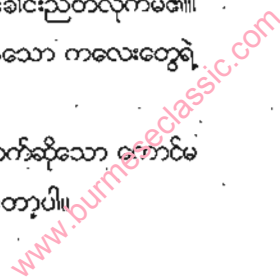
သိမ်းကမ္ဘာတို့ ကလေးတစ်သိုက်ကတော့ အားလုံးပြန်ပြီး
ပျော်ရွှင်စွာ ကစားနေကြပြီ။ ရင်ငွေမှာသာ ရင်ထဲမှာ အပျော်တွေ
ပျောက်ဆုံးလို့ သွားခဲ့ရ၏။

“ ရှိန်း ငါ နွေပိတောက်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုတွေ့ပြီး
အကြည့်ချင်တယ် ဘာတွေလွဲမှားနေသလဲဆိုတာ အရမ်းသိချင်
တယ်ဟာ ”

“ နင့်ခံစားချက်ကို ငါ နားလည်ပါတယ် ရင်ငွေရယ် စိတ်ချ
ပဲ စုံစမ်းပေးမယ့် ကတိပေးတယ် ငါတို့က လူကြီးတွေလေဟာ ကလေး
တွေကို အလောတကြီး မကိုင်တွယ် မဖြေရှင်းသင့်တာ နင်သိမှာပါ ”

ရှိန်းစကားကြောင့် ရင်ငွေနားလည်စွာ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိ၏။
သိမ်းကမ္ဘာနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်စွာ ကစားနေသော ကလေးတွေရဲ့
အပျော်တွေကိုလည်း ရင်ငွေ မဖျက်ဆီးရက်ပါ။

လောလောလတ်လတ်မှာတော့ နွေပိတောက်ဆိုသော ကောင်မ
လေး ပျော်နေသော ကလေးအုပ်စုထဲမှာ မရှိရာတော့ပါ။

ဒါ ရင်ငွေကြောင့်လား။ ဟင်အင်း မဟုတ်နိုင်ဘူး ထင်ပါတယ်။

“ ရင်ငွေ... လာဟာ ဒန်ပေါက်သွားဇားရအောင် ”

“ ဟင်အင်း ငါ စားလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ရှိန်း ”

“ ရင်ငွေရယ် ညီရဲ့ဒါနလေး မြောက်အောင် နှင်လိုက်စားပါ လာပါဟာ စောစောက ကိစ္စကို ငါ စုံစမ်းဖြေရှင်းပေးမယ် တစ်စုံတစ်ခု လွဲချော်နေတာပဲ ဖြစ်မယ်လို့ ငါယုံတယ် နင့်စိတ်ကို ပေါ့ပေါ့ထား လိုက်ဟာ ”

ရှိန်းစကားကို ရင်ငွေ လက်ခံလိုက်ရသည်။

ရင်ငွေအတွက် ခူးပေးသော ဒန်ပေါက်ထမင်းပန်းကန်ထဲကို

ရှိန်းက ကြက်အသည်းအမြစ်တွေကို ခပ်ထည့်ပေးသည်။

“ စားနော်... ရင်ငွေ ”

ရင်ငွေ ခေါင်းကလေးညိတ်ပြလိုက်ရပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့

ရှုပ်ထွေးမှုတွေနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။

အာရုံထဲမှာ နွေပိတောက်ဆိုသော ကောင်မလေး၏ မျက်ဝန်း စူးစူးအကြည့်တွေကို မြင်နေ၏။ နာနာကျည်းကျည်း စကားသံတွေတို့ ကြားနေမိသည်။

ဘာတွေလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။

ဘယ်လိုအဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ရင်ငွေရင်ဆိုင်တွေ့နေရတာလဲ။ တကယ့်ကို စဉ်းစားရခက်လိုက်တာ။

အခန်း (၃၁)

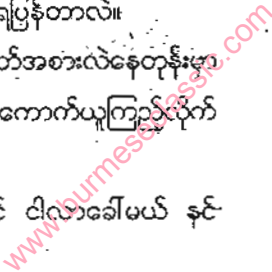
အစီအစဉ်က မာမိနှင့်အန်တီဆုလတ်ပါ လိုက်ခဲ့ကြမည် ဖြစ်ပေမယ့် ရှိန်းက ဘယ်လိုအကြောင်းပြ ဖျက်လိုက်သည်မသိ။ မင်္ဂလာသတို့ ဘဝေဝတ်စုံ သွားယူဖို့အတွက် ရှိန်းနှင့်ရင်ငွေတို့ နှစ်ယောက်ပဲ သွားဖို့ မာမိပြောလာသည်။

“ မာမိနဲ့မဆု မလိုက်ဖြစ်တော့ဘူး သမီး သမီးနဲ့ရှိန်းထဲ သွားလိုက်တော့နော် ခဏနေရင် သမီးကို ရှိန်းလာခေါ်လိမ့်မယ် ဆင့်သင့် ပြင်ထားလိုက် သမီး ”

မာမိစကားကြောင့် ရင်ငွေ နားမလည်သလို ဖြစ်ရ၏။ ရှိန်းနှင့် ရင်ငွေတို့နှစ်ဦးပဲသွားဖို့ မာမိ ဘာကြောင့်စီစဉ်ပြန်တာလဲ။

ရေမိုးချိုးပြီး ရင်ငွေအခန်းထဲမှာ အဝတ်အစားလဲနေတုန်းမှာ နန်းသံက မြည်လာသည်။ ဖုန်းလေးကို ရင်ငွေ ကောက်ယူကြည့်လိုက် တော့ ရှိန်းဆီက ဖြစ်နေသည်။

“ ရင်ငွေ နောက်ဆယ်မိနစ်ကြာရင် ငါလာခေါ်မယ် နင်

ပြင်ဆင်ပြီးပြီလား "

" အေး ငါ အခု အဝတ်အစားလဲနေတယ် မာမိတို့က ဘာလို့ အစီအစဉ်ပြောခင်းသွားရတာလဲ ရှိန်း နင်သိသလား "

" နင်နဲ့ငါ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားပါရစေလို့ မာမိကို ငါ တောင်းဆိုခဲ့တာ ရင်ငွေ မနေ့က နွေပိတောက်ကိစ္စ ငါနင့်ကို ပြောပြ ချင်လို့ "

" ဘာရယ် နွေပိတောက်ကိစ္စ ဟုတ်လား ရှိန်း နင် စုံစမ်းပြီးပြီလား "

" အေး မနေ့ညနေကပဲ ငါ အားလုံးသိခဲ့ရတယ် "

" ဘာ... ဘာတဲ့လဲဟင် ရှိန်း ဒီကောင်လေး ငါ့ကို ဘာလို့ ဒီလိုပြောသွားရတာလဲဟင် ပြောစမ်းပါ "

" ရင်ငွေ ငါ အခုပဲ လာတော့မှာ ဒီကိစ္စကို ငါတို့အေးအေး ဆေးဆေး ပြောကြရအောင်ဟာ "

ရှိန်းစကားကြောင့် ရင်ငွေ ပိုလို့တောင် သိချင်စိတ်တို့ ပြင်ပ လာရ၏။ ရှိန်းလေသံ ရှိန်းစကားတွေကို နားထောင်ကြည့်ရုံနှင့် တစ်စ တစ်ရာ ထူးခြားနေပြီဟု ရင်ငွေ နားလည်မိ၏။

" အေး... အေး နင် အမြန်လာခဲ့ ငါအဝတ်အစား လဲပြီး နင် အသင့်ပဲ "

ဖုန်းကိုပိတ်၊ ကယျာကသီ အဝတ်အစားလဲလိုက်ရသည်။ ပြော တင်းနေသော မျက်နှာလေးပေါ်မှာ ပေါင်ဒါလေး ဖို့လိုက်၏။

ပြီးတော့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာထိုင်ရင်း ရှိန်းကို အာင့်နေလိုက်သည်။

" ဟင် သမီးမြန်လိုက်တာ အလှလေးဘာလေးတောင် မပြင် တော့ဘူးလား "

" ဟင့်အင်း ရပါပြီ မာမိ "

ပိတောက်ခြောက်ရောင် ဘလောက်အကျီနှင့် ထမိလေး ထပ်ဆင်ထားသည့် ရင်ငွေကို မာမိက ပြုံးပြုံးလေးကြည့်နေရင်း

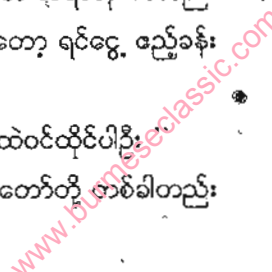
" အင်း မာမိသမီးလေးက ချောပြီးသားပါလေ ပြန်လာမှ သတို့သမီးဝတ်စုံလေးနဲ့ သမီးဘယ်လောက်လှသလဲဆိုတာ မာမိ ကြည့်ရ နိုင်မယ် "

မာမိစကားတွေထက် ရင်ငွေ မျက်ဝန်းတွေက ခြံထဲကိုပဲ အမျှော်မျှော် အာရုံရောက်နေတော့ မာမိ ဘယ်လိုထင်မြင်သွားသည်မသိ။ ရင်ငွေကို ခေါင်းကလေး တညိတ်ညှိတ်ကြည့်နေရင်း

" မောင်ရှိန်းကို မျှော်နေတာလား သမီး သူ လာမှာပေါ့ကွယ် " မာမိစကားအဆုံးမှာပဲ ရှိန်းရဲ့ ပါဂျဲရိုးကားကြီးက ခြံထဲကို အာင်းဝင်လာလေသည်။ ရင်ငွေ ဟန်မဆောင်နိုင်ဘဲ ထုရပ်လိုက်မိသည်။ ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရှိန်း ကားထိုးရပ်တော့ ရင်ငွေ ဧည့်ခန်း ထဲခါးအနီး ရောက်နေပြီ။

" ဟဲ့ သမီး နေပါဦး မောင်ရှိန်း အထဲဝင်ထိုင်ပါဦး "

" မထိုင်တော့ဘူး အန်တီမြတ် ကျွန်တော်တို့ တစ်ခါတည်း "

သွားလိုက်တော့မယ်နော်”

“အေး အေး ဒါဆိုလည်း သွားကြ သွားကြ မဒီဆီ မာနီ ဖုန်းဆက်ထားတယ် သမီး မင်္ဂလာဝတ်စုံနဲ့ပတ်သက်ပြီး သမီးစိတ်တိုင်း မကျရင် တစ်ခါတည်း ပြောနော် သူ စိစဉ်ပေးလိမ့်မယ်”

မာမိစကားကို ရင်ငွေခေါင်းညိတ်ပြုပြီး ကားပေါ်တက်ထိုင် လိုက်သည်။ ရှိန်းက ကားလေးကို ဦးလှည့်ကာ မောင်းထွက်သည်။

ဧည့်ခန်းတံခါးဝမှာ ပြုံးပြုံးကြီး ရပ်ကျန်ရစ်ခဲ့သော မာနီ ကိုလည်း ရင်ငွေ သတိမထားမိတော့ပါ။

ခြံပြင်ကို ကားလေးရောက်သည်နှင့် ရင်ငွေ ရှိန်းကို အလော တကြီး မေးလိုက်မိသည်။

“ရှိန်း နွေ... နွေပိတောက်ကိစ္စက ဘယ်လိုလဲ ပြောစမ်းပါ”

“ခဏလေးစောင့်ပါ ရင်ငွေရယ် နင့်ကိုပြောပြချင်လွန်းလို့ ငါ နင်နဲ့အတူ သွားဖြစ်အောင် နှီးတီးလိုက်တာ ကျေးဇူးပြုပြီး နင် ခဏတော့ သည်းခံစောင့်စမ်းပါ”

ရင်ငွေ လှုပ်ရှားနေသော စိတ်ကို ဖြေလျော့ချရင်း ကူရှင်မှာ မှီထိုင်လိုက်သည်။ ကားကလေးက တရိပ်ရိပ် ပြေးနေဆဲ။ ရှိန်း မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်တော့ ရင်ငွေကို တစ်ချက်ကြည့်တဲ့ ကားကိုယ် ဂရုတစိုက် မောင်းနှင်လေသည်။

မြကျွန်းသာပန်းခြံဝင်းရှေ့က ကားစတင်မှာ ကားလေးထိုးရပ် သွား၏။

“ဆင်းလေ ရင်ငွေ ကန်ပေါင်မှာ လမ်းလျှောက်ရင်း စကား ပြောကြတာပေါ့ဟာ”

ရင်ငွေကားတံခါးဖွင့် ဆင်းမိသည်။ ရှိန်းအမူအယာက နှုတ်ခမ်းစွာ တည်ငြိမ်လွန်းနေလေလေ ရင်ငွေ ပိုသိချင်လာမိလေလေ ဖြစ်ရ၏။ နှစ်ဦးသား ကန်ပေါင်ဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ကြသည်။

“ရှိန်း နွေပိတောက်ကိစ္စ ပြောစမ်းပါ ငါ အရမ်းသိချင်နေပြီ” တိတ်ဆိတ်နေမှုကို ရင်ငွေဆက်ပြီး မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ရှိန်း နှုတ်ခမ်းကို လှမ်းဆွဲကာ မေးမိ၏။

ရှိန်း ခြေလှမ်းတို့ကို တုံ့ခနဲရပ်ပစ်ပြီး ရင်ငွေ မျက်နှာကို ကြည့်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ ရင်ငွေ မျက်ဝန်းတွေကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရင်း

“နွေပိတောက်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ပခင်က ဦးမိုးထိမြင့်တဲ့”

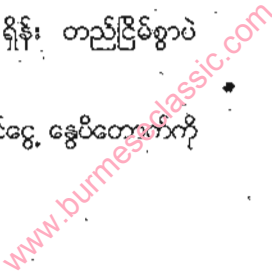
“ဘာ... ဘာရယ် ရှိန်း... ဘယ်လို...”

ရင်ငွေမျက်ဝန်းတွေ အလွန်တကြား ပိုင်းစက်ကာ တုန်လှုပ် ဆွဲချက်ချားသွားခဲ့တာကို ရှိန်းငေးစိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

“နွေပိတောက်အမေက ဦးမိုးထိမြင့်... ဒါ... ဒါဆို... သူ မမေကကော”

ရင်ငွေ ကတုန်ကရင်လေးမေးတော့ ရှိန်း တည်ငြိမ်စွာပဲ ဖြန်ဖြေ၏။

“နွေပိတောက်အမေက ဆုံးသွားခဲ့ပြီ ရင်ငွေ နွေပိတောက်ကို နှီးပြီးပြီးချင်း ဆုံးသွားခဲ့တာ”

“ ဆုံးသွားပြီ ဟုတ်လား ”

ရှိန်းအဖြေစကားကို ရင်ငွေ သံယောင်လိုက်ကာ မယုံနိုင်အောင် ခံစားနေရ၏။ မိုးထိမြင့်တဲ့။ ထိ များလား။ နွေပိတောက်အဖေဆိုတာ ငွေရဲ့ထိများ ဖြစ်နေမည်လား။

“ ရှိန်း... ရှိန်းကြားတာ တစ်ခုခုများ မှားနေသလားဟင် ”

“ မမှားဘူး လုံးဝမမှားဘူး ရင်ငွေ နွေပိတောက်ရဲ့ အဖွား ဒေါ်ထားထားကိုယ်တိုင် ငါ့ကိုပြောပြခဲ့တာပါ ”

“ ဟင့်အင်း... ဒါ... မဖြစ်နိုင်ဘူး... မဖြစ်နိုင်ဘူး ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ရှိန်း... မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟာ ”

ရင်ငွေခေါင်ကလေးခါရမ်းကာ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ငြင်းဆိုနေ၏။ ရှိန်း ရင်ငွေကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ပင့်သက်ရှိက်လိုက်မိ၏။

“ ရင်ငွေ အခု နင်သိနေတာတွေအကုန် အမှန်တရားချည်းပဲ ဒေါ်ထားထားက နင့်ကိုမြင်ဖူးတယ် နင့်နာမည်ကို သိတယ် သူ့သားမက် မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာလည်း သူ့သိနေ တယ်တဲ့ ”

“ ဟင်... ”

ရှိန်းလေသံတွေက အေးစက်နေပေမယ့် ဒေါသလှိုင်းတွေ သင့်နေခဲ့၏။

“ နင် ငါ့ကိုညာခဲ့တာပဲ ရင်ငွေ ဒီလူနဲ့ပတ်သက်နေတယ် မဟုတ်လား ဟင် နင်ဖြေစမ်းပါ ရင်ငွေ ”

ရင်ငွေ မတုန်မလှုပ် မျက်ဝန်းကြောင်ကြောင်လေးနှင့် ကြည့်နေ ဆော့ ရှိန်း အားမလိုအားမရဖြစ်ကာ ပန်းတွေ လှုပ်ခါရမ်းပစ်လိုက်မိ၏။

“ ရင်ငွေ ငါ့ကိုပြောစမ်းပါ နင်နဲ့မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ ကောင်နဲ့ ချစ်နေသလား ပတ်သက်နေကြပြီလားဟင် ”

“ ငါ... ငါ ဝန်ခံတယ် ရှိန်း ”

“ ဟာ... ”

ရှိန်းရဲ့ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်တွေ ပြေလျော့ကုန်၏။ ရှိန်း မယုံနိုင်စွာ တုန်လှုပ်လျက် ရင်ငွေကို ကြည့်သည်။ နှုတ်ခမ်းတွေ တဆတ် ဆတ် တုန်ကာ တစ်စုံတစ်ခုပြောဖို့ အားယူသည်။ ပြီးမှ ချာခနဲ ကျော့ခိုင်း တာ လက်နှစ်ဖက်နှင့်ဆံပင်တွေထဲ ထိုးဖွပ်စ်သည်။

“ နင် သိပ်မိုက်တယ် ရင်ငွေ တောက် ငါ့ကိုလည်း ညာခဲ့တယ် ”

“ နင့်ကိုငါ ညာခဲ့တာ မာမိတို့ အစီအစဉ်တွေကို ကြောက်လို့ပါ ပြီးတော့ သူနဲ့ငါ ချစ်ခဲ့ကြတာ ဘာမှမကြာသေးဘူး အချိန်တန်ရင် နင့်ကိုငါ ဖွင့်ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ ”

“ အချိန်တန်ရင် ဟုတ်လား ရင်ငွေ ဘာလဲ မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့ ဘာကို နင်က ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် ရည်ရွယ်ထားလိုက်တာလားဟင် ”

“ ငါ... ငါ သူ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာ မြတ်နိုးခဲ့တာပါ ရှိန်း ပေးမဲ့ အခုကိစ္စတွေ ငါ ဘာမှမသိခဲ့ဘူး ”

“ ဘာ... ဒါဆို ဒီကောင်က နင့်ကို လိမ်ညာသိုက်ခဲ့တာပေါ့ ”

“ ငါက မမေးဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ ”

“ တော်စမ်း ရင်ငွေ နှင်မမေးဖြစ်ခဲ့တယ်ပဲထားဦး သူက ဖွင့်ပြောရမယ့်ကိစ္စကြီး သူ့မှာမိန်းမရှိတယ် ပြီးတော့ နွေပိတောက်ဆိုတဲ့ သမီးတစ်ယောက်ပါ ရှိနေတယ် ဒါနဲ့တောင်ကွာ ”

ရှိန်း ဒီလောက် ဒေါသထွက်နေတာ ရင်ငွေ တစ်ခါမှ မမြင် ဖူးပါ။ အမြဲတမ်း တည်ငြိမ်နေတတ်သော ရှိန်း အခုတော့ ခေါင်းတခါခါ အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့် ဒေါသတွေ လှိုင်းထန်နေ၏။

ရင်ငွေကိုယ်တိုင်လည်း ဘာစကားမှ မပြောနိုင်။ မယုံကြည် နိုင်သော စိတ်နှင့်အံ့သြချောက်ချားနေခဲ့ရ၏။ နွေပိတောက်ရဲ့ အမှန် မျက်ဝန်းနှင့် နာကျည်းသော စကားသံတွေ ပြီးတော့

ထိနှင့်အတူ ရှိနေတုန်းက ရင်ငွေကို စူးစူးရဲ့ရဲ့ အကဲခတ် ကြည့်ခဲ့သော အန်တီထား ဆိုသည့် အမျိုးသမီးကြီး။ ဒါ... ထို ယောက်ျားမကြီးပဲပေါ့။ ရက်စက်လိုက်တာ ထိရယ်။

တကယ်ဆို အမှန်ကို ထိ ပြောပြသင့်ခဲ့တာပေါ့။

“ ရင်ငွေ... ”

ရှိန်းအသံကြောင့် ရင်ငွေ မော့ကြည့်မိသည်။ ရှိန်း မျက်ဝန်း ဒေါသအရိပ်တွေ မပြယ်သေးပေမယ့် ရှိန်းအသွင်ကတော့ ခံစားချက် အားလုံးကို ချုပ်ထိန်းပြီးခဲ့သည့်အသွင်။

“ နင် ရှေ့ဆက်မမိုက်နဲ့တော့ ဒီကိစ္စကြီးကို နင်မေ့ပစ်လို့ တော့ အခုချက်ချင်း မေ့လိုက်တော့ဟာ ”

“ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဟင် ရှိန်း ”

ရှိန်း ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်သည်။ ရင်ငွေ ပန်းနှစ်ဖက်ကို အသာဆုပ်ကိုင်ရင်း ရင်ငွေမျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်၏။

“ နင် ဘာမှမလုပ်နဲ့ ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲနေပေး ငါ ဒီလူကို စာရင်းရှင်းမယ် ရင်ငွေ ”

“ ဟင့်အင်း မဟုတ်ဘူး ရင်ငွေကိစ္စ ရင်ငွေရှင်းမယ် ရှိန်း ”

“ နင် ဘာမှမပတ်သက်သင့်ဘူး နင့်ကိစ္စကို ငါရှင်းမယ် ” ရင်ငွေ ခေါင်းကိုခါရမ်းမိ၏။ ရင်ထဲမှာ ဒေါသတွေလား နာကျည်းမှုတွေလား။ တစ်ခုမှမဟုတ်။ လှည့်စားခံလိုက်ရသော အဖြစ် ဆစ်ခအတွက်ပဲ နာကျင်ခံစားနေရတာ။

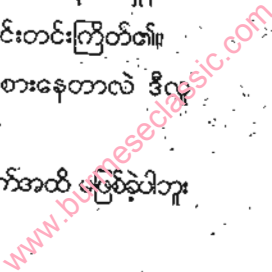
ထိရယ် တကယ်ဆို နှလုံးသားက ပထမဆုံးအချစ်ကို ရင်ငွေ ခံစားပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရတာပါ။ အားလုံးကိုဆန့်ကျင်ပြီး ချစ်ခဲ့တာပါ။ ဒါတွေ အားလုံးကို ထိက လှည့်စားအနိုင်ယူပစ်လိုက်တာလားဟင်။

“ ဟင် ရင်ငွေ နင်ငိုနေတယ် မငိုစမ်းပါနဲ့ နင်ငိုစရာ အကြောင်း မရှိဘူး ဒီလိုလူယုတ်မာအတွက် နင်ငိုစရာ အကြောင်းမရှိဘူး နင် ကိုရည်တွေနဲ့ ဒီလူမတန်ဘူး ”

ရှိန်းဆိုမှ မျက်ရည်တွေက ပိုလို့ကြွေဆင်းလာရ၏။ ရှိန်းက ရင်ငွေ ပန်းလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း အံကို တင်းတင်းကြိတ်၏။

“ ရင်ငွေ... နင်ဘာလို့ ဒီလောက် ခံစားနေတာလဲ ဒီလူ... နင့်ကို ”

“ ဟင့်အင်း မဟုတ်ဘူး နင် ထင်သလောက်အထိ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး ”

ရှိန်း ငါခံစားရတာ သူ့အကြောင်းတွေ ငါသိခွင့်မရခဲ့တာကြောင့် လိမ်ညာခဲ့တာကို ခံရခက်လွန်းလို့ပါ ရှိန်းရယ် ”

“ ရင်ငွေ ငါ့ကိုကြည့်ပါဦး ငါမေးတာ နင်ဖြေစမ်းပါ အတိုင်း နင်ဖြေပါနော် ”

ရင်ငွေ ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ရှိန်းမျက်နှာချင်းဆိုင် စူးစူးကြည့်ကာပြောတော့ ရင်ငွေ ရှိန်းမျက်နှာကို မျက်ရည်တွေကြားထဲ ဝေးစိုက်ကြည့်မိ၏။

“ နင်မေးပါ ရှိန်း ငါနင့်ကို အမှန်ဖြေမှာပါ ”

“ မိုးထိမြင့်ဆိုတဲ့လူကို နင် မေ့ပစ်နိုင်တယ် မဟုတ်လား နင်တို့နှစ်ယောက် ပတ်သက်ခဲ့ကြတာ မကြာသေးဘူးဆို ”

ရှိန်းမျက်ဝန်းတွေက ရင်ငွေမျက်နှာကို ဝေးစိုက်ကြည့်နေစဉ် ရင်ငွေအံလေးကို တင်းတင်းကြိတ်ရင်း

“ ငါ... သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာ ရှိန်း ”

“ ဟာကွာ ”

ရှိန်း နာကြင်စွာ ရေရွတ်ရင်း ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်တွေ့ဖြေလွှတ်သည်။ ကန်ပေါင်ပေါ်က မြက်ပင်တွေကို ခြေနှင့်ခတ်ကာ ကန်ကြောက်ပစ်လိုက်၏။

“ ငါ အမှန်ဝန်ခံတာပါ ရှိန်း သူလည်း ငါ့အပေါ် တကယ်ချစ်ခဲ့တယ်လို့ ထင်ခဲ့မိတာ အခုလို လိမ်ညာသိုဥက်ထားမယ်လို့ ထင်ထင်မထားခဲ့မိဘူး ”

“ အ... အခု နင် ဘာဆက်လုပ်မလဲ ရင်ငွေ ”

“ ငါ သူ့နဲ့ရင်ဆိုင်တွေပြီး ထိပ်တိုက်ဖြေရှင်းမယ် အလိမ်အညာခံလိုက်ရတဲ့ ငါ့အချစ်အတွက်တော့ ငါ့ ရင်ထဲမှာ တန့်န့် မခံစားချင်ဘူး ”

နားလည်စွာ ဆိုနေသော ရင်ငွေမျက်ဝန်းတွေထဲကို ရှိန်း ငေးမောစူးစိုက်ကြည့်နေမိ၏။ နင် တကယ်ပဲ နားလည်ခံစားနေခဲ့တာလား ရင်ငွေရယ်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မခံစားဘူးတဲ့ ဝေဒနာအတွက် သွေးဆူသွေးပူနေခဲ့တာလား။

ငါ့နှလုံးသားထဲမှာ ပူလောင်နေခဲ့တဲ့ မီးတောက်တွေကိုကော နှင်မြှင်နိုင်ရဲ့လား။ ရင်ထဲမှာ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ မပန်ရက်။ မချွေရက်ခဲ့တဲ့ နန်းလေးတစ်ပွင့်ကို ပန်ဆင်ခွင့်ပေးလိုက်ချင်လား။

ငါ နင့်ကို သိပ်ချစ်တယ် ရင်ငွေ။ အရိပ်တကြည့်နဲ့ မြတ်နိုးစွာ ချစ်ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့...။

နင့်နှလုံးသားမှာ ငါမရှိခဲ့ဘူးတဲ့လား။ ပထမလူ ဖြစ်ခွင့်မရရင် တောင် ဒုတိယလူဖြစ်ခွင့်ကို ငါ မျှော်လင့်ချင်တယ် ရင်ငွေ။

အဲဒါ နင့်ကို ငါ သိပ်ချစ်လို့ပါ ရင်ငွေရယ်။

အခန်း (၃၂)

“ ထိ ရက်စက်တယ် သိပ်ရက်စက်လွန်းတယ် ရင်ငွေကို လိမ်ညှာခဲ့တယ် ရင်ငွေနှလုံးသားကို လိမ်ညှာရက်တာ သိပ်ခံစားရတယ် အဟင့်...ဟင့် ”

“ တော်... တော်ပါတော့ ရင်ငွေရယ် ကိုယ်ဆက်ပြီး မကြားရဲတော့လို့ပါကွာ ဟုတ်တယ် ကိုယ်သိပ်မိုက်ခဲ့တဲ့ကောင် နှလုံးသားရဲဆန္ဒခံစားချက်တစ်ခုကို အလိုလိုက်ခဲ့မိတဲ့ကောင်ပါ ”

“ အမှန်တရားတစ်ခုကို သိပ္ပံကလိမ်ညှာပြီး ငွေနှလုံးသားကို လှည့်စားခဲ့တာတော့ တကယ်ခံရခက်တယ် မိုးထိမြင့် ”

“ ငွေ ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ့်စကားကို နားထောင်ပေးပါ ငြိမ့်ငွေကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်ပါ ကိုယ် ခံယူပါမယ် ”

“ ဘာလဲ မိုးထိမြင့် ရင် ကျွန်မကို ဘာတွေလိမ်ညှာဦးမလို့လဲဟင် ”

ရင်ငွေ နာနာကျည့်အပြင် ဆိုတော့ သူ ခေါင်းကို ခါရမ်းရင်း

“ ငွေကို ကိုယ် ဒီနေ့အချိန်ထိ လိမ်ညှာစကားတစ်ခွန်း မဆိုခဲ့သေးပါဘူး ငွေ မင်းကို ကိုယ်ပြောခဲ့တဲ့စကားတွေ ပြုမူဆက်ဆံခဲ့တာတွေ အကုန်လုံး အမှန်တွေပါပဲကွာ ငွေကို ကိုယ်ချစ်ခဲ့မိတာလဲ အမှန်ပါ ”

ရင်ငွေ ရင်ထဲမှာ နှင့်ခနဲ နာကျင်ရ၏။ ချစ်ခဲ့တာအမှန်တဲ့။ ရင်ငွေနှလုံးသားကို ထပ်ချုပ်ကိုင်စိုးမိုးဖို့ ကြိုးစားနေတာလား မိုးထိမြင့်။

“ ကိုယ့်အကြောင်းတွေကို ရင်ငွေသိအောင် ပြောပြချင်ပါတယ် ပြောခွင့်ရဖို့လည်း အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့တယ် ဒါပေမဲ့ ရင်ငွေက တို့ယ့်အကြောင်းကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး ”

“ ရင်ငွေ ဘာကိုမှ မသိချင်ခဲ့တာ ရှင့်ကိုချစ်တဲ့ စိတ်တစ်ခုအည်းအတွက်ကြောင့်ပါ ရှင့်ပိုင်ဆိုင်မှု ရှင့်ဘဝ အရာအားလုံး ကျွန်မအတွက် မလိုအပ်ဘူး ရှင့်ကိုပဲ ရူးရူးမိုက်မိုက် ချစ်ခဲ့မိတာ ”

“ ကိုယ် ယုံပါတယ် ရင်ငွေ မင်းကိုလည်း ဧည့်ခံပွဲလေးမှာ အထောက်အကူပြုပြီးကတည်းက ကိုယ် ရူးရူးမိုက်မိုက် ချစ်ခဲ့တာဆို ဆင်းယုံမလား ”

“ ဟင် ”

“ တကယ်ပါ ငွေ မင်းကို ကိုယ်ချစ်ခဲ့တယ် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် စွဲလန်းခဲ့တာ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘဝအတိတ်တွေက ကိုယ့်နှလုံးသားထဲက ဆန္ဒတွေကို ချုပ်နှောင်ထားခဲ့တယ် မဖြစ်သင့်ဘူး ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကိုယ်မေ့ရောက်ဖို့ ကြိုးစားနေတုန်းမှာပဲ ကံကြမ္မာက ဆင်းယုံဆုံတွေ့ခွင့်ပေးခဲ့တယ် ”

သူ ရည်ညွှန်းတာ ငွေတို့ကားတီးပေါက်တုန်းက ကိစ္စ ဖြစ်မည် ဆိုတာ ငွေသိလိုက်၏။ တကယ်ဆို ထိုဆုံတွေ့ကျွမ်းဝင်မှုက ငွေထံ ဖန်တီးခဲ့ခြင်းဆိုတာ ရှင်မသိပါဘူး မိုးထိမြင့်။

“ ကိုယ်ရဲ့အတိတ်ကို မင်းဘာမှမသိဘူး ဒါကြောင့် ကိုယ့်တစ် က ရှောင် ဖို့ ထပ်ကြိုးစားတယ် ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်လုပ်ရပ်က မင်းထံ နာကျင်ခံစားစေရမှန်း ကိုယ်သိလိုက်ရတော့ မင်းကို ကိုယ်နှောင်တွယ် ခဲ့မိတယ် ငွေ ကိုယ်မိုက်မဲစွာနဲ့ပဲ မင်းကိုနှောင်တွယ်လိုက်ခဲ့မိတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ နှလုံးသားက ဦးနှောက်ရဲ့ထိန်းချုပ်မှုအောက်က ကင်းလွတ် သွားခဲ့တော့တာပဲလေ ”

သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှ အရိပ်တွေကို ရင်ငွေမင်သက်ငေးကြည့် နေမိ၏။ ငွေ မြစ်နီးစွဲလန်းခဲ့ရသော ထိုမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ လိမ်ညာ ခြင်းတို့မရှိဟု ယုံချင်မိ၏။

“ ဖြူစင်တဲ့ မင်းနှလုံးသားကို မြတ်နိုးချစ်စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ ကိုယ့်ဘက်က ဖွင့်ဟတောင်းခံခဲ့တာပါ ရင်ငွေ အရိုးသားဆုံး ဝန်ခံချင် ရင်ငွေဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ကိုယ့်နှလုံးသားရဲ့ ပထမဆုံး ချစ်ဦးသူပဲ ”

“ ရှင် စကားတွေ လွန်ကျွံနေပြီ မိုးထိမြင့် လတ်တလောမှာ ရှင်ဇနီးနဲ့ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့ သမီးတစ်ယောက် ရှင်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ မင်း ပါနဲ့ ”

“ အမှန်တရားတစ်ခုကို ကိုယ်ဘယ်လို ရှင်းပြရမှာလဲ ရင်ငွေ မင်း ကိုယ့်ကို နာကျည်းမှန်းမေ့ရင်လည်း ကိုယ်ခံယူပါမယ် သမီးလေး

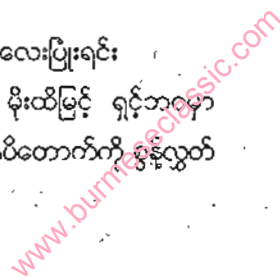
နှေ့ပိတောက်ရဲ့အမေ နွေသဇင်ကို ကိုယ်လက်ထပ်ခဲ့တာ အချစ်ကြောင့် မဟုတ်ခဲ့ဘူး ကိုယ့်ရဲ့မွေးစားမိဘတွေနဲ့ ရှောင်လွှဲမရနိုင်တဲ့ အကြောင်း တစ်ခုကြောင့်ပါ ကိုယ် ဖြေရှင်းချက်မေးနေတာ မဟုတ်ဘူး ရင်ငွေ အကြိမ်ကြိမ် ဖြေရှင်းပြခွင့်မရခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေကို ကိုယ်ရှင်းပြတာပါ”

ငွေ နှုတ်ဆိတ်စွာပဲ နားထောင်နေမိဆဲ။ သူ့စကားသံတွေက ထည်ငြိမ်စွာနှင့် အတိတ်လွင်ပြင်တစ်ခုဆီ မျောလွင့်နေခဲ့သည်လား။

“ ကိုယ် ငယ်ငယ်တုန်းကပဲ မိဘနှစ်ပါးစလုံး တိမ်းပါးခဲ့တယ် မွေးစားမိဘနှစ်ပါးရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ ကိုယ် ရှင်သန်ခဲ့ရတယ် အစစ အရာရာ ပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့ မွေးစားမိဘတွေ အရိပ်မှာ ကိုယ့်ဘဝ နှိုးချမ်းပြည့်စုံခဲ့ပါတယ် အဲဒီမေတ္တာတရားကျေးဇူးတွေကြောင့် ကိုယ့်မိဘ ဆွေက နွေသဇင်နဲ့အိမ်ထောင်ပြုပေးဖို့ စီစဉ်တော့ ကိုယ် ခေါင်းညိတ် ခဲ့တာပါ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ သိခွင့်မရဘဲနဲ့ ကိုယ်လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့တာပဲ နောက်တော့ သမီးလေးနှေ့ပိတောက်ကိုမွေးပြီး နွေသဇင်လောကကြီး ထဲက ထွက်သွားခဲ့တယ် သမီးလေးက ကိုယ့်ဘဝအဖြစ်နဲ့ပဲ ရှင်သန်နေခဲ့ တယ် မထင်မှတ်ဘဲ မင်းနဲ့တွေ့လိုက်တော့မှ အချစ်ဆိုတဲ့အရာကို ခံစား သိခွင့်ရခဲ့တာပါ ”

သူ့စကားဆုံးတော့ ရင်ငွေ နွေးနွေးကလေးပြုံးရင်း

“ ဒါ ရှင်ရဲ့ဖြေရှင်းချက်တစ်ခုလား မိုးထိမြင့် ရှင့်ဘဝမှာ ရင်ငွေကို တကယ်ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ရှင့်သမီး နွေပိတောက်ကို ဖွဲ့နွဲ့လွတ် နိုင်သလား မိုးထိမြင့် ”

“ဟင်...”

“အဟင်း သိပ်တုန်လှုပ်သွားခဲ့သလား ကိုမိုးထိမြင့် ကျွန်မကို သိပ်မုန်းတာပဲလို့ နာနာကျည်းကျည်း ပြောခဲ့တဲ့ နွေပိတောက်ရဲ့ အဖေ တစ်ယောက်ကို ကျွန်မမိုက်မိုက်မဲမဲ လက်ထပ်ရမှာလားဟင်”

“ဘာရယ် ငွေ့ သမီးလေးက မင်းကို အဲဒီလိုပြောခဲ့တယ် ဟုတ်လား”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ဒါ သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တစ်ခုလို့ ကျွန်မသိတယ် ရှင် ကျွန်မကို ရှင်သမီးထက် ပိုချစ်နိုင်မလားဟင်”

“ရင်ငွေ့ရယ်”

သူ့နှုတ်က တီးတိုးရေရွတ်သံမှတစ်ပါး အဖြေစကား မရှိခဲ့ပါ။ ရင်ငွေ့ နာနာကျည်းကျည်း ပြုံးရင်း

“ရှင်မဖြေနိုင်ခဲ့ဘူး မဟုတ်လား မိုးထိမြင့်”

“ကိုယ် မင်းကို မြတ်နိုးစွာ ချစ်တယ် ငွေ့ ဒါ သေချာပါတယ်”

သူ့စကားက ရင်ငွေ့ရင်ကို စူးစူးနစ်နစ် ခံစားစေ၏။ ဒါပေမဲ့

ရင်ငွေ့ ဝဲတက်လာသော မျက်ရည်စတွေကို သိမ်းဆည်းရင်း

“ဟင့်အင်း မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူးရှင် ရင်ငွေ့လေ အချစ်ကို

တစ်ခါပဲ ပိုင်ဆိုင်ခံစားခဲ့ရဖူးတယ် အဲဒီချစ်ခြင်းအတွက် အားလုံးကို ရင်ငွေ့ ရဲရဲခိုင်ခိုင် ရင်ဆိုင်ရဲခဲ့တယ် မိဘတွေကို မိုက်မိုက်မဲမဲ အတိုက်အခံ

လုပ်ခဲ့တယ် ဒါပေမဲ့ အချစ်ဆိုတာ ရင်ငွေ့အတွက် ချိုမြိန်တဲ့ပန်းသီး တစ်လုံး မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး ခါးသီးတဲ့ အခိပ်သီးတစ်လုံးပါ”

“မ... မဟုတ်ဘူး ရင်ငွေ့ မင်းကို ဒီလိုနာကြင်ခံစားမှုတွေ ကြုံစေချင်လို့ ကိုယ့်ဦးနှောက်နဲ့ ရှောင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ် ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကပဲ မိုက်မဲခဲ့တာပါ ကိုယ့်ကြောင့် ကိုယ့်ကြောင့်ပါကွာ”

“တော်... တော်ပါတော့ရှင် ရင်ငွေ့ကို မေ့လိုက်ပါတော့”

“မေ့လိုက်ရမယ် ဟုတ်လား ရင်ငွေ့ ကိုယ်မင်းကို မေ့ဖို့ ချစ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး ဒါကို ယုံပါ ရင်ငွေ့ရယ်”

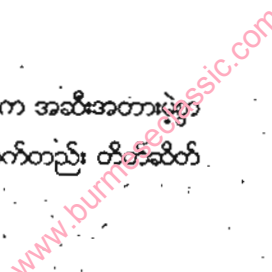
“ရင်ငွေ့ အချစ်မှာ ကံဆိုးခဲ့ပါတယ် ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ရှင်နဲ့ ကျွန်မ နီးစပ်ခွင့်မရှိပါဘူး”

“ကိုယ့်ရဲ့အတိတ်ကြောင့် မဟုတ်လား ရင်ငွေ့ရယ် မင်း အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ အိမ်ထောင်ရှင်ကလေး တစ်ယောက်အဖေ မုဆိုးဖို ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လက်မခံနိုင်မှန်း ကိုယ်နားလည်ခဲ့သင့်ပါတယ် မင်းကို ကိုယ်နားလည်ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ငွေ့ ဒါပေမဲ့ မင်းကို ကိုယ်ချစ် ခဲ့တာ ချစ်နေတာ နောင်လည်း ချစ်နေမှာကိုတော့ မင်းယုံပေးပါ ငွေ့”

မျက်ရည်စတွေထက် ပူလောင်သောဝေဒနာက ငွေ့ရင်ထဲမှာ အသိမဲ့သိမ့် ခံစားနာကျင်နေစေ၏။ ကြာရင် ရင်ငွေ့ အသိတရားတွေ မြို့ကဲ့သွားစေမှာ အသေအချာပါပဲ။

“ငွေ့... ငွေ့ သွားပါရစေတော့”

ချာခနဲလှည့်ထွက်ခဲ့ချိန်မှာ မျက်ရည်စတွေက အဆီးအတားမဲ့စွာ ပြီးဆင်းကျလာခဲ့၏။ စားပွဲပိုင်းလေးမှာ သူတစ်ယောက်တည်း တိတ်တိတ် စွာ ကျန်ရစ်ခဲ့မှာကို ငွေ့သိနေ၏။

ခွင့်လွှတ်ပါတော့ ထိရယ် နှလုံးသားက အချစ်ဦးကို ငွေ
ပိုင်ဆိုင်ဖို့ အခွင့်မရှိခဲ့သူ အဖြစ်နဲ့ပဲ...
အချစ်ကို ရင်ငွေ သိပ်ကြောက်သွားပါပြီ ထိရယ်။

အခန်း (၃၃)

“ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ရင်ငွေရယ် ငါတို့မယုံနိုင်အောင်ဘဲဟာ”

“ အေး မိုးထိမြင့်မှာ အိမ်ထောင်ရှိခဲ့မှန်း ငါတို့မသိခဲ့ဘူး
သမီးလေး တစ်ယောက်တောင် ရှိခဲ့တယ်ဆိုတော့... ”

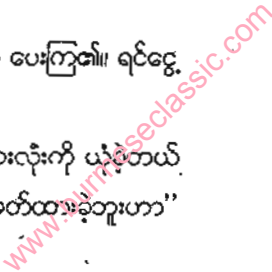
ယဉ်ကျေးနင်းပိုးဖိုးတို့လည်း အံ့ဩတုန်လှုပ်နေခဲ့ကြသည်။ ရင်ငွေ
မျက်ရည်ဝဲနာကျင်ခံစားယုံမှတစ်ပါး။

“ တကယ်ဆို အစောကြီးကတည်းက နင်အသေအချာ သူ့ကို
ဆေးသင့်ခဲ့တာ ”

“ ဟုတ်တယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူကလည်း နင့်ကို ဝန်ခံသင့်
တယ်”

ယဉ်ကျေးတို့နှစ်ဦးစလုံးက ဝေဖန်ချက်တွေ ပေးကြ၏။ ရင်ငွေ
အင့်သက်မောကို ရှိုက်ရင်း ခေါင်းကိုခါရမ်းမိ၏။

“ သူ့ကိုချစ်မိတဲ့စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ ငါအားလုံးကို ယုံခဲ့တယ်
ဒီလို အခြေအနေတွေ ဖြစ်လာမယ်လို့လည်း မငင်မှတ်ထားခဲ့ဘူးဟာ”

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စောစောစီးစီး သိလိုက်ရတာ နှင်ကံကောင်း
ပါတယ် ဒီကိစ္စကို ရှိန်းကော ဘာပြောသေးသလဲဟင် ရင်ငွေ ”

“ သူကတော့ တော်တော်အံ့ဩသွားတယ် သူ့ကိုလည်း
ပြဿနာ သွားရှာမယ် လုပ်နေလို့ ငါတားထားရတယ် ”

“ ရှိန်းကတော့ နင့်ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်နိုင်မှာပါ ”

ပိုးပိုး ပင့်သက်ရှိက်ရင်း ပြောသည်။ ရင်ငွေ နားလည်ပြီးသားပါ။
ရှိန်းက သူမအပေါ် အမြဲတမ်း နားလည်ခွင့်လွှတ်ခဲ့သူ တစ်ယောက်ဆိုတာ

“ ရင်ငွေ နှင် မိုးထိမြင့်ကို မေ့လိုက်တော့ဟာ ရှိန်းကိုပဲ နှင်
ရွေးချယ်သင့်တယ် ရှိန်းက နှင်အပေါ် နားအလည်နိုင်ဆုံးပဲ ”

“ ငါ သိပါတယ် ဒါပေမဲ့ ငါ သူ့ကို မုန်းလို့မရဘူးဟာ ”

“ ဘာရယ် ရင်ငွေ ”

“ ဟုတ်တယ် ငါ သူ့ကိုမုန်းလို့မရဘူး ငါနှလုံးသားက
ချစ်နေတုန်းပဲ ”

“ သူက မုဆိုးတစ်ယောက် ပြီးတော့ နင့်ကို အရမ်းမုန်းနေတဲ့
သမီးတစ်ယောက်လည်း ရှိတယ်ဆိုတာ နှင် မေ့ထားသလား ရင်ငွေ ”

ယဉ်ကျေးစကားက အထိရောက်ဆုံးသော မြားတစ်စင်း
ဖြစ်သည်။ ရင်ငွေအာရုံထဲမှာ နွေပိတောက်ရဲ့ အမုန်းဆန်သော အကြည့်

လေးက စူးခနဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။
“ ဒီအချိန်မှာ နှင်အပြတ်သားဆုံး စဉ်းစားသင့်တယ် ရင်ငွေ
အကောင်းဆုံးက သူနဲ့မပတ်သက်သင့်တော့ဘူး ”

ပိုးပိုးကလည်း ထင်မြင်ချက်ပေးသည်။

နှလုံးသားက အလွယ်တကူ ချစ်ခဲ့တာမှမဟုတ်ဘဲ။ ပြီးတော့
အလွယ်တကူ မုန်းနိုင်လောက်အောင်လည်း ငွေနှလုံးသားက မနာကြင်
နိုင်တော့ ခက်သည်။

“ သူ ငါ့ကို အားလုံးရှင်းပြတယ် နွေပိတောက်ရဲ့ အမေ
နွေသင်္ဃေကို သူ လက်ထပ်ဖြစ်ခဲ့တာ သူ့မွေးစားမိတ်တွေစကားကို နာခံ
ခဲ့တာတဲ့ ”

“ အဲဒီ နွေသင်္ဃေ လောကကြီးထဲမှာ မရှိတော့ပေမယ့်
နွေပိတောက် ဆိုတဲ့ ကလေးက လောကကြီးထဲမှာ ကျန်နေသေးတယ်
ထိမြင့်ရဲ့သမီးအဖြစ် ပတ်သက်နေသေးတယ် ရင်ငွေ ”

ယဉ်ကျေးစကားကိုတော့ ငွေ လက်ခံမိသည်။ တကယ်ဆို
နွေပိတောက်ဆိုတာ ထိရဲ့သမီးရင်းချာတစ်ယောက်။ ငွေဆိုသော မိန်းမ
တစ်ယောက်ကို ဖခင်က လက်ထပ်ယူမှာကို ဘယ်လိုကြည့်ဖြူနိုင်မှာတဲ့လဲ။

ရင်ငွေကို မိထွေးတစ်ယောက်အဖြစ် လက်ခံနိုင်မှာမဟုတ်မုန်း
ရင်ငွေ နားလည်နေမိသည်။

ရင်ငွေ ရင်မောစိတ်ညစ်လိုက်တာ ထိရယ်။ ကံကြမ္မာက ရင်ငွေ
အတွက် ဆုံနိုင်ခွင့်မရှိစေခဲ့ဘူး ထင်ပါရဲ့။

နွေပိတောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို ရင်ငွေလူယူမိသူတစ်ယောက်
ဖြစ်နေခဲ့ပြီလား။ ဒေါ်ထားထားနဲ့ နွေပိတောက်အတွက် ရင်ငွေက
မုန်းမရိုင်းကြီး ဖြစ်နေပြီတဲ့လား။

ရင်ငွေ့ဘက်က ခံစားပေးပါဦး ထိရယ်။

အခန်း (၃၄)

သည်ရက်ပိုင်းမှာ ရင်ငွေ့ အိမ်အပြင်မထွက်ဖြစ်ပါ။ မာမိတို့
အဖို့မှာ ဟန်ဆောင်နေရပေမယ့် ရင်ငွေ့ရင်ထဲ ကြိတ်ခံစားနေရတာတော့
အမှန်။

တစ်ယောက်တည်း အခန်းအောင်းရင်း ရင်ငွေ့အိမ်မှာနေရစ်
တာကိုတောင် မာမိက စိတ်ပူနေခဲ့သည်။

“ သမီး ဆိုင်မလိုက်ချင် နေခဲ့လေ သမီးကြည့်ရတာ
နေမကောင်းသလိုပဲ မာမိစိတ်မချဘူး ”

“ ခေါင်းတွေကိုက်လို့ပါ မာမိ ဆေးသောက်လိုက်ရင် သက်သာ
ဦးမှာပါ ”

“ မာမိ ဆိုင်မသွားတော့ဘူး သမီးနဲ့အတူ ရှိနေမှဖြစ်မယ်
ပင်တယ် ”

“ သမီးအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့ မာမိ ဆိုင်မှာ မာမိဖိုလို့
အိတ်တူး မဟုတ်လား သွားပါ သမီးတစ်ယောက်တည်း နေလို့ရပါတယ် ”

“ အင်း ဒါဆိုလည်း မာမီသွားမယ် သမီး အရေးအကြောင်း ရှိရင် မာမီဆီဖုန်းလှမ်းဆက်နော် ”

မာမီ သတိထားမိလောက်အောင် ရင်ငွေ မျက်ကွင်းကလေး ညှိကာ မှိန်ဖျော့သွားခဲ့တာမို့ မာမီစိတ်ပူနေခြင်းဖြစ်သည်။ ညဘက်တွေမှာ အိပ်မပျော်သည့် ရင်ငွေအဖြစ်ကို မာမီမမသိနိုင်ခဲ့ဘဲ။

ထိရယ် အချစ်ဆိုတာ ပြန်သိမ်းဆည်းပျောက်ဖျက်ပစ်လို့ ရတဲ့ အရာမဟုတ်တော့လည်း

ဟင်းနီဖုန်းကလေးက ထမြည်လာတာမို့ ရင်ငွေကောက်ယူ ကြည့်မိတော့ ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲဖြစ်ရ၏။ ဒါ ထိဆီက ဆက်သွယ် လာသော ဖုန်း။

ဖုန်းကို ပိတ်ပစ်လိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်မိသည့် ဦးနှောက်အသိကို နှလုံးသားဆန္ဒက လက်မခံနိုင်တော့ ရှင်ငွေ ကောက်ယူနားထောင် မိပြန်၏။

“ ငွေလား ကိုယ်ပါ ”

“ ရင်ငွေကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့ ထိရယ် တောင်းပန်ပါတယ် ငွေ အားလုံးကို မေ့ပစ်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ် ”

“ မေ့နိုင်ဖို့ ဟုတ်လား ငွေ ကိုယ်ကတော့ ဘယ်လိုမှ ငွေကို မေ့လို့မရဘူးဆိုတာ သေချာတယ် ကိုယ်အားလုံးကို အသေအခွာ ပြန်စဉ်းစားတယ် ဘယ်လိုအရာက ကိုယ်နဲ့ငွေတို့ နှလုံးသားက အချစ်ကို ဖျက်ဆီးဝေးကွာနိုင်စေမှာလဲကွာ ငွေကို ကိုယ် တကယ်မြတ်နိုးချစ်ခဲ့တာ ”

“ ဟင့်အင်း ငွေ မကြားပါရစေနဲ့ ထိရယ် ”

“ ငွေရဲ့နှလုံးသားကို မလိမ်ညာပါနဲ့ကွာ ရှိန်းကို ငွေ တကယ် ချစ်သလားဟင် ဒါမှမဟုတ် မချစ်ဘဲနဲ့ လက်ထပ်တော့မှာလား ကိုယ် ငွေကို မစွန့်လွှတ်ရဲဘူး ”

သူ့စကားတွေကို နားထောင်ရင်း ငွေနှလုံးသားက တိမ်းညှူ ယိမ်းယိုင်ချင်လာမိပြန်၏။ ငွေ ဘာမှမကြားပါရစေနဲ့ရှင်။

“ ငွေ... ကိုယ်တို့ အိပ်မက်ဘုံလေးမှာ ဆုံရအောင်နော် တိုယ်နဲ့ငွေတို့ နှလုံးသားတွေကို မလိမ်ညာဘဲ တစ်ခုခု ဆုံးဖြတ်ရ အောင်ကွာ ကိုယ် ငွေကို စောင့်နေမယ် ”

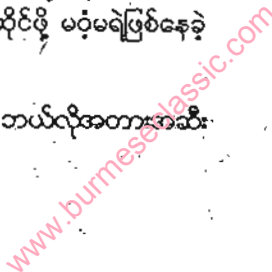
ဟင့်အင်းဟု ငွေ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းပစ်လိုက်သင့်၏။ အကြောင့်များ စကားသံတွေ နှုတ်က ထွက်မလာရတာလဲ မသိ။

“ ငွေကို ကိုယ် မစွန့်လွှတ်ရဲဘူး ငွေရယ် ”

နောက်ဆုံးစကားသံတွေနှင့် ဖုန်းက ပိတ်သွားခဲ့၏။ ရင်ငွေ နှလုံးလေးရပ်နေမိဆဲ။ ပင့်သက်ရှိက်ရင်း ခေါင်းအမောမှာ မှန်ထဲမှာ မြင်ရ သော ပုံရိပ်လေးထဲက ရင်ငွေမျက်ဝန်းတွေကို မြင်ရ၏။

တကယ်ပဲ ထိုကို ရင်ငွေ မှန်းခဲ့သလား။ စွန့်လွှတ်ရဲသလား။ နှုတ်တောက်ဆိုတဲ့ ကလေးမလေးကြောင့် ပိုင်ဆိုင်ဖို့ မဝံ့မရဲဖြစ်နေခဲ့ သလား။

တကယ်ဆို ငွေနဲ့သူကြားမှ ချစ်ခြင်းမှာ ဘယ်လိုအတားအဆီး ဆွေမှ မရှိခဲ့တာတော့ သေချာပါသည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုနှင့် ငွေအခန်းထဲက လှည့်ထွက်ခဲ့မိသည်။
ငွေကိုငွေ သတိထားမိချိန်မှာ ကားကလေးပေါ်တက်ကာ
မောင်းထွက်နေခဲ့မိပြီ။

ငွေနှလုံးသားထဲက ချစ်ခြင်းကို ဘာအတွက်ကြောင့် စွန့်လွှတ်
ရုံးရုံးစေရမှာတဲ့လဲ။ ရှင်ကို ကျွန်မ သိပ်ချစ်ပါတယ် မိုးထိမြင့်ရယ်။
ခြံတံခါးကြီးက ပွင့်လျက်သားရှိနေ၏။ ငွေ ဆုံးဖြတ်ချက်ထဲ
ထိ ကြိုသိနေခဲ့တာလား။ ကြိုဆိုနေခဲ့တာလား။

ငွေ ကွန်ကရစ်လမ်းလေးအတိုင်း ဆက်မောင်းဝင်ခဲ့သည်။
အိပ်မက်ဘုံရဲ့ ဆင်ဝင်အောက်ကလေးမှာ သူ့ရဲ့ MARK II ကားနက်ကြီး
ရပ်ထား၏။

“ ငွေ... ငွေ လာတယ်နော် ကိုယ် ဝမ်းသာလိုက်တာ
ငွေရယ်”

ကားတံခါးကို သူ အပြေးဖွင့်ပေးသည်။ သူ့မျက်နှာလေး
ချောင်ကျနေ၏။ ရှင်းသန်သော မျက်နှာလေးမှာ မျက်ကွင်းတို့ ညှိနေ
ရင်ငွေမြင်ရ၏။

“ ငွေ ရောက်လာပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း ကိုယ်ညှိခန်းထဲ
ထိုင်နေတာ တစ်နာရီကျော်ပြီ ထိုင်... ထိုင်ပါ... ငွေ ”

သူ့မျက်နှာကို ငွေ ငေးမောကြည့်နေမိသလို သူကလည်း
ငွေမျက်နှာလေးကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရင်း

“ ငွေရယ် မင်း ချောင်ကျလွှားလိုက်တာ ”

“ ထိ မျက်လုံးတွေလည်း ညှိပြီး ပိန်သွားတယ်”
ငွေစကားကြောင့် သူ ပြုံးသည်။ မျက်ဝန်းတွေအထိ ရောင်စဉ်
တောက်ပစေသော အပြုံးတို့ကို ငွေ ငေးကြည့်နေမိသည်။

တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်စတုန်းပေါင်းများစွာ ငေး
ကြည့်ရင်း သူ ရင်ငွေအနီးရောက်လာသည်။

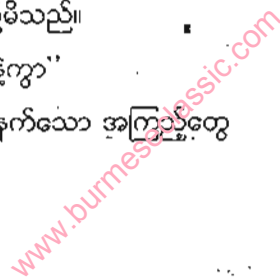
“ ငွေရယ် မင်းနဲ့ဝေးရဖို့ ကိုယ် မတွေးရဲဘူး သိလား”
ငွေရင်ထဲက နှလုံးသားက တိမ်းညွတ်သွားခဲ့၏။ ဟန်ဆောင်
ခြင်းအားလုံးကို ငွေ ခွာချပစ်လိုက်မိသည်။

“ ထိရယ် ရှင်ကို ငွေမှန်းလို့မရတာ ချော့ချာပါတယ်”
မြတ်နိုးခြင်းအရိပ်တို့ ဖြာလှဲသော မျက်ဝန်းတွေ ငွေမျက်နှာ
လေးဆီ တိုးရွေ့လာနေ၏။ ငွေမျက်ဝန်းလေးတွေ မှိတ်ထားလိုက်မိ၏။
နူးညံ့ညင်သာသော အနံ့အေးတို့ ပါးပြင်မှာ နွေးခနဲ ပွင့်ဖူးသည်။

ငွေရင်တွေ တလှုပ်လှုပ် လှိုက်ခါတုန်ရီလျက်
“ ငွေ ”

မိန်းမောသံလေးနှင့် ထိ ခေါ်သည်။ မျက်တောင်ကော့ကော့
တွေကို လေးပင်စွာပင့်လျက် ငွေ မော့ကြည့်မိသည်။

“ ကိုယ့်ကို ဘယ်တော့မှခွဲမသွားပါနဲ့ကွာ”
စကားလုံးများစွာထက် ခိုင်မာလေးနက်သော အကြည့်တွေ

၂၂

၂၂

ကို ထိ နားလည်နိုင်မည်လား။

ထိ ရင်ခွင်ထဲမှာ အရာအားလုံးကို ငွေ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ရှိ ခဲ့ပြီဆိုတာ ယုံပါ ထိရယ်။

အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်မှ ဝေးကွာပျောက် ဆုံးသွားစေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ငွေ့ ယုံကြည်ချင်တယ် ထိ။

အခန်း (၃၅)

“ ဘာရယ် ရင်ငွေ့ နင် သူ့ကိုခွင့်လွှတ်တယ် ဟုတ်လား ”

ရှိန်းအသံမှာ မယုံကြည်ခြင်းနှင့် တုန်ရီနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက ခုကို နားမလည်နိုင်စွာ ငေးကြည့်ရင်း ခေါင်းကို ခါရမ်းနေ၏။

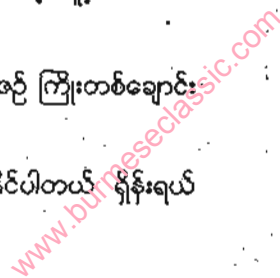
“ သူ့မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး ရှိန်းရယ် သူ ငါ့ကို တကယ်ချစ်တာ ကလည်း သူ့ကို မုန်းလိုမရဘူး ”

“ ရင်ငွေ့... နင်... စဉ်းစားပါဦး သူ နင့်ကို လိမ်ညာခဲ့တာ တော့ လှည့်စားဖို့ ကြိုးစားနေတာ ”

“ မဟုတ်ဘူး ရှိန်း သူ့ဘက်က အကြိမ်ကြိမ် ရှင်းပြဖို့ ကြိုးစား မယုံ ငါ့ကိုယ်တိုင်က စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး ပြီးတော့ သူ့အတိတ်က နှိုးခဲ့ပါပြီ ”

“ သူ့မှာ နွေပိတောက်ဆိုတဲ့ သံယောဇဉ် ကြိုးတစ်ချောင်း သေးတယ်လေ ”

“ ထိနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ငါ လက်ခံနိုင်ပါတယ် ရှိန်းရယ် ”

နွေပိတောက်လေး ငါ့ကို နားလည်နိုင်အောင် ငါ ကြိုးစားမှာပေါ့။”

“ဟား... ရင်ငွေ နင့်ကို ငါ နားလည်တော့ဘူး။”

ဆံနွယ်တွေထဲကို လက်ချောင်းတွေ ထိုးသွင်းဖွရင်း ရှိန်း စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညီးညူသည်။

“ငါ့ကို ငါလည်း နားမလည်နိုင်ခဲ့ဘူး ရှိန်း တကယ်ဆို ငါ သူ့ကို ချစ်ခဲ့တာ သိပ်သေချာတယ် သူက ရှောင်တိမ်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ တောင် ငါ့ဘက်က ပတ်သက်ဖို့ ဟိုးအရင်ကတည်းက ကြိုးစားခဲ့တာပဲ။”

“ဘာရယ်... ရင်ငွေ။”

“ဟုတ်တယ် ရှိန်း သူ့ကို ချစ်မိတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ငါ့မာန သိက္ခာ၊ အရာအားလုံးကို ငါ စွန့်ပစ်ခဲ့တယ် သူ့ကို ချစ်တဲ့စိတ်တစ်ခုနဲ့ ငါ မာမိတို့ကို လွန်ဆန်ခဲ့တယ် လိမ်ညှာခဲ့တယ် နင့်အပေါ်လည်း ငါ ညှာခဲ့တစ်ပဲလေ။”

“အဲဒါကို ငါ နားလည်နိုင်တယ် ငွေ အိုဟာ ငါ ကုန်ကျစရိတ် ပြောမယ် နင်နဲ့သူ လွန်လွန်ကျူးကျူး ဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် ငါ နင့်အပေါ် မြတ်နိုးချစ်နေဦးမှာပဲပေါ့။”

“ရှိန်းရယ်”

“ရှိန်းဆိုတဲ့ကောင်က ရင်ငွေဆိုတဲ့ နင်တစ်ယောက်ထက် ချစ်ခဲ့ဖူးတာပါ ရင်ငွေရယ် အမြဲတမ်းလည်း နင့်အပေါ် နားလည်ခွင့်လွှာ နိုင်ခဲ့သူပါ။”

“ရှိန်း နင်ရဲ့ချစ်ခြင်းတွေကို ငါနားလည်နိုင်ပါတယ် ဒါပေမယ့်

နင့်ကို ငါ့နှလုံးသားက လက်မခံနိုင်ခဲ့ဘူး။”

ရှိန်း ခေါင်းငိုက်စိုက်နှင့် ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ် သွားခဲ့၏။ ငွေ ညှာချင်ပါဘူး ရှိန်းရယ်။

“ငါ အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ရှိန်း ငါ့ကို နှင့်လွတ်ပါ သူငယ်ချင်းရယ်။”

သူငယ်ချင်းတဲ့လား ရင်ငွေရယ်။ နင့်နှလုံးသားက ငါ့အပေါ် ဘယ်တော့မှ မချစ်နိုင်တော့ဘူးတဲ့လား။ ငယ်ငယ်ကတည်းက နောင်တွယ် ခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုတာ အချစ်တစ်ခု မပေါက်ဖွားလာနိုင်ဘူးတဲ့လား။ နင့်အပေါ် ငါ ခွင့်လွှတ်ပေးဆပ် မြတ်နိုးခဲ့တာ တွေအတွက် နင့်ဘက်က မပေးဆပ်နိုင်ဘူးတဲ့လား။

“ရှိန်း ငါ သူ့ကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။”

“ဒါ... ဒါ... နင့်ဆုံးဖြတ်ချက်လား ရင်ငွေ။”

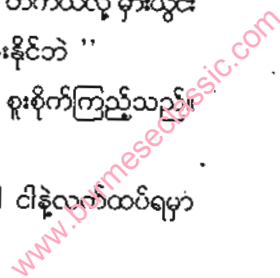
“ငါ့နှလုံးသားထဲက ဆုံးဖြတ်ချက်ပါ။”

“ငါ... ဒီလူကြီးကို မယုံကြည်ဘူး ရင်ငွေ သူ နင့်အပေါ် ချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်တယ်။”

“ငါတော့ အကြောင်းမဲ့ ယုံကြည်တယ် ရှိန်း တကယ်လို့ မှားယွင်း ခဲ့ရင်တောင် ငါ ခံယူနိုင်ပါတယ် သူ့ကို ငါ့မှ မမုန်းနိုင်ဘဲ။”

ရှိန်း ဘာစကားမှ မဆိုဘဲ ရင်ငွေကို စူးစိုက်ကြည့်သည်။ ငြိမ့်ပင့်သက်မောကြီးကို ရှိုက်ရင်း

“ရင်ငွေ နင် အသေအချာ စဉ်းစားပါ ငါနဲ့လက်ထပ်ရမှာ

စိုးရိမ်ပြီး နစ် အလွယ်တကူ မဆုံးဖြတ်ပါနဲ့ဦး အခုလည်း နင့်ကိုယ်
နားလည်စွာနဲ့ အခုကိစ္စကို သိပ္ပံကံထားမှာပါ စိတ်ချ မာမိတို့တွေ အလေး
တကြီး မစီစဉ်စေရပါဘူး "

" ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ရှိန်း မာမိတို့ စီစဉ်လာခဲ့ရင်လည်း
ငါ ပြတ်သားစွာ ငြင်းမှာပါ နင့်ကိုငါ အသုံးမချရက်ပါဘူး ရှိန်းရယ် "

ဒါ နင် ငါ့အပေါ်ထားတဲ့ သံယောဇဉ် အပိုင်းအစလေး
တစ်ခုပဲလား ရင်ငွေ။

နင့်နဲ့လုံးသားတွေ အဆိပ်တက်နေတာ သေချာပါတယ်။

အခန်း (၃၆)

ခြံတံခါးဆီက ကားဟွန်းသံကြောင့် ရင်ငွေ လှမ်းကြည့်လိုက်
မိ၏။ ခြံမှာ လှမ်းမြင်လိုက်ရတာ မီးခိုးရောင် ပါလဲ့ရိုးကားကြီး ဖြစ်နေ
သည်။

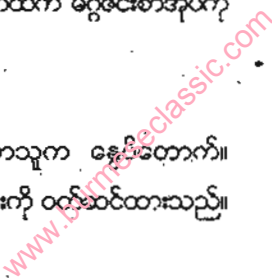
ရင်ငွေ မျက်နှာလေးတွေ ပိုင်းစက်သွားရ၏။ ဒီကားကို ရင်ငွေ
မြင်ဖူးသလို ရှိ၏။

ရင်ငွေ လှမ်းကြည့်နေတုန်းမှာ ခြံစောင့်ကြီးဦးနီက ခြံတံခါးကို
ခွင့်ပေးနေတာ တွေ့လိုက်ရသည်။

ကားကြီးက ကွန်ကရစ်လမ်းလေးအတိုင်း မောင်းဝင်လာကာ
ဆင်ဝင်အောက်မှာ ရပ်လိုက်တော့မှ ရင်ငွေလက်ထဲက မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ကို
အုကာ ထရပ်မိ၏။

" ဟင်... "

ပွင့်လာသည့်ကားတံခါးက ဆင်းလာသူက နေ့စဉ်တောက်။
အဖြူရောင် ခါးတိုအင်္ကျီလေးနှင့် ဂါဝန်ဖြူဖြူလေးကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ရင်ငွေ မျက်လုံးလေးတွေ မင်သက်ကြောင်တွေ ငေးလို့ ရပ်နေ တုန်းမှာ နွေပိတောက် တံခါးဝကို ရောက်လာ၏။

“ အန်တီ . . . သမီး အန်တီဆီလာတာပါ ”

ပိတ်ထားသော ဧည့်ခန်းသံပန်းတံခါးရှေ့မှာ ရပ်ရင်း ဆိုနေ တော့မှ ရင်ငွေ ဖျတ်ခနဲ အသိဝင်လာကာ တံခါးသော့ကို အပြေးဖွင့် ပေးလိုက်ရ၏။

“ ဝင် . . . ဝင်ပါ သမီးလေး . . . ဝင်ခဲ့ပါ ”

နွေပိတောက် ဧည့်ခန်းတံခါးမှ ဝင်လာရင်း ရင်ငွေကို မော့ကြည့် ၏။ မျက်နှာဝန်းလေးတွေမှာ ရင်ငွေ မြင်ခဲ့ရသော နာကြည်းမုန်းတီးစိတ် တို့ ကင်းစင်နေသည်ကတော့ အသေအချာ။

“ အို . . . ဘာလုပ်တာလဲ သမီးရဲ့ ထပါ ”

ရင်ငွေ ခြေအစုံရှေ့မှာ ဘာမပြောညာမပြော ဒူးထောက်ထိုင်ချ လိုက်တာမို့ ရင်ငွေ အထိတ်တလန့် တစ်ဖက်၏။

“ သမီး အန်တီကို လာတောင်းပန်တာပါ သမီး ပြောခဲ့တဲ့ စကားကို အန်တီ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် အန်တီ ”

“ အို . . . အန်တီ စိတ်မဆိုးပါဘူး သမီးရယ် ”

နွေပိတောက် မျက်ဝန်းဝိုင်းဝိုင်းလေးတွေနှင့် သူမကို မော့ကြည့် နေ၏။ ရင်ငွေကြည့်နေတုန်းမှာ မျက်ရည်လေးတွေ ဝဲတက်လာသော မျက်ဝန်းလေးတွေကို မြင်ရ၏။

“ အို . . . သမီး မဝံ့ပါနဲ့ကွယ် ဘာလို့ဆိုတာလဲဟင် ”

“ ဖေဖေက အန်တီကို ယူတော့မှာတဲ့ အဟင် . . . ဟင် ”

ရက်တာရက် ကြောက်ကြွေးရင်း ကလေးမလေးဆိုသည်။ ရင်ငွေ ခင်ထဲမှာ တကယ်ပဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရ၏။

“ ဖေဖေကို သမီးဆီက ခေါ်မသွားပါနဲ့နော် အန်တီ သမီး ပြောခဲ့တာတွေကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ . . . အဟင် . . . ဟင် ”

“ အန်တီ စိတ်မဆိုးပါဘူး ကလေးရယ် ”

“ ဖေဖေကိုလည်း မယူပါနဲ့နော် ဖွားဖွားကပြောတယ် ဖေဖေက သမီးထက် အန်တီကို ချစ်နေတာတဲ့ ဟုတ်လားဟင် သမီး တောင်းပန် ဖိတယ် ဖေဖေကိုမချစ်ပါနဲ့ အန်တီရယ် သမီးဖေဖေကြီးကို မချစ်ပါနဲ့နော် ”

ရင်ငွေ ခင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲ ခံစားလိုက်ရသည်။ မျက်ရည်စ တွေနှင့် နွေပိတောက် ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို နားလည်လိုက်မိသည်။

“ သမီးရယ် အန်တီကို အထင်မလွဲပါနဲ့ကွယ် အခု သမီး တစ်ယောက်တည်း လာတာလားဟင် ”

“ သမီးကို ဦးပိုးကြီး လိုက်ပို့ပေးတာပါ သမီး အန်တီဆီက တတ်တစ်ခု လိုချင်လို့ပါ အန်တီရယ် ”

“ ကတိ ဟုတ်လား ဘာကတိလဲ သမီး ”

“ ဖေဖေကြီးကို မယူပါနဲ့ မချစ်ပါနဲ့နော် သမီးကို သနားရင် အန်တီ အဲဒီကတိပေးပါနော် ဖေဖေကြီးက ပြောတယ် အန်တီက သမီးရဲ့ မေမေတဲ့ အဲဒါမဟုတ်ပါဘူး သမီးမေမေက သေသွားပြီ အဟင် . . . ဟင် ” ခန္ဓာကိုယ်လေး တသိမ့်သိမ့် တုန်ခါစွာ ရှိုက်ငိုနေသော

ကလေးမလေးကို ရင်ငွေ တကယ်ပဲ စာနာသနားသွားမိ၏။

“ သမီးကို ကတိပေးမယ် မဟုတ်လားဟင် အန်တီ ”

မျက်ရည်စလေးတွေ ပါးနှစ်ဖက်ပေါ်မှာ ယိုစီးကျရင်း ဆိုနေသော နွေပိတောက် ပခုံးလေးကို ရင်ငွေ ဖေးမဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်း

“ သမီးလေး အဲဒီကတိရရင် စိတ်ချမ်းသာမှာလားဟင် ”

“ သ... သမီး ဖေဖေကြီးကို ချစ်တယ် အန်တီဆီက ကတိ တစ်ခုရရင် သမီး ကျေနပ်မှာပါ ”

သမီးလေးနွေပိတောက်နှင့် သူကြားမှာ နားလည်နိုင်မှုဆိုတာ လွယ်ကူသော ကိစ္စမဟုတ်ဟု ရင်ငွေ နာကျင်စွာ နားလည်လိုက်မိ၏။ ဒေါ်ထားထားက နွေပိတောက်လေးကို အဘယ်မျှအထိ သိမ်းသွင်းထားခဲ့ သည်မသိပါ။

ရင်ငွေ နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ကာ နွေးနွေးကလေး ပြုံးလိုက်မိ၏။ ရင်ငွေ နှုတ်ကစကားကို နားစွင့်နေသော နွေပိတောက်မျက်ဝန်းလေးတွေ တောက်ပမှုတွေနှင့် လက်ဖြာနေ၏။

“ သမီး စိတ်ချမ်းသာတော့ အန်တီ ကတိပေးပါတယ် ”

“ ဟွင်... အန်တီ... တ... တကယ်ပြောတာနော်... ဟုတ်လား ”

မျက်ရည်စလေးတွေကြားက နွေပိတောက် ဝမ်းသာအားရလေး ရေရွတ်ရင်း မေး၏။ ရင်ငွေ ခေါင်းကလေးဆတ်ပြရင်း

“ တကယ်ပါ သမီးရယ် သမီးရဲ့ဖေဖေကြီးကို အန်တီ

ဘယ်တော့မှ မချစ်တော့ဘူး လက်မထပ်တော့ပါဘူး ကလေးရယ် ”

“ ဝမ်း... ဝမ်းသာလိုက်တာ အန်တီရယ် သမီး... သမီး

ပြန်တော့မယ်နော် ”

အငိုမျက်ဝန်းလေးတွေ ပျောက်ဆုံးကာ ဝမ်းသာအားရ ပြေးထွက်သွားသော နွေပိတောက်ကို ရင်ငွေ ငေးကြည့်နေမိသည်။

ပါဂျူရိုးကားကြီးက ခြံဝမှ ကွယ်ပျောက်သွားတော့မှ ရင်ငွေ

အခန်းထဲ ပြေးဝင်ခဲ့၏။

ခုတင်ပေါ်မှာ မျက်နှာအုပ်ချရင်း ရင်ငွေ ရှိက်ကြီးတင် ဝိုင်းကြီး နေမိ၏။ ထိုရယ် ရင်ငွေ နှလုံးသားထဲမှာ ဝေဒနာကို မြင်လှည့်ပါဦး။

နွေပိတောက်အတွက် ရင်ငွေက မိန်းမရိုင်းကြီး ဖြစ်နေခဲ့ရပြီ

လားဟင်။ ရင်ငွေ နှလုံးသားက အချစ်တစ်ခုအတွက် နွေပိတောက်လေး နှလုံးသားကို ချေမှုပစ်လိုက်ရမှာတဲ့လား ဟင်။

“ ကိုယ်ရယ် ငွေရယ် သမီးလေးရယ် ပျော်စရာကောင်းတဲ့

ဘဝလေးကို ဖန်တီးကြရအောင်နော် ငွေ ”

ထိ ပြောခဲ့တဲ့စကား။ မျှော်လင့်နေခဲ့တဲ့ အရာက အိမ်မက်

တစ်ခုပဲ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ ထိုရယ်။

မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့ အရာတစ်ခုကို ငွေ မိုက်မဲစွာ မပိုင်ဆိုင်

ချင်တော့ပါဘူး။

ရှင်ငွေကို မေ့လိုက်ပါတော့ ထိုရယ်။ အချစ်ဆိုတာ ပိုမိုဆိုင်ခွင့်

မရှိလည်း ရင်ထဲက ရှင်သန်ဖူးသစ်စွာ ထာဝရတည်နေနိုင်ပါတယ်။

ထိ နားလည်လက်ခံပေးပါတော့နော်။

အခန်း (၃၇)

“ ဘယ်... ဘယ်လို ရင်ငွေ့ ရင်ငွေ့ကို မေ့လိုက်ရမယ် ဟုတ်လား ”

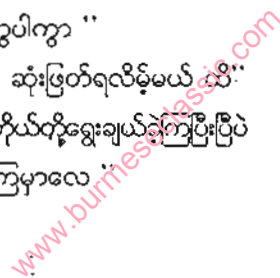
သူ့ အထိတ်တလန့် ရေရွတ်မိ၏။ ရင်ငွေ့ မျက်နှာကို မယုံနိုင်စွာ ကြည့်ရင်း တုန်လှုပ်စွာနှင့် ကြောင်တွေနေခဲ့သည်။

“ ငွေ့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ထိ နွေ့ပိတောက်လေးကို ပေးလိုက်တဲ့ ကတိကို ငွေ့ တည်ရမယ် ငွေ့တို့မျှော်လင့်တဲ့ဘဝဆိုတာ အိပ်မက်ဆန် လွန်းပါတယ် ထိရယ် ”

“ ဟင့်အင်း မဟုတ်ဘူး ငွေ့ နွေ့... နွေ့ပိတောက်က ကလေးလေးပဲ ရိုပါသေးတယ် သမီးလေးခမြာ ဘာကိုဆုံးဖြတ်နိုင်ဦးမှာလဲ ခုကိစ္စက အန်တီထား သူ့အဖွားရဲ့စနက်တွေပါကွာ ”

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်ငွေ့တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်ရလိမ့်မယ် သိ ”

“ ကိုယ်နဲ့ရင်ငွေ့တို့ အနာဂတ်ကို ကိုယ်တို့ရွေးချယ်ခဲ့ကြပြီးပြီပဲ သမီးလေးနဲ့အတူ ဘဝတစ်ခု တည်ထောင်ကြမှာလေ ”

ဒါ... မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ထိ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ နွေပိတောက်လေး ငွေ့ဆီရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ သိလိုက်ရပါပြီ။

ငွေ့မျက်ရည်လေး ရစ်ဝဲဆိုတော့ သူ ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါ ရမ်းရင်း တုန်လှုပ်နေမိဆဲ။

သမီးလေးရင်ထဲကို ဒီအကြောင်းတွေ ဘယ်သူထည့်သွင်း ပေးလိုက်တာလဲ။ အခြားသူ မရှိနိုင်။ အန်တီထားပဲ ဖြစ်လိမ့်မည်။

သူ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမည်လဲ။ အမှန်တရားတစ်ခုကို ဖြေရှင်း ရမည်လား။ အာရုံထဲမှာ သမီးလေးနွေပိတောက် မျက်နှာလေးကို မြင်လာ၏။

“ နွေပိတောက်က အပြစ်ကင်းစင်ပါတယ် ထိရယ် သူ့ခင်္ဍာ ထိကို ဆုံးရှုံးရမှာ ကြောက်နေရာတယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငွေ့တို့ သူ့နည်းသား နုနုလေးကိုတော့ ထည့်စဉ်းစားပေးရမှာပေါ့ ”

“ သမီးလေးအတွက် ကိုယ် အများကြီး စဉ်းစားခဲ့တာပေါ့ ငွေ့ရယ် ငွေ့ဟာ သမီးလေးအတွက် မိခင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်မှာ ကိုယ်အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ထားတယ် ”

“ အဲဒါက ထိ ယုံကြည်ချက်လေ သမီးလေးကိုလည်း ငွေ့ ချစ်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ သမီးလေးက နားလည်မှာမဟုတ်ဘူး သူ တောင်းခဲ့တဲ့ ကတိကို ငွေ့ ပေးခဲ့ပြီးပြီ ”

“ ဟာ... မဟုတ်တာကွာ တစ်ချိန်ကျရင် သမီးလေး နားလည်လာမှာပါ ငွေ့ရယ် ”

သူ ဖြေရှင်းပြ၏။ ရင်ငွေ့ လက်မခံနိုင်ပါ။ သမီးလေးမျက်ဝန်း ထဲက ခံစားချက်တွေကို ငွေ့ မြင်ခဲ့ရတာလေ။

ငွေ့ရဲ့ကတိစကားကြောင့် ကြည်နူးသွားတဲ့ မျက်နှာလေးကို ငွေ့ ဘယ်လို မေ့လို့ရမှာတဲ့လဲ။

“ ငွေ့ရယ် ကိုယ့်ကို ခွဲမသွားပါနဲ့ကွာ ”

ပန်းကို ဆုပ်ကိုင်လာသော ထိလက်တွေကို ငွေ့ ကယောင် ဇာတမ်း ရှောင်တိမ်းဖို့ ကြိုးစားတော့ ထိ တွန့်ခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

“ ခဲတောင်းပန်ပါတယ် ထိ ငွေ့-ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ ငွေ့ကို မေ့လိုက် ခါတော့ ”

“ ငွေ့... ငွေ့... ”

ငွေ့ လှည့်မကြည့်ဖြစ်တော့ပါ။ သူ့ရဲ့အနားက အဝေးဆုံးကိုပဲ ခြေချင်မိသည်။ သူ့အကြည့်။ သူ့စကားသံတွေအောက်မှာ ငွေ့ ထပ်ပြီး ပျော်ဝင်ချင်တော့တာလည်း အမှန်။

ကမ္ဘာမြေရဲ့ဆွဲအား တစ်ခုလိုပြင်းတဲ့ သူ့ရဲ့ဆွဲငင်အားတွေထဲက ငွေ့ ရုန်းထွက်ချင်ပါသည်။

ငွေ့ကို ရုန်းထွက်ခွင့်ပေးပါ ထိရယ်။

ဆွဲငင်မှုတွေနဲ့ မသိမ်းပိုက်ပါနဲ့တော့။ ကျေးဇူးပြုပြီး ထိခွဲ ချစ်ခြင်းတွေကို ရုပ်သိမ်းပေးပါတော့ ထိရယ်။

အခန်း (၃၈)

“ ဦးမိုးထိမြင့် ”

အနီးကပ် ခေါ်လိုက်တဲ့အသံကြောင့် သူ ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ သူ့စားပွဲပိုင်းမှာ လာရပ်သူက ရှိန်းအာကာ။

သူ အံ့သြမင်သက်သွားရ၏။ ရှိန်းအာကာ မျက်ဝန်းတွေ သူ့ကို မှန်ကပ်စွာ စိုက်ကြည့်နေရင်း

“ ခင်ဗျားကားကို တွေ့လိုက်လို့ ဆိုင်ထဲဝင်ခဲ့တာ ”

လေသံက မာထန်ထန်။ သူ ငဲ့ထားပြီးသော အရက်ခွက် မော့သောက်ရင်း မထိတရီ ပြုံးလိုက်မိ၏။

“ မင်း ငါ့ကို တွေ့ချင်လို့လား ရှိန်းအာကာ ဒါဆိုလည်း ထိုင်ကွာ ”

“ ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ချင်တာ ကြာပြီ ဒါပေမဲ့ ရင်ငွေ့က တားထား မတွေ့ဖြစ်ခဲ့တာ ဒီတစ်ခါတော့ တမင်တွေ့ချင်လို့ ဝင်ခဲ့တာပဲ ”

စကားအဆုံးမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်က ထိုင်ခုံတစ်လုံးမှာ ရှိန်း

စိုးမိုးစာပေ

ကာ ဝင်ထိုင်သည်။ ခက်ထန်သော အကြည့်တွေကတော့ ရုပ်သိမ်းမသွားခဲ့သေးပါ။

“ မင်း သောက်တတ်ရင် သောက်ကွာ ”

“ ကျုပ် မသောက်တတ်ဘူး ခင်ဗျားနဲ့ ရှင်းစရာရှိလို့ လာတာ ”

“ ရှင်းစရာဟုတ်လား ကဲ ပြောကွာ လောလောဆယ်တော့ ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မတွေ့ချင်ဘူးကွ ”

“ ဒါတော့ ကျုပ်လည်းမတတ်နိုင်ဘူး ကံကြမ္မာက ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့အောင် ဖန်တီးပေးလိုက်တာဖြစ်မယ် ဒီရှေ့က ကားဖြတ်မောင်းရင်း ခင်ဗျားကားကို မြင်လိုက်တာကိုး ”

“ အေး ခုတလော ငါ ကံသိပ်မကောင်းဘူးကွ ကဲ ပြောမင်း ရှင်းချင်တာ ဘာကိစ္စလဲ ”

“ ရင်ငွေ့ ကိစ္စပဲ ”

“ ငွေ့ကိစ္စ ”

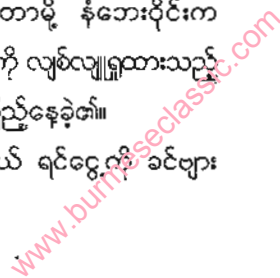
“ ဟုတ်တယ် ခင်ဗျား ငွေ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှထပ်ဒုက္ခပေးဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်တော့ဗျာ ”

“ ဘာကွ ”

သူ့စကားသံက ကျယ်လောင်သွားတာမို့ နံဘေးပိုင်းက ကြည့်ကြည့်လာ၏။ ရှိန်းအာကာက ပတ်ဝန်းကျင်ကို လျစ်လျူရှုထားသည့် အသွင်နှင့် ငဲ့မကြည့်ဘဲ သူ့ကိုသာ ငေးစိုက်ကြည့်နေခဲ့၏။

“ ကျုပ်ပြောတာ ခင်ဗျားကြားပါတယ် ရင်ငွေ့ကိစ္စ ခင်ဗျား

စိုးမိုးစာပေ

ဒုက္ခမပေးပါနဲ့ ရင်ငွေကို ခင်ဗျားလိမ့်ညာပြီး သူ့အချစ်ကို ယူခဲ့တယ် ခင်ဗျား သိပ်ရက်စက်တဲ့သူကြီးပဲ ခင်ဗျားကြောင့် ရင်ငွေ ခံစားနာကျင်ခဲ့ရတာ အများကြီးဗျ

“ ခုချိန်မှာ ငါလည်း ရင်ငွေကြောင့် နာကျင်ခံစားနေရတယ် ရှိန်းအာကာ မင်းက ဘာသိလို့ ဝင်ပြောနေတာလဲ ”

“ ကျုပ်အားလုံးသိတယ် ခင်ဗျား ရင်ငွေကို ပိုင်စိုးဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့တာပဲ ရိုးသားမှုမရှိဘဲ ရင်ငွေအချစ်ကို အရယူတယ် ပြီးတော့ တစ်ခါမှ အချစ်ကို မခံစားဖူးတဲ့ ရင်ငွေနှလုံးသားကို ဒဏ်ရာရအောင် ခင်ဗျား လုပ်ခဲ့တယ် ”

“ မင်း စွပ်စွဲချက်တွေက ပြင်းလှချည်လား ရှိန်းအာကာ ငွေကို ချစ်ခဲ့တာ အမှန်ပဲ ”

“ သေလိုက်စမ်း ကျုပ်မယုံဘူး ယုံနိုင်စရာလည်း မရှိဘူး အခု ရင်ငွေခံစားနေရတာ ကျုပ်သိတယ် အဲဒါ ခင်ဗျားကြောင့် ခင်ဗျားက ဘာမှမပတ်သက်ခဲ့ရင် ဒါတွေဖြစ်စရာ မရှိဘူး ”

“ အချစ်ဆိုတာ ဖန်တီးပြီးပေါ်ပေါက်လာတာမျိုး မဟုတ်ဘူး ရှိန်းအာကာ ငါလည်း ငွေကိုမြတ်နိုးစွာ ချစ်ခဲ့တယ် သူလည်း ငါ့ကို... ”

“ ဟေ့လူ ခင်ဗျားစကားတွေ့ရပ်တော့ အခု ခင်ဗျားနဲ့ ပြတ်ဆဲပြီလို့ ကျုပ်သိတယ် ”

“ မင်းသိတာ အမှားကြီးဘဲ ”

“ ဘာဗျ ရင်ငွေနှုတ်က ဝန်ခံလိုက်တာ ”

“ အဲဒါကို ငါ လက်မခံသလို မင်းလည်း လက်မခံသင့်ဘူး ရှိန်းအာကာ သမီးလေးအတွက် ရင်ငွေ ရှောင်တိမ်းသွားတာ သူ့ရင်ထဲမှာ ငါရှိသလို ငါ့ရင်ထဲကလည်း သူ့ဘယ်တော့မှ ထွက်သွားလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ ဒါဆိုရင်တော့ ခင်ဗျား ထင်မြင်ချက်တွေကို မေ့ပစ်လိုက်တော့ ကျုပ်နဲ့ရင်ငွေ နောက်အပါတ်ထဲမှာ လက်ထပ်ကြတော့မယ် ”

“ ဟင်... ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေဘက်က ရွေးချယ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာဆိုတာ ခင်ဗျားသိအောင် ကျုပ်ပြောပြလိုက်မယ် ”

“ ငါ မယုံဘူး ရှိန်းအာကာ ရင်ငွေ ဒီလိုဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ သမီးလေးကို ပေးခဲ့တဲ့ကတိကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ ”

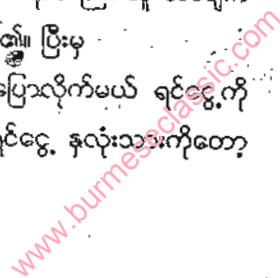
“ အဲဒါတွေ ကျုပ်မသိဘူး ကျုပ်နဲ့ရင်ငွေ လက်ထပ်တော့မယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားသိပြီဆိုတော့ ခင်ဗျား ဘာဆက်လုပ်မလဲ စဉ်းစားပေါ့ဗျာ ”

“ ငါ့ဘက်က ငွေကို ဆက်ချစ်နေဦးမှာပဲ ရှိန်းအာကာ ”

“ ဘာဗျ ”

ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲစွာ ရှိန်းအာကာ ထရပ်သည်။ သူ တစ်ချီက် ပြုံးရင်း ယမကာခွက်ကို မော့သောက်လိုက်၏။ ပြီးမှ

“ ဒီမှာ ရှိန်းအာကာ ငါ တစ်ခုပြောလိုက်မယ် ရင်ငွေကို မင်းပိုင်ဆိုင်ချင် ပိုင်ဆိုင်လိမ့်မယ် ဒါပေမဲ့ ရင်ငွေ နှလုံးသားကိုတော့ မင်းရမှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ဟင်...”

ရှိန်းအာကာ ဂျူးဂျူးရဲရဲ ဖြစ်သွား၏။ နီရဲနေသော မျက်နှာက ဒေါသနှင့်မခံချင်စိတ်ကြောင့် တဆက်ဆက်တုန်ခါနေခဲ့၏။

“အဲဒါ ဘာလို့လဲ မင်းသိသလား ရှိန်းအာကာ ရင်ငွေ နှလုံးသားက ငါ့ဆီမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ မင်း ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမှာ ရင်ငွေခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ငါ့ဆီက ပါသွားတဲ့ ငါ့နှလုံးသားပဲ”

“ခင်...ခင်ဗျားကြီး...”

သူ့စကားမှာ ရှိန်းအာကာ နှလုံးသားကိုမှ ထိခတ်သွားခဲ့သည် ထင်၏။ ဒေါသနှင့် ဝဲလာသော လက်သီးချက်က သူ့မျက်နှာကို တည့်မတ်စွာ တိုးဝင်သည်။

“ခွပ်...”

“ဂုန်း...ခွမ်း...ခလွမ်း”

ထိုင်ခုံကော လူပါ့လန်လဲကျသွားရ၏။ စားပွဲပေါ်က ပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်တွေ ကျကွဲကုန်၏။

“ဟာ...ဆ...ဆရာ...”

သူ့တပည့် မောင်စိုးအနားကို အပြေးရောက်လာသလို၊ စားပွဲထိုး ချာတိတ်တွေနှင့် ဆိုင်တာဝန်ခံပါ ရှိန်းအာကာ အနားမှာ စုပိုင်းသွားကြ၏။

“ဟေ့လူ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ ဆိုင်ထဲအထိ ဝင်စော်ကားရသလား”

“အဲဒီအတွက် ကျုပ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြော”

“ဟာ...ခင်ဗျားလေသံက မာလှချည်လား ကျုပ်ဆိုင်ထဲ ဝင်ပြီး ကျုပ်ရဲ့စားသုံးသူကို ရန်ပြုစော်ကားသေးတယ်”

“နေ...နေကြဦး”

သူ့လဲကျနေရာက ထရပ်ရင်း နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းက သွေးစ တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်၏။

“သူ့ကိုဘာမှမလုပ်ကြနဲ့ အားလုံးကို ကျုပ်တောင်းပန်ပါတယ် ကုန်ကျစရိတ်တွေအတွက်လည်း ကျုပ်ရှင်းပေးမယ်”

သူ့ကိုယ်တိုင် ဖြေရှင်းလိုက်တာမို့ ဆိုဇီတာဝန်ခံ မန်နေဂျာ နောက်ဆုတ်ပြန်သွား၏။ စားပွဲထိုးလေးတွေက ကွဲရှုကုန်သော ပန်းကန် ပုလင်းတွေကို သိမ်းဆည်းလိုက်ကြ၏။

“ရှိန်းအာကာ ငါ့စကားအတွက် မင်းနာကျင်သွားတယ်ဆိုရင် ငါ့စိတ်မကောင်းပါဘူး ဒါပေမဲ့ ငါပြောခဲ့တာ အမှန်တရားပဲ ငွေက မင်းကိုလက်ထပ်ဖို့အတွက် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်ဆိုရင်လည်း ကျေနပ် ပါတယ် တစ်ခုတော့ပြောပါရစေ ငါ သူ့အပေါ် မြတ်နိုးစွာ ချစ်ခဲ့တာက လွဲလို့ အဖြူစင်ဆုံး မြတ်နိုးခဲ့တာပါ ငါကြောင့်မင်းစိတ်ထဲမှာ သံသယကြီး မရှိစေချင်ဘူး”

“အဲဒါကို ကျုပ်ဂရုမစိုက်ပါဘူး ကျုပ်စိုက်ကလည်း ရင်ငွေကို ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံ ချစ်ခဲ့တာပဲ ရင်ငွေနှလုံးသား မှာ ပထမလူမဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း ဒုတိယလူအဖြစ် ကျုပ်ကျေနပ်တယ်”

စကားအဆုံးမှာ ရှိန်းအာကာ သူ့ရှေ့က ချာခနဲ လှည့်ထွက်

သျှို

သွားခဲ့သည်။

“ ဆရာ... ဆရာ... ဆရာ ဘယ်ထိသွားတာလဲ ”

စိုးရိမ်တကြီး မေးလာသော မောင်စိုးကို သူ လက်ကာပြ
လိုက်မိ၏။ တကယ်ဆို နာကျင်မှုက မျက်နှာပေါ်မှာ မဟုတ်။

နှလုံးသားရဲ့ အနက်ရှိုင်းဆုံး တစ်နေရာမှာ ဖြစ်သည်။

ငွေ တကယ်ပဲ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီပေါ့။

ရှိန်းအာကာကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီပေါ့။ ငွေရယ်
မင်းရဲ့နှလုံးသားကို ကိုယ်မြင်သိနေပါတယ်။

အချစ်ဆိုတာ အလွယ်တကူ မွေးဖွားခဲ့တာ မဟုတ်သလို။

အလွယ်တကူနဲ့လည်း ပျောက်ပျက်သွားမှာမှ မဟုတ်တာ။

ဘဝမှာ မိုးထိမြင်ဆိတ်ကောင်ရဲ့ နှလုံးသားက မြတ်နိုးစွာချစ်ခဲ့သူ
နှစ်ယောက်တည်း ရှိပါတယ်။

မိမိလေး နွေပိတောက်ရယ်။

ငွေဆိုတဲ့ မင်းရယ်ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ မင်းကို ကိုယ်စွန့်လွှတ်ခဲ့ရပြီပေါ့။

အခန်း (၃၉)

“ မာမိတို့အစီအစဉ်တွေကို သားနဲ့သမီး လက်ခံကြရဲ့လား ”

မာမိမျက်နှာက ရွှင်ပြုံးလျက် သူနှင့်ရင်ငွေကို ပြည့်ညွှန်းကာ
မေး၏။ သူရင်ငွေကို လှမ်းကြည့်တော့ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေ၏။

“ ဟုတ်ကဲ့ လက်ခံပါတယ် မာမိ ”

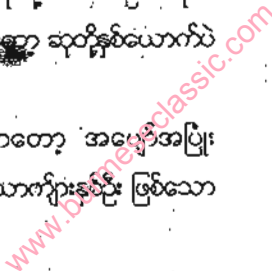
သူ အလိုက်သင့်ပဲ ဆိုလိုက်ရ၏။ ရင်ငွေမိခင် ဒေါ်မြင့်မြတ်က
ခင်ငွေကို ပြုံးကြည့်ကာ

“ သမီးလေးကော ကျေနပ်လက်ခံရဲ့လား ဖြေလိုက်ဦးလေ ”

“ သမီး လက်ခံမိတယ် မာမိ ”

“ ဟုတ်ပြီ မမြတ်ရေ ဒါဆိုရင် အခု ဆုတို့အစီအစဉ်အတိုင်း
ဆက်ပြီး လုပ်ကြဖို့ ရှိတာပေါ့ မင်္ဂလာကိစ္စတွေကိုတော့ ဆုတို့နှစ်ယောက်ပဲ
စီစဉ်ကြတာပေါ့နော် ”

မာမိနှင့် ရင်ငွေမာမိတို့နှစ်ယောက်ကတော့ အပျော်အပြုံး
ဆွနှင့် မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် တိုင်ပင်နေကြ၏။ ယောက်ျားနှစ်ဦး ဖြစ်သော

ဒယ်ဒီနှင့်ရင်ငွေ့ဖခင်ကတော့ စီးပွားရေးကိစ္စတွေ စကားပိုင်းပွဲနေ၏။

ရင်ငွေ့ကို သူ့ မျက်ရိပ်ပြကာ ခြံထဲဆင်းခဲ့သည်။

ခဏကြာတော့ ရင်ငွေ့ သူ့အနောက်က လိုက်လာ၏။

“ ရင်ငွေ့ မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် နင် ကျေနပ်ရဲ့လားဟင် ”

“ ငါ ကျေနပ်ပါတယ် ”

ရင်ငွေ့အသံက တိုးလျှနေတာ သူ့သိသည်။ မိုးထိမြင့်ဆိုခဲ့သလို

သူ ပိုင်ဆိုင်ရမှာ ရင်ငွေ့ရဲ့ စက်ရုပ်ဆန်တဲ့ဘဝကိုလား။

“ ရင်ငွေ့ ငါ တစ်ခုပြောချင်တယ် ”

“ ပြောလေ ငါနားထောင်နေတယ် ”

“ နင် ငါ့ကို လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ ဘာကြောင့်လဲဟင် နှင့်စိတ်က ရွေးချယ်ခဲ့တာမှ ဟုတ်ရဲ့လားဟင် ”

သူ့စကားကြောင့် ရင်ငွေ့ ပင့်သက်မော်လေးချ၏။ ရင်ငွေ့

မျက်နှာလေး ညှိုးငယ်နေတာ သူ မမြင်ရက်ပါ။

“ ငါမေးခွန်းက ဖြေရခက်နေရင် ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ရင်ငွေ့ ”

“ ရပါတယ် ရှိန်း ငါ မညာချင်ပါဘူး နင့်ကို မညာရက်တာ လည်း အမှန်ပါပဲ ငါ့ကိုရွေးချယ်ခဲ့တာ ငါ့ဦးနှောက်အသိနဲ့ ရွေးချယ် ခဲ့တာပါ နင်က ငါ့ရဲ့သူငယ်ချင်း ငါ့အပေါ် တကယ်ကောင်းခဲ့တဲ့သူ မာမိတို့ကလည်း ကြည့်ဖြူတဲ့သူ... ”

“ အဲဒီအကြောင်းတွေထက် နင်မပိုဘူးလား ရင်ငွေ့ရယ် နင့်ကို ”

ငါ့မြတ်နိုးစွာ ချစ်ခဲ့တာပါ ”

“ အဲဒီထက် ပိုမိုနိုင်အောင် ငါ ကြိုးစားနေပါတယ် ရှိန်းရယ် နင်ရဲ့အချစ်ကို ငါအကြွင်းမဲ့ ယုံပါတယ် ငါ့အပေါ် ချစ်ခဲ့တဲ့ နင့်ကို ငါ့ဘက်က တာဝန်ကျေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ငါ ကြိုးစား မှာပါ ”

တာဝန်ကျေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်တဲ့လား ရင်ငြိမ်းရယ်။ ငါ ပိုင်ဆိုင်ချင်တာ အဲဒါမဟုတ်ဘူး။ ငါ့မြတ်နိုးတဲ့ နင့်ဆီက အချစ်ကိုပဲ ငါပိုင်ဆိုင်ချင်ခဲ့တာပါ။

နှင့်ရင်ထဲမှာ ငါ့အတွက် နေရာမရှိတော့ဘူးလား။ မိုးထိမြင့် အတွက်နဲ့ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီလား။ ငါ သိချင်လိုက်တာ။

“ ရင်ငွေ့ ”

သူ့ခေါ်သံကြောင့် ရင်ငွေ့ ခေါင်းကလေးငဲ့ကာ ကြည့်၏။ သူ ရင်ငွေ့မျက်ဝန်းတွေထဲ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း

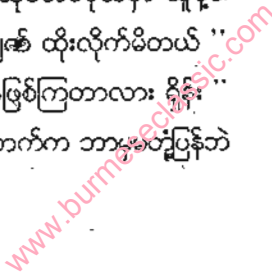
“ တစ်နေ့က ငါနဲ့မိုးထိမြင့်တို့ ဆုံကြတယ် ”

“ ဟင် ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ့ စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုထဲမှာ သူ့နဲ့ငါ စကားပြောကြရင်း ငါ သူ့ကိုလက်သီးနဲ့တစ်ချစ် ထိုးလိုက်မိတယ် ”

“ ဘာ... ဘာရယ်... နင်တို့ ရန်ဖြစ်ကြတာလား ရှိန်း ”

“ အဲဒီလောက်အထိ မဖြစ်ခဲ့ဘူး သူ့ဘက်က ဘာမှမဟုတ်ဘဲ ငြိမ်သွားခဲ့တယ်လေ ”

“ ရှိန်းရယ် နင်ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ ”

မိုးရိမ်စိတ်နှင့် ဆိုလာသော ရင်ငွေ့ မျက်နှာကို သူ အသေအချာ စူးစိုက်ကြည့်မိသည်။ ရင်ငွေ့ မျက်ဝန်းတွေထဲက ပူနံ့တော့က ဘယ်သူ့ အတွက်လဲ။

“ သူ... သူ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ ရှိန်း ”

ရင်ငွေ့နှုတ်က လွတ်ခနဲ ထွက်လာသော မေးခွန်းကို သူ ရုတ်တရက် မင်သက်စွာ မဖြေနိုင်ခဲ့။ ရင်ငွေ့ မျက်နှာကိုပဲ မင်သက် ကြောင်တွေစွာ ငေးကြည့်နေမိသည်။

ရင်ငွေ့ နားလည်သွားသည့်အလား သူ့ထံမှ အကြည့်လွှဲရင်း

“ ဆောရီး ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ရှိန်း ”

“ တောင်းပန်တယ် ဘာအတွက်လဲ ရင်ငွေ့ ”

“ နင့်ရင်ထဲကို ငါမြင်နေရတယ် ရှိန်း နင့်ရင်ထဲမှာ သံသယတွေ ရှိနေမလားဟင် ”

“ ငါ့ရင်ထဲမှာ သံသယတွေ မရှိပါဘူး ရင်ငွေ့ ဝမ်းနည်းခံစား ရတာ တစ်ခုပဲရှိတယ် ငါ ပိုင်ဆိုင်ချင်တာ နင့်နလုံးသား နင့်အချစ် ဒါပေမဲ့ အဲဒါကို ငါပိုင်ဆိုင်ခွင့် မရနိုင်ဘူးလို့ မိုးထိမြင့်နှုတ်က ပြောခဲ့တယ် ဒါကြောင့် ငါ ပေါက်ကွဲခဲ့တာ ”

“ ဟင်... ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ့ ပြီးတော့ သူက ငါ့ကိုပြောခဲ့ပါတယ် နင်နဲ့သူ့ကြားမှာ ဘာမှမရှိခဲ့ပါဘူးတဲ့ နင့်ကိုသူ ချစ်ခဲ့တာ ဖြူစင်ပါတယ် ”

သ

ရင်ငွေ့မျက်ဝန်းတွေ မှိုင်းရီသွားခဲ့သည်လား။

တကယ်ဆို ရှိန်းဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း နင့်အပေါ် မိုးထိမြင့်

ဆိုတဲ့လူထက် မပိုတောင် မလေ့ကျခဲ့ပါဘူး။

ဒါကို နင်မြင်တတ်စေချင်လိုက်တာ ရင်ငွေ့ရယ်။

ငါ့အတွက် နင့်ရင်ထဲမှာ အချစ်တွေ ဆုတ်ယုတ်ကင်းမဲ့

နေပြီလား။

ငါ နင့်ကို သိပ်မြဲစိန်းတယ် ရင်ငွေ့။

အခန်း (၄၀)

“ ဆရာ... တော်လောက်ပြီ... သိပ်မူးနေပြီ ”

“ အေ့... ငါ မူးတယ် ဟုတ်တယ် မောင်စိုး ဒါပေမဲ့ ငါ အတိတ်မေ့အောင် မမူးဘူးကွ အေ့... ”

လေးထောင့်ပုလင်းတစ်ဝက်ကျော်ကို တစ်ထိုင်တည်း သောက်နေသည့် ဆရာကို မောင်စိုး အံ့သြနေမိ၏။

အရက်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်တတ်တာလည်း မဟုတ်။ ဒီရက်တိုင်းမှာမှ နေ့မနားညမအား သောက်နေတာ သိပ်များနေပြီ။

အစားလည်းမစားဘဲ အရက်ကိုချည်း သောက်နေသဖြင့် မျက်နှာက နီပြန်းလျက်နေသည်။

“ မောင်စိုး... သမီး ပြန်လာပြီလား ”

“ နွေပီတောက်က သူ့အဖွားအိမ်မှာ အိပ်မယ်လို့ ဖုန်းဆက်တယ် ဆရာ ”

“ အေး... ကောင်းတယ် ငါ စိတ်တိုင်းကျ သောက်ရတာဆီ ”

• • • အေ့ ”

နောက်တစ်ခွက်ကို ထပ်မော့၏။ ရေမရော အမြည်းမဝါး။ မောင်စိုးနဲ့ဘေးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့နေရင်း

“ ဆရာ ကြက်ဥကြော်လေး စားလိုက်လေ ”

“ မစားချင်ဘူး ”

“ ဒါဆို ဒီကြက်သားကြော်လေး စားလိုက်ဆရာ ”

“ ဟေ့ကောင် ငါ သောက်ဦးမှာ ဘာမှမစားဘူး ”

“ ဆရာရယ် ဆရာထမင်းမစားတာလည်း သုံးရက်ရှိပြီ ကြာရင် ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ် ဆရာ ”

“ ကောင်းတယ် ငါသေတော့ အေးတာပေါ့ အေ့ ”

ပြောလည်းပြော အရက်ခွက်ကိုလည်း ကောက်မော့ပြန်၏။ မောင်စိုး ကြည့်နေရင်း စိတ်က ညစ်လာ၏။

“ ဆရာရယ် မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ဒီလောက် ခံစားရ သလားဗျ ဆရာလိုချင်ရင် အများကြီးပါဗျာ ”

“ ဟေ့ကောင် မင်း ဘာစကားပြောတာလဲ ”

အင်္ကျီရင်ဘတ်ကို စောင့်ဆွဲခံလိုက်ရ၍ မောင်စိုး ဂိုက်ကျသွား၏။

“ ဟို... ဟို ဆရာခံစားနေတာကို မမြင်ရက်လို့ပါ ဆရာရယ် ”

မောင်စိုး တုန်တုန်ခိုခိုလေးဆိုတော့ သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရ၏။

“ ဆောရီး... ငါ့ကို ခွင့်လွှတ် ”

“ ရပါတယ် ဆရာရယ် ”

“ မောင်စိုး... ငါ... ရင်ငွေကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာကွ ငါ့ဘဝမှာ သမီးလေးနဲ့ရင်ငွေကိုပဲ ချစ်ခဲ့ဖူးပါတယ် ”

“ ဟို... ဆရာအမျိုးသမီးကောဟင် ”

မောင်စိုးမေးခွန်းကြောင့် သူ မောင်စိုးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်၏

“ ဟို... ကျွန်တော်မေးတာ... ”

“ ရတယ် မင်းကိုငါ စိတ်မဆိုးဘူး မင်းမသိတာ ငါပြောပြမယ် ငါ နွေသင်္ဃန်းကို ညီမအရင်းလို ချစ်ခဲ့တာကွ ”

မောင်စိုးခေါင်းညိတ်တော့ သူ့ပုခုံးပျိုးရင်း

“ ငါ့ရင်ထဲမှာ တစ်သက်လုံး မျှီသိပ်ထားတဲ့ အဖြစ်တစ်ခု မင်းကိုပြောပြမယ် မောင်စိုး မင်း ကတိပေးရမှာ ဒီအကြောင်းအရာ မင်းရင်ထဲမှာပဲ ထားမယ်လို့ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ ”

“ အေး... သမီးလေးကို ငါ ဘယ်လောက်ချစ်သလဲ သိသလား ”

“ ဟာ သိတာပေါ့ ဆရာရယ် ဆရာချစ်လွန်းလို့ သူ့အဖေ ခေါ်တာတောင် မပေးဘဲ ဆရာကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်နေတာပဲ ”

“ အေး အဲဒီသမီးလေး နွေပိတောက်က ငါ့သမီးအဖေ မဟုတ်ဘူး ”

“ ဗျာ ”

မောင်စိုး မျက်လုံးကြီးပြူးလျက် မယုံနိုင်စွာ ကြည့်နေ၏

“ ဒီအကြောင်းတွေကို ငါပဲသိတယ် - သမီးလေးအဖွား အန်တီထားတောင် မသိခဲ့ဘူး ”

“ ဟုတ်... ဟုတ်ရဲ့လား ဆရာရယ် ”

“ ငါ့အမုန်ပြောနေတာ နွေသင်္ဃန်းကို အိမ်က မိဘတွေက လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်တော့ နွေသင်္ဃန်းမှာ ချစ်သူရှိတယ် အဲဒီသူက သဘောသားတစ်ယောက် မထင်မှတ်ဘဲ အဲဒီလူ ဆုံးသွားတော့ နွေသင်္ဃန်းမှာ ကိုယ်ဝန်ကျန်ခဲ့တယ် သူနဲ့သူ့ချစ်သူက နှစ်ဦးသဘောတူ လက်ထပ်ထားကြပြီးပြီလေ ”

မောင်စိုး အံ့သြနေ၏။ သူ ဒီအကြောင်းတွေကို လုံးဝမသိခဲ့။ ဆရာနှင့်သမီးလေးကို သားအဖရင်းတွေဟုပဲ ထင်ခဲ့၏။

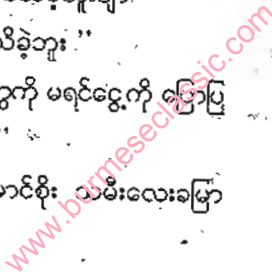
“ ဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြပြီး နွေသင်္ဃန်းက အိမ်ကထွက်သွားဖို့ ကြံစည်တော့ ငါ သိပ်သနားသွားတယ် သူ့ကိုငါ လက်ထပ်ပြီး ညီမလေးလို စောင့်ရှောက်မယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တယ် နောက်ဆုံး သမီးလေးကို မွေးဖွားပြီး နွေသင်္ဃန်းဆုံးတယ် ငါ့သိထားတဲ့ကိစ္စတွေကို ငါ့ရင်ထဲမှာပဲ ထားခဲ့ပြီး အမိမဲ့အဖမဲ့ သမီးလေးအတွက် ငါ အဖေရင်းလိုပဲ နေခဲ့တာပေါ့ကွာ ”

“ ဆရာရယ် ဒါတွေကို ကျွန်တော် မသိခဲ့ဘူးဗျာ ”

“ အေး... အန်တီထားတောင် မသိခဲ့ဘူး ”

“ ဒါ... ဒါဆို ဆရာဒီအကြောင်းတွေကို မရင်ငွေကို ပြောပြ လိုက်ပေါ့ ဒါဆို ဆရာ့ကို သူ့နားလည်ပြီး... ”

“ ငါ ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး မောင်စိုး သမီးလေးခမြာ ”

ဒီအကြောင်းတွေ သိသွားရင် ဘယ်လောက်ခံစားရရှာမလဲ "

" ဆရာ ခံစားနေရတာကော "

" ငါ... ရင်ငွေကို ချစ်တယ် ဒါပေမဲ့ သမီးလေးကိုစွန့်ပြီး ချစ်ဖို့ ငါ့အသိက လက်မခံဘူး သမီးလေးနှလုံးသားနုလေး ဒဏ်ရာ မရှိစေချင်ဘူး ငွေကလည်း သမီးလေးအပေါ် ငါ့လိုပဲ စာနာစိတ်နဲ့ ငါ့ကို မေ့ခဲ့တာ "

" ဆရာရယ်... "

" ငါ... ငါ စကားတွေ မင်းဘယ်သူမှ ပြန်မပြောနဲ့ မောင်စိုး "

" ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ "

" မင်းတော်တယ် ငါ မင်းကို ယုံတယ် ငါ... ငါ "

ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဝန်ခံရတာ ပြည့်ဝသွားခဲ့၍လား မသိ။ ဆရာ ဝုန်းခနဲ စားပွဲပေါ် ဇက်ကျိုးကျသွားခဲ့သည်။

မောင်စိုး ပင့်သက်မောက်နှိုက်ရင်း ဆရာကို ငေးကြည့်နေမိသလို သမီးလေးအပေါ် ချစ်ခဲ့သည့် ဆရာချစ်ခြင်းက ကြီးမားလှ၏။

သမီးလေးအပေါ် ဆရာရဲ့ချစ်သူကလည်း မေတ္တာစိတ် ကြီးခဲ့ တာပါဘဲလား။

မောင်စိုး ကြားထဲကတွေးရင်း စိတ်မကောင်းနိုင်။ ပင့်သက်မောက် ကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်ပေမယ့် ရင်ထဲမှာ လေးလံ နေဆဲ။

အချစ်ရဲ့တန်ခိုးတွေက ကြီးမားဆန်းကြယ်လှပါလား။

❖ ❖ ❖ ❖ ❖
စိုးမိုးစာပေ

အခန်း (၄၁)

ဆင်ဝင်အောက်ကို ထိုးရပ်လာသည့် ကားလေးက ရှိန်းရဲ့ ကားလေးဖြစ်၏။ ရင်ငွေ ညှဉ်းခန်းထိုင်ခုံက လှမ်းကြည့်နေတုန်းမှာ ရှိန်းနှင့်အတူ ဆင်းလာသူက နွေပိတောက်။

" ဟင်... နွေ... နွေပိတောက် "

ရှိန်းက နွေပိတောက်လက်ကလေးကိုဆွဲကာ အိမ်ထဲလှမ်းဝင် လာ၏။ ငွေ အံ့ညွှမင်သက်စွာ ကြည့်နေဆီ။

" အန်တီ... သမီး အန်တီဆီ လာတာပါ "

" အင်း... ထိုင်လေ သမီး... အဲ... နွေပိတောက် "

နွေပိတောက်က သမီးလို့ခေါ်တာ ကြိုက်မည်လားမသိ။ ဒါကြောင့် ရင်ငွေ ပြောင်းခေါ်လိုက်မိခြင်းပါ။

" အန်တီ သမီး အန်တီနဲ့တွေ့ချင်လို့ ဦးရှိန်းကို ပို့ခိုင်းတာ "

" ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ သမီးလေးက နင့်ဆီလာချင်ကုန်သလို ကို သမီးလေးနဲ့နှင့် စကားပြောကြဦး ငါ ကားပေါ်က စောင့်နေမယ် "

စိုးမိုးစာပေ

ရိုန်း ဘာကြောင့် ရှောင်ထွက်သွားတာလဲ ရင်ငွေ မသိပါ။ နွေပိတောက်လေးက ရင်ငွေကို ငေးကြည့်နေရင်း မျက်ရည်လေးတွေ စီးကျလာ၏။

“ ဟင်... ဘာလို့ ငိုရတာလဲ သမီးရယ် အန်တီကို မယ်လို့လား အန်တီပေးခဲ့တဲ့ ကတိတည်ပါတယ်ကွယ် ”

“ အဟင်... ဟင်... ဖေဖေကြီးကို သနားလို့ပါ အန်တီရယ် ”

“ ဟင်... ထိ... အဲ... သမီးဖေဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ဖေဖေကြီး အရက်တွေ အရမ်းသောက်နေတယ် အန်တီ သမီးကော ဖွားဖွားကော တားလို့မရဘူး ဖေဖေကြီး ဘာကြောင့် အရက် သောက်နေတာလဲ အန်တီသိလားဟင် ”

“ ဘာကြောင့်လဲ သမီး ”

“ အန်တီကို လွမ်းလို့တဲ့ ”

“ အိုး... ”

“ သ... သမီး စကားတွေကို ရုပ်သိမ်းပါတယ် အန်တီ ဖေဖေကြီး မသေပါစေနဲ့နော် အန်တီ ဖေဖေကြီးကို ပြန်ချစ်လိုက်ပါ ”

“ အိုး... မဟုတ်တာ ”

“ သမီး တောင်းပန်ပါတယ် ဖေဖေကြီး သေလိမ့်မယ် ”

“ သမီးလေးရယ် ”

နွေပိတောက် ခန္ဓာကိုယ်လေးကို သူမ ထွေးပွေ့ထားလိုက်

“ အန်တီ ဖေဖေကြီးကို ချစ်ပါနော် သမီး တောင်းပန်ပါတယ် ”

အဟင်... ဟင်... ”

“ ဒီစကားတွေကို သမီးဖွားဖွား ပြောလိုက်တာလား ”

“ ဖေဖေကြီး အရက်တွေသောက်နေတာ အန်တီ မုန်းသွားလို့တဲ့ ဖွားဖွားကပြောတယ် သမီးဖေဖေကြီးကို ချစ်တယ် ဖေဖေကြီးနဲ့အန်တီကို သမီးအတူတူချစ်ရင် ဖေဖေကြီး အရက်မသောက်တော့ဘူးတဲ့ သမီး အန်တီကို ချစ်ပါတယ် ဖေဖေကြီးကို အန်တီချစ်ပါနော် ”

ရင်ငွေ ဘာပြောရမည် မသိတော့။ နွေပိတောက်လေး ခုတ်ထဲက နှလုံးသားလေးကို မြင်နေရ၏။

ဒါပေမဲ့

အရာအားလုံးက လွန်ခဲ့ပြီ။ ရင်ငွေနဲ့ ရိုန်းတို့ မင်္ဂလာပွဲအတွက် အားလုံးအသင့်ဖြစ်နေပြီဆိုတာ သမီးလေး မသိနိုင်ပါ။

“ အန်တီ... သမီး... သမီးကိုပြောပါဦး ”

“ သမီးလေး စိတ်ချမ်းသာစေရမယ် ပြန်... ပြန်တော့နော် ”

“ ဝမ်း... ဝမ်းသာလိုက်တာ အန်တီရယ် ”

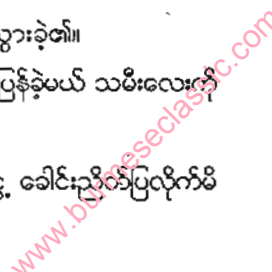
သမီးလေးက ရုတ်တရက် သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ကာ သီးနှစ်ဖက်ကို နမ်းရှိုက်၏။

ပြီးတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲက ပြေးထွက်သွားခဲ့၏။

“ ရင်ငွေ ခဏလေးစောင့်နော် ငါအခုပြန်ခဲ့မယ် သမီးလေးကို ”

ပြန်ပို့ပေးလိုက်ဦးမယ် ”

ရိုန်းလှမ်းအော်ပြောသွားတာကို ရင်ငွေ ခေါင်းညှိတံပြလိုက်မိ

၂၇၆ ◊

သို့

သလား မသေချာပါ။

ရင်ထဲမှာတော့ ခံစားမှုဝေဒနာတွေနှင့် မွန်းကြပ်ပိတ်လှောင်
နေဆဲ။

သမီးလေးရယ်... အန်တီကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါ။

အခန်း (၄၂)

ကားလေးရဲ့ဦးတည်ရာအရပ်က ဘယ်ခရိုင်လဲ ရင်ငွေ့ မသိပါ။
ရိုန်းကိုယ်တိုင် တိတ်ဆိတ်စွာ မောင်းနှင်နေသလို ရင်ငွေ့လည်း ငြိမ်သက်
စွာပဲ လိုက်ခဲ့တာ ဖြစ်၏။

ရန်ကုန်ဒေရိယာကို လွန်ခဲ့ပြီဟုတော့ ရင်ငွေ့ သိ၏။

သည်လမ်းသည်ခရီးက ရင်ငွေ့ရှောက်ဖူးသော လမ်းတွေဆိုတာ
သိလာတော့

“ ရိုန်း... နင်... ဘယ်ကိုမောင်းနေတာလဲ ”

“ နင့်ကို မျှော်လင့်နေတဲ့ ကိုမိုးထိမြင့်ရဲ့အိမ်ကိုပါ ရင်ငွေ့ ”

“ ဘာ... ”

“ ဟုတ်တယ် ရင်ငွေ့ ငါ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ နင် ခံစားနေရ
တာလည်း ငါ မမြင်ရက်ဘူး ”

“ မဟုတ်တာ... ငါ... ငါ... ”

“ နှလုံးသားကို မလိမ်ညာပါနဲ့ ရင်ငွေ့ရယ် နင် ငါ့ကို တကယ်

လက်ထပ်မှာလား နင်နဲ့ငါကြားမှာ ဖြူစင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေဘဝက အကောစင်းဆုံးပါ ရင်ငွေ့ရယ် ”

ရင်ငွေ့ ဘာစကားမှ မဆိုနိုင်။ ရှိန်း မျှက်ဝန်းတွေထဲမှာ အပြုံးစတို ရေးရေးမြင်နေ၏။

“ နင်နဲ့ငါကိစ္စကို ငါ ရှင်းထားမယ် ရင်ငွေ့ နင် မိုးထိမြင့်ကို မမေ့ဘူးဆိုတာ နင့်မျှက်ဝန်းတွေက သက်သေလေ ”

ရင်ငွေ့ ရှက်သွေးလွှမ်းကာ ခေါင်းကိုင့်သည်။

ရှိန်း နာကျင်ခံစားရသည့် ဝေဒနာကြားက ကျေနပ်စွာပဲ ပြုံးလိုက်မိသည်။

မနေ့က သမီးလေးနှင့် ရင်ငွေ့တို့ရဲ့ ခံစားချက်တွေ ပြီးတော့ မောင်စိုးဆိုသော မိုးထိမြင့်၏ တပည့်တော် သူ့ထံရောက်လာကာ ပြောပြ ခဲ့သော စကားတွေကို သူ ကြားခဲ့ရ၏။

ဒီအကြောင်းတွေကိုတော့ ရင်ငွေ့ သိဖို့မလိုအပ်ဟု သူ ထင်၏။

ကားလေးက ခြံဝန်းကြီးရှေ့မှာ ထိုးရပ်သွားခဲ့၏။

အသင့်ပွင့်နေသော ခြံတံခါးဝမှာ ရပ်နေသူက မိုးထိမြင့်။

“ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ကိုမိုးထိမြင့် ရင်ငွေ့ကို တကယ် ပိုင်ဆိုင်သင့်သူလက်ထဲ ကျွန်တော် ထားခဲ့ပါ့မယ် ”

“ ရှိန်းအာကာ... မင်း... မင်း ငါ့ကို... နောက်နေတာလား ဟင် ”

“ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ ကျွန်တော်ကြောင့် ပူလောင်နေတဲ့

နှလုံးသားတွေ ငြိမ်းချမ်းစေချင်တာပါ ရင်ငွေ့ကို ခင်ဗျား ဘယ်လောက် ချစ်သလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ယုံပြီ ပြီးတော့ ရင်ငွေ့နှလုံးသားလေး ငြိမ်းချမ်း ရင် ကျေနပ်တယ် ဒီနှစ်ချက်နဲ့တင် ကျွန်တော် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့တာပါ ”

ရှိန်း ကားတံခါးဖွင့်ပေး၏။ ရင်ငွေ့ အိပ်မက်မက်နေသလို မင်သက်နေဆဲ။

“ ဆင်းလေ ရင်ငွေ့ ”

ရင်ငွေ့ ဆင်းလိုက်တော့ ထိ ရင်ငွေ့အနီးမှာ လာရပ်၏။

ရှိန်းကားပေါ် လှမ်းတက်ရင်း

“ ရင်ငွေ့ နင်တို့နှစ်ယောက်ဘဝ ငြိမ်းချမ်းပါစေလို့ ငါ ဆုတောင်းနေပါ့မယ် ”

“ နေဦး ရှိန်းအာကာ ”

ထိ ရှိန်းအာကာထံ လှမ်းလျှောက်သွားပြီး လက်ကမ်းပေး၏။

နှစ်ဦးသား လက်ချင်းဆွဲနှုတ်ဆက်ဖြစ်ကြ၏။

“ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မမေ့တော့ဘူး ”

ထိဆိုတော့ ရှိန်း နွေးနွေးကလေး ပြုံးသည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းညိတ်ရင်း ကားလေးပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်သွားခဲ့၏။

ရှိန်းရယ် နင်ဟာ ငါ့အတွက် အကောင်းဆုံး သူငယ်ချင်း ပါဟယ် ”

“ ရင်ငွေ့ ”

“ ထိရယ် ”

ငွေပုခုံးလေးကို သူ ဆုပ်ကိုင်တော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ငွေ
မိုလိုက်မိသည်။

ထိက သူမခန္ဓာကိုယ်လေးကို လွတ်ထွက်မသွားအောင်
တင်းတင်းပွေ့ဖက်ထားရင်း

“ မင်းကို ကိုယ် တကယ်ဆုံးရှုံးရပြီ ထင်ခဲ့တာ ”

“ ထိရယ် အိပ်မက်တွေ မက်နေသလိုပဲ ”

နဖူးပြစ်ပေါ် နွေးခနဲ ကျလာသော အနမ်းက အိပ်မက်မဟုတ်
တာ သေချာ၏။

နှင်းဆီရနံ့တွေက လေပြည်နှင့်အတူ သင်းယုံ့လာ၏။ ရင်ခုန်သံ
တွေ ဝေမျှနေသော ချစ်သူအနီးမှာ သင်းယုံ့လျက်။

ချစ်ခြင်း၏ဆွဲအားမှာ နှလုံးသားတို့ ပေါင်းဆုံရင်ခုန်နေခဲ့ဦး
ဆိုတာတော့ သေချာနေခဲ့ပြီ။

ပရိတ်သတ်အဖွဲ့

အဖြေ

နိ

စိုးမိုးစာပေ

ငွေ အံ့သြသော မျက်နှာဝန်းလေးတွေနှင့် သူ့ကို လှမ်းကြည့်
တော့ သူ ငွေကို ပြုံးပြုံးလေး လေးကြည့်နေ၏။

“ အံ့သြစရာကောင်းလိုက်တာ နှင်းဆီပန်းခင်းကြီးက အကူ
ကြီးပဲနော် ”

“ အဲဒါ ကိုယ်စိုက်ခိုင်းထားတာပေါ့ ငွေရဲ့ ဦးဖထီး
သားအဖကို ဒီနှင်းဆီခင်း ပေးထားခဲ့တာ သူတို့အတွက် ဝင်ငွေကောင်း
တယ် ကိုယ့်အတွက်မူ အဆင်ပြေတယ် နှင်းဆီပန်းရနံ့ကို
သဘောကျတယ် ငွေရဲ့ ”

“ ငွေလည်းကြိုက်တယ် မွှေးနေတာပဲနော်... အား... အဲ
ငွေ ခေါင်းလေးမော့ မျက်လုံးလေးမှိတ်ကာ အားပါးတရ နှင်း
ကြည့်လိုက်မိသည်။

ထုံအီသော ရနံ့တွေက သွေးထဲအထိ စိမ့်ဝင်သွားသလို နှင်း
ငွေ မျက်ဝန်းလေး ပြန်ဖွင့်မိတော့ ထိ ငွေ အနားမှာ ရောက်နေ၏။

မျက်ဝန်းတွေ စကားသံကင်းမဲ့စွာ စက္ကန့်ပေါင်းများစွာ ဆုံမိ
၏။ ငွေရင်တွေ တလှုပ်လှုပ်။ သူ့အကြည့်တွေထဲမှာ ဆွဲဝင်ခံထားရပြီလား။

“ ငွေရယ် သိပ်ချစ်တာပဲကွာ ”

သတိထားမိတော့ သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲကို ငွေ ရောက်နေ၏။
ငွေစွဲမက်တွယ်ငြိခဲ့ရသော ရေမွှေးရနံ့ ထုံအီအီလေးကို ရှုရှိုက်ရသော်
အသက်ရှူမှားမတတ်ပါဘဲ။

“ ငွေ ကိုယ့်ရင်တွေ အရမ်းခုန်နေတယ် ”

ငွေ နားအနားတိုးကပ်ကာ လှိုက်မောသံနှင့် သူဆို၏။ ငွေ
သူ့ကို မော့ကြည့်မိ၏။

နဖူးပြင်လေးမှာ ခွေးခဲခဲအနမ်းတစ်ပွင့် ကြွေ၏။ ငွေရင်ခုန်သံ
တွေ တားဆီးမရတော့ဘူး ထိရယ်။

ပါးပြင်နုနုမှာ အနမ်းတို့ ဆက်ကြွေဆင်းတော့ ငွေ မျက်နှာလေး
ပေါ်ကို နှင်းဆီပွင့်ဖတ်နီတွေ ဖြန့်ကျခင်းလိုက်သည်အလား။

ငွေ မျက်တောင်ကော့လေးတွေ စင်ကျသွားခဲ့သည်။
နှုတ်ခမ်းမှာ မူခွေးစိုစွတ်သော အထိအတွေ့နှင့် ရိုန်းမြသွားခဲ့၏။

သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ နစ်မြုပ်ရင်း ငွေလက်ကောက်လည်း
သူ့ကျောပြင်ကျယ်ကြီးကို ပွေ့ဖက်ထားမိသည်။

ရိုန်းမြမြ အနမ်းတို့အောက်မှာ နှင်းဆီရနံ့တွေကိုလည်း ငွေ
အလျော့နေခဲ့သည်။

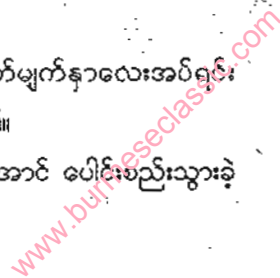
ချစ်ခြင်း၏ဆွဲအားမှာ ငွေ လွင့်မျောပါသွားလုလု...
ထိမျက်နှာလေးက ငွေ မျက်နှာပေါ်မှ ဖယ်ခွာသွားခဲ့သည်။

“ ငွေ မင်းလေးကို ကိုယ်မြတ်နိုးမှုသက်သက်ပါ မခြွေရက်
အဘူးကွာ ”

“ ထိ... ရယ် ”

သူ့ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးထဲမှာ အရိုက်မျက်နှာလေးအပ်ရင်း
ကျောပြင်ကို ငွေ တင်းတင်းပွေ့ဖက်ထားမိ၏။

ရင်ခုန်သံတွေ စက္ကန့်မှ မိနစ်တိုင်အောင် ပေါင်းစည်းသွားခဲ့

ကြ၏။

“ ငွေ နှင်းဆီခြံထဲ ဆင်းရဲအောင် ငွေ အိမ်ပြန်ရင် လက်ဆောင် ခူးပေးလိုက်မယ် ”

“ တကယ်နော် ”

“ တကယ်ပေါ့ ငွေရယ် ကဲ လာ ခြံထဲဆင်းကြမယ် ပြီးမှ ဖထီးရဲ့ဇနီး ဒေါ်လေးပိုင်းလက်ရာနဲ့ မနက်စာ စားကြမယ် အပြန် နှင်းဆီလက်ဆောင်တွေ ပေးလိုက်မယ်နော် ”

ငွေလက်ဖဝါးလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော သူ့လက်ဖဝါးလေး နွေးထွေးနေခဲ့၏။

အိပ်မက်ဘုံလေးထဲမှာ ငွေ အရာအားလုံးကို မေ့လျော့ကြည့် ခဲ့ရတာ ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်ခဲ့ပါ။

ငွေပြန်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင် နှင်းဆီပန်းတွေ တပွေ့တပိုက် သယ်ယူလာ၏။

“ ဟယ်... အများကြီးပဲ ”

“ ဘုရားတင် အလှဆင်ပေါ့ ငွေရယ် ကြာရှည်ခံအောင် ပန်းဖူးလေးတွေပဲ ခူးလာခဲ့တာ နေဦး ဒါက ငွေ ခေါင်းမှာ ကိုယ်ပန်း မလို့ ”

နှင်းဆီဖြူတစ်ပွင့်ကို သူ ငွေခေါင်းမှာ ပန်ဆင်ပေးမည်ပြု ငွေ အလန့်တကြား ခေါင်းခါငြင်းရင်း

“ မလုပ်နဲ့ထိ မပန်ပါနဲ့နော် ”

အိမ်တိုင်းရဲ့ဆွဲအားက ချစ်သူနှစ်ယောက်ပေါ်မှာ

“ ဘာလို့လဲ ငွေရဲ့ ”

“ ဟို... ဟိုလေ နှင်းဆီပန်ရင် လွဲတတ်တယ်တဲ့ ”

ငွေ မဝံ့မရဲလေးဆိုတော့ ထိ နွေးနွေးကလေး ပြုံးရင်း

“ အဲဒါက နှင်းဆီနီမှလေ ဒါက နှင်းဆီဖြူပါ ငွေရဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ခြံထဲမြတ်နိုးခြင်း သင်္ကေတပေါ့ ”

ငွေဆံ့နွယ်ခွေလိပ်တွေ ကြားထဲမှာ သူ နှင်းဆီဖြူလေးကို ညင်သာစွာ ပန်ဆင်ပေးတော့ ငွေ ရှက်ပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းငုံ့ထားမိဆဲ။

“ ငွေ မော့ကြည့်ပါဦး ”

ငွေ မေးဖျားလေးကို ပင့်ကာ သူ မော့စေ၏။ နဖူးပေါ်ကို နှမ်းတစ်ပွင့် နွေးခနဲ လွင့်လာသေး၏။

“ ပြန်ကြည့်နော် ငွေတို့ လမ်းထိပ်အထိ ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ် ”

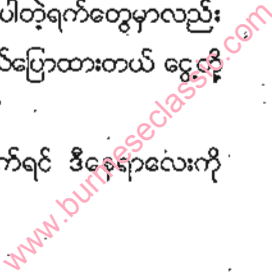
ငွေခေါင်းကလေးညိတ်တော့ သူ တိုးတိုးလေး ဆိုပြန်၏။

“ ဒီနေ့လေးကို ကိုယ့်တစ်သက် မမေ့တော့ဘူး ”

“ ငွေလည်း အိပ်မက်ဘုံလေးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး ”

“ ရော့ ငွေ ဒီသော့လေးကို ယူထား ငွေအချိန်မရွေး အိပ်မက်ဘုံလေးမှာ လာနေခွင့်ရှိတယ် ကိုယ်မပါတဲ့ရက်တွေမှာလည်း ကျွေးတို့ ပိုးပိုးတို့နဲ့လာပေါ့ ဦးဖထီးတို့ကို ကိုယ်ပြောထားတယ် ငွေတို့ ချင်တာ မှန်သမျှ သူတို့စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ် ”

“ ကျေးဇူးပဲ ထိ ယဉ်ကျေးတို့ရောက်ရင် ဒီနေ့ရာလေးကို ”

သဘောကျသွားမှာ သေချာတယ် ”

“ ငွေ စိတ်တိုင်းကျနေပါ ကိုယ်ခွင့်ပြုတယ် ကဲ သွားရအောင် နော် ”

ငွေနှံဘေးမှာ မားမားမတ်မတ် ရှိနေသော ထိမျက်နှာကို ငွေ မြတ်နိုးစွာ မော့ကြည့်လိုက်မိ၏။

သေချာပါတယ်။

အချစ်ဆိုတဲ့အရာကို ငွေ အသေအချာ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါပြီ။ မျက်ဝန်းတွေထဲက စကားလုံးတွေက နှုတ်ဖျားက စကားတွေထက် ပိုနီး လေးနက်တတ်တယ်ဆိုတာ...။

အခန်း (၂၆)

နေ့လည်ပိုင်းမှာ နှင်းဆီပန်းစည်းကြီး ပွေ့ပိုက်ပြီး ရင်ငွေ ဖြန့်ရောက်လာတော့ မာမိတအံ့တသြနဲ့

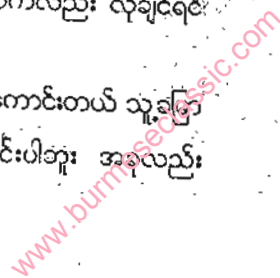
“ဟင်... ဘယ်ကနှင်းဆီတွေလဲ သမီး အများကြီးပါလား”

“ယဉ်ကျေးနဲ့သူဦးလေးတစ်ယောက်ရဲ့ နှင်းဆီခြံသွားရင်း ထူလာတာပါ မာမိ ”

“ ဒီလောက်အများကြီးကို အလကား ယူလာရသလား သမီးရယ် ”

“ယဉ်ကျေးဦးလေးက ပိုက်ဆံပေးတာ မယူဘူး မာမိရဲ့ သူ့နှင်းဆီခြံကြီးက အကျယ်ကြီးပဲ သိလား နောက်လည်း လိုချင်ရင် အယူတဲ့ ”

“ မလုပ်ပါနဲ့ သမီးရယ် နှင်းဆီက ဈေးကောင်းတယ် သူ့ခြံကြီးများရှာနေတာ ခဏ ခဏဆိုတော့ မကောင်းပါဘူး အခုလည်း အများကြီးပဲ သမီးဘာလုပ်မလို့လဲ ”

“ ဘုရားပန်းတင်မယ် အိမ်မှာရှိသမျှ အလှပန်းအိုးတွေ
ဆင်ဇယ်”

“ အင်း ကောင်းပါတယ် သမီးလည်း ကုသိုလ်ရတာ
စေးတဲ့သူအတွက်လည်း ကုသိုလ်ရတာပေါ့ကွယ် ”

ငွေကိုယ်တိုင်ပဲ ဘုရားပန်းအိုးတွေထဲမှာ နှင်းဆီရနံ့
လှိုင်နေအောင် ကပ်သည်။

ညှိခန်းထဲက အလှပန်းအိုး၊ ဒယ်ဒီစာကြည့်ခန်းပါ
နှင်းဆီပန်းတွေနှင့် အလှဆင်သည်။

တစ်အိမ်လုံးမွှေးယျံ့နေသော နှင်းဆီရနံ့တွေကြောင့်
စိတ်ကလေးတွေ ကြည်နူးလန်းဆန်းနေရ၏။

ရေမိုးချိုးပြီးတော့ ကျန်ရှိနေသေးသော နှင်းဆီပန်းတွေကို
အခန်းထဲမှာပဲ တင်ထားလိုက်၏။

ထမင်းဝိုင်းမှာ မာမီတို့နှင့်အတူ စားသောက်ပြီးတော့
အိပ်တော့မည်ဟု အကြောင်းပြကာ အခန်းထဲဝင်ခဲ့သည်။

စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော နှင်းဆီပန်းရောင်စုံတွေ
ကြည့်ရင်း ငွေ ခေါင်းထဲကို အတွေးတစ်ခု ဝင်လာ၏။

နှင်းဆီပွင့်ဖတ်တွေကို ချွေဖဲ့ပြီး အိပ်ရာပေါ်မှာ ငွေ ပြန်
ပစ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ အခန်းတံခါးပိတ်ကာ ငွေ နှင်းဆီမွေ့ရာကြီး
အသာ လှဲအိပ်ပစ်လိုက်၏။

စားပွဲပေါ်က ဖုန်းလေးကို လှမ်းယူပြီး ဂဏန်းလေးတွေကို
ဒီနှိပ်ခေါ်လိုက်သည်။

]] [၅ ၂၂ . . ”

“ ထိ. . . လား. . . ငွေပါ ”

“ ဟင် ငွေစောစောစီးစီးပါလား ”

“ ဟုတ်တယ် အခု ငွေ ဘာလုပ်နေသလဲ သိသလား ”

“ ဘယ်သိမှာလဲ ငွေရဲ့ ”

“ ထိ စဉ်းစားကြည့်လေ ”

“ ဘာလဲ ကိုယ့်ကို ပဟေဠိ ပြန်လုပ်နေတာလား ရတယ်
အဲဒီ ပြောကြည့်မယ် အခု ငွေ အိမ်သာထဲမှာဆိုရင်. . . ”

“ ထိနော် မညစ်စုတ်နဲ့ ”

“ ဟား. . . ဟား. . . မသိဘူးလေ ထင်တာရမ်းပြောရမှာကို ”

“ ပေါက်ကရမပြောနဲ့ အခုထိ အိပ်ရာပေါ်မှာ သိလား ”

“ ဟုတ်လား ဒါဆို အိပ်ပြီးဖုန်းပြောချင်ပြောမယ် ဒါမှမဟုတ်
အိပ်ပြီး ပြောပြမယ် ဒါမှမဟုတ် ငါ့ပေါ်ခြေနှစ်ချောင်းထောင်ပြီး ဇောက်ထိုး
ပြောနေသလား တစ်ခုခုပဲ ”

“ ထိ. . . ”

“ အားလားလား နားကန်းမတတ်ဘဲ ”

“ ကန်းပစေပေါ့ ပေါက်ကရတွေ ပြောနေတာကိုး နေဦး ထိ
ထဲကဘာသံတွေလဲ မှိန်းမသံတွေလို့ပဲ ”

“ ဟုတ်တယ် အခု ကိုယ့်အခန်းထဲမှာ အိန္ဒြာလေးကော သက်မွန်လေးကော နှိုနေတယ် ”

“ ထိ ဘာဖြစ်လို့ မျက်နှာပြောင်နေတာလဲ ”

“ ဗုဒ္ဓေါ့ ကိုယ့်မျက်နှာကို ဘယ်လိုမြင်လိုက်တာလဲ ”

“ တော်ပြီ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ် ”

“ ဟာ... မလုပ်နဲ့ စတာပါကွာ ကိုယ်အခု ရေချိုး ထမင်းစား ပြီးလို့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ဗီဒီယိုဇာတ်ကား ထိုင်ကြည့်နေတာ အိန္ဒြာနဲ့သက်မွန် တို့ ပါတဲ့ကား ”

“ တိဗ္ဗိကြီး ပိတ်လိုက်စမ်းပါ ပြီးရင် ငွေစကားကို နားထောင် ”

“ ကောင်းပါပြီဗျာ ”

ဖုန်းထဲက အသံတွေပျောက်သွား၏။ သည်တော့မှ ငွေ ကျေကျေနပ်နပ်လေးပြုံးရင်း ထိအသံလေးကို နားစွင့်နေလိုက်၏။

“ ကိုင်း ပိတ်လိုက်ပြီ ငွေ ပြော ကိုယ်နားထောင်နေပြီလေ ”

“ ငွေလေ ထိ ပေးလိုက်တဲ့ နှင်းဆီပန်းတွေ ဘုရားနား တင်ထားတယ် တစ်အိမ်လုံး မွှေးအိနေအောင် အလှဆင်ထားတယ် အခု ပိုနေတဲ့နှင်းဆီတွေကို ပွင့်ဖတ်လေးတွေရွှေ့ပြီး နှင်းဆီမွှေး လုပ်အိပ်နေတာ ”

“ ဟာ ဟုတ်လား တကယ် စိတ်ကူးကောင်းတာပဲ ငွေ ”

“ တစ်ခန်းလုံး နှင်းဆီရနံ့တွေ ဝေနေတာပဲ သိလား ”

“ ဟာ ဒါဆို ကိုယ်တောင် ငွေအခန်းထဲ ပြေးလာကြည့်ခွင့် ”

“ ဟာတာကွာ ”

“ လာခဲ့လေ... အဟင်း... ဟင်း ”

“ မရယ်နဲ့ ကိုယ်အခု တကယ်လာမှာ ငွေ အိမ်ခန်းပြတင်း ”

“ ဖွင့်ပေးထားနော် ”

“ ဟေ့ ထိ ငွေ အလကားနောက်တာကို တကယ်မလာနဲ့ ”

“ ဟား... ဟား ကောင်မလေး တကယ်မှတ်လို့ လန့်သွား ”

“ မဟုတ်လား မျက်လုံးကြီးကို ပြုံးသွားတယ် ”

“ အဲမယ် ဘာလို့လန့်ရမှာလဲ ”

“ တကယ် မလန့်ဘူးလား ဒါဆို မလန့်ဘူးဆိုတဲ့ နှုတ်ခမ်း ”

“ ကို ဒဏ်ခတ်မယ် ကဲ ”

“ အို... ထိ... ဘာတွေပြောမှန်း မသိဘူး... သွား ”

“ ဟား... ဟား... ဟား ”

ငွေ တကယ်ပဲ ရင်လေးလှိုက်ခတ်တုန့်ရိုက်ကာ ဖုန်းလေးကို

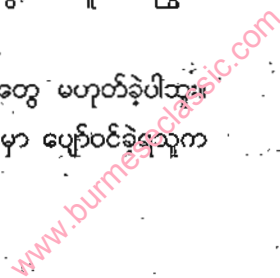
“ ဟာ... ဟာ... ဟာ... အနမ်းခြေရာ ထင်ခဲ့သော နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို သဘာဝစမ်းကိုင်ကြည့်မိသေး၏။ ”

ထိရယ်။ အနမ်းတွေအောက်မှာ စွဲလမ်းစွာ ယစ်ပူးတိမ်းညွတ်

“ သူက ငွေရယ်ပါ။ ”

ပူနွေးနေတဲ့ အနမ်းတွေက အိပ်မက်တွေ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။

“ တကယ်ဆို ဆွဲငင်အားကြီးမားတဲ့ ထိရဲချစ်ခြင်းမှာ ပျော်ဝင်ခဲ့ရသူက ငွေပါပဲ။ ”

ဒါတွေအားလုံး အိပ်မက်တစ်ခုလို ပျောက်မသွားပါရစေနဲ့။

အခန်း (၂၇)

“ ရှိန်းက သမီးကိုလည်း ခွင့်တောင်းပြီးပြီဆို ဟုတ်လား သမီး ”

“ ဟုတ်တယ် မာမိ ”

“ မာမိက မင်္ဂလာပွဲကို ရက်ရွှေ့ချင်တာ မဟုတ်ဘူး မဆုနဲ့ အသေအချာ စီစဉ်ပြီးမှ နောက်ဆုတ်ရမယ်ဆိုတော့ အင်းလေ သမီး အလည်း နားလည်လက်ခံတယ်ဆိုတော့ ဘာမာတ်နိုင်မှာလဲ ”

ရှိန်းဘက်က အစီအစဉ်ပြောင်းကာ မင်္ဂလာပွဲ ရက်ရွှေ့လိုက်တာ ဆိုတော့ မာမိမလိုလားမှန်း ထင်ရှားနေ၏။ ငွေ့ကတော့ ကျေနပ်ဝမ်းသာ စိတ်ကို ဖုံးကွယ်ရင်း

“ ရှိန်းက အခွင့်အရေးရတုန်း ကြိုးစားချင်တယ်တဲ့ မာမိ အခု သူနဲ့လာတွေ့တဲ့ နိုင်ငံခြားက လုပ်ငန်းရှင်တွေက ဒီမှာ ဆောက်လုပ် ဆောက်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု တည်ထောင်မှာလေ ”

“ မဆု မာမိကို ပြောပြပါတယ် ရှိန်းကလည်း သမီးနဲ့သူတို့

နှစ်ယောက် အနာဂတ်အတွက်တဲ့လေ ဒီတော့ မာမိမှာ ငြင်းရခက်ခက် ဖြစ်နေတာပေါ့။”

“ မာမိက ဘာဖြစ်လို့ ဇွတ်အတင်းစိမ်နေချင်တာလဲ။ ”

“ အသေအချာ စိမ် မင်္ဂလာဝတ်စုံ အပ်ပြီးမှ ရက်ရွှေသွားတာ မသင့်တော်ဘူးလေ သမီးရဲ့ အနည်းနဲ့အများ သိက္ခာထိခိုက်စရာ ဖြစ်တာပေါ့။ ”

“ ဘယ်သူသိလို့လဲ မာမိရယ် မင်္ဂလာဖိတ်စာတောင် နိုက်ထားသေးတာ မဟုတ်ဘဲနဲ့။ ”

“ မာမိနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းကို အသိပေးထားတာတော့ ရှိတာပေါ့ သမီးရဲ့ နောက်လထဲ မင်္ဂလာပွဲလုပ်ပေးပြောထားတာ။ ”

“ မာမိကလည်း ဘာမှမဖြစ်သေးဘူး ဘာလို့လျှောက်ပြောရတာလဲ။ ”

“ ဟဲ့ ပြောရမှာပေါ့ သေချာပြီဆိုပြီး မာမိကော မဆုတောင်းတာတွေ သွားလာနေတော့ မေးကြတယ် ဒီတော့ ပြောရတာပေါ့။ ”

“ ကဲပါ မြတ်ရယ် မင်းတို့မိတ်ဆွေခြင်း ဆုံလို့ကြုံလို့ ပြောပြတာ ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး ဖိတ်စာပေးပြီး ကြေငြာထားတာမှ မဟုတ်ဘဲကွာ။ ”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်သက်နေသော ဒယ်ဒီက ဝင်ပြောမှပဲ မာမိ နှုတ်ဆိတ်သွားတော့သည်။ ဒါပေမဲ့ မာမိစကားက အဆုံးမသတ်သေးခဲ့။

“ မြတ် စဉ်းစားမိတာ မင်္ဂလာပွဲ မဟုတ်တောင် စေ့စပ်ပွဲ လုပ်ထားရင် ကောင်းမလားလို့။ ”

“ ဟာ မာမိကလည်း မဟုတ်တာ။ ”

“ ဘာမဟုတ်တာလဲ သမီး။ ”

“ ဟို မာမိပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ စေ့စပ်ပွဲဆိုတာလည်း အလုပ်တွေ ရှုပ်ဦးမှာပဲ ရှိန်းက လုံးဝအားလပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ”

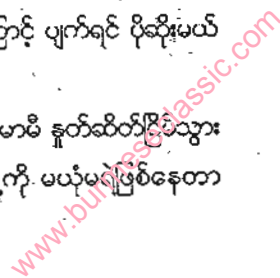
“ ဘာခက်တဲ့ကိစ္စမလို့လဲ လူကြီးစုံရာနဲ့ အသိသက်သေတွေ ပြီး နာရီပိုင်းလောက်ပဲ စီစဉ်ရမှာလေ။ ”

“ မာမိရယ် ကသုတ်ကရိုက်နဲ့ စီစဉ်ရမယ့်ပွဲကြီး မလုပ်ပါနဲ့။ အလုပ်ပုံက သမီးသိက္ခာကျတယ် ရှိန်းကိုပဲမရရင် သမီးက ယောက်ျားရတော့မယ့် အတိုင်းပဲ။ ”

ရင်ငွေ မာမိအစီအစဉ်ကို လက်မခံနိုင်တာမို့ ဖြေရှင်းချက်တွေ အကာပျက်နေတော့ မာမိ မကျေနပ်။ ဒယ်ဒီက...

“ သမီးပြောတာလည်း မှန်တယ် မြတ် မင်္ဂလာပွဲကြိုမှ အစီအစဉ်ပေး ခမ်းခမ်းနားနား စီစဉ်စမ်းပါကွာ မောင်ရှိန်းလည်း အလုပ်ကို အိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်ပါစေ မင်းလုပ်ပုံကြီးက ကိုယ့်သမီးသိက္ခာ ထိခိုက်အတယ် စေ့စပ်ပွဲလုပ်ပြီးမှ အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် ပျက်ရင် ပိုဆိုးမယ်။ အလေးတွေ ဆန္ဒမပါဘဲ မလုပ်နဲ့။ ”

ဒယ်ဒီက ယတိုးပြတ်ဝင်ပြောတော့မှပဲ မာမိ နှုတ်ဆိတ်ပြီးသွားခဲ့။ ရှိန်းနှင့်ရင်ငွေ တို့ကိစ္စမှာ မာမိက ရင်ငွေကို မယုံမလုံဖြစ်နေတာ

၁၃၆ ◊

သေချာ၏။

မာမီပျက်ဝန်းတွေက ရင်ငွေ့ကို အကဲခတ် ဂရုစိုက်နေလည်း ရင်ငွေ့သိသည်။

ရင်ငွေ့ ဟန်မပျက်နေမှ။

အခန်း (၂၇)

တနင်္ဂနွေရက်က ထိ နားရက်ဆိုပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ အတွက် တစ်နေ့ကုန် နားခွင့်မရပါ။

ကုမ္ပဏီဆိုင်ခွဲများကိစ္စ။ လုပ်ငန်းအစည်းအဝေးကိစ္စ၊ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွေက ဝင်လာတတ်၏။

ထိုအခါမျိုးမှာ ထိ မနက်ပိုင်း တစ်ပိုင်းလုံး ရှင်းစရာကိစ္စများကို ဖြတ်အောင် ရှင်းလင်းရ၏။ နေ့လည်ပိုင်း အလုပ်နားခွင့်ရတော့မှ

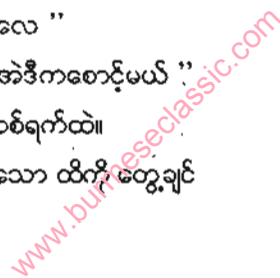
“ ငွေ... ကိုယ် အခုမှ အလုပ်ပြီးတာ ငွေ့ကို တွေ့ချင်သိက္ခာ ”

“ ထိ ဘယ်မှာရှိမှာလဲ ငွေ့ လာခဲ့မယ်လေ ”

“ မစွတာဂစ်တာကို လာခဲ့လေ ကိုယ် အဲဒီကစောင့်မယ် ”

ဝံ့စပ်မှာ ဆုံခွင့်ရတာက တနင်္ဂနွေတစ်ရက်ထဲ။

သည်ရက်လေးမှာ အလုပ်တွေ ရှုပ်တတ်သော ထိကို တွေ့ချင်မယ့် မတွေ့ရတော့ ငွေ့လည်းလွမ်းသည်။

ထိ အလုပ်ပြီးလို့ ဖုန်းဆက်ချိန်ကို စောင့်နေသော ငွေ့ ထိ ဖုန်းဆက်သွယ်မှုရလျှင် ဝမ်းသာကျေနပ်ရသည်။

အခုလည်း ထိခေါ်တော့ ငွေ့အပြေးကလေး ရောက်ခဲ့ ပြန်သည်။

နှစ်ဦးသားဆိုတော့ စကားတွေဖောင်းဖွင့်ရင်း ပြောမကုန်နိုင်ခဲ့ဘူး။

“ငွေ့... ငွေ့ကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တယ်”

“ထိကိုလည်း ငွေ့ ချစ်ပါတယ် ထိရယ်”

“တကယ်လား ဒါဆိုရင် ငွေ့ကို ကိုယ်ခုချက်ချင်း ခိုးသွားမယ်ကွာ”

“ရှင်”

ငွေ့မျက်လုံးလေး ဝိုင်းစက်ကာ သူ့ကိုကြည့်တော့ သူ သဘော ကျစွာ အသံလေးထွက်သည်အထိ ရယ်မောရင်း

“ဟား... ဟား ကောင်မလေး သိပ်ကြောက်သွားတယ် မို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး ထိရယ် ရုတ်တရက်ကြီးဆိုတော့ ငွေ့ အံ့ကြ သွားလို့ပါ”

“ကိုယ်က ချစ်လို့ကြည့်စယ်တာပါ ငွေ့ရယ် စိတ်ချ ငွေ့ကို ကိုယ်က တန်ဖိုးထားပါတယ်ကွာ ကဲ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် သွားရအောင်နော်”

ထိ စိတ်တိုင်းကျ ငွေ့ဆိုကာ ခေါင်းညိတ်တတ်တဲ့ စက်ရုပ် ကလေးတစ်ရုပ်ပါ ထိရယ်။ နှစ်ဦးသား ဆိုင်ကလေးထဲက ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ထိက ငွေ့လက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားတော့ ငွေ့ကလည်း ထိ လက်မောင်းလေးကို ခိုတွယ်ရင်း ခေါင်းကလေးမှိထားမိသည်။

သင်းယုံသော ရေမွှေးရနံ့လေးက ထုံထုံသင်းယုံနေ၏။ ထိနှင့်ဆုံ သူ့စကားသည်လိုရေမွှေးရနံ့လေးကို ငွေ့ရှုရှိုက်စွဲလန်းခဲ့ရသည်။

“မောင်မိုးထိမြင့်”

ရုတ်တရက် ခေါ်လိုက်သံနှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ ရပ်နေ သော အမျိုးသမီးကြီးကို ထိကော ရင်ငွေ့ပါ မော့ကြည့်မိ၏။

“ဪ... အန်တီ... ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ထိက နှုတ်ဆက်မေးခွန်းလေးနှင့် ကြည့်နေပေမယ့် အမျိုးသမီး ကြီးအကြည့်တွေက ရင်ငွေ့ဆီမှာ စူးစူးနှစ်နှစ် အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

ထိမိတ်ဆွေလားဟူသော အသံနှင့် ငွေ့ဆုပ်ကိုင်ထားသော ထိလက်မောင်းကို အသာဖြေလွှတ်ပေးမိ၏။ ထိကတော့ ငွေ့လက်ကလေး တို့ ဝိုလိုတောင် တင်းတင်းဆုပ်ထားဆဲရှိသည်။

“မြေးအတွက် မုန့်ဝင်ဝယ်တာကွဲ့”

နှုတ်ကသာ ထိကို ဖြေပေးနေခဲ့တာဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးကြီး အကြည့်တွေက ငွေ့မျက်နှာပေါ်မှ မခွာနိုင်ခဲ့ပါချေ။

ထိကလည်း မိတ်ဆက်မပေးတာမို့ ငွေ့အမျိုးသမီးကြီးကို နှေးနှေးကလေးပဲ ပြုံးပြမိ၏။ ငွေ့ အပြုံးကို ဥပက္ခာပြုလျက် အမျိုးသမီး ကြီးအကြည့်တွေက ထိဆီ ပြန်ဦးလှည့်သွားခဲ့၏။

ငွေ့ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။

